

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΒ΄

Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 2743
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Πειραματικό Γυμνάσιο Πανεπιστημίου Κρήτης, το Πειραματικό Γυμνάσιο Τρίπολης, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Γλυκών Νερών, το 2ο Πειραματικό Γενικό Λύκειο Αθήνας, το Γυμνάσιο Ανδρούσας Μεσσηνίας, το 7ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων και το εσπερινό Γυμνάσιο Καλαμάτας, σελ. 2756, 2759, 2761, 2770, 2780, 2785, 2797
3. Ανακοινώνεται ότι η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις Εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών, σελ. 2792

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 2743 - 2744
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 2744 - 2752
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 19 Δεκεμβρίου 2011, σελ. 2753
4. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Πρωθυπουργό:
 - i) σχετικά με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής, σελ. 2754
 - ii) σχετικά με τη διαδικασία συμψηφισμού των οφειλών Φ.Π.Α. μεταξύ επιχειρήσεων και κράτους, σελ. 2757
 - iii) σχετικά με την υπηρεσία "Βοήθεια στο Σπίτι", σελ. 2760
 - iv) σχετικά με την ανακήρυξη Αποκλειστικής Οικονομικής Ζωνής (ΑΟΖ), σελ. 2761
 - β) Προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την τροποποίηση του Κανονισμού Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (ΚΕΒΑ), σελ. 2763
 - γ) Προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την συγχρηματοδότηση του Φράγματος Αχυρών Αιτωλοακαρνανίας, σελ. 2765
 - δ) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την κατάργηση του Νοσοκομείου Μολάων Λακωνίας, σελ. 2767
 - ε) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού:
 - i) σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας του κολυμβητηρίου Μυτιλήνης, σελ. 2768
 - ii) σχετικά με τη ξενοδοχειακή αγορά στην Αθήνα, σελ. 2770
 - στ) Προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την απαλλαγή των εργαζομένων με χαμηλές αποδοχές από την ειδική εισφορά αλληλεγγύης, σελ. 2773
 - ζ) Προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με το νέο σύστημα μετεγγραφών των φοιτητών, σελ. 2774
5. Συζήτηση επερώτησης των Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις συνέπειες της κρίσης στο χώρο της εκπαίδευσης, σελ. 2777 - 2799

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ. 2758 - 2766
ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ. 2743 - 2758, 2780 - 2799

ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 2766 - 2780

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

BENIZEΛΟΣ Ε., σελ. 2754, 2756, 2757, 2759
ΓΑΛΗΝΟΣ Σ., σελ. 2769, 2770
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ., σελ. 2767, 2768
ΔΗΜΑΣ Σ., σελ. 2762, 2763
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 2775, 2776
ΚΟΡΑΝΤΗΣ Ι., σελ. 2761, 2762
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ., σελ. 2760, 2761, 2764, 2765
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 2773, 2774
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α., σελ. 2765, 2766
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ., σελ. 2757, 2758
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ., σελ. 2767, 2768
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Α., σελ. 2765, 2766
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ., σελ. 2769, 2770, 2771, 2772
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π., σελ. 2773, 2774
ΠΛΕΥΡΗΣ Α., σελ. 2771
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 2767
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ., σελ. 2774, 2775, 2776
ΤΣΙΠΡΑΣ Α., σελ. 2754, 2755
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ. 2760
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ., σελ. 2763, 2764

B. Επί της επερώτησης:

ΓΚΙΟΚΑΣ Ι., σελ. 2778, 2793
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν., σελ. 2787
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α., σελ. 2780, 2782, 2783, 2794, 2795, 2796, 2798, 2799
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π., σελ. 2788, 2789
ΖΙΩΓΑΣ Ι., σελ. 2777, 2792, 2794, 2797
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 2780, 2794, 2796
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ., σελ. 2790, 2791, 2792, 2796
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν., σελ. 2781, 2794
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο., σελ. 2789, 2790, 2791
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 2785, 2787, 2797, 2798, 2799
ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ Ι., σελ. 2779, 2780, 2783, 2793, 2794, 2795

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΒ'

Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 16 Δεκεμβρίου 2011, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 15-12-2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΝΑ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 15ης Δεκεμβρίου 2011 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο επί των προτάσεων του Προέδρου της Βουλής: α) «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό)» και β) «Για την τροποποίηση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Β')»).

Επίσης, σύμφωνα με την από 15-12-2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΝΑ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 15ης Δεκεμβρίου 2011 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου «Προσαρμογή στις διατάξεις της οδηγίας 2009/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009 για τον καθορισμό των θεμελιωδών αρχών που διέπουν τη διερεύνηση των ατυχημάτων στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/35/ΕΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2002/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Ενσωμάτωση ρυθμίσεων, μέτρα εφαρμογής και άλλες διατάξεις».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Σπυρίδωνα Γαληνό, Βουλευτή Λέσβου, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αχαρνών αιτείται τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας στην περιοχή.

2) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Πελοποννήσου αιτείται να κηρυχθούν άμεσα ο Δήμος Οιχαλίας (Δ.Ε. Οιχαλίας, Μελιγαλά και Ανδανίας), Δ.Ε. Αρφαρών του Δήμου Καλαμάτας και Δ.Ε. Ιθώμης του Δήμου Μεσσήνης ως σεισμόπληκτες περιοχές.

3) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέ-

θεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Μικρών Κυκλαδονήσων αιτείται την επίλυση μιας σειράς θεμάτων που αντιμετωπίζουν τα νησιά και αφορούν στην ύδρευση, στη μείωση δρομολογίων πλοίων, στην υπολειτουργία των αγροτικών ιατρείων κ.λπ..

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ελλήνων Ψυχολόγων και ο Σύλλογος Ελλήνων Φοιτητών ψυχολογίας αιτούνται την ένταξη των πτυχιούχων ψυχολόγων σε κλάδο εκπαιδευτικών ΠΕ.

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αξιωματικών Αστυνομίας αιτούνται να αναγνωρισθεί το επάγγελμα του αστυνομικού-λιμενικού-πυροσβέστη ως επικίνδυνο και ανθυγιεινό.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η επιτροπή φυσικών-ραδιοηλεκτρολόγων παραθέτει τα αιτήματά της, όπως την αναγνώριση και μοριοδότηση του μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, την κατοχύρωση της Α' ανάθεσης στη διδασκαλία του μαθήματος φυσικής στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και τη χορήγηση, ως δεύτερης, της ειδικότητας του φυσικού.

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολεμικός Σύλλογος «Κομάντος '74» αιτείται να καταγραφεί η επιχείρηση «Νίκη», της 21ης-22ας Ιουλίου 1974, στα στρατιωτικά σχολικά εγχειρίδια ως πράξη ηρωισμού και αυτοθυσίας λοκατζήδων και αεροπόρων και να τύχουν των αντίστοιχων ηθικών τιμών οι συμμετάσχοντες σε αυτήν την επιχείρηση.

8) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η γενική συνέλευση του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας εκφράζει την αντίθεσή της για την απόφαση μείωσης των ωρών Φυσικής Αγωγής στα σχολεία.

9) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Φαρμακευτικού Συλλόγου Ηρακλείου αιτείται την εφαρμογή του μέτρου των συμψηφισμένων χρεών.

10) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται να λυθούν τα προβλή-

ματα συνταξιοδότησης γονέων ατόμων με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω.

11) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την επίλυση θέματος σχετικά με τις αποζημιώσεις αγροτών του Νομού Ηρακλείου, των οποίων η παραγωγή υπέστη καταστροφή από το e-coli.

12) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία πέντε διευθυντές στα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα ΑΒΕΕ/ ΕΒΟ- ΠΥΡΚΑΛ αιτούνται την άμεση λήψη αποφάσεων ώστε να αποτραπεί ο κίνδυνος κατάρρευσης της εν λόγω εταιρείας.

13) Ο Βουλευτής Επικρατείας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτρης Κολόκας, ιδιοκτήτης του «IONION FM» αιτείται την επίλυση θεμάτων του σταθμού που αφορούν τη συχνότητα εκπομπής και τη διαχείριση του ζητήματος από το ΕΣΡ και την ΕΕΤΤ.

14) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτρης Κολόκας, ιδιοκτήτης του «IONION FM» αιτείται την επίλυση θεμάτων του σταθμού που αφορούν τη συχνότητα εκπομπής και τη διαχείριση του ζητήματος από το ΕΣΡ και την ΕΕΤΤ.

15) Η Βουλευτής Ευβοίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥ-ΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Ιστιαίας-Αιδηψού Νομού Ευβοίας εκφράζει τη δυσaréσκειά του για το γεγονός ότι από 01/01/2012 οι αρμοδιότητες ελέγχου και δικαστικού τμήματος που είχε μέχρι τώρα η ΔΟΥ Ιστιαίας μεταβιβάζονται στη ΔΟΥ Χαλκίδας.

16) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία κάτοικοι και επαγγελματίες του βου Δημοτικού Διαμερίσματος Αθηνών αιτούνται τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας στην περιοχή.

17) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αγίου Νικολάου και ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων Εκπαιδευτικού Προσωπικού ΤΕΙ (ΟΣΕΠ-ΤΕΙ) εκφράζουν την αντίθεσή τους σε οποιαδήποτε μεθόδευση οδηγεί σε συρρίκνωση των ΤΕΙ και αιτούνται την επανалаειτουργία του τμήματος επιχειρησιακού σχεδιασμού στο παράρτημα Αγίου Νικολάου από την επόμενη ακαδημαϊκή περίοδο.

18) Οι Βουλευτές, Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ, Νομού Αττικής, κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ, Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η κ. Ευαγγελία Μπιλλήρη αιτείται να υπάρξει μέριμνα, κατόπιν της διακοπής λειτουργίας του ΣΧΟΠ, για το πρόβλημα της μη έκδοσης οικοδομικών αδειών και συνακολούθως της αύξησης της ανεργίας για όσους εμπλέκονται στο σύστημα παραγωγής οικοδομικών έργων.

19) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αγίου Νικολάου αιτείται την επίλυση θεμάτων που αφορούν την έλλειψη διδακτικού προσωπικού, φοιτητικής εστίας, κ.λπ., ώστε να εξασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία της σχολής ΑΣΤΕΑΝ.

20) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ κατέ-

θεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αστυνομικών Υπαλλήλων αιτείται την εξέταση και άμεση παρέμβαση, του θέματος της συνυπηρέτησης αστυνομικών με συζύγους υπαλλήλους νοσηλεύτριες-νοσηλευτές, κατόπιν της γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ν.3918/2001 με την οποία αναιρείται και καταργείται το δικαίωμα τους αυτό.

21) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αλέξιος Μπιρπανάγος, Ιατρός Φυσικής Ιατρικής Αποκατάστασης και επιστημονικός διευθυντής του Κέντρου Αποθεραπείας και Αποκατάστασης της «Ολύμπιον Θεσσαλίας Α.Ε.» καταγγέλλει την απίστευτη γραφειοκρατία, από την οποία φαίνεται «να εμπαιίζεται» και εξαιτίας της οποίας η εν λόγω κλινική «βαίνει προς κλείσιμο».

22) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Υπατομοσχευθέντων Ελλάδος εκφράζει τις θέσεις του και τις ενστάσεις που προκύπτουν επί του «Ενιαίου Πίνακα Προσδιορισμού Ποσοστού Αναπηρίας».

23) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Ένωσης Άμισθων Υποθηκοφυλάκων Ελλάδος καταθέτει τις θέσεις και τις προτάσεις της ενώσεως, αναφορικά με την σημερινή κατάσταση του Εθνικού Κτηματολογίου.

24) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Άρης Ν. Πουλιανός καταθέτει τις προτάσεις και θέσεις του, αναφορικά με τη λειτουργία της Υπηρεσίας Παλαιοανθρωπολογίας-Σπηλαιολογίας.

25) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Βασίλειος Μπουντουράκης εκφράζει τη δυσaréσκειά του για την αναδρομική ισχύ του νέου νόμου που αφορά στη συνταξιοδότηση.

26) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αναστάσιος Τσιμπούρης καταγγέλλει τη διακοπή της συντάξεως που ελάμβανε από το ΙΚΑ επειδή δεν προέβη στην πρόσφατη απογραφή των συνταξιούχων.

27) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Πλαϊτής και η κ. Αναστασία Πλαϊτή, γονείς τέκνου ειδικών αναγκών αιτούνται την κατάθεση προσθήκης τροπολογίας του άρθρου 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για την ικανοποίηση αιτημάτων ΑΜΕΑ.

28) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Προσωπικού Λιμενικού Σώματος Ανατολικής Κρήτης εκφράζει την ανησυχία της για την υποστελέχωση και τις τραγικές ελλείψεις σε όλες τις υπηρεσίες και επιχειρησιακά μέσα, πλωτά και χερσαία, της ανατολικής Κρήτης.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 354/10-10-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικολάου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/71763/2-11-2011 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : 20^η ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ Α'
Πανεπιστημίου 37 Αθήνα 10165

Πληροφορίες Ροδοπούλου Ελ.
Τηλέφωνο 210-33.38.459
Fax 210-33.38.206
E-mail erodop@mof-glκ.gr

07 Νοε. 2011

Αθήνα 2 Νοεμβρίου 2011
Αρ.Πρωτ. 2 / 71763

Προς:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

α) Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

β) Βουλευτή κ. Νικόλαο Νικολόπουλο

Εσωτ.Διανομή:

α) Αυτοτελές Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου
(σχετ.αριθμ. 120/12-10-2011 και 220/25.10.2011)
β) Δ20 – Α'

Θέμα: Ερώτηση με αρ. πρωτ. 354/10-10-2011 και 715/17.10.2011.

Επί των ανωτέρω ερωτήσεων που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος, κατά το μέρος που μας αφορά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015 που έχει ψηφιστεί από τη Βουλή (ν.3985/11) έχουν καθοριστεί ανώτατα όρια δαπανών για κάθε Υπουργείο τόσο για το τρέχον έτος όσο και για τα επόμενα οικονομικά έτη.

Για την υλοποίηση του προϋπολογισμού στα νέα όρια έχουν συμπεριληφθεί δημοσιονομικά μέτρα τόσο για το τρέχον έτος όσο και για τα επόμενα έτη μεταξύ των οποίων προβλέπεται και ότι οι επιχορηγήσεις του κρατικού προϋπολογισμού σε φορείς εκτός Γενικής Κυβέρνησης θα περιορισθούν σε 50% των εγγεγραμμένων πιστώσεων.

Στο πλαίσιο αυτό, οι πιστώσεις του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης για επιχορήγηση των Περιφερειών για λειτουργία των Προνοιακών Ιδρυμάτων, προσαρμόστηκαν αντίστοιχα.

Τέλος τονίζεται ότι το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει τη δυνατότητα να προβεί σε ανακατανομή των διαθέσιμων πιστώσεων του προϋπολογισμού του, για να καλύψει τυχόν ανελαστικές ανάγκες των επιχορηγούμενων φορέων του, εντός των ορίων που έχουν προσδιορισθεί, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι που έχουν τεθεί με το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός

Φ. Σαχινίδης

Ακριβές Αντίγραφο
Προϊστάμενος Διεκπ/σης

ΤΑΞΙΟΔ. ΤΡΑΦΙΚΟ

2. Στην με αριθμό 21066/01-08-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Νικολόπουλου Νικολάου, Καράογλου Θεόδωρου, Καριπίδη Αναστάσιου και Μελά Παναγιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ.

4632?4-11-2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

07 Νοε. 2011

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ Δ/ΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση: Πειραιώς 40
Ταχ. Κώδικας: 101 82 - Αθήνα
TELEFAX: 2105203872
Πληροφορίες: Ι. Αντωνοπούλου
Τηλέφωνο: 2105295194,216
e-mail: ypertns@ypakp.gr

**Αθήνα 4 Νοεμβρίου 2011
Αριθ. Πρωτ.: 4632**

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

ΘΕΜΑ: Συνέχιση στεγαστικών προγραμμάτων Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.)
ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ. 21066/1-8-2011 ΕΡΩΤΗΣΗ ✓

Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 21066/1-8-2011 Ερώτησης, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Ν. Νικολόπουλο, Θ. Καράογλου, Α. Καριπίδη, Π. Μελά, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η Υπουργική Απόφαση αναστολής παραλαβής των αιτήσεων και ικανοποίησης υποχρεώσεων, προέκυψε ως υποχρεωτική και μοναδική επιλογή διάσωσης του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και συνέχισης του κοινωνικού του ρόλου, μετά από μια περίοδο που οδήγησε σε δεινή οικονομική κατάσταση τον Οργανισμό.

Από στοιχεία της δεκαετίας 2000-2009, που συλλέχθηκαν, από την Διοίκηση του Οργανισμού την Άνοιξη του 2010 προκύπτει ότι μετά το 2005:

- η σχέση εσόδων/εξόδων ήταν αρνητική,
- τα αποθεματικά μειώνονταν δραματικά, ώστε από 650 εκ. ευρώ στο τέλος του 2005, έφτασαν τα 250 εκ. ευρώ στο τέλος του 2009,
- το κατασκευαστικό έργο συρρικνώθηκε μόλις στο 4,95% του προϋπολογισμού για το 2009, προκειμένου να καλυφθούν οι υπέρογκες υποχρεώσεις του δανειοδοτικού προγράμματος.

Από εκτίμηση, που έγινε την Άνοιξη του 2010, για τις υπάρχουσες υποχρεώσεις του Ο.Ε.Κ. μέχρι τέλος του 2010, προκύπτει ότι ο Ο.Ε.Κ. θα χρειαζόνταν 590 εκ. ευρώ για να ανταποκριθεί σ' αυτές.

Είναι λοιπόν προφανές, από τα παραπάνω, ότι το «πάγωμα» των προγραμμάτων, ήταν αποτέλεσμα μιας λανθασμένης πολιτικής που ακολούθησε η προηγούμενη Κυβέρνηση με μείωση του απαραίτητου πλήθους ενσήμων, αύξηση των δικαιούμενων ποσών, εισαγωγή νέων κατηγοριών δικαιούχων, όπως οι τρίτεκνοι – που οδήγησε στα πρόθυρα οικονομικής χρεοκοπίας τον Οργανισμό. Και προφανώς, εμπαιγμένοι και ταλαιπωρημένοι έγιναν οι δικαιούχοι του Ο.Ε.Κ., από αλόγιστες πολιτικές, που χωρίς οικονομικό αντίκρισμα και δυνατότητα αποπληρωμής, δημιούργησαν υποχρεώσεις, οδηγώντας σε απόγνωση χιλιάδες δικαιούχους και τον Οργανισμό στο όριο της κατάρρευσης.

Σήμερα, ο Οργανισμός έχει πλέον ανταποκριθεί στις ανειλημμένες υποχρεώσεις έναντι των δικαιούχων, οι δε λοιπές οφειλές του είναι σε διαχειρίσιμο επίπεδο, ώστε να οδηγούμαστε με ασφάλεια στην έναρξη δανειοδοτικών προγραμμάτων, με νέους όρους και προϋποθέσεις, με εξορθολογισμένο πλαίσιο, με ενιαίους και σαφείς κανόνες αντιμετώπισης των δικαιούχων, με μείωση των φαινόμενων «εμπαιγμού» του Οργανισμού, με σαφή κοινωνική στόχευση.

Πρώτο βήμα, στην πορεία του νέου δανειοδοτικού προγράμματος αποτελεί η μετατροπή όλων των προγραμμάτων σε προγράμματα συγκεκριμένου προϋπολογισμού και διάρκειας. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η συνύπαρξη του κοινωνικού έργου του Οργανισμού, με την οικονομική του βιωσιμότητα. Επιπλέον, παρέχεται η βεβαιότητα στους δικαιούχους, ότι η έγκριση και προώθηση του αιτήματος τους θα συνεπάγεται και την δυνατότητα εκ μέρους του Οργανισμού, για την άμεση ανταπόκρισή του. Στην περίπτωση που τα αιτούμενα ποσά είναι περισσότερα από τα διατιθέμενα για το συγκεκριμένο πρόγραμμα, θα υπάρχει μοριοδότηση των αιτούντων, με κριτήρια πλήθους ενσήμων, εισοδήματος, οικογενειακής κατάστασης, κοινωνικών λόγων κ.λ.π., με βάση τα οποία θα υπάρχει, με απόλυτο τρόπο, σειρά προτεραιότητας στη λήψη της στεγαστικής συνδρομής, χωρίς δυνατότητα ανάπτυξης πελατειακών συστημάτων.

Ως προς τις ρυθμίσεις οφειλών των δικαιούχων Ο.Ε.Κ., το Δ.Σ. του Οργανισμού εισηγήθηκε στον Υπουργό Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης και έχει ήδη ψηφιστεί στη Βουλή σχετική ρύθμιση που περιλαμβάνεται στο Ν. 4019/11, για όσους έτυχαν στεγαστικής συνδρομής από ίδια κεφάλαια του Οργανισμού.

Η ρύθμιση κρίθηκε αναγκαία προκειμένου αφ'ενός να εξυπηρετηθούν οι δικαιούχοι του Οργανισμού σε μια δύσκολη οικονομική συγκυρία, αφ'ετέρου να δοθεί δυνατότητα στον Ο.Ε.Κ. να συγκεντρώσει ποσά, τα οποία και πάλι θα επενδύσει σε πολιτικές στεγαστικής συνδρομής, προς όφελος των δικαιούχων του.

Να σημειωθεί ότι η ρύθμιση οφειλών, αποτελεί πάγια τακτική του Ο.Ε.Κ., η δε τελευταία ρύθμιση τέτοιου χαρακτήρα έγινε το έτος 2006, με περισσότερο χαριστικές ρυθμίσεις.

Τα ποσοστά των ταμειακώς συνεπών δικαιούχων δεν παρουσιάζουν εξαιρετικά μεγάλη ελάττωση, όμως κρίνεται ότι αποτελεί υποχρέωση του Ο.Ε.Κ. να διευκολύνει τους ευπαθείς κοινωνικά και οικονομικά δικαιούχους του, που σήμερα πλήττονται από την κρίση.

Ως προς την προσπάθεια είσπραξης οφειλομένων ποσών από τους δικαιούχους προς τον Ο.Ε.Κ., έχουν αποφασιστεί από το Δ.Σ. του Οργανισμού και προωθήθηκαν οι εξής ενέργειες:

- επιστολή σε δικαιούχους, οι οποίοι δεν κατέβαλαν ποτέ έως σήμερα κάποια δόση,
- επικαιροποίηση του μητρώου κληρωθέντων κατοικιών της κατοικίας από τον Ο.Ε.Κ. και παράδοση επιστολής με τις υποχρεώσεις τους.

Σε όσους έχουν λάβει οριστικό παραχωρητήριο, θα γίνει ενημέρωση των ρυθμίσεων που ψηφίστηκαν στη Βουλή και αφορούν ληξιπρόθεσμες οφειλές, πρόωρη εξόφληση και επιμήκυνση διάρκειας αποπληρωμής.

Επιπλέον, γίνονται κινήσεις στην κατεύθυνση αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Ο.Ε.Κ., όπως καταστήματα, αίθουσες συγκεντρώσεων, κενά διαμερίσματα κ.λ.π.

Βασικό μας πλαίσιο είναι η υπενθύμιση στους δικαιούχους των υποχρεώσεών τους, η επισημάνση ότι η ασυνέπειά τους αποστερεί παροχές τους συναδέλφους τους, με τα ίδια με αυτούς δικαιώματα και η αναστροφή του κλίματος που κυριαρχεί στους δικαιούχους και ο Ο.Ε.Κ. επιτρέπει, ως τώρα να πλανάται, ότι ο Οργανισμός ως κοινωνικός φορέας, δεν προβαίνει σε πράξεις εναντίον των δικαιούχων του, επομένως αυτοί μπορούν να μην

συμμορφώνονται προς τις υποχρεώσεις τους, χωρίς επιπτώσεις, ανεξαρτήτως της οικονομικής τους κατάστασης.

Προφανώς, αποτελεί καθήκον μας η προάσπιση των οικονομικών πόρων του Οργανισμού, στην κατεύθυνση αυτή κινούμαστε, λαμβάνοντας φυσικά υπόψη πραγματικές δυσκολίες κάποιων από τους δικαιούχους, στη σημερινή συγκυρία.

Τέλος, ως προς την απόδοση από το ΙΚΑ προς τον Ο.Ε.Κ. των συνεισπραττόμενων ποσών, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το έτος 2011, το ΙΚΑ αποδίδει τα συμφωνηθέντα στην αρχή του έτους ποσά. Βεβαίως, υπάρχουν οι, εδώ και χρόνια, οφειλές του Ι.Κ.Α. προς τον Οργανισμό, για τις οποίες έγιναν οι απαιτούμενες ενέργειες για την εξασφάλιση της μη παραγραφής τους και διεκδικούνται στο πλαίσιο φυσικά της σημερινής οικονομικής κατάστασης.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

3. Στην με αριθμό 22813/16/09/2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικολάου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4944/4-11-

2011 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης η ακόλουθη απάντηση:

07 NOV. 2011

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ Δ/ΚΗΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ &
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ**

**Αθήνα, 4 Νοεμβρίου 2011
Αριθ. Πρωτ.:4944**

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοιν/κού Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων
Αθήνα

Ταχ. Δ/νση: Πειραιώς 40
Ταχ. Κώδικας: 101 82 - Αθήνα
TELEFAX: 2105203872
Πληροφορίες: Ζ.Αδαμοπούλου
Τηλέφωνο: 2131516472
e-mail: ypertns@ypakp.gr

ΘΕΜΑ: Απόλυση Εισπρακτόρων από την Εθνική Ασφαλιστική

ΣΧΕΤ: Η με αρ. Πρωτ. 22813/16.09.2011 ΕΡΩΤΗΣΗ ✓

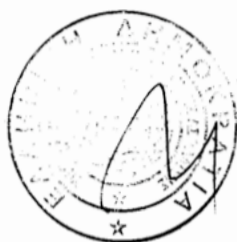
Σε απάντηση της με αρ. Πρωτ.22813/16.09.2011 Ερώτησης, που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Ν. Νικολόπουλο, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στις **28-09-2011** το αρμόδιο **Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης Δάφνης** (Τ.Κ.Ε.), διενήργησε έλεγχο στην επιχείρηση «ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ» επί της Λ. Συγγρού 103-105 σχετικά με τις απολύσεις των εργαζομένων - εισπρακτόρων. Κατά την διενέργεια του ελέγχου διαπιστώθηκε ότι οι εν λόγω εργαζόμενοι δεν τελούν σε εξαρτημένη σχέση εργασίας με την εταιρεία, αλλά έχουν συνάψει συμβάσεις έργου, όπως προκύπτει από το «ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥ - ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΑ» που έχουν υπογράψει και έχει κατατεθεί στην αρμόδια Επιθεώρηση σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2639/98.

Επισημαίνουμε ότι οι εργαζόμενοι - εισπράκτορες έχουν ενημερωθεί ότι η εταιρεία αλλάζει τον τρόπο είσπραξης από το μήνα Νοέμβριο, οπότε και η συνεργασία τους διακόπτεται. Την διεκπεραίωση της είσπραξης συμβολαίων Ζωής & Αυτοκινήτων θα αναλάβει συνεργάτιδα εταιρεία, με κατεύθυνση προς τους εναλλακτικούς τρόπους

είσπραξης. Οι παραπάνω ενημερώθηκαν από την εταιρεία ότι εάν επιθυμούν μπορούν να συνεχίσουν τη συνεργασία τους με την συνεργάτιδα εταιρεία, όπως δήλωσε η Διευθύντρια Δικτύου Καταστημάτων.

Με βάση τα ανωτέρω, η τοπική υπηρεσία Δάφνης δεν έχει δυνατότητα περαιτέρω παρέμβασης δεδομένου ότι δεν υπάρχει σύμβαση εξαρτημένης εργασίας.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

4. Στην με αριθμό 23647/29-09-2011 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ζήση Ροδούλας δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1881/3-11-2011 έγ-

γραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

- 1 -

6 7 ΝΟΕ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΤΡΟΦΙΜΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝ/ΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΑΧΑΡΝΩΝ 2, 101 76
Τηλ.: 210-2124331
Fax : 210-5243522

Αθήνα 3-11- 2011
Αριθμ. Πρωτ.: 1881

Προς:
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
✓Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: «Προστασία – στήριξη ελαιοπαραγωγών»

ΣΧΕΤ: Η Ερώτηση 23643/29-9-2011

✓Η Ερώτηση 23647/29-9-2011

Απαντώντας στις παραπάνω ερωτήσεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές **κ.κ. Σ. Σκοπελίτης, Σ. Καλαντίδου, Β. Νικολαΐδου, Ρ. Ζήση**, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το ελαιόλαδο υπάγεται στο καθεστώς της κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών [Καν. (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου] και τα διάφορα μέτρα για τη στήριξη του αποφασίζονται από τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Συμβούλιο Υπουργών, Διαχειριστικές Επιτροπές κ.λπ.). Συνεπώς, δεν επιτρέπεται η λήψη εθνικών παρεμβατικών μέτρων.

Οι τιμές του ελαιολάδου διαμορφώνονται ελεύθερα στην αγορά με βάση την προσφορά και τη ζήτηση, την ποιοτική του κατηγορία και τους κανόνες ανταγωνισμού.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (ΥΠΑΑΤ) δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στο ελαιόλαδο ως ένα εθνικό προϊόν υψηλής βιολογικής και διατροφικής αξίας, άριστης ποιότητας και μεγάλης οικονομικής σημασίας τόσο για τη χώρα, όσο και για τις 500.000 περίπου οικογένειες που το παράγουν. Για τους λόγους αυτούς στηρίζει το προϊόν με επιπλέον διάφορα μέτρα και δράσεις, όπως:

- Τη χορήγηση των δικαιωμάτων της ενιαίας ενίσχυσης.
- Την εφαρμογή πολιτικής ποιότητας με στροφή σε πιστοποιημένα και ασφαλή προϊόντα (ήδη μέσα από τα προγράμματα ειδικής στήριξης ενισχύονται οι παραγωγοί προϊόντων ΠΟΠ και ΠΓΕ, οι οποίοι καλλιεργούν με συστήματα ολοκληρωμένης διαχείρισης και βιολογικής γεωργίας).

- 2 -

- Τα προγράμματα δραστηριοτήτων των Οργανώσεων Ελαιουργικών Φορέων, με τα οποία ενισχύονται οι φορείς του κλάδου για την εκπόνηση προγραμμάτων για τη βελτίωση της ελαιοκαλλιέργειας, της μεταποιητικής βιομηχανίας, των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της ελαιοκαλλιέργειας κ.ά.
- Τη χρηματοδότηση από το μέτρο 1.2.1 «Εκσυγχρονισμός Γεωργικών Εκμεταλλεύσεων» του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης της Ελλάδας (Π.Α.Α.) 2007-2013 για τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, μεταξύ των οποίων και των ελαιοκομικών.
- Τη χρηματοδότηση από το μέτρο 1.2.3 «Προστιθέμενη αξία των γεωργικών και δασοκομικών προϊόντων» του Π.Α.Α. για τη μεταποίηση των γεωργικών προϊόντων για παραγωγή καινοτόμων προϊόντων και αύξηση της ανταγωνιστικότητάς τους.
- Τη χρηματοδότηση από το μέτρο 1.3.2 «Συμμετοχή γεωργών σε συστήματα για την ποιότητα τροφίμων» του Π.Α.Α. για τη στήριξη μεθόδων παραγωγής που αποβλέπουν στη βελτίωση της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων (ολοκληρωμένη διαχείριση, βιολογική γεωργία προϊόντων ΠΟΠ, ΠΓΕ κ.λπ.).
- Τα προγράμματα προώθησης και προβολής του ελαιολάδου μέσω των οποίων χρηματοδοτούνται οι φορείς του κλάδου.

Οι παραγωγοί μπορούν και πρέπει να δημιουργήσουν ομάδες, προκειμένου να έχουν μεγαλύτερη διαπραγματευτική δύναμη στις αγορές και να πετύχουν υψηλότερες τιμές στο προϊόν. Επίσης, η τυποποίηση του ελαιολάδου αποτελεί ένα μέσο επίτευξης μεγαλύτερης προστιθέμενης αξίας στο προϊόν.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ι. ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

1. Βουλευτή κ. Σ. Σκοπελίτη
2. Βουλευτή κα Σ. Καλαντίδου
3. Βουλευτή κα Β. Νικολαΐδου
4. Βουλευτή κα Ρ. Ζήση

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Δευτέρας 19 Δεκεμβρίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 283/12-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Παπουτσή προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τη δημιουργία ζώνης ελεύθερου εμπορίου στους νομούς της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας Θράκης.

2.- Η με αριθμό 314/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη χρηματοδότηση της εξωδικαστικής ρύθμισης των χρεών.

3.- Η με αριθμό 326/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαρίνου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την ακτοπλοϊκή σύνδεση Ικαρίας, Φούρνων και Σάμου με τον Πειραιά.

4.- Η με αριθμό 324/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαΐτη Αποστολάτου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την κατάργηση τμήματος της γέφυρας Ντε Μποσέ στο Αργοστόλι Κεφαλληνίας.

5.- Η με αριθμό 321/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την

υστέρηση στα δημόσια έσοδα.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1.- Η με αριθμό 299/12-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή αποζημιώσεων στους παραγωγούς του Νομού Ηρακλείου που επλήγησαν από τον παγετό.

2.- Η με αριθμό 315/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Κασαπίδη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ανάγκη λειτουργίας του πρότυπου διαβητολογικού ιατρείου στο «Μαμάτσειο» Νοσοκομείο Κοζάνης.

3.- Η με αριθμό 327/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρίκου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Οικονομικών, σχετικά με την καταβολή της μισθοδοσίας των εργαζομένων που μεταφέρθηκαν ή μετατάχθηκαν από τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις στις περιφέρειες και τους δήμους.

4.- Η με αριθμό 325/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τις γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις.

5.- Η με αριθμό 322/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεοδώρου Δρίτσα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την κυβερνητική πολιτική για τον τρόπο λειτουργίας των φαρμακείων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμεθα στην συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα προηγηθεί η πέμπτη με αριθμό 307/15/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξη Τσίπρα, προς τον Πρωθυπουργό σχετικά με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Τσίπρα θα απαντήσει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

Παρακαλείται ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξης Τσίπρας, να διατυπώσει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Αντιπρόεδρε, ειλικρινά δε γνωρίζω αν η απουσία σήμερα του Πρωθυπουργού –καθότι μαθαίνω ότι βρίσκεται εντός της χώρας– οφείλεται στην αδυναμία διαμόρφωσης κοινής κυβερνητικής θέσης στο ερώτημα που απευθύνω ή οφείλεται σε μια προσωρινή αφωνία, την οποία μάθαμε ότι είχε το τελευταίο διάστημα και του ευχόμεστε περαστικά.

Αυτό που γνωρίζω είναι ότι αφωνία πραγματικά είχε ο Πρωθυπουργός στη Σύνοδο Κορυφής, κύριε Αντιπρόεδρε, που πήγε χωρίς κανένα εναλλακτικό σχέδιο και καμμία συζήτηση στη χώρα. Απλώς, αρκέστηκε να παρακολουθήσει και να συνταχθεί τελικά με το σχέδιο Μέρκελ-Σαρκοζί, που ουσιαστικά μεταμορφώνει την Ευρωζώνη σε μια δημοσιονομική φυλακή για τις χώρες του Νότου, σε ένα αναμορφωτήριο για τις απειθαρχες χώρες. Δεν μπορώ να χαρακτηρίσω αλλιώς μια απόφαση που λέει δημοκρατία τέλος, που λέει λιτότητα, ύφεση, ανεργία, φτώχεια χωρίς τέλος και από την δική μας την πλευρά να μην υπάρχει αντιπρόταση.

Έρχομαι τώρα, στην ουσία του ερωτήματος. Σ' αυτές τις συνθήκες της διάλυσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο αυτό που καλούν τη χώρα μας να πράξει είναι να αυτοκαταστραφεί και τον ελληνικό λαό να αυτοκτονήσει, προκειμένου να μη δυσαρεστηθεί η κ. Μέρκελ, οι δανειστές μας, αλλά και τα ντόπια μεγάλα συμφέροντα που κερδίζουν από το μνημόνιο και είναι οι τελευταίοι εναπομείναντες υποστηρικτές του. Όλοι οι υπόλοιποι, η συντριπτική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας συνομολογεί ότι το μνημόνιο μας κατέστρεψε. Έχουμε χάσει πια το μέτρημα: ανεργία, απολύσεις, περικοπές, φόροι, ύφεση, φτώχεια.

Και σα να μη φτάνουν όλα αυτά, μαθαίνουμε από την έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ότι «Το μνημόνιο και τα μέτρα απέτυχαν. Ζήτω το μνημόνιο. Ζήτω τα νέα μέτρα».

Και σας ερωτώ: έρχονται νέα μέτρα, ναι ή όχι; Και αν έρχονται, ποιος θα τα πάρει αυτά τα νέα μέτρα; Ως τότε οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι θα πληρώνουν το μάρμαρο της κρίσης και αυτοί που δημιούργησαν την κρίση θα είναι στο απυρόβλητο; Υπάρχουν άλλες πηγές πόρων που μπορούμε να προσπαθήσουμε να εξοικονομήσουμε. Τι έγινε εκείνη η περιβόητη φιλική συζήτηση που θα είχατε με τους εφοπλιστές; Την κάνατε τελικά αυτήν τη συζήτηση; Θα πληρώσει κανένας άλλος ή μόνο μισθωτοί και συνταξιούχοι;

Τέλος, με αυτήν την απόφαση για στόχο 0,5% έλλειμμα στον προϋπολογισμό, πιστεύετε ότι μπορούμε σε συνθήκες ύφεσης, σε πραγματικές συνθήκες οικονομίας, να τα βγάλουμε πέρα χωρίς να καταστρέψουμε τον παραγωγικό ιστό, το κοινωνικό κράτος, χωρίς να ιδιωτικοποιήσουμε ολόκληρη τη χώρα; Είναι στόχος εφικτός που μπορούμε να έχουμε το επόμενο διάστημα; Αυτά είναι τα ερωτήματα, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πράγματι ο Πρωθυπουργός απουσιάζει, επειδή έχει ένα μικρό πρόβλημα με τη φωνή του. Με παρακάλεσε να τον εκπροσω-

πήσω όχι μόνο λόγω της τυπικής ιδιότητάς μου, ως Αντιπρόεδρου της Κυβέρνησης και Υπουργού Οικονομικών, όχι μόνο επειδή ήμουν και εγώ παρών στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της ελληνικής αντιπροσωπείας αλλά και γιατί ο Πρωθυπουργός και εγώ, ως Υπουργός Οικονομικών, ταυτιζόμαστε απολύτως στις εκτιμήσεις μας και στην πολιτική που εφαρμόζουμε. Άλλωστε, έχω πει κατ' επανάληψη, πως θεωρώ θεμελιώδες καθήκον μου τη στήριξη του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης.

Στη Σύνοδο Κορυφής, κύριε Πρόεδρε της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, η Ελλάδα είχε σαφώς διατυπωμένη στρατηγική, που απορρέει από τις εθνικές προτεραιότητες. Πρώτος μας στόχος ήταν να μη θιγεί, αλλά αντιθέτως να επιβεβαιωθεί η κρίσιμη για την Ελλάδα απόφαση της Συνόδου Κορυφής της 26ης και 27ης Οκτωβρίου.

Η δέσμη των μέτρων που αφορούν το νέο πρόγραμμα στήριξης της ελληνικής οικονομίας και τη μέθοδο δραστηκής συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στη μείωση του ελληνικού δημοσίου χρέους, ώστε αυτό να καταστεί βιώσιμο, έπρεπε να επαναληφθεί. Και αυτό έγινε. Και είναι μια μεγάλη επιτυχία, γιατί από τον Οκτώβριο ως τις 9 Δεκεμβρίου μεσολάβησαν αρνητικές και κρίσιμες εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη διεθνή οικονομία. Μόνο αν παρακολουθήσει κανείς την εξέλιξη της ιταλικής περίπτωσης αντιλαμβάνεται τι είναι αυτό που λέω.

Η Ευρωζώνη έχει για το 2012 συνολικές δανειακές ανάγκες 1,6 τρισεκατομμυρίων ευρώ.

Οι ετήσιες δανειακές ανάγκες της Ιταλίας ανέρχονται σε περίπου 330 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή σχεδόν όσο το σύνολο του ελληνικού δημοσίου χρέους. Άρα, είχε πάρα πολύ μεγάλη σημασία η επιβεβαίωση της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου.

Δεύτερον, σε σχέση με την κρίσιμη έννοια του PSI, δηλαδή της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, θα πω τα εξής: αυτά που μεσολάβησαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και διεθνώς μετά τη Σύνοδο Γερμανίας-Γαλλίας στη Ντοβίλ και την υπογραφή της αρχικής μορφής της σύμβασης για το νέο μόνιμο μηχανισμό στήριξης, το ESM, έπρεπε να αποσαφηνιστούν. Και το γεγονός πως τώρα αυτή η γνωστή σε όλους τους Έλληνες μέθοδος του PSI περιορίζεται στην ελληνική περίπτωση, η οποία αναμφίβολα είναι μια ειδική περίπτωση, μας βοηθά πάρα πολύ στις διαβουλεύσεις μας με το διεθνή ιδιωτικό τομέα, προκειμένου να εφαρμόσουμε πλήρως την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου και για πρώτη φορά να ελαφρύνουμε τον ελληνικό λαό από 100 δισεκατομμύρια χρέους, δηλαδή από περίπου σαράντα επτά ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ χρέους.

Εάν αυτό το καταφέρουμε -και πιστεύω ότι θα το καταφέρουμε, γιατί έχω θετικές ενδείξεις από τις διαβουλεύσεις και την πορεία της σχετικής συζήτησης– θα έχουμε προσφέρει στον ελληνικό λαό μια τέτοια απάλυνση, που θα είναι μια ανταπόδοση στις θυσίες και μια προοπτική για τη νέα γενιά.

Το ζήτημα που μου θέτετε σε σχέση με το στόχο για διαρθρωτικό δημοσιονομικό έλλειμμα 0,5% πρέπει να σας πω ότι δεν αφορά βεβαίως την Ελλάδα. Η Ελλάδα ακολουθεί το πρόγραμμα στήριξης και την πορεία των δημοσιονομικών μεγεθών που προδιαγράφεται στο πρόγραμμα στήριξης. Εάν με το καλό βγούμε από το πρόγραμμα στήριξης, βεβαίως, πρέπει στη χώρα μας να ακολουθήσουμε μια δημοσιονομική πολιτική που δεν θα μας αφήσει να ξαναδιολισθήσουμε σε μια παρόμοια κρίση. Το οφείλουμε στις νέες γενιές, το οφείλουμε στην πατρίδα μας. Αυτό, όμως, δεν είναι άμεσος στόχος. Είναι κάτι που θα το συζητήσουμε μετά το 2015.

Σημασία έχει τώρα να εφαρμόσουμε τον προϋπολογισμό του 2011, να εφαρμόσουμε τον ψηφισμένο με ευρύτατη πλειοψηφία προϋπολογισμό του 2012, να εφαρμόσουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής. Και κυρίως, να τα συνοδέψουμε όλα αυτά με μέτρα για την πραγματική οικονομία, να ανασχεύσουμε την ύφεση, να περιορίσουμε την ανεργία, να απαλύνουμε τον πόνο αυτών που είναι τα θύματα της κρίσης και έχουν οδηγηθεί σε κατάσταση απόλυτης φτώχειας.

Προχθές, μιλώντας στο Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο έθεσα τέσσερις επείγοντες ενδιάμεσους στόχους για το έθνος. Ο πρώτος είναι να διαμορφωθεί ένα κίνημα επιστροφής καταθέ-

σεων. Εάν οι Έλληνες ξαναφέρουν τα λεφτά τους στις ελληνικές τράπεζες, οι οποίες είναι διασφαλισμένες μέσα από τις εγγυήσεις του νέου προγράμματος, θα αλλάξει άμεσα η κατάσταση στην αγορά, η ρευστότητα. Ας το κάνουμε αυτό. Το οφείλουμε στην πατρίδα μας.

Δεύτερον, να πείσουμε τους νέους Έλληνες ότι μένουμε στην Ελλάδα, ότι δεν φεύγουμε από την πατρίδα, ότι η πατρίδα έχει μια θέση για όλους μας.

Τρίτον, να πείσουμε την ελληνική μεσαία τάξη ότι εξακολουθεί να υπάρχει, ότι δεν αποσαθρώνεται, ότι η κρίση είναι προσωρινή, ότι χρειάζεται στόχος και αισιοδοξία.

Βεβαίως, τέταρτον, να στείλουμε το μήνυμα σ' αυτούς που είναι σε κατάσταση πραγματικής φτώχειας, πως δεν θα μείνουν αβοήθητοι, γιατί μπορούμε να διαθέσουμε τα κονδύλια που απαιτούνται για ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης όλων των Ελλήνων, αρκεί αυτό, να μη γίνεται οριζόντια, να μην πηγαίνουν χαμένα τα κονδύλια αυτά αλλά να είναι στοχευμένα εκεί που πραγματικά υπάρχει ανάγκη.

Θα επιφυλαχθώ, κύριε Πρόεδρε, να συνεχίσω την απάντησή μου, αναφερόμενος ειδικότερα στο ερώτημα για τα νέα μέτρα στη δευτερολογία μου για να αξιοποιήσουμε καλύτερα τον κοινοβουλευτικό χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Αντιπρόεδρε.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Υπουργέ, είναι δικαίωμα σας να θέλετε να διευθετήσετε το χρόνο της απάντησης αλλά το βασικό ερώτημα μου ήταν αυτό. Και αυτό είναι και το βασικό ερώτημα, αν θέλετε, που έχει αυτήν τη στιγμή ο μέσος Έλληνας πολίτης.

Μετά από δύο χρόνια ανελέητων θυσιών βρισκόμαστε σήμερα όχι στο μηδέν εις το πληκίο, αλλά εις το υπό το μηδέν.

Διότι όλοι οι στόχοι που ετέθησαν και με το μνημόνιο και με το μεσοπρόθεσμο δεν έχουν επιτευχθεί. Και αντί να υπάρξει μια ειλικρινής παραδοχή ότι απέτυχε αυτή η συνταγή, ότι αυτή η συνταγή είναι χειρότερη από την ίδια την ασθένεια και μας κάνει χειρότερα αντί να μας κάνει καλύτερα, εδω βλέπουμε ότι έρχεται η τρόικα και συζητάει την άμεση λήψη νέων μέτρων και μάλιστα, από μια Κυβέρνηση, η οποία στερείται δημοκρατικής νομιμοποίησης, δεν είναι εκλεγμένη και που έχει –υποτίθεται– έναν ειδικό στόχο και σκοπό: την υλοποίηση των αποφάσεων της 26^{ης} Οκτώβρη, η οποία απόφαση –επιτρέψτε μου να πω– βρίσκεται ήδη στον αέρα.

Κατά τη δική μας εκτίμηση, το μνημόνιο και η δανειακή σύμβαση δεν ήρθε για να σώσει τη χώρα. Δεν ήταν για δημοσιονομική εξυγίανση αλλά συνέχιση μιας επίθεσης ενάντια στην εργασία και στους νέους ανθρώπους, στην μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, στο δημόσιο πλούτο.

Η βασική λογική της εσωτερικής υποτίμησης είναι μια λανθασμένη και εγκληματική λογική. Μας είπαν ότι το πρόβλημα είναι η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας αλλά οι ίδιες οι εκθέσεις, που οι ίδιοι που μας φέρνουν αυτά τα μέτρα παρουσιάζουν, λένε ότι το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος στην ελληνική οικονομία, σε σύγκριση με τριάντα πέντε βιομηχανικές χώρες, δεν αυξήθηκε, αλλά μειώθηκε κατά 2%. Άρα, τι θέμα ανταγωνιστικότητας βάζουν μειώνοντας μισθούς και συντάξεις;

Όμως, κύριε Υπουργέ, κατά την πρωτολογία σας δεν ήσασταν –δεν ξέρω αν στη δευτερολογία σας θα είστε– όσο αποκαλυπτικός περίμενα εγώ να είστε, σε σχέση με όσα έχετε πει το τελευταίο διάστημα. Διότι σας άκουγα πριν από λίγες μέρες να λέτε ότι υπάρχει αντίφαση μεταξύ της κατάστασης της οικονομίας και της κοινωνίας. Εγώ θα έλεγα ότι υπάρχει αντίφαση μεταξύ της πραγματικής οικονομίας και αυτών που θέλει και το μνημόνιο. Επειδή, όμως, είστε ευφυής άνθρωπος, δεν μπορώ να πιστέψω ότι δεν είχατε καταλάβει ότι αυτό το πρόγραμμα ύφεσης και καταστροφής των μισθών και των μικρών επιχειρήσεων θα είναι καταστροφικό.

Επιτρέψτε μου να κάνω μια μικρή σταχυολόγηση των αποτελεσμάτων. Αντί σήμερα η ύφεση να είναι κάτω από το 5%, όπως προέβλεπε και το μνημόνιο –το μεσοπρόθεσμο έλεγε ότι θα

έχουμε ανάπτυξη 0,8%- η ύφεση είναι κοντά στο 7%. Αντί η ανεργία να είναι στο 14%, σήμερα υπερβαίνει το 20%. Αντί ο πληθωρισμός να είναι 1,9%, σήμερα είναι 4,7%. Το έλλειμμα δεν λείει να πέσει κάτω από το 10%. Το κυριότερο είναι ότι οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και οι πλούσιοι συνεχίζουν να κερδίζουν. Για ποιο λόγο, λοιπόν, η Κυβέρνηση επιμένει σε νέα μνημόνια; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα. Για να έχουμε μισθούς και συντάξεις; Συνέχεια αυτό θα λέτε; Το 80% των χρημάτων που παίρνουμε από τις περιβόητες δόσεις, που με εκβιαστικό τρόπο έρχονται να τρομοκρατήσουν τον ελληνικό λαό ότι δεν έχει μισθούς και συντάξεις, πηγαίνει για την αποπληρωμή τόκων και χρεολυσίων.

Σας άκουγα, επίσης, προχθές να λέτε τα εξής: «Δυστυχώς, όλες οι θεμελιώδεις μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προγνώσεις του αρχικού προγράμματος του μνημονίου δεν επιβεβαιώθηκαν». Αυτή είναι μια ειλικρινής παραδοχή. Επίσης, σας άκουγα να λέτε ότι το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής που αναγκαστικά ακολουθούμε, έρχεται σε αντίθεση με την πραγματικότητα της οικονομίας. Και αυτή είναι μια ειλικρινής παραδοχή.

Αναρωτιέμαι: εσείς δεν είστε, κύριε Υπουργέ, που τον Ιούνιο σε αυτήν την Αίθουσα κατά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου, σε αυστηρό τόνο από το Βήμα μας είπατε «τώρα δεν παίζουμε» και δώσατε μάχη και ο τελευταίος Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ να ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο;

Εσείς δεν είστε, που τον Οκτώβρη κατά την ψήφιση του πολυνομοσχεδίου δώσατε, επίσης, μεγάλη μάχη να ψηφιστούν όλα όσα προβλέπονταν, ακόμη και αυτά που δεν είχατε υπογράψει στην επιστολή σας στην κ. Λαγκάρντ, σε σχέση με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και την επέκταση των επιχειρησιακών; Και όταν εγώ σας έκανα κριτική, εσείς δεν μου είπατε ότι είμαι «τζάμπα μάγκας»; Έτσι με αποκαλέσατε.

Εσείς δεν ήσασταν ο εμπνευστής αυτού το μέτρου του αντισυνταγματικού αλλά και κατάφορα απάνθρωπου, όπως είναι το «χαράτσι»; Τώρα τι μας λέτε; Μας λέτε ότι εκ των υστέρων ανακαλύψατε ότι οι επιλογές που με πάθος υπερασπιστήκατε οδηγούν τη χώρα στον γκρεμό;

Ακόμη και έτσι να είναι, κύριε Βενιζέλο, ακόμη και αν τώρα ανακαλύπτете ότι ο Βενιζέλος του χθες έκανε λάθος και ότι οι φωτογραφίες σας στο Υπουργικό Συμβούλιο μέχρι προχθές ήταν κακές φωτογραφίες και θέλετε να τις αλλάξετε, πιστεύω ότι έχετε μια επιλογή: Να πείτε με ειλικρίνεια αυτές τις διαπιστώσεις δημόσια αλλά να μη συνεχίζετε να διαπράττετε το έγκλημα. Διότι εκεί είναι η μεγάλη αντίφαση. Να παραδέχεσαι κανείς το έγκλημα αλλά να συνεχίζει να το διαπράττει. Εάν, λοιπόν, το παραδέχεστε, μη συνεχίζετε να το διαπράττετε.

Θέλω να κλείσω με μία παρέμβαση. Δεν μας βοηθάει το γεγονός ότι δεν αναφερθήκατε στο εάν θα υπάρξουν νέα μέτρα ή όχι. Εγώ, όμως, θέλω να σας πω το εξής: ανεξάρτητα από το τι θα μου απαντήσετε, ένα είναι δεδομένο. Η κοινωνία στενάζει, η κοινωνία δεν αντέχει άλλο, η χώρα χρειάζεται επείγοντως τη δημοκρατία να την υπερασπιστούμε και χρειαζόμαστε επείγοντως τη λαϊκή ετυμηγορία να έρθει σύντομα και να προκύψει μια κυβέρνηση με νωπή λαϊκή εντολή, για να διαχειριστεί τις μεγάλες προκλήσεις και την κρίση που έρχεται.

Επιπλέον, εμείς λέμε ότι χρειάζεται και μία κυβέρνηση, η οποία θα υπερασπιστεί εκείνα τα κοινωνικά στρώματα που χειμάζονται. Όχι να λέτε θα μιλήσω με τους εφοπλιστές αλλά πρωτίστως θα διαλύσω τους μικρομεσαίους και τα χαμηλά οικονομικά και κοινωνικά στρώματα. Επιτέλους, αυτή η ιστορία με τα νέα μέτρα τη στιγμή που τα προηγούμενα έχουν δημιουργήσει μια κατάσταση διάλυσης στην ελληνική κοινωνία πρέπει να τελειώνει!

Χρειάζεται, λοιπόν, μια κυβέρνηση, η οποία θα επιβεβαιώσει τη λαϊκή κυριαρχία, τη δημοκρατία σ' αυτόν τον τόπο και την κοινωνική δικαιοσύνη και όχι μία Κυβέρνηση σαν τη σημερινή, που το πρόβλημά της δεν είναι η αφωνία αλλά η πολυφωνία και οι παραφωνίες, η διάλυση και η έλλειψη στρατηγικής, μία κυβέρνηση η οποία, παρ' όλα αυτά, διαχειρίζεται κρίσιμα ζητήματα για τις επόμενες δεκαετίες. Το εάν το PSI κλείσει στο 8%, όπως θέλουν οι δανειστές, ή στο 4% είναι κρίσιμο ζήτημα, δεν είναι τέσσερις μονάδες. Το εάν θα μετατραπεί το σύνολο του χρέους στο αγγλοσαξονικό δίκαιο ή θα υπάρξει διασφάλιση του ότι δεν θα μας

πάρουν ολόκληρη τη χώρα σε περίπτωση αστοχίας, είναι κρίσιμο θέμα και αφορά τις επόμενες γενεές. Δεν μπορεί να το διαχειρίζεται μια Κυβέρνηση η οποία δεν έχει νομιμοποίηση από τον ελληνικό λαό και μάλιστα εν κρυπτώ, χωρίς να γνωρίζουμε ποιοι είναι οι στόχοι, ποιο είναι το εναλλακτικό σχέδιο και ένας Πρωθυπουργός, ο οποίος δεν έρχεται, απ' ό,τι φαίνεται, και αυτός στη Βουλή, ακολουθώντας τις παραδόσεις του προηγούμενου, για να πει ξεκάθαρα τη στρατηγική του.

Ας ελπίσουμε, κύριε Υπουργέ, ότι τουλάχιστον εσείς θα μας πείτε ξεκάθαρα τη δική σας τοποθέτηση στη δευτερολογία σας και δεν θα κρυφθείτε πίσω από ωραία σχήματα, όπως ότι επιβεβαιώνουμε τις εθνικές προτεραιότητες για τη σωτηρία της χώρας. Έ, άλλη τέτοια σωτηρία δεν την αντέχει πια ο ελληνικός λαός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον κύριο Αντιπρόεδρο, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Πειραματικό Γυμνάσιο, Πανεπιστημίου Κρήτης με έδρα το Ρέθυμνο.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως και Υπουργός επί των Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, επειδή ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ μου έκανε την τιμή να απευθυνθεί προσωπικά σε εμένα, θέλω να σας πω σε πολύ εξομολογητικό και ευθύ τρόπο ότι λέω πάντα την αλήθεια, ιδίως όταν απευθύνομαι στη Βουλή των Ελλήνων, γιατί το στοιχείο της επόμενης μέρας για τη χώρα -το έχω πει κατ' επανάληψη- θα κριθεί στο εάν λέμε την αλήθεια και εάν είμαστε ειλικρινείς. Δηλαδή, θα κριθεί, όχι μόνο στο εάν καταλαβαίνουμε τις καταστάσεις, τις εξηγούμε και έχουμε σχέδιο για να παρέμβουμε για αυτές αλλά και εάν έχουμε την εσωτερική βούληση, τις εξ υποκειμένου προϋποθέσεις να επικοινωνήσουμε με τον Έλληνα πολίτη, χωρίς τους εξωραϊσμούς και τις συγκαλύψεις του παρελθόντος.

Κύριε Τσίπρα, ανέλαβα τα καθήκοντα του Υπουργού Οικονομικών τον Ιούνιο του 2011, γνωρίζοντας πόσο δύσκολη είναι η κατάσταση και γνωρίζοντας ότι δεν πρόκειται να εφαρμόσω τις δικές μου προσωπικές επιλογές στην άσκηση της οικονομικής πολιτικής.

Μακάρι να μου δοθεί κάποτε στο μέλλον η ευκαιρία στο Υπουργείο Οικονομικών να εφαρμόσω τη δική μου αντίληψη για το τι σημαίνει ανάπτυξη, τι σημαίνει κοινωνική συνοχή, ποιο είναι το μοντέλο ανάπτυξης της χώρας.

Επί έξι μήνες διαχειρίζομαι μία κατάσταση ανάγκης, μία κατάσταση ανάγκης που επιδεινώνεται. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι έχει διαμορφωθεί ένα πλαίσιο όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά γενικότερα στην Ευρώπη, το μω να πω στη διεθνή οικονομία, μες στο οποίο τα κράτη και οι διεθνείς οργανισμοί, πραγματικά, ασφυκτούν, γιατί έχει διαμορφωθεί μία ασύμμετρη κατάσταση, σε βάρος των λαών, σε βάρος των πολιτικών συστημάτων, μία κατάσταση, η οποία είναι θεσμικά ανεξέλεγκτη, γιατί δεν υπάρχουν οι εγγυήσεις της παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης. Αλλά όταν παλεύεις μέσα στην Ευρώπη πρέπει να παλεύεις εν γνώσει των συσχετισμών, να ξέρεις πώς διαμορφώνονται οι συσχετισμοί σε κάθε εθνικό εκλογικό σώμα και σε κάθε εθνικό κοινοβούλιο. Πρέπει να σας πω ότι οι συσχετισμοί είναι πάρα πολύ δύσκολοι. Πέρα από τους συσχετισμούς των πολιτικών δυνάμεων, οι συσχετισμοί των ιδεολογικών και πολιτικών αντιλήψεων είναι εξαιρετικά δυσμενείς.

Επαναλαμβάνω μία βασική διάκριση που υπάρχει στο εσωτερικό του προγράμματος προσαρμογής και στήριξης της ελληνικής οικονομίας.

Ο ένας πυλώνας είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές, στην πραγματικότητα η νέα οργάνωση της χώρας, ο νέος τρόπος λειτουργίας

του κράτους, της οικονομίας και των σχέσεων κράτους και αγοράς, όλα αυτά που συνδέονται στην πραγματικότητα με το αίτημα του εκσυγχρονισμού, με το αίτημα να γίνει η Ελλάδα μία ανταγωνιστική χώρα ισότιμη μέσα στην Ευρώπη. Αυτές οι αλλαγές δεν μας υπαγορεύονται έξωθεν. Αυτές έπρεπε να είναι και είναι μία εθνική προτεραιότητα, μία εθνική στρατηγική ευρείας στήριξης. Βεβαίως, αλλάζουν δεδομένα, ξεβολεύονται καταστάσεις και άνθρωποι αλλά αυτό είναι απολύτως αναγκαίο να γίνει.

Το νέο πρόγραμμα για την περίοδο μέχρι το 2015 που θα κριθεί τον Ιανουάριο, οπότε και είναι η κρίσιμη στιγμή της διαπραγμάτευσης, δεν υπάρχει περιθώριο για επαναδιαπραγμάτευση μετά την υπογραφή της νέας σύμβασης και την κύρωσή της από τη Βουλή, θα κριθεί ακριβώς στις διαρθρωτικές αλλαγές, σε όλα αυτά που αφορούν την αγορά εργασίας, το άνοιγμα των επαγγελματιών, την αναδιοργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης, τη δικαιοσύνη, την εκπαίδευση, την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, σε όλα αυτά που αφορούν την ανάγκη να συγκρατήσουμε τις δαπάνες, να έχουμε ένα μικρότερο, εξοπνότερο κράτος, αναπτυξιακό, φιλικό για τον πολίτη, φιλοεπενδυτικό, άρα και φιλεργατικό.

Το άλλο σκέλος, είναι η δημοσιονομική προσαρμογή. Εάν διαλέγαμε μόνοι μας δεν θα κάναμε μία τόσο γρήγορη δημοσιονομική προσαρμογή, τόσο απαιτητική, υπό συνθήκες ύφεσης, με τόσο μεγάλο κόστος εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους, με τόσο πολλούς τόκους κάθε χρόνο. Ήμασταν, όμως, υπό απόλυτη πίεση. Έπρεπε να κάνουμε μία επιλογή ανάγκης, μία επιλογή η οποία έχει εξουθενώσει τον ελληνικό λαό. Και αυτό εννοούσα με την περιβόητη φράση μου ότι «είμαι εξουθενωμένος». Δεν εννοούσα ότι είμαι κουρασμένος, όπως ορισμένοι, ευτελίζοντας τα πράγματα, επιχείρησαν να πουν. Εννοούσα και εννοώ ότι συμπάσχω με τον ελληνικό λαό, με τον Έλληνα πολίτη που εξουθενώνεται από τις θυσίες και το βάρος που ακολουθεί. Έχω πλήρη συνείδηση του τι τραβάει ο κάθε Έλληνας και η κάθε Ελληνίδα. Μακάρι να μπορούσα να απαλλάξω από ένα μικρό, ελάχιστο μέρος του βάρους αυτού, τον Έλληνα πολίτη. Είναι ψυχική τσούλα αυτό που λέω. Δεν είναι η προσωπική μου ανταρχή. Έχω τεράστιες προσωπικές ανταρχές.

Άρα, λοιπόν, αυτό που κάνουμε είναι, πράγματι, αναγκαίο, διότι αλλιώς η χώρα θα βρεθεί σε κατάσταση χρεοκοπίας και πτώχευσης, εκτός Ευρωζώνης. Θα καταστραφούν τα εισοδήματα, οι περιουσίες, οι προοπτικές. Αυτό είναι τελειώς διαφορετικό από το να ζεις μία κατάσταση κρίσης, μείωσης των αποδοχών, μείωσης των συντάξεων, αύξησης της ανεργίας, βαθύτερης ύφεσης.

Αλλά βλέπετε, πρέπει να περάσουμε δυστυχώς μέσα από αυτήν τη ζώνη του καθαρτηρίου, για να μπορέσουμε να αποκαταστήσουμε τη δημοσιονομική μας κυριαρχία και να χειραφετήσουμε ξανά τη χώρα.

Χρειάζονται τώρα νέα μέτρα; Η απάντηση είναι πάρα πολύ απλή. Είπε προχθές ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του στο Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο: «Δεν προβλέπεται μείωση των ονομαστικών μισθών και συντάξεων, ούτε αύξηση των φορολογικών συντελεστών». Προφανώς δεν προβλέπεται. Πρέπει, όμως, να εφαρμόσουμε τον προϋπολογισμό του 2011, που ταμειακά λειτουργεί μέχρι το Φεβρουάριο του 2012. Και το μέτρο για το ειδικό τέλος ακινήτων δεν είναι καμμία έμπνευση δική μου ή της προηγούμενης κυβέρνησης ούτε αυτής της Κυβέρνησης του κ. Παπαδήμου, που ομόφωνα χθες ενέκρινε τις σχετικές ρυθμίσεις εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών και τις μετέτρεψε σε πράξη νομοθετικού περιεχομένου. Ήταν μία επιλογή που έπρεπε να κάνουμε, ώστε να έχουμε έσοδα εκτός του φοροεισπρακτικού μηχανισμού του κράτους, που έχει δυστυχώς πεπερασμένες δυνατότητες, πολύ λιγότερες από αυτές που έπρεπε να έχει.

Μήπως επρόκειτο να κόψουμε το ρεύμα σε κανέναν πολίτη που έχει ανάγκη; Ποτέ. Ούτε πρόκειται ποτέ να συμβεί αυτό. Μήπως δεν ξέρουμε τι σημαίνει να είσαι άρρωστος, ανάπηρος, ανήμπορος, φτωχός; Το 83%, όμως, έχει ήδη πληρώσει το λογαριασμό, όπως συμβαίνει κάθε φορά με τους λογαριασμούς της ΔΕΗ. Δυσκολεύονται οι άνθρωποι, πιέζονται αλλά βοηθούν. Ξέρουν ότι αυτό έχει νόημα.

Αν, λοιπόν, συμμορφωθούμε, αν πετύχουμε το στόχο, θα

μπούμε με πολύ καλές προϋποθέσεις στον προϋπολογισμό του 2012. Και εν πάση περιπτώσει, θα συζητήσουμε με την τρόικα όλα τα κόμματα, για να δεσμευθούμε όλοι μαζί, για να στηρίξουμε τη χώρα όλοι μαζί, για να έχει μοιραστεί η ευθύνη δίκαια και με εθνικό τρόπο και για να μη διαχωριζόμαστε σε αφελείς και πονηρούς οι οποίοι κρύβονται. Δεν θα χρειαστεί φυσικά να επιβαρύνουμε τον Έλληνα πολίτη. Ούτε πρόκειται να γίνει περικοπή αποδοχών ούτε πρόκειται να γίνει περικοπή συντάξεων ούτε να αυξηθούν οι φορολογικοί συντελεστές. Πρέπει να μειώσουμε τις δαπάνες; Πρέπει να μειώσουμε τις δαπάνες. Πρέπει να μειώσουμε δαπάνες οι οποίες είναι αντιπαραγωγικές; Πρέπει. Από πού θα προκύψει αυτό; Από τις διαρθρωτικές αλλαγές.

Και τα μέτρα του 2013, 2014, 2015, θα είναι ελάχιστα μπροστά σε αυτά που έχει ζηήσει ο ελληνικός λαός. Γιατί το περιβάλλον PSI θα μας επιτρέψει να μειώσουμε δραστικά τους τόκους και άρα να πετύχουμε ευκολότερα το στόχο μας για πρωτογενή πλεονάσματα. Είναι εύκολο αυτό; Όχι δεν είναι εύκολο αλλά πρέπει να λέμε στο λαό την αλήθεια, να του δίνουμε ένα σχέδιο.

Εγώ στην ομιλία μου στον προϋπολογισμό είπα στον ελληνικό λαό ένα ολόκληρο σχέδιο: πάμε τώρα στη διαπραγμάτευση για το νέο πρόγραμμα, πάμε να πάρουμε τα 90 δισεκατομμύρια μέχρι τα μέσα Φεβρουαρίου, να μειώσουμε το χρέος κατά 100 δισεκατομμύρια, να πάρουμε επιτέλους ένα αντάλλαγμα ως χώρα, ως έθνος, πάμε να ανασυγκροτήσουμε τις τράπεζες, για να έχουμε εργαλείο δουλειά και ανάπτυξης για την οικονομία, για τον εργαζόμενο, για τον άνεργο, για τον επιχειρηματία, για τον αγρότη, πάμε να πάρουμε τα 20 δισεκατομμύρια, για να ξεπληρώσουμε ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του δημοσίου, να πέσει ρευστό στην αγορά, να πληρωθούν όλοι όσοι έχουν να λαμβάνουν από το ελληνικό δημόσιο και φυσικά δυνασκούνται όταν τους ζητάμε να πληρώσουν αλλά δεν τους πληρώνουμε και η αλλαγή των επιπέδων ρευστότητας, η αλλαγή των αντιλήψεων, η σταθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος μας επιτρέπει να μπορούμε με άλλους όρους, με όρους αισιοδοξίας και κοινωνικής συνοχής στο δεύτερο τρίμηνο του 2012.

Ποια είναι η εναλλακτική λύση; Τι έχετε να προτείνετε στον τόπο αυτό; Πείτε. Να καταγγείλουμε τη σύμβαση, να μην υπογράψουμε τη νέα συμφωνία, να μην έχουμε νέο πρόγραμμα, να μη γίνει το PSI, να μη μειωθεί το χρέος, να μας πετάξουν έξω από την Ευρωζώνη, να μειωθούν τα εισοδήματα, να εξανεμιστούν οι καταθέσεις, οι αξίες των ακινήτων να γίνουν κάτω από τη βάση. Για να κάνουμε τι; Να ξεκινήσουμε ξανά από το επίπεδο του 1950; Αυτό θέλουμε;

Αυτή είναι η αντίληψη που κυριαρχεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η αντίληψη κυριαρχεί στην Ευρωζώνη. Αυτή την αντίληψη ψηφίζουν οι ευρωπαϊκοί λαοί. Μπορεί να θέλουμε κάτι άλλο και εγώ θέλω προσωπικά κάτι άλλο για την Ευρώπη. Αλλά πρέπει να αγωνιστούμε μέσα στην Ευρώπη. Πρέπει να είμαστε μέσα. Εάν βρεθούμε έξω, τότε θα έχουμε χάσει έναν τεράστιο ιστορικό κύκλο.

Τα πράγματα, λοιπόν, είναι πάρα πολύ απλά και όποιος δεν τα λέει με σαφήνεια και καθαρότητα αλλά κρύβει λόγια γιατί έχει μικρές κομματικές εκλογικές φιλοδοξίες -και δεν αναφέρομαι στο ΣΥΡΙΖΑ τώρα, αναφέρομαι σε μεγαλύτερα κόμματα- όποιος το κάνει αυτό γιατί έχει προσωπικούς στόχους, δεν κινείται στο επίπεδο των περιστάσεων. Άρα, λοιπόν, αυτή είναι η γραμμή και αυτήν τη γραμμή πρέπει να υποστηρίζουμε όλοι και κυρίως τα κόμματα που στηρίξαν και στηρίζουν την Κυβέρνηση του κ. Λουκά Παπαδήμου.

Λέτε: «Πώς λειτουργεί αυτή η Κυβέρνηση;». Λειτουργεί υπό τον Πρωθυπουργό συλλογικά αλλά στο Υπουργικό Συμβούλιο, πρέπει να διατυπώνονται απόψεις. Δυστυχώς στη χώρα μας, ενοχοποιούνται πολιτικά τα πάντα και η ανταλλαγή απόψεων, μία ανταλλαγή απόψεων, που είναι ιδιαίτερα ευεργετική, όταν γίνεται με τη συμμετοχή Υπουργών που προέρχονται από τρία διαφορετικά κόμματα και που έχουν την ικανότητα να συνυπάρχουν, να συνομιλούν και να συλλειτουργούν και αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο επίτευγμα της δημοκρατίας. Είναι ένα άλλο επίπεδο πολιτικού πολιτισμού. Αλλά πρέπει να κυριαρχεί στον τόπο η πολιτική. Πρέπει να κυριαρχήσει η εθνική αντίληψη. Δυστυχώς καταβυθίζομαστε στη χειρότερη εκδοχή της ίντριγκας και της παραπολι-

τικής.

Δεν πρέπει να αφήσουμε και αυτή η Κυβέρνηση, αυτή η ευκαιρία για τον τόπο να θυσιάσει στο βωμό της ευτέλειας, του παρασκήνιου, της παραπολιτικής. Και είμαι βέβαιος ότι εκφράζω απολύτως την πολιτική αντίληψη και την πολιτική αισθητική του Πρωθυπουργού, του κ. Παπαδήμου, και την προσωπική μου λέγοντας: Έλεος. Αφήστε τη χώρα να ονειρευτεί, να αναπνεύσει, να αισιοδοχήσει. Ας μην τα μετράμε όλα με τα χαμηλά μέτρα και σταμάτα μια ξεπερασμένης κομματικής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας ενημερώσω ότι υπάρχουν άλλες τρεις ερωτήσεις προς τον Πρωθυπουργό, αμέσως μετά άλλες επτά ερωτήσεις, οι οποίες θα πρέπει να συζητηθούν και μία επερώτηση. Θα παρακαλούσα, λοιπόν, παρ' ότι αντιλαμβάνομαι ότι τα όσα ακούγονται είναι πάρα πολύ σημαντικά, κατά το δυνατόν να τηρούμε το χρόνο.

Θα συνεχίσουμε τώρα με την έκτη με αριθμό 309/17/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Ανεξαρτήτου Βουλευτού κ. Ντόρας Μπακογιάννη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τη διαδικασία συμψηφισμού των οφειλών ΦΠΑ μεταξύ επιχειρήσεων και κράτους.

Στην επίκαιρη ερώτηση της κ. Ντόρας Μπακογιάννη θα απαντήσει και πάλι ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως και Υπουργός επί των Οικονομικών, ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

Παρακαλείται η κ. Ντόρα Μπακογιάννη, Ανεξάρτητη Βουλευτής Α' Αθηνών, να διατυπώσει την επίκαιρη ερώτησή της.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να προσγειώσω τον Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως στην πραγματικότητα της ελληνικής οικονομίας. Διότι, επειδή εμείς στη Δημοκρατική Συμμαχία δεν διαφωνούμε ούτε με την ευρωπαϊκή προοπτική ούτε με την ανάγκη να υπάρξουν διαρθρωτικές αλλαγές, θέλω κατ' αρχάς, κύριε Αντιπρόεδρε, να σημειώσω ότι το πρόβλημα αυτήν τη στιγμή της χώρας είναι ότι επί δύο χρόνια δεν έγινε καμμία διαρθρωτική αλλαγή. Αυτό είναι το πρόβλημά σας. Το πρόβλημα είναι ότι δεν προχωρήσατε σε διαρθρωτικές αλλαγές. Το πρόβλημα είναι ότι δεν κάνατε καμμία αποκρατικοποίηση. Το πρόβλημα είναι ότι φθάσαμε σήμερα να έχουμε εξοντώσει την ελληνική οικονομία, την ελληνική επιχειρηματικότητα.

Και επειδή καλά είναι τα ωραία και τα μεγάλα λόγια, εγώ δεν αντιλαμβάνομαι γιατί πέντε μήνες πριν ψηφίσαμε στη Βουλή των Ελλήνων τη δυνατότητα του συμψηφισμού και σήμερα οι δικές σας οικονομικές υπηρεσίες, όσες υπάρχουν, γιατί σημειώνω ότι ενενήντα εφορίες είναι ακέφαλες αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, αρνούνται να προχωρήσουν στον συμψηφισμό.

Αρνούνται, δηλαδή αυτό που είναι όρος επιβίωσης, ιδιαίτερα για εξαγωγικές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα για μικρότερες επιχειρήσεις, το να μην μπορούν να χρωστούν στο ελληνικό κράτος. Τους ζητάει το ελληνικό κράτος να είναι συνεπείς φορολογούμενοι. Τους τιμωρεί το ελληνικό κράτος, όταν το ίδιο το κράτος είναι μπαταχτοής και αρνείται να συμψηφίσει.

Και δεν σας πάω στα 6,5 δισεκατομμύρια, στα οποία αναφερθήκατε πριν και είναι τα 6,5 δισεκατομμύρια που χρωστάει το κράτος. Με αυτά θα υπήρχε ρευστότητα. Δεν σας πάω καν εκεί. Σας πάω στον συμψηφισμό από τον οποίο δεν κερδίζετε.

Κύριε Υπουργέ, κραυγή αγωνίας εκφράζουν οι πάντες σήμερα στην πραγματική οικονομία, στις ελληνικές επιχειρήσεις. Δεν θα αντέξουν οι ελληνικές επιχειρήσεις τους τρεις μήνες μέχρι να ολοκληρωθεί από την Κυβέρνησή σας η όποια διαπραγμάτευση ή δανειακή σύμβαση ή νέα χρηματο στις τράπεζες. Δεν αντέχουν! Τουλάχιστον αυτό που είναι εφικτό, θα έπρεπε το Υπουργείο σας να μπορούσε να το επιβάλει. Να τον κάνετε αυτόν τον έρημο συμψηφισμό, να σώσετε θέσεις εργασίας από τις ελληνικές επιχειρήσεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ την κ. Μπακογιάννη.

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Από την τοποθέτηση της κ. Μπα-

κογιάννη συγκρατώ, κατ' αρχάς και πριν από οτιδήποτε άλλο, την καθαρή δήλωσή της ότι είναι υπέρ των διαρθρωτικών αλλαγών και συνυπογράφω ένα μεγάλο μέρος της κριτικής πως, πράγματι, έχουμε καθυστερήσεις και αμφιθυμίες στην εφαρμογή σημαντικών διαρθρωτικών αλλαγών.

Για το λόγο αυτό, ανέλαβα και χθες την πρωτοβουλία να εισηγηθώ στο υπουργικό συμβούλιο την έγκριση πράξεως νομοθετικού περιεχομένου, για να επιταχύνουμε τις διαρθρωτικές αλλαγές. Αυτή η εντολή έχει δοθεί από το υπουργικό συμβούλιο και σε σχέση μ' ένα οριζόντιο πολυνομοσχέδιο που θα λύσει θέματα διαρθρωτικών αλλαγών, με βάση τις υποχρεώσεις που έχουμε έναντι των εταίρων, αλλά πρωτίστως τις υποχρεώσεις που έχουμε έναντι της ίδιας της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας. Γιατί το ζήτημα δεν είναι η τρόικα. Το ζήτημα είναι, όπως σωστά είπε η κ. Μπακογιάννη, οι επιχειρήσεις και άρα οι εργαζόμενοι, η εθνική οικονομία.

Βεβαίως, το μεγάλο πρόβλημα, είναι η καταβολή των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του κράτους, γιατί πρέπει να εγκαθιδρύσουμε ξανά μια στοιχειώδη σχέση εμπιστοσύνης πολίτη και κράτους, κράτους και πολίτη, γιατί δεν μπορούμε να ζητάμε μόνο φορολογική συμμόρφωση, αν δεν έχουμε και εμείς εκπληρώσει τη δική μας υποχρέωση.

Βεβαίως, χρειάζεται και κάτι άλλο. Χρειάζεται να υπάρχουν επίπεδα ρευστότητας, όπως είπα, στην αγορά και αυτό αφορά τη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Γιατί κανένα σχέδιο παρέμβασης στην αγορά και στήριξης των μικρομεσαίων κυρίως επιχειρήσεων δεν μπορεί να ολοκληρωθεί, αν δεν υπάρχει και ο τραπεζικός παράγοντας.

Τίποτα δεν λειτουργεί από μόνο του ούτε ο αναπτυξιακός νόμος ούτε τα ειδικά ταμεία ούτε το ΕΣΠΑ ούτε τα άλλα προγράμματα στήριξης μέσω του μηχανισμού του Υπουργείου Εργασίας που πραγματικά στηρίζει, με την προσπάθεια του κ. Κουτρουμάνη, τις επιχειρήσεις, κυρίως μέσω του ΟΑΕΔ και των προγραμμάτων που ο ΟΑΕΔ προωθεί.

Ο συμψηφισμός, προβλέπεται και εφαρμόζεται. Πρέπει όμως η ανταπαίτηση να είναι βεβαία και εκκαθαρισμένη. Και πρέπει να αφορά το νομικό πρόσωπο του δημοσίου. Πολλές φορές, δημιουργείται η εντύπωση σε κάποιους οφειλέτες του δημοσίου ότι έχουν ανταπαίτηση, η οποία δυστυχώς δεν αφορά το δημόσιο στενά, το νομικό πρόσωπο του δημοσίου, αλλά άλλη οντότητα του δημοσίου τομέα. Άρα, υπάρχει ένα σοβαρό νομικό πρόβλημα να ανταπαίτη αυτή η απαίτηση προς συμψηφισμό και μπορεί να μην είναι βεβαία και εκκαθαρισμένη η απαίτηση.

Οι οδηγίες που έχουμε δώσει, είναι να προωθούνται όλοι οι συμψηφισμοί στα όρια της ταμειακής αντοχής του δημοσίου και στα όρια της εκπλήρωσης των δημοσιονομικών μας στόχων. Και αυτό θα γίνει τώρα, κυρία Μπακογιάννη, με πολύ πιο έντονο ρυθμό, γιατί θα έχουμε ταμειακά διαθέσιμα και θα έχουμε τη δυνατότητα να παρέμβουμε πολύ πιο αποφασιστικά στην πραγματική οικονομία.

Γνωρίζω πόσο κρίσιμοι είναι οι μήνες αυτοί, έως ότου συναφθεί το νέο πρόγραμμα και ολοκληρωθεί η συμμετοχή των ιδιωτών στη στήριξη του δημοσίου χρέους. Είμαστε σε συνεχή επαφή με τους εκπροσώπους της πραγματικής οικονομίας, προκειμένου να δίνουμε λύσεις, λύσεις πρακτικές και άμεσες.

Και θα το ξανακάνω. Πριν τα Χριστούγεννα, θα φροντίσω να ξανασυναντηθούμε, ώστε όπου μπορούμε να δώσουμε πρακτική λύση, να τη δώσουμε, με τα κριτήρια που σας είπα και σας τα είπα με κάθε ειλικρίνεια.

Από εκεί και πέρα, πρέπει και όλοι μας εδώ να αντιληφθούμε ότι αν το κράτος λειτουργήσει φιλοαναπτυξιακά και φιλοεπενδυτικά, αυτό τελικά θα έχει κι ένα αποτέλεσμα κοινωνικό. Θα είναι ό,τι πιο σημαντικό μπορούμε να κάνουμε και για την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Αυτή η απλή αλήθεια δυστυχώς δεν γίνεται εύκολα αντιληπτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Ανεξάρτητη Βουλευτής Α' Αθηνών, κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, χρόνια κάνω διάλογο με τον κ. Βενιζέλο και θέλω να επιμείνω πάλι στο «διά ταύτα». Το «διά ταύτα», κύριε Αντιπρόεδρε, είναι ότι αυτήν τη στιγμή, συμψηφισμός δεν γίνεται από τις υπηρεσίες σας. Δεν

χρειάζονται ταμειακά αποθέματα για τον συμψηφισμό. Συμψηφισμός σημαίνει ότι σου χρωστάω, μου χρωστάς, βρίσκουμε τι χρωστάει ο καθένας και κανένα ταμειακό απόθεμα δεν χρειάζεται. Αυτή είναι η πρώτη παρατήρησή μου.

Η δεύτερη είναι η εξής. Κύριε Αντιπρόεδρε, είστε έξι μήνες Υπουργός των Οικονομικών. Πριν από εσάς ήταν κάποιος άλλος της ίδιας Κυβέρνησης. Επί της ουσίας είναι τελείως διαλυμένος ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός. Έρχεται ο κ. Σπινέλλης και κάνει την καταπληκτική δήλωση ότι στο ελληνικό κράτος ισχύει το 4 συν 4 συν 2 και δεν εκρήγνυται κανείς. Ο κ. Σπινέλλης, μέχρι πρότινος ήταν ο αρμόδιος των πληροφοριακών συστημάτων. Το διαπιστώνει από την ώρα που τον δώξατε. Μέχρι τότε δεν είχε καταλάβει τίποτα;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Έχετε ενενήντα εφορίες οι οποίες είναι ακέφαλες. Ζήτησα από τον κ. Παπαδήμο ένα πράγμα. Το επανέλαβα στην ομιλία μου στη Βουλή. Του είπα: «Κύριε Παπαδήμο, εάν δεν καταργηθεί ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων, όπως ζητούν όλα τα κόμματα τα οποία συμμετέχουν στην Κυβέρνησή σας, δεν πρόκειται να ανασάνει η ελληνική επιχείρηση». Απάντηση εδόθη από τον κ. Καπελέρη, τον αρμόδιο εφοριακό. Βγαίνει, λοιπόν, και μας λέει ότι η επιτροπή, η οποία συνήλθε υποθέτω υπό τον κ. Καπελέρη που είναι εφοριακός κι ο οποίος δεν θέλει να αλλάξει απολύτως τίποτα στο διεφθαρμένο φορολογικό σύστημα, διαπιστώνει ότι δεν μπορεί –λέει– να καταργήσει τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και η εισήγησή του θα είναι αρνητική. Μας δουλεύετε, κύριε Αντιπρόεδρε; Δηλαδή όλοι εμείς οι υπόλοιποι οι οποίοι δίνουμε μία μάχη και προσπαθούμε να κρατήσουμε θέσεις εργασίας στην πραγματική οικονομία κι οι οποίοι υποστηρίζουμε δύσκολες αποφάσεις της Κυβέρνησης και παίρνουμε το πολιτικό κόστος, θα έχουμε τους εκάστοτε αυτούς κυρίους οι οποίοι κατά τύχη προέρχονται από το κόμμα σας, αλλά εν πάση περιπτώσει, θα μπορούσαν να προέρχονται από οποιοδήποτε κόμμα, να δουλεύουν τους Έλληνες πολίτες κατ' αυτόν τον τρόπο;

Είναι ποτέ δυνατόν να μην καταλαβαίνουμε σήμερα ότι η ρευστότητα είναι το νούμερο 1 πρόβλημα της αγοράς; Είναι δυνατόν να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να σκοτώσουμε τις υπόλοιπες επιχειρήσεις; Τι να σας πω; Αυτά τα οποία είπε ο κ. Κορκίδης χθες, ότι εξήντα χιλιάδες επιχειρήσεις έκλεισαν από το 2009 έως το 2011 κι εξήντα χιλιάδες ακόμη αναμένεται να βάλουν λουκέτο μέχρι το 2012; Οκτώ στις δέκα ατομικές επιχειρήσεις, αυτήν τη στιγμή παλεύουν για την επιβίωσή τους και το ελληνικό κράτος και το ελληνικό Υπουργείο Οικονομικών, κάνει ότι ζει σε άλλο κόσμο και μας κάνουν δηλώσεις αφ' υψηλού οι διάφοροι αυτοί κύριοι, θεωρώντας ότι είναι απολύτως λογικό να εξακολουθούμε να είμαστε διεφθαρμένοι, όπως ήταν διεφθαρμένο το σύστημα όλα αυτά τα χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τέλος, κυρία Πρόεδρε –μία φράση θα πω ακόμη– εγώ δεν καταλαβαίνω το εξής. Επίσης, ψηφίσαμε το να μπορεί να περάσει η φοροεισπραξη μέσω δικηγορικών και λογιστικών γραφείων, δηλαδή μέσω του ιδιωτικού τομέα. Το ψηφίσαμε. Όλοι εμείς που ψηφίζουμε πράγματα τα οποία δεν εφαρμόζονται ποτέ, τι πρέπει να πούμε; Γιατί δεν το περνάτε εκεί; Έχετε πρόταση της Δημοκρατικής Συμμαχίας, συγκεκριμένη. Η τρόικα συμφωνεί ότι δεν υπάρχει αθλιότερος φοροεισπρακτικός μηχανισμός από τον δικό μας. Γιατί δηλαδή δεν τον αλλάζουμε ριζικά και να τον περάσουμε εκεί; Τα μόνα χρήματα που πήρε το κράτος αυτόν τον καιρό, τα πήρατε διότι δώσατε στους ιδιώτες μηχανικούς τη δυνατότητα να λήξουν το θέμα των αυθαιρέτων και των ημιυπαίθριων. Είναι τα μόνα χρήματα που έχουν μπει στο ελληνικό κράτος, διότι δούλεψαν οι ιδιώτες και διότι έδωσαν τα χρήματα στο κράτος. Κάντε το επιτέλους και για να πάρετε κανένα φράγκο και για να μην εξοντώσετε την ελληνική επιχειρηματικότητα και δημιουργήσετε άλλον έναν στρατό ανέργων!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε την κ. Μπακογιάννη.

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, εάν η κ. Μπακογιάννη δίπλα σε αυτά που είπε, προσέθετε και μια βασική τουλάχιστον πληροφόρηση γι' αυτά που πράγματι συμβαίνουν στο Υπουργείο Οικονομικών, θα είχε αποδώσει την πλήρη εικόνα.

Απαντώ επί του συγκεκριμένου, Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων. Δέσμευση της Κυβέρνησης και προσωπική μου, είναι πως με το νομοσχέδιο για το εθνικό φορολογικό σύστημα ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων θα καταργηθεί και θα αντικατασταθεί από ελάχιστους βασικούς κανόνες απεικόνισης συναλλαγών, που θα είναι τμήμα του εθνικού φορολογικού συστήματος και όχι ενός χωριστού λεπτομερούς Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ηλεκτρονικά γίνεται.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων λειτουργεί «καφκικά», λειτουργεί εφιαλτικά, διότι επιτρέπει την εύκολη απόρριψη των βιβλίων και πολλαπλασιάζει τα πρόστιμα, με αποτέλεσμα, να διογκώνεται μια φορολογική υποχρέωση που δεν είναι πραγματική αλλά από ένα σημείο και μετά είναι εικονική, διότι αυτή προκύπτει μέσα από την διαιτητική διαδικασία του ελέγχου.

Και επίσης, ο Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων –δυστυχώς– ακούω από παντού ότι μπορεί να έχει λειτουργήσει και ως μηχανισμός εκβίασης. Δεν το ξέρω, αλλά το ακούω. Δεν θέλω όμως, νομοθετικά να διευκολύνεται οτιδήποτε είναι παράνομο και όχι νόμιμο, υπό το όνομα ή υπό το πρόσχημα της νομιμότητας. Απλοί κανόνες, καθαροί λογαριασμοί, καλές σχέσεις.

Το 95% των εσόδων προέρχονται μέσα από την αυτόματη και απρόσωπη λειτουργία του φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Οι έλεγχοι αποδίδουν το 5%. Μπορεί να αποδώσουν βεβαίωση και επιβολή προστίμων αλλά εισπρακτικό αποτέλεσμα ελάχιστο. Βεβαίως, υπάρχει ο φόβος, λειτουργεί αυτό προληπτικά, παιδαγωγικά, πιεστικά, αλλά το ταμειακό αποτέλεσμα είναι πάρα πολύ μικρό και θέλουμε να γίνει μεγαλύτερο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Αυτό είπαμε και προχθές στη μεγάλη σύσκεψη της εθνικής επιτροπής για την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής με τον Οικονομικό Εισαγγελέα, με την Αρχή Ξεπλύματος, με το Υπουργείο Δικαιοσύνης, με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και την Αστυνομία, με το Υπουργείο Ανάπτυξης, με τη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και φυσικά με το μηχανισμό όλων, του Υπουργείου Οικονομικών.

Ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός έχει, πράγματι, τεράστια προβλήματα. Το δε μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουμε είναι ότι μειώσαμε δραστικά τις αποδοχές των, λόγω του ενιαίου βαθμολογίου και μισθολογίου. Διότι οι μεγαλύτερες περικοπές έγιναν στα στελέχη του Υπουργείου Οικονομικών. Δώσαμε όμως, το κίνητρο επίτευξης δημοσιονομικών στόχων και εάν τα στελέχη μας που έχουν ικανότητα, πετυχούν τους δημοσιονομικούς στόχους, θα έχουν και το κίνητρό αυτό, ως πραγματική αμοιβή, νόμιμη όμως από την πολιτεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου)

Επίσης, θέλω να σας απარიθμήσω επιγραμματικά και επί τροχάδην, τις διοικητικού χαρακτήρα αλλαγές, που έχουν γίνει. Προκηρύχθηκαν δύομισι χιλιάδες θέσεις ελεγκτών με αξιολόγηση και με συμβόλαιο αποδοτικότητας, για κάθε ελεγκτή. Μειώθηκαν οι ΔΟΥ, συγχωνεύθηκαν τμήματα ΔΟΥ, τοποθετήθηκαν νέοι προϊστάμενοι. Η Γενική Διεύθυνση Ελέγχου αναδιοργανώθηκε σε Γενική Διεύθυνση Ελέγχων και Εισπράξεων και ενσωμάτωσε πέντε πάρα πολύ δραστήριες ομάδες εργασίας, για τα ληξιπρόθεσμα, για το λαθρεμπόριο, για όλα τα κρίσιμα μέτωπα. Βλέπετε πως κινείται το ΣΔΟΕ τώρα, με τι επιτάχυνση, σε συνεργασία με τον εισαγγελέα και την Οικονομική Αστυνομία και εφαρμόζει την υπάρχουσα φορολογική-ποινική νομοθεσία και τη διαδικασία του αυτοφώρου. Αυτό λειτουργεί παραδειγματικά, προτρέπει. Ανεξάρτητα από το συγκεκριμένο αποτέλεσμα, διαμορφώνει ένα κλίμα. Διαμορφώθηκε η Υπηρεσία Μεγάλων Φορολογουμένων. Εστιάζονται οι έλεγχοι. Δημοσιοποιήσαμε τις λίστες των μεγάλων οφειλετών. Έχουμε τα στοιχεία των εμβασμάτων Εξωτερικού,

που δεν δικαιολογούνται από το εισόδημα και την περιουσία. Ολοκληρώνεται η συμφωνία με την Ελβετία, είναι ζήτημα ημερών. Άρα, αλλάζει δραστικά το κλίμα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Και στην ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων λειτουργεί πλέον, ως βασικός μοχλός για όλα αυτά, απρόσωπα, αυτοματοποιημένα.

Ιδιώτες, πλήρης αξιοποίηση των ιδιωτών. Το φορολογικό πιστοποιητικό, εφαρμόζεται και λειτουργεί και θα επεκταθεί και στις παρελθούσες χρήσεις. Και τώρα το επεκτείνουμε με νέα απόφαση και στις μικρές επιχειρήσεις, αυτές που χρησιμοποιούν λογιστή και όχι ορκωτό ελεγκτή.

Ως προς τα ληξιπρόθεσμα, ολοκληρώνεται τώρα η διαδικασία επιλογής νομικών και λογιστικών συμβούλων, για να τα διαχειριστούν. Οργανώνουμε τη συνεργασία μας με τις μεγάλες εισπρακτικές εταιρείες, οι οποίες εξειδικεύονται στην είσπραξη ιδιωτικών και τραπεζικών χρεών και βεβαίως, αντλούμε όλα τα στοιχεία που πρέπει λόγω της γενικής άρσης του τραπεζικού απορρήτου.

Άρα, χρειαζόμαστε και έναν παράπλευρο μηχανισμό. Χρειαζόμαστε όλους τους παράπλευρους μηχανισμούς και τους ιδιώτες και τις τράπεζες και τις εισπρακτικές εταιρείες και φυσικά μηχανισμούς όπως είναι η ΔΕΗ, η οποία λειτουργεί με πολύ μεγάλη αποτελεσματικότητα.

Ο κ. Σπινέλλης και το στέλεχος του ΣΔΟΕ κ. Λέκκας φέρονται, με βάση δημοσιεύματα, να είπαν σε μία εκδήλωση επιστημονικών φορέων ότι είναι πασίγνωστο πως λειτουργεί στην Ελλάδα ο κανόνας 40-40-20, δηλαδή πως οι εφοριακοί υπάλληλοι λένε στον ελεγχόμενο ιδιώτη «20% το κράτος, 40% εμείς οι ελεγκτές και 40% εσύ».

Αυτό το ακούω και εγώ. Το ακούτε και εσείς. Μπορεί να λέγεται «μεταξύ τυρού και αχλαδιού». Δεν μπορεί να το λέει ένας πρώην δημόσιος λειτουργός, που μόλις απεχώρησε από την υπηρεσία –χωρίς να το έχει πει και χωρίς να το έχει τεκμηριώσει μόλις προηγουμένως– και ένα εν ενεργεία στέλεχος της υπηρεσίας. Όμως, εάν από αυτό μπορεί να προκύψει, έστω και ένα συγκεκριμένο στοιχείο και να πιάσουμε την άκρη ενός νήματος που οδηγεί σε συγκεκριμένο κύκλωμα, αυτό θα γίνει.

Μόλις, λοιπόν, το διάβασα, τηλεφώνησα στον Εισαγγελέα Οικονομικών Εγκλήματος τον κ. Πεπόνι και τον παρεκάλεσα να διατάξει άμεση προκαταρκτική εξέταση και να καλέσει τους δύο αυτούς κυρίους, ό,τι γνωρίζουν, που δεν το είπαν στην υπηρεσία τους, να το πουν στον Εισαγγελέα. Διότι από τη γενική φήμη, την υποψία έως τη συγκεκριμενοποίηση της καταγγελίας υπάρχει μια απόσταση.

Καλώ, λοιπόν, κάθε πολίτη και πρωτίστως κάθε Βουλευτή, κάθε υπεύθυνο και επώνυμο πολίτη αυτής της χώρας να μας πει συγκεκριμένα στοιχεία, να μην φοβηθεί και θα έχει πλήρη κάλυψη και πλήρη υποστήριξη. Και η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων λειτουργεί και θα λειτουργεί από μόνη της στο Υπουργείο Οικονομικών και σε συνεργασία με την Ελληνική Αστυνομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Αντιπρόεδρε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ξέρετε ότι όλα τα στοιχεία, τα οποία αντλούμε από κάθε πηγή για εμβάσματα εξωτερικού, για παράδειγμα, τα ελέγχουμε και με βάση τα ονόματα των στελεχών του Υπουργείου Οικονομικών. Υπήρξαν, δυστυχώς, στελέχη του Υπουργείου Οικονομικών –ελάχιστα– με μεγάλες καταθέσεις και μεγάλα εμβάσματα εξωτερικού, που αμέσως οδηγήθηκαν στον πειθαρχικό και φορολογικό έλεγχο.

Να ξέρετε, λοιπόν, ότι είμαστε ανοικτοί σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη επισήμανση, αλλά από εκεί και πέρα, δεν πρέπει να αναπαράγουμε μια φημολογία, την οποία δεν μπορούμε να την μετατρέψουμε σε πολιτική πράξη. Βοηθήστε, συγκεκριμενοποιώντας αναφορές και καταγγελίες, να κάνουμε πράξη τη βούλησή μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεώρεα, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα ένας μαθητές και μαθήτριες και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Πειραματικό Γυμνάσιο Τρίπολης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα συζητηθεί τώρα η τρίτη με αριθμό 310/18/13.12.2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Χαλβατζή προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με την υπηρεσία «Βοήθεια στο Σπίτι».

Κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο για να μας παρουσιάσετε σύντομα την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι γνωστό το Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι». Αν θυμάστε, είχαμε τυμπανοκρουσίες από τον τότε Πρωθυπουργό, τον κ. Σημίτη, όταν καθιερώθηκε και εντάχθηκε στους δήμους. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είχε τότε επισημάνει την περιορισμένη χρονική διάρκεια του προγράμματος, καθώς και τη λειψή χρηματοδότηση από το κράτος για την κάλυψη των πραγματικών αναγκών.

Η σημερινή πραγματικότητα και οι προθέσεις της Κυβέρνησης να μην ανανεώσει αυτό το πρόγραμμα, χωρίς καμμία υπερβολή, κύριε Υπουργέ, θα έχει τραγικές συνέπειες και επιπτώσεις και στους εργαζόμενους σε αυτά τα προγράμματα και σε αυτούς που δέχονται τις υπηρεσίες τους.

Πιο συγκεκριμένα. Πρώτον, θα έχει τραγικές επιπτώσεις σε βάρος όλων αυτών των ανθρώπων, χρονίως πασχόντων, ΑΜΕΑ, σε όλους αυτούς στους οποίους παρέχει μια ορισμένη πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, αλλά και κάποιες εξυπηρετήσεις οι οποίες είναι εντελώς αναγκαίες για αυτούς, που τους ανακουφίζουν στις πολύ μεγάλες δυσκολίες της ζωής τους.

Ειδικά σήμερα με τη βαθιά οικονομική καπιταλιστική κρίση αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν καμία δυνατότητα, αφού δεν μπορούν άλλωστε να έχουν τα οικονομικά μέσα να τους προσφέρονται οι υπηρεσίες και πολλοί δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν.

Το δεύτερο και πολύ σημαντικό αφορά τους περίπου τέσσερις χιλιάδες εργαζόμενους, οι οποίοι απ' ότι φαίνεται, οδηγούνται στην απόλυση και στην ανεργία. Τι θα γίνει, κύριε Υπουργέ, με όλους αυτούς; Σημειώτεον ότι οι τέσσερις χιλιάδες εργαζόμενοι έχουν να πληρωθούν έξι μήνες. Τέσσερις χιλιάδες οικογένειες θα βρεθούν να μην έχουν τα προς το ζην.

Κύριε Υπουργέ, η ερώτησή μας είναι συγκεκριμένη και σαφής και θα θέλαμε συγκεκριμένες απαντήσεις. Τι μέτρα προτίθεται να πάρει η Κυβέρνηση; Πρώτον, ώστε η υπηρεσία «Βοήθεια στο Σπίτι» να συνεχιστεί χρηματοδοτούμενη κατά 100% από τον κρατικό προϋπολογισμό; Τι θα γίνει; Θα αναπτυχθεί πλήρως από το κράτος και θα καλύπτει όλους δωρεάν, χωρίς όρους και προϋποθέσεις;

Δεύτερον, θα πάρετε την απόφαση να νομιμοποιήσετε όλους αυτούς τους εργαζόμενους; Θα τους καταβληθούν τα μέχρι σήμερα δεδουλευμένα; Θα πάρετε πρόσθετο προσωπικό, που είναι εντελώς απαραίτητο για την πανελλαδική ανάπτυξη αυτών των υπηρεσιών;

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Χαλβατζή θα απαντήσει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Κουτρούμης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, θα απαντήσω, όπως πάντοτε, με ειλικρίνεια και πολύ συγκεκριμένα στο θέμα που θέσατε.

Το Πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» είναι ένα καταξιωμένο πρόγραμμα στην κοινωνία, σε κάθε γωνιά της χώρας μας και το υπηρετούν, με αίσθημα υψηλής ευθύνης και ευαισθησίας, οι τέσσερις περίπου χιλιάδες εργαζόμενοι στο συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Υπήρξαν δύσκολες διαπραγματεύσεις το προηγούμενο διάστημα, προκειμένου να εξασφαλιστούν οι πόροι και να συνεχιστεί το πρόγραμμα το 2011 με τη συγχρηματοδότηση από το Ευρω-

παϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Προσπατούμενο για να υπάρξει αυτή η χρηματοδότηση και για να εξασφαλιστούν οι πόροι, προκειμένου να πληρωθούν οι εργαζόμενοι αλλά και να έχουν την κάλυψη, τη φροντίδα οι περίπου εβδομήντα χιλιάδες ωφελούμενοι από το συγκεκριμένο πρόγραμμα, ήταν να υπάρξει ένα βιώσιμο πλαίσιο για το «Βοήθεια στο Σπίτι» με εθνικούς πόρους, δηλαδή από 1-1-2012 και μετά να μην χρειάζεται συγχρηματοδότηση.

Το πρώτο που κάναμε, είναι να διασφαλίσουμε τους πόρους για το 2011. Το δεύτερο που κάναμε τον τελευταίο μήνα μετά από συνεννόηση και με το Υπουργείο Εσωτερικών και τον κ. Γιαννίτση, ήταν να δημιουργήσουμε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο για τη χρηματοδότηση αυτού του προγράμματος, που γίνεται για πρώτη φορά στη χώρα –εννούν το πλαίσιο της χρηματοδότησης– έτσι ώστε να μη χρειάζεται κάθε χρόνο να ψυχορραγούμε εάν θα υπάρχουν τα χρήματα για να στηριχθεί ή όχι το πρόγραμμα, εάν θα υπάρχουν τα χρήματα να πληρωθούν οι εργαζόμενοι.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε εξασφαλίσει μέχρι σήμερα εθνικούς πόρους ύψους 85 εκατομμυρίων ευρώ. Τα 45 εκατομμύρια ευρώ προέρχονται από πόρους του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και τα 35 εκατομμύρια προέρχονται από το ΑΚΑΓΕ και είναι ο λογαριασμός αλληλεγγύης.

Τα χρήματα αυτά επαρκούν για να καλύψουν το Πρόγραμμα, όπως έχει μέχρι σήμερα.

Όμως, θα προστεθούν και άλλοι πόροι και υπάρχει μία συζήτηση και με το Υπουργείο Υγείας για να εξασφαλιστούν επιπλέον πόροι. Θα έχουμε τη δυνατότητα μέσα στις επόμενες ημέρες, πριν το τέλος του χρόνου, να παρουσιάσουμε ένα συνολικό σχέδιο χρηματοδότησης αυτού του προγράμματος.

Πρέπει να σας πω ότι είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Συνάντησα την Παρασκευή τον κ. Γιούγκερσον, ο οποίος ήταν ο αποσταλμένος του κ. Άντολφ στη χώρα, γι' αυτό το θέμα. Υπήρξε ενημέρωση για το σχεδιασμό που κάνουμε. Είμαστε σε πάρα πολύ καλό δρόμο. Ουσιαστικά, έχουμε εξασφαλίσει αυτό, το οποίο τόσο χρόνια απασχολούσε το συγκεκριμένο Πρόγραμμα, δηλαδή τη χρηματοδότηση.

Ούτως εχόντων των πραγμάτων, λοιπόν -και θα επανέλθω στη δευτερομιλία μου- είναι διασφαλισμένο το πρόγραμμα με εθνικούς πόρους και θα πρέπει να υπάρξει οπωσδήποτε συγχρηματοδότηση, έστω και συμβολική -και αυτό το ζητήσαμε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή- προκειμένου οι εργαζόμενοι να μην έχουν καμμία αλλαγή στο εργασιακό καθεστώς, δηλαδή να μπορέσουν να συνεχίσουν να είναι εργαζόμενοι γι' αυτό το πρόγραμμα, γιατί χωρίς αυτούς τους εργαζόμενους δεν μπορούμε πραγματικά να στηρίξουμε το Πρόγραμμα της «Βοήθειας στο Σπίτι».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής, κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Δεν αμφισβητούμε, κύριε Υπουργέ, την ειλικρίνειά σας. Το ουσιαστικό ζήτημα είναι ότι το 2011 λήγει, σεν δεκαπέντε ημέρες. Το θέμα είναι αν οι τέσσερις χιλιάδες εργαζόμενοι θα συνεχίσουν να βρίσκονται στη θέση τους, αν είναι πλήρως εξασφαλισμένο αυτό και δεύτερον, οι εβδομήντα χιλιάδες άνθρωποι, οι οποίοι εξυπηρετούνται, οι οποίοι έχουν συγκεκριμένες ανάγκες, να μην βρεθούν «επί ξύλου κρεμάμενοι».

Με την ευκαιρία θέλουμε, κύριε Υπουργέ, να τονίσουμε, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας υποστηρίζει πάντα και υποστηρίζει μια κοινωνική πολιτική, με κοινωνικές υπηρεσίες και ιατρική φροντίδα στο σπίτι, που να ανταποκρίνονται στις πιεστικές ανάγκες των εργαζόμενων, των ηλικιωμένων, των χρονίως πασχόντων, των αναπήρων, με αποκλειστική ευθύνη του κράτους. Ειδικά σήμερα, στα πλαίσια, όπως σας είπα και προηγούμενα στην πρωτομιλία μου, της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, αυτοί οι άνθρωποι, που δεν έχουν δυνατότητες να επιβιώσουν μόνοι τους, όχι απλώς αυξάνονται, αλλά πολλαπλασιάζονται.

Εμείς θεωρούμε ότι οι υπηρεσίες αυτές πρέπει να είναι πλήρως στελεχωμένες από ειδικευμένους στις αντίστοιχες ειδικότητες επιστήμονες, νοσηλευτικό, βοηθητικό και διοικητικό προσωπικό.

Εμείς επιμένουμε να υποστηρίζουμε ότι αυτοί οι εργαζόμενοι θα πρέπει να έχουν ενιαία, μόνιμη, σταθερή σχέση εργασίας και αξιοπρεπή μισθό, να έχουν επαρκή και πλήρη κρατική χρηματο-

δότηση όλα αυτά τα προγράμματα. Το αν μπορέσετε να εξασφαλίσετε και άλλους πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτό είναι μια άλλη πτυχή.

Βεβαίως, αυτές οι υπηρεσίες και αυτό το προσωπικό, κατά την άποψή μας, θα πρέπει να ανήκει, να εντάσσεται στο αρμόδιο Υπουργείο και όχι στους δήμους.

Με την ευκαιρία, θέλουμε για άλλη μια φορά να καλέσουμε τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα, να αγωνιστούν για ενιαίο, αποκλειστικά δημόσιο δωρεάν σύστημα υγείας και πρόνοιας, με αναβαθμισμένες υπηρεσίες σε όλες τις βαθμίδες.

Εμείς καλούμε τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα αυτούς, οι οποίοι πλήττονται περισσότερο από την καπιταλιστική κρίση, να αγωνιστούν, να παλέψουν κι ενάντια στην πολιτική που εφαρμόζει και η σημερινή συγκυβέρνηση των τριών κομμάτων, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ, γιατί πρέπει να προλάβουμε και τα χειρότερα, ειδικά στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας.

Και οι τέσσερις χιλιάδες εργαζόμενοι θα πρέπει τις μέρες που πλησιάζουν, τις μέρες των γιορτών, να μην είναι με χαμηλωμένα και σκυθρωπά πρόσωπα, αλλά να ξέρουν ότι και την καινούρια χρονιά θα πάνε στη δουλειά τους και θα προσφέρουν αυτές τις πολύτιμες υπηρεσίες, τις οποίες προσφέρουν στο σύνολό τους σχεδόν με αυτοθυσία, με αξιοπρέπεια, με αισθήματα αγάπης και φροντίδας στους πάσχοντες, σε αυτούς που έχουν ανάγκη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Γεώργιος Κουτρούμανης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ και πάλι, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να σας ενημερώσω, κύριε Χαλβατζή, ότι συνομιλώ με τους εκπροσώπους των εργαζομένων από το συγκεκριμένο Πρόγραμμα και οι συνομιλίες θα συνεχιστούν και τις επόμενες μέρες, προκειμένου να έχουν οριστική απάντηση, όχι για το αν θα συνεχιστεί το πρόγραμμα – γιατί αυτό θα γίνει – αλλά για το χρονοδιάγραμμα και το σχεδιασμό που έχουμε μπροστά μας.

Στο σχεδιασμό μας είναι, όχι μόνο να διατηρήσουμε, αλλά να αναπτύξουμε παραπέρα το πρόγραμμα και οι ωφελούμενοι, από εβδομήντα χιλιάδες που είναι σήμερα το πρώτο εξάμηνο του 2012 να φθάσουν τις εκατόν πενήντα χιλιάδες. Στον προγραμματισμό μας είναι να μην υπάρξει ούτε μία μέρα που δεν θα λειτουργήσει αυτό το πρόγραμμα, ούτε μία μέρα που δεν θα συνεχίσουν την εργασία τους οι εργαζόμενοι στις συγκεκριμένες δομές.

Βεβαίως, για να γίνουν όλα αυτά έχουμε κάνει μία, θα έλεγα, σοβαρή προετοιμασία, για να φθάσουμε στο σημείο σήμερα να μπορούμε να δεσμευτούμε. Το πρώτο και βασικό ήταν η χρηματοδότηση. Και όπως σας είπα και από τα στοιχεία που σας παρoυσίασα, για πρώτη φορά δημιουργείται ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο τέτοιο, που εξασφαλίζει την προοπτική του συγκεκριμένου προγράμματος, όχι μόνο του συγκεκριμένου, αλλά και της διεύρυνσής του, γιατί η κοινωνική προστασία – και έτσι πρέπει να το δούμε – δεν πρέπει να έχει τα στοιχεία της φιλανθρωπίας, αλλά πρέπει να είναι συνιστώσα της ανάπτυξης σε μία χώρα που θέλει να λέγεται προοδευτική, σε μια χώρα που πρέπει να αντιλαμβάνεται τις ανάγκες των πολιτών.

Πέρα, λοιπόν, από τη χρηματοδότηση, υπήρχαν και άλλα ζητήματα που έπρεπε να λύσουμε. Ποιος είναι ο φορέας που εποπτεύει; Γιατί αυτήν τη στιγμή πρέπει να συνεργαστούν τρία-τέσσερα Υπουργεία, προκειμένου να έχουμε απαντήσεις για ένα σχέδιο που πρέπει να γίνει.

Εμείς, ως Υπουργείο Εργασίας, προτιθέμεθα – και σε αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε – να αναλάβουμε την εποπτεία και τη διαχείριση του προγράμματος μέσα από το ΙΚΑ ή τον ΕΟΠΥΥ – θα δούμε εναλλακτικά και θα αποφασίσουμε τις επόμενες μέρες – τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το πρόγραμμα σε σχέση με τους ασφαλισμένους. Σε αυτήν την κατεύθυνση συνεργαζόμαστε και με το Υπουργείο Εσωτερικών, για να καλυφθεί μέσα από την ίδια δομή και το πρόγραμμα για τους ανασφάλιστους. Άρα, θα έχουμε συγκεκριμένους φορείς, οι οποίοι θα εποπτεύουν, θα παρακολουθούν, θα διαχειρίζονται το Πρόγραμμα.

Δεύτερον, έχουμε μία αξιολογή δομή αυτήν τη στιγμή στους δήμους, όπου είναι εκπαιδευμένοι άνθρωποι, κάνουν και, όπως είπα, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη δουλειά τους. Αυτό φαίνεται και αποτυπώνεται στους ίδιους τους ωφελούμενους, οι ίδιοι το εκφράζουν. Άρα, θέλουμε αυτήν τη δομή να τη διατηρήσουμε.

Ταυτόχρονα, βέβαια – και αυτό δεν μπαίνει σε αντιπαράθεση με το έργο που μπορεί να κάνει κάθε δήμος – πρέπει να αναπτύξουμε σε τοπικό επίπεδο τις επιχειρήσεις κοινωνικής οικονομίας. Αυτό δεν αφορά το «Βοήθεια στο Σπίτι». Αφορά συνολικά ένα πρόγραμμα που πρέπει να αναπτυχθεί, ένα πρόγραμμα που πρέπει να αξιοποιήσει το κενό που υπάρχει σήμερα, για να μπορέσει να προσφέρει κοινωνικές υπηρεσίες στους πολίτες, κάτι που συμβαίνει σε άλλες χώρες και στη χώρα μας δεν έχει αναπτυχθεί καθόλου.

Έχουμε, λοιπόν, ψηφίσει το νόμο για την κοινωνική οικονομία. Μπορούν οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις να αναπτυχθούν. Δεν είναι κερδοσκοπικές επιχειρήσεις – το τονίζω – είναι κυρίως επιχειρήσεις οι οποίες στηρίζονται στην εργασία ατόμων με αναπηρία και ειδικών ομάδων. Με αυτόν τον τρόπο, θα μπορέσουν να γίνουν και άλλα συμπληρωματικά προγράμματα, για να έχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Στον προγραμματισμό μας υπάρχει ειδικά γι' αυτές τις νέες επιχειρήσεις βεβαίως και για τις δραστηριότητες που μπορεί να αναπτύξει παραπέρα ο κάθε Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης ο μηχανισμός του «voucher», δηλαδή της επιταγής κοινωνικής μέριμνας, θα έλεγα, όπου ο ωφελούμενος θα έχει μία επιταγή. Δεν μπορούμε να κάνουμε καθολικό το σύστημα, με την έννοια να μπουν όλοι σ' αυτό το σύστημα, γιατί υπάρχουν προτεραιότητες. Πρέπει να δούμε – και βλέπουμε – εκείνους που έχουν μεγαλύτερες ανάγκες, για να ξεκινήσουμε αυτό το πρόγραμμα. Όμως, θα υπάρξει επαρκής χρηματοδότηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Μέσα απ' αυτό το σύστημα, ο ωφελούμενος θα μπορεί να επιλέξει και το φορέα ο οποίος θα μπορεί να του προσφέρει αυτές τις υπηρεσίες. Σε πολλές περιπτώσεις, σε πολλές περιοχές της χώρας, οι δήμοι έχουν το προβάδισμα, γιατί έχουν πολύ καλές υπηρεσίες. Σε άλλες περιοχές δεν έχουν αναπτυχθεί, γιατί δεν έχουν κινηθεί με την απαραίτητη ταχύτητα. Όμως, ακόμα και εκεί μπορούν να κινηθούν, έστω και αυτή τη στιγμή, καθώς θα υπάρχει χρηματοδότηση. Όμως, και μέσα από τη δημιουργία των επιχειρήσεων κοινωνικής οικονομίας, πιστεύουμε ότι θα ενισχυθεί παραπέρα το πρόγραμμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι δύο μαθητές και ένας εκπαιδευτικός από το Β' Δημοτικό Σχολείο Γλυκών Νερών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, με επιστολή του προς το Προεδρείο, ενημερώνει ότι στην επίκαιρη ερώτησή του προς τον Πρωθυπουργό θα τον αναπληρώσει ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Κοραντής.

Επομένως, συζητούμε τώρα την τέταρτη με αριθμό 308/16/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με την ανακήρυξη αποκλειστικής οικονομικής ζώνης (ΑΟΖ).

Κύριε Κοραντή, ορίστε, έχετε το λόγο, για να παρουσιάσετε σύντομα την επίκαιρη ερώτησή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εδώ και τριάντισ χρόνια περίπου, ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα είχε θέσει στον τότε Πρωθυπουργό κ. Καραμανλή το θέμα της ΑΟΖ, υποδεικνύοντάς του ότι έπρεπε να προ-

χωρήσουμε ταχέως προς την κατεύθυνση της ανακήρυξής της.

Η τότε κυβέρνηση επέμενε στην πολιτική γραμμή της υφαλοκρηπίδας. Έκτοτε, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, ο Πρόεδρος του και οι Βουλευτές του επανήλθαν δεκάδες φορές μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, στην Ολομέλεια, στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, στις παρεμβάσεις τους με κοινοβουλευτικές ερωτήσεις και επίκαιρες ερωτήσεις.

Πού βρισκόμαστε; Η Κύπρος, χάρις τον αείμνηστο Τάσσο Παπαδόπουλο, προχώρησε ταχύτατα και με γενναιότητα στην οριοθέτηση της δικής της ΑΟΖ, στον ορισμό των θαλασσίων οικοπέδων της και στην ανάθεση ερευνών εντοπισμού υδρογονανθράκων σε αμερικανικές εταιρείες, αγνοώντας τους λεονταρισμούς της Άγκυρας.

Την ίδια στιγμή, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ρωσική Ομοσπονδία και το Ισραήλ έχουν διαμηνύσει προς την Τουρκία ότι αναγνωρίζουν το δικαίωμα της Κύπρου να προχωρήσει στην εξόρυξη των κοιτασμάτων που υπάρχουν στην ΑΟΖ της και ότι δεν θα ανεχθούν καμμία ενεργητική προσπάθεια παρεμπόδισης των κυπριακών γεωτρήσεων.

Την περασμένη εβδομάδα, κατά τη διάρκεια κοινής συνεδρίασης των Επιτροπών Άμυνας και Εξωτερικών και Παραγωγής και Εμπορίου, όπου ο Υπουργός ΥΠΕΚΑ κ. Μανιάτης ενημέρωσε αναφορικά με τους υδρογονάνθρακες και τους ορυκτούς πλούτους ως πηγές νέου πλούτου στη χώρα μας, τέθηκε και πάλι το ζήτημα της ΑΟΖ από πολλούς Βουλευτές των περισσότερων κομμάτων.

Ωστόσο, μέχρι σήμερα και παρά το γεγονός ότι η Κύπρος κατ' επανάληψη μας έχει καλέσει να οριοθετήσουμε τη μεταξύ μας ΑΟΖ, ενώ και το Ισραήλ πρόσφατα αναγνώρισε έμμεσα, όπως γνωρίζετε, τη μέλλουσα να ανακηρυχθεί ελληνική ΑΟΖ, προχωρώντας σε έκδοση σχετικών χαρτών, η Ελλάδα δεν έχει πράξει συγκεκριμένα τίποτα εν προκειμένω, όχι μόνο σε σχέση με την Τουρκία –και σ' αυτό θα επανέλθω στη δευτερολογία μου– αλλά και σε σχέση με τις υπόλοιπες γειτονικές χώρες.

Μάλιστα, κύριε Υπουργέ, πρόσεξα ιδιαίτερως μία αποστολή της χθεσινής ομιλίας σας στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, όπου είπατε –το διαβάζω– «Η Ελλάδα, ως παράκτιο κράτος και ως κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν απεμπολεί οποιοδήποτε νόμιμο κυριαρχικό της δικαίωμα. Βέβαια, η ΑΟΖ δεν μπορεί να αποτελέσει εξαίρεση από τη θεμελιώδη αυτή αρχή και θέση της εξωτερικής μας πολιτικής».

Αυτό είναι προφανές. Δεν μας είπατε, όμως, τι προτίθεται να κάνει. Η ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού προς τον Πρωθυπουργό, τον οποίο εκπροσωπείτε σήμερα, ήταν ακριβώς αυτή, ποιες είναι οι σκέψεις σας όσον αφορά την ανακήρυξη της ΑΟΖ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός Εξωτερικών, κ. Σταύρος Δήμας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να τονίσω ότι πολιτική της Ελλάδας είναι η οριοθέτηση όλων των θαλασσίων ζωνών με όλους τους γείτονές της. Η οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών μεταξύ των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου, πέρα από τις σημαντικές οικονομικές ευκαιρίες που δημιουργεί, λειτουργεί και ως καταλύτης περιφερειακής ειρήνης και ασφάλειας.

Η Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας συνιστά μέρος του κοινοτικού κεκτημένου, επομένως, ο σεβασμός, η υπογραφή και η κύρωση της Σύμβασης αυτής είναι θεμελιώδες στοιχείο της ευρωπαϊκής προοπτικής των υποψηφίων προς ένταξη χωρών.

Θέλω να επαναλάβω αυτό που είπε ο κ. Κοραντής προηγούμενης, ότι η Ελλάδα ως παράκτιο κράτος και ως κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν απεμπολεί οποιοδήποτε νόμιμο κυριαρχικό της δικαίωμα και βέβαια, η ΑΟΖ δεν μπορεί να αποτελέσει εξαίρεση από τη θεμελιώδη αυτή αρχή και θέση της εξωτερικής μας πολιτικής.

Το ζήτημα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης δεν εξετάζεται μεμονωμένα, αλλά στο ευρύτερο πλαίσιο της θέσπισης και οριοθέτησης θαλασσίων ζωνών σύμφωνα με τις

προβλέψεις του Διεθνούς Δικαίου και ειδικότερα της Διεθνούς Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982.

Στο πλαίσιο αυτό υπενθυμίζω ότι η Ελληνοαλβανική Συμφωνία Οριοθέτησης των Θαλασσίων Ζωνών της 27ης Απριλίου 2009 καθιερώνει όριο πολλαπλών χρήσεων, το οποίο οριοθετεί, τόσο υφιστάμενες ζώνες δικαιοδοσίας, όσο και μελλοντικές, συμπεριλαμβανομένης της ΑΟΖ.

Στις επαφές μας με τις γειτονικές χώρες επιδιώκουμε την προώθηση αυτής της πολιτικής. Με Αίγυπτο και Λιβύη η Ελλάδα ξεκίνησε εδώ και μερικά χρόνια διαπραγματεύσεις, τις οποίες θα επαναλάβουμε, μόλις οι συνθήκες το επιτρέψουν.

Σχετικά με την Τουρκία, επιδιώκουμε, όπως έχουμε τονίσει κατ' επανάληψη, καλές σχέσεις, σχέσεις όμως που θα αναπτύσσονται στο πλαίσιο του σεβασμού του Διεθνούς Δικαίου και της εθνικής κυριαρχίας. Σεβόμαστε εμπράκτως την αρχή των σχέσεων καλής γειτονίας και καλούμε σταθερά την Τουρκία να πράξει το ίδιο.

Η Τουρκία εμμένει στην άρνησή της να προσχωρήσει στη Διεθνή Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982, που, όπως είπα, αποτελεί μέρος του κοινοτικού κεκτημένου. Στο θέμα αυτό η Τουρκία είναι απομονωμένη.

Με την Κύπρο είμαστε σε συνεχή συντονισμό, ώστε να καθορίσουμε τις κινήσεις μας στο πλαίσιο της ευρύτερης στρατηγικής μας.

Είναι γνωστό ότι για το σύνολο των χωρών της Μεσογείου οι αποκλειστικές οικονομικές ζώνες, που σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας δύνανται να εκτείνονται ως διακόσια ναυτικά μίλια από τις ακτές, επικαλύπτονται. Συνεπώς, τίθεται ζήτημα οριοθέτησης μεταξύ γειτονικών παρακτίων χωρών.

Η ΑΟΖ παρέχει σημαντικά οφέλη και είναι αυτονόητο ότι η χώρα μας θα αξιοποιήσει αυτά τα οφέλη κατά προτεραιότητα στο πλαίσιο της ευρύτερης στρατηγικής σας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής, κ. Κοραντής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΡΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ. Πρέπει να σας πω όμως ότι η απάντησή σας δεν θίγει την ουσία του ερωτήματος, δηλαδή τι προτίθεστε να κάνετε με την ΑΟΖ. Επαναλάβετε δηλαδή ουσιαστικά τα όσα μας είπατε χθες στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας.

Όσον αφορά την Αλβανία, την οποία θίξατε, πράγματι υπάρχει αυτή η συμφωνία για την οριοθέτηση των θαλασσίων συνόρων, η οποία ως γνωστόν αυτήν τη στιγμή έχει ακυρωθεί από αλβανικής πλευράς, λόγω της απόφασης του Συνταγματικού Δικαστηρίου. Θέλω να πιστεύω ότι η ελληνική πλευρά θα επιμείνει και δεν θα δεχθεί επ' ουδενί λόγο θέμα επαναδιαπραγμάτευσης συμφωνίας.

Για την Ιταλία, ναι, έχουμε μία συμφωνία οριοθέτησης για την υφαλοκρηπίδα, όχι, όμως, για την ΑΟΖ και αυτό είναι ένα ερωτηματικό.

Όσον αφορά τις βορειοαφρικανικές χώρες, κύριε Υπουργέ, αν είχε εισακουστεί ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός εδώ και καιρό και είχαν γίνει οι κατάλληλες ενέργειες πριν ξεσπάσει η βορειοαφρικανική «Άνοιξη», τότε πράγματι θα είχαν γίνει πράγματα. Σήμερα, πολύ φοβάμαι ότι έτσι όπως έχει η κατάσταση, οι προοπτικές πάνε πολύ πίσω. Ασφαλώς θα πρέπει να είμαστε κοντά στις χώρες της Βορείου Αφρικής γι' αυτό το θέμα, αλλά δεν ξέρω πόσα αποτελέσματα μπορεί να επιτευχθούν σύντομα.

Όσον αφορά την Κύπρο, έχουν γίνει κατ' επανάληψη όχι απλά νύξεις, αλλά προτροπές από την κυπριακή πλευρά να προχωρήσουμε σε μία οριοθέτηση και μία συμφωνία με την Κύπρο για την ΑΟΖ, πλην όμως –υπάρχουν εν προκειμένω και δηλώσεις Κυπρίων αξιωματούχων– η Ελλάδα δεν έχει προχωρήσει. Το έχει αρνηθεί.

Ως προς την Τουρκία, που είναι –αν θέλετε– και η ουσία της όλης υπόθεσης, τον Αύγουστο ψηφίστηκε νόμος για την ίδρυση του φορέα υδρογονανθράκων και έχει γίνει πράγματι μια πολύ καλή και προσεγμένη δουλειά εν προκειμένω. Όταν είχε έρθει εδώ ο Υφυπουργός, κ. Μανιάτης, όπως σας είπα, μας είπε ότι είμαστε έτοιμοι να προκηρύξουμε διαγωνισμό για έρευνες εντοπισμού σε τρεις περιοχές: Κατάκολο, Πατραϊκό Κόλπο και Γιάννενα. Στο νόμο για το φορέα περιλήφθηκε ένας χάρτης που

καταδεικνύει την ελληνική ΑΟΖ. Προσοχή, όμως, δεν σημαίνει ότι την έχουμε ανακηρύξει, απλώς είναι η πρώτη επίσημη και σχετικά λεπτομερής αναφορά της Ελλάδας σε ΑΟΖ. Και το κυριότερο, στο χάρτη αυτό που παρουσίασε ο κ. Μανιάτης, δεν εμφανίζεται η ΑΟΖ σε όλο το Αιγαίο, δηλαδή αφορά μόνο το Ιόνιο, νοτίως της Κρήτης. Αιγαίο, Δωδεκάνησα, Καστελλόριζο δεν υπάρχουν.

Εδώ είναι το κλειδί, κύριε Υπουργέ. Το Καστελλόριζο έχει στρατηγική σημασία, τη γνωρίζετε. Οι Τούρκοι ισχυρίζονται ότι το Καστελλόριζο αποτελεί απλώς μία επέκταση της ηπειρωτικής Τουρκίας, συνεπώς δεν το θεωρούν νησί με δικαίωμα σε ΑΟΖ, αλλά κάτι το οποίο ουσιαστικά τους ανήκει. Εάν δεν προχωρήσουμε ταχέως, κύριε Υπουργέ, στην ανακήρυξη ΑΟΖ και στη συνέχεια στην οριοθέτησή της με διαπραγματεύσεις, όπου χρειάζεται, τότε πολύ φοβάμαι ότι η Τουρκία θα μας προλάβει. Στόχος της είναι να αποκόψει -κακά τα ψέματα- το Καστελλόριζο από τον ελληνικό εθνικό κορμό.

Αντιπαρέρχομαι, βεβαίως, αυτήν τη στιγμή το δεύτερο και εξίσου σημαντικό στοιχείο, ότι η ανακήρυξη ελληνικής ΑΟΖ, συνένωσή της με την κυπριακή και επέκτασή της με την ισραηλινο-κυπριακή, θα επιτρέψει τη διέλευση αγωγών αερίου από το Ισραήλ -το κοίτασμα Λεβιάθαν- με υγροποίηση στην Κύπρο, στην Κρήτη και επέκτασή της προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η ουσία είναι ότι με τις συνεχείς μας παραλείψεις, κύριε Υπουργέ, με μία θα έλεγα τουρκοφοβία, η οποία διακρίνει αυτήν την πολιτεία εδώ και χρόνια, δεν έχουμε προχωρήσει στο να ασκήσουμε τα δικαιώματά τα οποία -εσείς ο ίδιος επισημάνετε- μας παρέχει το Διεθνές Δίκαιο και η Διεθνής Σύμβαση Δικαίου Θαλάσσης του 1982.

Συνεπώς, είμαι υποχρεωμένος να επανέλθω στο ερώτημά μου. Μπορείτε να το χαρακτηρίσετε πειστικό, αλλά είναι σαφές: προτίθεται, ναι ή όχι, η Κυβέρνηση να προχωρήσει για λόγους υψίστου εθνικού συμφέροντος στην ανακήρυξη αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και κατάθεση της σχετικής απόφασης στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κατ' αρχήν, νομίζω ότι επανέλαβα τα ίδια, γιατί είναι λογικό. Στα ίδια ερωτήματα που ετέθησαν χθες, επανέλαβα τις ίδιες απαντήσεις. Εφόσον είναι ίδια ερωτήματα, είναι ίδιες και οι απαντήσεις και έτσι πρέπει να γίνεται.

Σχετικά με την ΑΟΖ νομίζω ότι ήμουν ξεκάθαρος προηγουμένως. Η Ελλάδα ως παράκτιο κράτος και ως κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν απεμπολεί οποιοδήποτε νόμιμο κυριαρχικό της δικαίωμα. Όλα θα γίνουν στο χρόνο που θα επιλέξουμε, με γνώμονα το εθνικό συμφέρον και τη συνολική στρατηγική που ακολουθούμε.

Είπατε κι εσείς -και συμφωνούμε- ότι μία πολύ σημαντική εξέλιξη είναι η πρόσφατη εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας περί υφαλοκρηπίδας, με τις ευμενέστερες για τα ελληνικά συμφέροντα διατάξεις της Σύμβασης Δικαίου της Θάλασσας, αλλά και με την πάγια ελληνική θέση περί οριοθέτησης των θαλασσίων ζωνών, βάσει της αρχής της ίσης απόστασης μέση γραμμή. Είναι το άρθρο 156 (1) του ν. 4001/2011, που τροποποίησε το νόμο του 1995 για «αναζήτηση, έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων και άλλες διατάξεις».

Βάσει της διατάξεως αυτής, ελλείψει συμφωνίας οριοθέτησης με γειτονικά κράτη των οποίων οι ακτές είναι παρακείμενες ή αντικείμενες με τις ελληνικές ακτές, το εξωτερικό όριο της υφαλοκρηπίδας και της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, αφής κηρυχθεί, είναι η μέση γραμμή, κάθε σημείο της οποίας απέχει ίση απόσταση από τα εγγύτερα σημεία των γραμμών βάσης, από τις οποίες μετράται το εύρος της αιγιαλίδας ζώνης.

Η Ελλάδα προχωράει σε ταχείς ρυθμούς σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την έρευνα και αποτύπωση του φυσικού της πλούτου. Όπως είπα -και το αναφέρατε κι εσείς- το Υπουργείο Ενέργειας σε στενή συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών, έχει δημοσιεύσει προσκλήσεις ενδιαφέροντος για έρευνες στο Ιόνιο και νοτίως της Κρήτης προκειμένου η ελληνική πολιτεία να

αποκτήσει αξιόπιστα στοιχεία για το ενεργειακό δυναμικό της περιοχής. Εκτιμούμε ότι θα υπάρξει ισχυρό ενδιαφέρον και πρόθεσή μας είναι οι σχετικές διαδικασίες να προχωρήσουν με ταχείς ρυθμούς. Είναι αυτονόητο ότι οι σχετικές αποφάσεις θα λαμβάνονται με διαφανή τρόπο και με γνώμονα τα ευρύτερα συμφέροντα της χώρας μας. Το αρμόδιο Υπουργείο Ενέργειας θα ενημερώνει για τις σχετικές εξελίξεις.

Τέλος, οι εξελίξεις αυτές διασφαλίζουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα της χώρας και μας επιτρέπουν να προχωρήσουμε, και προχωρήσαμε, στη δημοσίευση της διεθνούς δημόσιας πρόσκλησης για συμμετοχή στη διενέργεια σεισμικών ερευνών μη αποκλειστικής χρήσης στον ελληνικό θαλάσσιο χώρο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 328/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κυρίου Χαράλαμπου Χαράλάμπους προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού εκτίμησης βαθμού αναπηρίας (ΚΕΒΑ).

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Χαράλαμπος θα απαντήσει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Κουτρουμάνης, αφού πρώτα ο κ. Χαράλαμπος μας την παρουσιάσει.

Ορίστε, κύριε Χαράλαμπε, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πρόσφατα ανακοινώθηκαν οι τροποποιήσεις του κανονισμού ελέγχου βαθμού αναπηρίας. Οι τροποποιήσεις αυτές προκάλεσαν την αγανάκτηση και το φόβο όλου του αναπηρικού κινήματος, αλλά και των χρονίως πασχόντων. Ουσιαστικά με τις τροποποιήσεις αυτές μειώνονται σχεδόν παντού τα κατώτερα όρια του βαθμού αναπηρίας σε όλες σχεδόν τις παθήσεις. Για παράδειγμα, στις αιμοληπτικές αναιμίες, στη β' ομόζυγη μεσογειακή αναιμία από 67% έως 80% που ήταν το ποσοστό αναπηρίας, το κατεβάζουν στο 50% έως 80%. Στη δρεπανοκυτταρική συμβαίνει ακριβώς το αντίστροφο, στους αιμορροφιλικούς το ίδιο και σε μια σειρά από άλλες περιπτώσεις όπως είναι, παραδείγματος χάριν, οι μεταμοσχευθέντες που σ' όλη τους τη ζωή είναι υποχρεωμένοι να παίρνουν ανοσοκαταστολή η οποία βέβαια δεν είναι άμοιρη και άλλων παθολογικών επιπλοκών.

Το κυριότερο που συμβαίνει σ' αυτές τις περιπτώσεις είναι ότι, αν κατέβει το ποσοστό αναπηρίας κάτω από 67%, που κατεβαίνει μ' αυτές τις τροποποιήσεις, τα άτομα που πάσχουν από ανίατα νοσήματα -δεν θεραπεύεται η δρεπανοκυτταρική, η μεσογειακή αναιμία ή η αιμορροφιλία- ουσιαστικά μετά τα είκοσι έξι τους είναι υποχρεωμένα, αφού η πολιτεία δεν θα εκδίδει βιβλιάριο υγείας, να αναλαμβάνουν -και μάλιστα μέσα στον πολύ ακριβό, εμπορευματοποιημένο δημόσιο τομέα της υγείας- τα έξοδα της πολύ ακριβής θεραπείας, μεταγίσεις μια και δυο φορές το μήνα, φάρμακα για αποσιδήρωση, μηχανήματα για να κάνουν την αποσιδήρωση και πολλά άλλα.

Κύριε Υπουργέ, εμείς δεν είμαστε αιθεροβάμονες. Ξέρουμε ότι και η προηγούμενη κυβέρνηση και η τωρινή, η τρικομματική, κάτω από τις επιλογές και τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσπαθούν να «κόψουν», να μειώσουν όσο γίνεται τις κοινωνικές παροχές, αν είναι δυνατόν να τις φτάσουν ακόμα και σε μη-δενικά όρια.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, ζητάμε από σας να ανακληθεί αυτός ο κανονισμός και βέβαια, να προσφέρεται και στους ανάπηρους και στους χρονίως πασχόντες υψηλής στάθμης και δωρεάν θεραπεία, να δίδονται οι αναπηρικές συντάξεις και τα επιδόματα, να δίδονται βιβλιάρια υγείας χωρίς όρους και προϋποθέσεις και επιδόματα σε τέτοιο βαθμό, ούτως ώστε να μπορούν να αντεπεξέλθουν στην ακρίβεια της ζωής.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Κουτρουμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοι-

νωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, δεν υπάρχει καμμία πρόθεση από την πλευρά μας να στερηθούμε από τους πραγματικά ανάπηρους και ιδιαίτερα από τους βαριά ανάπηρους –αυτούς στους οποίους αναφερθήκατε– τις παροχές που προβλέπονται μέχρι σήμερα με βάση τους κανονισμούς, αλλά και με βάση τα καταστατικά των διαφόρων ταμείων.

Με τις διατάξεις του ν. 3863/2010 προβλέφθηκε η έκδοση του ενιαίου κανονισμού προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας, έτσι ώστε σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία να υπάρχει ίδιο καθεστώς, οι ανάπηροι να έχουν τις ίδιες παροχές με βάση τα ποσοστά αναπηρίας, την πάθηση και όχι ανάλογα με το ταμείο στο οποίο έχουν ασφαλιστεί.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, στη σύσταση επιστημονικής επιτροπής, η οποία επεξεργάστηκε και τους παλιούς μηχανισμούς. Είδε και αξιοποίησε ό,τι ισχύει και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και παρουσίασε έναν, κανονισμό με βάση ποσοστά που αποτελούν την ιατρική αναπηρία, έτσι όπως προσδιορίζεται με ιατρικούς όρους.

Στη χώρα μας και σε άλλες χώρες βέβαια, οι παροχές δεν δίνονται με βάση την ιατρική αναπηρία αλλά με βάση την ασφαλιστική αναπηρία, το κατά πόσο κάποιος μπορεί ή δεν μπορεί να ενταχθεί στην αγορά εργασίας. Είδαμε τον κανονισμό αυτό, ο οποίος έπρεπε να δημοσιευθεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία και θεωρήσαμε και εμείς ότι υπήρχαν ζητήματα που έπρεπε να τα δούμε πιο προσεκτικά, γιατί θα μπορούσε να δημιουργηθεί, όχι μόνο σύγχυση, αλλά και παρερμηνεία από τις επιτροπές στη συνέχεια και να έχουν προβλήματα τα άτομα με αναπηρία.

Γι' αυτό πριν δημοσιοποιήσουμε τη συγκεκριμένη υπουργική απόφαση προσωπικά ενημέρωσα την ΕΣΑΜΕΑ, τις ομοσπονδίες των αναπήρων και της μεσογειακής αναιμίας, τους εκπροσώπους των μεταμοσχευμένων ότι θα χρειαστεί μια συζήτηση, προκειμένου να κάνουμε τις ανάλογες προσαρμογές, έτσι ώστε όλες αυτές οι κατηγορίες στις οποίες αναφερθήκατε να μην έχουν αλλαγή στο καθεστώς απονομής των παροχών, που έχει πολύ συγκεκριμένο περιεχόμενο για όλες αυτές τις ομάδες και ιδιαίτερα θα έλεγα χρήσιμο, ευεργετικό για ορισμένα από τα άτομα με αναπηρία.

Μετά τη δημοσιοποίηση, λοιπόν, κάναμε σύσκεψη, τόσο με την ΕΣΑΜΕΑ όσο και με τις ομοσπονδίες, προκειμένου να καταλήξουμε σε πολύ συγκεκριμένα πράγματα, τα οποία θα εφαρμοστούν από τις αρχές του χρόνου.

Όμως, μέχρι τώρα δεν εφαρμόζεται ως προς αυτό το σημείο ο ΚΕΒΑ. Θα μου πείτε: γιατί δημοσιεύθηκε; Γιατί υπάρχουν πολλά πράγματα μέσα στον ΚΕΒΑ. Δεν είναι μόνο αυτά. Είναι πάρα πολλά που έπρεπε να εφαρμοστούν το ταχύτερο δυνατό. Όμως ως προς αυτό το σημείο δεν υπάρχει εκτίμηση αναπηρίας με το καινούριο καθεστώς μέχρι να ολοκληρωθεί μέσα στην επόμενη εβδομάδα το νέο σχήμα που πρέπει να έχουμε ειδικά γι' αυτές τις κατηγορίες.

Θα επανέλθω στη δευτερομιλία μου να δώσω περισσότερες διευκρινίσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής, κ. Χαραλάμπους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κύριε Υπουργέ, το Κουμμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας από το Σεπτέμβριο είχε έλθει με ανάλογη επίκαιρη ερώτηση και εξέφραζε τους φόβους ότι η επισημοποιημένη επιτροπή στην οποία αναφερθήκατε ουσιαστικά δεν συστάθηκε με επιστημονικά κριτήρια. Ο μόνος σκοπός για τον οποίο συστάθηκε ήταν να περικόψει τα κοινωνικά επιδόματα μέσω της μείωσης του βαθμού αναπηρίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα –επειδή σαν παράδειγμα φέραμε τα αιματολογικά νοσήματα– είναι ότι σ' αυτήν την επιτροπή δεν υπάρχει ούτε ένας αιματολόγος. Βέβαια, δεν θεωρήσατε καθήκον σας να καλέσετε ή να πάρετε τουλάχιστον τη γνώμη της επιτροπής για τη Μεσογειακή Αναιμία που δρα στα πλαίσια του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας.

Αλήθεια μπορεί ο χειρουργός να αποφασίσει για το ποια ποσοστά αναπηρίας θα έχει ο πάσχων από μεσογειακή δρεπανο-

κυτταρική αναιμία, ο αιμορροφιλικός και πάει λέγοντας;

Ο μόνος σκοπός –και γι' αυτό σας είπα ότι εμείς εκφράσαμε αυτή την άποψη– που συστάθηκε αυτή η επιτροπή και προχωρείτε στην τροποποίηση του κανονισμού εκτίμησης του βαθμού αναπηρίας είναι να μειώσετε όσο δεν πάει άλλο τις κοινωνικές παροχές.

Εξάλλου, κύριε Υπουργέ, είναι χαρακτηριστικό πια ότι εγώ προσωπικά και το κόμμα μου παίρνουμε εκατοντάδες επιστολές –έχω πολλές εδώ αν θέλετε να τις καταθέσω– με παράπονα από όσους περνούν από υγειονομικές επιτροπές, που χωρίς ουσιαστικά κανένα επιστημονικό κριτήριο «πέφτει μαχαίρι» και κόβονται, αλλά και από τα ΚΕΠΑ.

Υπάρχει και ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα: κόβονται τα προνοιακά επιδόματα, κόβονται οι αναπηρικές συντάξεις και σε ανθρωπους που μπορεί να είναι ογδόντα πέντε χρονών. Τους λένε: «θα πάτε στο ΚΕΠΑ και αν σας εγκρίνει, θα συνεχίσετε.» Δηλαδή, ουσιαστικά μ' αυτόν τον τρόπο, παραπέμπουμε μετά το θάνατο κάποιους από αυτούς να δικαιωθούν.

Εμείς θεωρούμε ότι είναι πραγματικά ανάγκη και το κίνημα των αναπήρων και των χρονίως πασχόντων να ξεσηκωθεί και να αγωνιστεί, ούτως ώστε να μην γίνει καμμία μείωση στις αναπηρικές συντάξεις, καμμία μείωση στα επιδόματα, όπως επίσης και κανένας ανάπηρος ή χρονίως πάσχων να μην στερηθεί βιβλιαρίου υγείας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ και πάλι, κυρία Πρόεδρε.

Πρέπει να πω, κύριε συνάδελφε, ότι με εγκύκλιο που έχει αποσταλεί ήδη στα ΚΕΠΑ προβλέπεται ότι όσοι έχουν εξεταστεί και είναι σε ισχύ, από άποψη χρονική, η γνωμάτευση, δεν εξετάζονται από τα ΚΕΠΑ σ' αυτήν τη φάση, θα εξεταστούν όταν λήξει. Αν είναι δηλαδή, για μια διατία, θα εξεταστούν μετά τη διατία. Άρα, δεν υπάρχει αυτό το στοιχείο στο οποίο αναφερθήκατε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Σε πόσο καιρό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Όταν τελειώσει ο χρόνος μέσα στον οποίο πρέπει να επανεξεταστεί. Στόχος μας είναι να εξετάζονται το πολύ σε δύο μήνες και μάλιστα, να προηγείται του χρόνου λήξης του χρόνου αναπηρίας που έχει δώσει η υγειονομική επιτροπή.

Δεύτερον, οι κρίσεις γίνονται πλέον με απόλυτα επιστημονικά κριτήρια. Μάλιστα, πρέπει να σας πω ότι για πρώτη φορά όσοι υποβάλλουν αίτημα για να εξεταστούν από τις υγειονομικές επιτροπές, εξετάζονται από γιατρούς ειδικότητας. Δηλαδή, αν κάποιος έχει ορθοπεδικό πρόβλημα εξετάζεται από τρεις γιατρούς ορθοπεδικούς, όχι από ένα παθολόγο, ένα χειρουργό και έναν οποιασδήποτε άλλης ειδικότητας και κρίνονται με απόλυτα επιστημονικό τρόπο, για να σταματήσουν κάποιοι να θεωρούν ότι οι αναπηρικές συντάξεις μπορεί να απονέμονται όπως στο παρελθόν, δηλαδή με παρεμβάσεις των Βουλευτών, των Υπουργών, των δημάρχων, των νομαρχών. Αυτά τελειώνουν.

Πρέπει, επίσης, να επισημάνω ότι για πρώτη φορά δημιουργούμε ενιαίο κέντρο πιστοποίησης της αναπηρίας, που κρίνει με ίδιους κανόνες όλους τους πολίτες ανεξάρτητα αν προέρχονται από τον ιδιωτικό ή το δημόσιο τομέα.

Τρίτον, δημιουργούμε Εθνικό Μητρώο Αναπηρίας, γιατί αν δεν υπάρχει αυτό το Μητρώο Αναπήρων δεν θα ξέριε η χώρα ποτέ –όπως δεν ξέριε μέχρι πριν από λίγο πόσους συνταξιούχους είχε– πόσους αναπήρους έχουμε και ποιοι είναι βαριά ανάπηροι, ποιοι θέλουν ξεχωριστή φροντίδα, για ποιους χρειάζονται στοχευμένες πολιτικές ενίσχυσης.

Βέβαια, χρειάζεται ενιαία βάση δεδομένων –και αυτή τη δημιουργούμε– για να γνωρίζουμε αυτά τα άτομα με αναπηρία τι παροχές παίρνουν και από πού. Έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο, κάποιοι να παίρνουν και από τον ένα και από τον άλλο νομό. Όλα αυτά σήμερα, μέσα από τη διασταύρωση των στοιχείων εντοπίζονται και με αυτόν τον τρόπο φαίνεται πόσο διάτρητο ήταν το σύστημα μέχρι σήμερα.

Ταυτόχρονα, μας αδικείτε όταν λέτε ότι προσπαθούμε να μει-

ώσουμε τις παροχές. Το αντίθετο, προσπαθούμε σε αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκες να τους δώσουμε πολλά περισσότερα απ' αυτά που σήμερα προβλέπει το σύστημά μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Προσπαθούμε να διατηρήσουμε το εισόδημά τους, εξαιρώντας τις κατηγορίες αυτές από τις ειδικές εισφορές. Προσπαθούμε και βελτιώνουμε τους όρους συνταξιοδότησης. Ειδικά για ομάδες σαν αυτές που αναφερθήκατε, υπάρχει ειδικό καθεστώς συνταξιοδότησης, όπου εντάχθηκαν τελευταία δύο ακόμη ομάδες, όπως είναι οι πάσχοντες από ορθοκυστική ίνωση. Δεν ξέρω αν λέω σωστά τον όρο ιατρικά, κύριε Θεοδωρίδη, ωστόσο είναι αυτές είναι δυο κατηγορίες επιπλέον που εντάχθηκαν, οι οποίες παίρνουν με προνομιακούς όρους τη σύνταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ. Υπάρχουν πάρα πολλές ακόμη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Σας παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό.

Υπάρχουν πολλές ομάδες, οι οποίες δεν επανεξετάζονται πλέον. Η ταλαιπωρία αυτή που υπήρχε στο παρελθόν να εξετάζεται κάποιος κάθε χρόνο ή κάθε δυο χρόνια σταματάει για πολλές ομάδες και αυτός ο κατάλογος διευρύνεται. Επειδή η δική μας προσέγγιση σε σχέση με το συγκεκριμένο θέμα –και νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι σε αυτό– είναι όχι απλά να δίνουμε επιδόματα, αλλά να μπορούμε να εντάξουμε στην αγορά εργασίας αυτά τα άτομα, κινούμαστε σε αυτήν την κατεύθυνση με ενίσχυση των προγραμμάτων απασχόλησης και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, αξιοποιώντας όλους τους πόρους και από το Κοινωνικό Ταμείο και από τους εθνικούς πόρους, προκειμένου αυτούς τους ανθρώπους να τους εντάξουμε σε κάθε δραστηριότητα οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική και να μην τους δίνουμε απλά ένα επίδομα και να τους αφήνουμε στο περιθώριο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Σειρά έχει η πρώτη με αριθμό 319/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ανδρέα Μακρυπιδίδη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την συγχρηματοδότηση του Φράγματος Αχυρών Αιτωλοακαρνανίας.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Μακρυπιδίδη θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Μωραϊτης.

Το λόγο έχει ο κ. Μακρυπιδίδη για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η αναγκαιότητα ολοκλήρωσης του φράγματος των Αχυρών στην περιοχή Ξηρόμερο Αιτωλοακαρνανίας είναι όσο ποτέ άλλοτε σήμερα επιβεβλημένη. Η χρησιμότητα του έργου είναι γνωστή σε όλους. Είναι γνωστή η χρησιμότητα στους κατοίκους της περιοχής που το διεκδικούν και αγωνίζονται είκοσι χρόνια τώρα, είναι γνωστή στους παράγοντες του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, είναι γνωστή και στην Κυβέρνηση, κύριε Υφυπουργέ, γιατί κατ'επανάληψη έχω φέρει το θέμα αυτό προς συζήτηση στη Βουλή.

Ο λόγος που έκανα την επίκαιρη ερώτηση είναι γιατί σήμερα εκτιμώ όσο ποτέ άλλοτε ότι μπορούμε και πρέπει όλοι να σκύψουμε πάνω στο πρόβλημα και να δώσουμε λύση. Και αυτό γιατί; Γιατί πρέπει να εξευρεθεί το σύνολο των πόρων, προκειμένου το έργο σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα να ολοκληρωθεί.

Εκτιμώ ότι το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης που έχει τη δυνατότητα να διαχειριστεί το μεγάλο κονδύλι του ΕΣΠΑ μπορεί να βρει πόρους στη λογική ότι ένα μέρος από αυτό το αρδευτικό έργο έχει να κάνει με την ύδρευση αυτής της περιοχής, που στερείται σε πολύ μεγάλο βαθμό το βασικό αγαθό, που είναι το νερό.

Επίσης, εκτιμώ ότι και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης μπορεί να συμβάλει με τους απαιτούμενους πόρους για να στηρίξει αυτό το έργο, το οποίο είναι βασικό, όσον αφορά την άρδευση μιας έκτασης είκοσι έξι χιλιάδων στρεμμάτων σε μια περιοχή που στερείται υποδομών από άποψη αρδευτικών έργων και που στα πλαίσια του Προγράμματος «ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ» έχει τη

δυνατότητα να κάνει αναδιάρθρωση και να στηρίξει με συγκεκριμένα κονδύλια το συγκεκριμένο έργο.

Εκτιμώ, επίσης, ότι και το Υπουργείο Υποδομών, το οποίο είναι το αρμόδιο Υπουργείο που ξεκίνησε αυτό το έργο το 1996, εδώ και δεκαπέντε χρόνια πλέον, μπορεί από τη διάθεση των κονδυλίων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων να βρει τους απαιτούμενους πόρους. Εκτιμώ, κύριε Υφυπουργέ, επειδή προέρχετε από το Νομό Αιτωλοακαρνανίας, επειδή είστε Βουλευτής του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, ότι γνωρίζετε το συγκεκριμένο έργο και έχετε παλέψει και εσείς, ως Βουλευτής της Αντιπολίτευσης, για την προώθηση της ολοκλήρωσης του συγκεκριμένου έργου. Ευελπιστώ σήμερα, με την επίκαιρη ερώτηση, ότι θα είστε σε θέση, σε συνδυασμό με τα συναρμόδια Υπουργεία, να μας δώσετε συγκεκριμένες απαντήσεις, προκειμένου το έργο αυτό να ολοκληρωθεί σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κ. Αθανάσιος Μωραϊτης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητέ κύριε συνάδελφε, γνωρίζουμε πολύ καλά και οι δύο μας και πάνω απ' όλα οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής του Ξηρομέρου και της Αιτωλοακαρνανίας ότι το φράγμα των Αχυρών είναι ένα πολύπαθο έργο. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να πω ότι είναι από τα έργα τα οποία, εάν ολοκληρωθούν, αλλάζουν τη μοίρα και των ανθρώπων και του τόπου.

Θέλω να σας ενημερώσω για πάρα πολλά πράγματα γύρω από το συγκεκριμένο έργο. Θέλω να αναφέρω τρία εντυπωσιακά στοιχεία, για να καταλάβουμε όλοι το αναπτυξιακό μέγεθος αυτού του τόσο σημαντικού έργου για την Αιτωλοακαρνανία. Ο ταμειευτήρας του έργου θα έχει ωφέλιμη χωρητικότητα σαράντα δύο εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού. Η διαθέσιμη μέση ετήσια απόληξη για την άρδευση της περιοχής του Ξηρομέρου θα ανέρχεται στα δεκαέξι εκατομμύρια κυβικά μέτρα νερού. Με την ολοκλήρωση του φράγματος –και εδώ, αγαπητέ συνάδελφε, αναφέρομαι στην ολοκλήρωση και υψηλής και χαμηλής ζώνης, όπως και εσείς αναφέρατε πριν– θα μιλάμε για άρδευση πλέον μιας έκτασης συνολικά είκοσι έξι χιλιάδων στρεμμάτων.

Σήμερα, γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι εργασίες του συγκεκριμένου έργου έχουν διακοπεί. Θέλω στο σημείο αυτό να σας ενημερώσω και να μεταφέρω την πρώτη θετική είδηση γι' αυτό το μεγάλο έργο. Η πολιτεία, τις υποχρεώσεις που είχε απέναντι στον ανάδοχο, εδώ και μια εβδομάδα περίπου, τις έχει καλύψει όλες. Με δική μου απόφαση, σε συνεργασία με το ΥΠΟΜΕΔΥ, ο ανάδοχος πήρε και το τελευταίο ευρώ που του όφειλε η πολιτεία. Συγκεκριμένα, πήρε 3,5 εκατομμύρια ευρώ παράλληλα με δύο δεσμεύσεις του. Η πρώτη δεσμεύση είναι να πληρώσει όλες τις υποχρεώσεις του απέναντι στους επαγγελματίες και στους εργαζόμενους της περιοχής και η δεύτερη υποχρέωσή του είναι να αρχίσει και πάλι το έργο στις αρχές του χρόνου.

Εσείς, κύριε συνάδελφε, είστε γνώστης της ιστορίας αυτού του μεγάλου, του πολύπαθου έργου. Όπως αναφέρατε, και μαζί έχουμε κάνει παρά πολλές επίκαιρες ερωτήσεις, έχουμε αγωνιστεί γι' αυτό το έργο. Εσείς, όμως, πολύ περισσότερο, που κατέγαστε απ' αυτή την περιοχή και πολύ πριν να είμαι και εγώ μαζί σας στα έδρανα της Βουλής, αγωνιζόσασταν για την οριστική επίλυση αυτού του πολύπαθου έργου για την Αιτωλοακαρνανία, ενός έργου το οποίο είχαμε «κρεμάσει» –και κυριολεκτώ, όταν λέω αυτή την έκφραση– κάτω από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Από το 1996 μέχρι και σήμερα πέρασαν δεκαπέντε χρόνια και με κάποιες μικρές σταγόνες του προγράμματος προσπαθούσαμε να ολοκληρώσουμε αυτό το μεγάλο έργο για την Αιτωλοακαρνανία.

Γνωρίζουμε πολύ καλά και εσείς και εγώ τη μεγάλη αγωνία των αγροτών, των κατοίκων αυτής της ευρύτερης περιοχής του Ξηρομέρου, για ένα τόσο μεγάλο αναπτυξιακό έργο. Αυτό, όμως, το οποίο περιμένουν σήμερα οι Αιτωλοακαρνανίτες από εμάς είναι να κόψουμε το γόρδιο δεσμό. Το βασικό πρόβλημα το έργο ποιο είναι; Είναι η χρηματοδότηση του έργου. Εάν περιμένουμε

από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να συνεχίσει η ομαλή χρηματοδότησή του, θα κάναμε ένα μεγάλο λάθος. Γι' αυτό, λοιπόν, λέω ότι από την πρώτη στιγμή εδώ και δύο χρόνια και μαζί, αλλά κυρίως τους πέντε μήνες που είμαι Υφυπουργός Ανάπτυξης εργάστηκα, ώστε να βρούμε αυτήν την καθαρή, τη ρεαλιστική και οριστική λύση σ' αυτό το μεγάλο έργο για το νομό μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Εδώ θα ήθελα να αναφέρω δύο-τρία στοιχεία, κύριε Πρόεδρε. Μετά από πολλές συζητήσεις εργασίας, ανταλλαγής επιστολών, και έναν πολύπαθο –επιπρόσθετο μου να πω– αλλά αποτελεσματικό συντονισμό μεταξύ τριών Υπουργείων, του Ανάπτυξης, του Αγροτικής Ανάπτυξης και του Υπουργείου Υποδομών, καταλήξαμε και είμαστε σήμερα στην ευχάριστη θέση εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, εγώ να ανακοινώσω ότι βρήκαμε αυτήν την οριστική και ρεαλιστική λύση στο ζήτημα της χρηματοδότησης αυτού του μεγάλου έργου. Προχωρούμε, λοιπόν, άμεσα σε ενέργειες ένταξης του έργου στο συγχρηματοδοτούμενο σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Συγκεκριμένα, σε συνεννόηση με το αρμόδιο Υπουργείο, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, προχωράμε άμεσα στην ένταξη του έργου στο συγχρηματοδοτούμενο Πρόγραμμα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΝΤΑΤΖΗΣ». Και μιλώ, αγαπητέ συνάδελφε, συνολικά και για τα 21,3 εκατομμύρια του έργου.

Σήμερα, πριν μία ώρα συγκεκριμένα, δημοσιεύθηκε η πρόσκληση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης προς το Υπουργείο Μεταφορών, το οποίο περιέχει όλα τα οικονομικά και τα τεχνικά χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου έργου. Δεύτερα υποβάλλεται το τεχνικό δελτίο –έχω μιλήσει ο ίδιος και με τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΟΜΕΔΥ– και πιστεύω ότι η ερχόμενη εβδομάδα είναι η εβδομάδα κατά την οποία τελειώνει αυτό το μεγάλο έργο το οποίο εντάσσεται πλέον. Με κοινοτικούς πόρους εξασφαλίζεται η ολοκλήρωση αυτού του μεγάλου έργου για την Αιτωλοακαρνανία.

Κλείνοντας, θέλω κύριε Πρόεδρε, να ευχαριστήσω και τους συνεργάτες μου και τους υπηρεσιακούς παράγοντες τριών Υπουργείων που εργαστήκαμε πέντε μήνες για να βρούμε αυτήν την οριστική λύση. Θέλω, όμως, να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Κώστα Σκανδαλίδη, τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και στον Βαγγέλη Διβάρη, τον ειδικό γραμματέα που από την πρώτη στιγμή έσκυψαν στο έργο, πείστηκαν ότι είναι άμεσης προτεραιότητας για εμάς, για την Αιτωλοακαρνανία.

Κλείνω με κάτι στο οποίο θα συμφωνήσει και ο αγαπητός συνάδελφος κ. Μακρυπίδης. Είναι ένα από τα τρία βασικά αναπτυξιακά έργα του νομού μας, αν θέλουμε να πούμε την αλήθεια σ' αυτό τον κόσμο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό κ. Μωραΐτη.

Ο κ. Ανδρέας Μακρυπίδης έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορώ παρά να μη δω και εγώ με την απαιτούμενη ευρύτητα τη θετική προσέγγιση που έχει γίνει από τον Υφυπουργό κ. Μωραΐτη το συγκεκριμένο αίτημα δεκαετιών της περιοχής μας. Μάλιστα, μετά τα όσα απαντήσατε κύριε Υπουργέ μπορώ να πω ότι είναι γεγονός πως είναι ορατό πλέον το χρονοδιάγραμμα το οποίο ζητάμε και όσον αφορά την ολοκλήρωση του έργου, αλλά πάνω απ' όλα, όπως τονίστηκε, και η εξεύρεση των απαιτούμενων πόρων. Και θέλω να πιστεύω ότι η δέσμευση αυτή τις επόμενες ημέρες θα γίνει συγκεκριμένη, μέσα από τη δημοπράτηση των υπόλοιπων τμημάτων του συγκεκριμένου έργου.

Θα ήθελα να προσθέσω το εξής: μετά από πέντε επίκαιρες ερωτήσεις τα δύο τελευταία χρόνια για το συγκεκριμένο έργο, μετά από μία απόφαση του Υπουργού Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, του κ. Ρέππα, τον Απρίλιο του 2011 εγκρίθηκε ποσό 1.000.000 ευρώ περίπου όσον αφορά τον αναδασμό που ήταν προαπαιτούμενο για να πάμε στην παραπέρα επέκταση του αρδευτικού δικτύου. Γιατί το έργο αυτό, κύριε Υπουργέ –και εκεί θα πρέπει να το δείτε με τους συναρμόδιους Υπουργούς– έχει δύο τμήματα. Το ένα έχει την ολοκλήρωση του φράγματος αυτού

καθ' αυτού με τη σήραγγα και την άρδευση των επτάμισι χιλιάδων στρεμμάτων, που βρίσκεται σε εξέλιξη και πολύ σωστά επισημάνετε ότι αυτό πλέον έχει σταματήσει από τον εργολάβο. Ελπίζω ότι μετά την καταβολή των οφειλομένων θα προχωρήσει στα υπόλοιπα τμήματα, τα οποία έπρεπε, ας μην κρυβόμαστε, να έχουν ολοκληρωθεί σύμφωνα με το αρχικό σχέδιο από το καλοκαίρι του 2011. Άρα, θα πρέπει σ' αυτήν την κατεύθυνση να επιταχύνουμε τα υπόλοιπα τμήματα του συγκεκριμένου έργου που είναι η ολοκλήρωση της σήραγγας και του φράγματος με την άρδευση των επτάμισι χιλιάδων στρεμμάτων.

Συγχρόνως, όμως, θα πρέπει να επιστήσετε την προσοχή στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, αλλά και της περιφέρειας, να προχωρήσει η διαδικασία του αναδασμού των υπόλοιπων δεκαοκτώ χιλιάδων πεντακοσίων στρεμμάτων ώστε η χρηματοδότηση που θα υπάρξει για την ολοκλήρωση του έργου να είναι μέσα στο χρονοδιάγραμμα που προβλέπουμε. Γιατί όταν έχουμε ένα έργο συνολικής έκτασης είκοσι έξι χιλιάδων στρεμμάτων και αρδεύονται μόνο τα επτάμισι χιλιάδες στρέμματα, δεν μπορούμε να μιλάμε πραγματικά για άρδευση της περιοχής. Και όταν μιλάμε για φράγμα χωρίς αρτηρίες. Δηλαδή, το φράγμα, για να είναι χρήσιμο, για να είναι ωφέλιμο, να είναι αποτελεσματικό για τους κατοίκους της περιοχής, για την ανάπτυξη, για τους γεωργούς και για τους κτηνοτρόφους, θα πρέπει κατά τη γνώμη μου, κύριε Υπουργέ, να είναι μέσα στον προγραμματισμό η άρδευση της συνολικής έκτασης των είκοσι έξι χιλιάδων στρεμμάτων. Νομίζω ότι αυτό θα μπορεί να γίνει μέσα από την ολοκλήρωση του αναπτυξιακού, ωφέλιμου και αποτελεσματικού έργου για μία περιοχή που καλύπτει και ανάγκες ύδρευσης της.

Γιατί, ας μην κρυβόμαστε, όπως είπατε η μεγάλη χωρητικότητα του φράγματος με υδάτινους πόρους θα τροφοδοτήσει και τον υδροφόρο ορίζοντα, ούτως ώστε να εξυπηρετεί στις επόμενες δεκαετίες τις ανάγκες ύδρευσης μιας περιοχής που στερείται των αναγκαίων αυτών υποδομών, όπως είναι η περιοχή του Ξηρομέρου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αλλά και να μην ξεχνάμε ότι υπάρχει και το εργοστάσιο του εμφιαλωμένου νερού, όπως είναι η «ΚΟΡΠΗ», που αν δεν υπάρχουν οι απαιτούμενες ποσότητες στον υδροφόρο ορίζοντα κάποια στιγμή θα εξαντληθούν τα αποθέματα και θα είναι εις βάρος της περιοχής και κατ' επέκταση και των κατοίκων της με απώλειες αρκετών θέσεων εργασίας.

Άρα, θεωρώ ότι θα πρέπει, αυτό το οποίο είπατε και προηγουμένως, να λάβει σάρκα και οστά σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και με τις αναγκαίες πιστώσεις.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον ερωτώντα συνάδελφο, κ. Ανδρέα Μακρυπίδη.

Παρακαλείται ο άλλος Αιτωλοακαρνανό Βουλευτής, ως Υπουργός ο κ. Αθανάσιος Μωραΐτης, να απαντήσει στον κ. Μακρυπίδη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως ανέφερα, λοιπόν, και πριν έχουμε μια θετική εξέλιξη σε ένα μεγάλο αναπτυξιακό έργο για τον τόπο μας. Θέλω να προσθέσω δύο πάρα πολύ σημαντικά στοιχεία.

Το ένα στοιχείο είναι ότι υπάρχουν 5.000.000 ευρώ, όπου υπήρχε μια συμπληρωματική σύμβαση για έκτακτες εργασίες και αυτό θέλω να το ξεκαθαρίσω σήμερα. Υπάρχει δέσμευση της πολιτείας εδώ και μήνες ότι αυτά τα χρήματα θα εξασφαλιστούν από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Εγώ θέλω να επαναλάβω αυτή τη δέσμευση ότι και σήμερα δεν θα πρέπει κανείς να αμφιβάλει ότι αυτά είναι χρήματα τα οποία θα πάνε ακριβώς σε αυτές τις έκτακτες εργασίες του έργου.

Το δεύτερο είναι το οποίο και εσείς αναφέρατε και μιλήσατε για τη δεύτερη μεγάλη φάση του έργου και κυρίως για τα αρδευτικά δίκτυα με τα οποία θα μπορέσουμε πράγματι να πιάσουμε αυτό το μεγάλο στόχο για τα είκοσι έξι χιλιάδες στρέμματα τα οποία έχουμε.

Αναφέρατε και καλά κάνατε και το έχουμε συζητήσει πάλι σε επίκαιρη ερώτηση, το μεγάλο θέμα του αναδασμού. Εμένα θα μου επιτρέψετε να πω ότι εκεί χάσαμε χρόνο και γνωρίζουμε πολύ καλά και οι δυο μας γιατί χάσαμε χρόνο, αλλά δεν είναι η ώρα αυτή να το συζητήσουμε. Πράγματι ένα εκατομμύριο ευρώ πήγε προς τη μελέτη και εδώ θέλω να πω τα πρώτα θετικά στοιχεία που έχουμε και προς αυτήν την κατεύθυνση, γιατί αυτούς τους πέντε μήνες πιέζουμε πράγματι όλες τις υπηρεσίες να δούμε πώς οι χρόνοι θα μπορούν να πάνε παράλληλα, να έχουμε και ολοκλήρωση της πρώτης φάσης και ολοκλήρωση του αναδασμού.

Σας μιλώ, λοιπόν, για συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και σας λέω ότι αν δεν παρουσιαστούν προβλήματα και πιστεύω ότι με τη βοήθεια της αυτοδιοίκησης το πρώτο τρίμηνο του 2013, θα ολοκληρωθεί ο αναδασμός. Ακριβώς τότε, τέλη του 2012 και αρχές του 2013, ολοκληρώνεται και η πρώτη φάση του έργου. Άρα, βλέπουμε ότι είναι χρόνοι κοντά ο ένας στον άλλο και προχωράμε στη δεύτερη μεγάλη φάση αυτού του μεγάλου έργου για το Ξηρόμερο, αυτού του μεγάλου έργου για την Αιτωλοακαρνανία.

Θέλω να επανέλθω, όμως, και να πω επειδή μας ακούν και οι συνάδελφοί μας, μας ακούει και ο ελληνικός λαός και πάνω απ' όλα και ο λαός της Αιτωλοακαρνανίας, ότι μιλάμε για ένα έργο το οποίο ξεκίνησε το 1996. Σήμερα είμαστε στο 2011, έχει ολοκληρωθεί το 60% περίπου αυτού του έργου και ίσως είναι το πιο αναπτυξιακό έργο για μια ευρύτερη περιοχή και αντί η πολιτεία και η αυτοδιοίκηση να σκύψει από πάνω εδώ και πάρα πολλά χρόνια, για την ολοκλήρωση αυτού του έργου, τι κάναμε; Βάζαμε άλλα έργα παράλληλα, όχι αρδευτικά βεβαίως ούτε αυτής της σημασίας, όπου χάνονταν οι πολύτιμοι πόροι του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων απλά και μόνο για να κόβονται κορδέλες, για να έχουμε πανηγύρια και για να επενδύουν κάποιοι στην προσωπική τους στρατηγική ή για να επενδύουν σε ψήφους. Αυτή, δυστυχώς, είναι μια θλιβερή πραγματικότητα που επί δεκαετίες ακολουθεί το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Και επιτρέψτε μου να πω, γιατί αναφέρομαι σε ένα μεγάλο έργο για τον τόπο μου, ότι εγώ αισθάνομαι την ανάγκη να ζητήσω συγγνώμη για κάτι στο οποίο δεν συμμετείχε η γενιά μου, αλλά τρεις δεκαετίες το πολιτικό σύστημα έτσι πορεύτηκε. Πρέπει να ζητήσω μια συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για το πώς πορεύτηκε μέχρι σήμερα και πώς αντιμετώπισε τέτοιες σπουδαιότητας έργα.

Εδώ θέλω να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής και το έχω πει επανειλημμένα και ήσασταν και εσείς πάλι εδώ και αναφέρομαι στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Έχουμε στείλει ένα ξεκάθαρο μήνυμα ως Υπουργείο Ανάπτυξης ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε αυτή τη μικροπολιτική, αυτά τα μικρορουσφέτια, αυτό το λαϊκισμό με τα χρήματα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Έχουμε ξεχωρίσει, λοιπόν, μεσαία, μικρά και μεγάλα έργα σε όλη τη χώρα που είναι προτεραιότητα, τα οποία πρέπει να προχωρήσουν και αυτό ακριβώς κάνουμε αυτήν τη στιγμή.

Δεν πάμε να μοιράσουμε τα χρήματα στα χιλιάδες έργα. Βλέπουμε τις προτεραιότητές μας. Αυτές τις προτεραιότητες στηρίζουμε και με μια αλλαγή νοοτροπίας, αλλαγή λογικής και στρατηγικής προσπαθούμε να αποκτήσουμε ξανά την εμπιστοσύνη των Ελλήνων πολιτών στο πώς πορευόμαστε και στο πώς διαχειριζόμαστε τα χρήματα του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Έτσι πρέπει να γίνεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Μωραΐτη, Υφυπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 330/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου, του ευδαίμονος Λακεδαιμόνιος, προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την κατάργηση του Νοσοκομείου Μολάων Λακωνίας.

Το λόγο έχει ο κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος για να αναπτύξει προ-

φορικά την επίκαιρη ερώτησή του.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για τα καλά σας λόγια.

Κύριε Υπουργέ, κατάγομαι από μία περιοχή που έχει έντονα το ελληνικό στοιχείο μέσα. Είμαι πολύ περήφανος που κατάγομαι από εκεί. Είναι και η περιοχή της έντονης αμφισβήτησης των πάντων. Αυτή η αμφισβήτηση υπήρχε από αρχαιότατων χρόνων. Δεν ήταν εύκολο να περάσουν τα πράγματα και οι ιδέες στο Νομό Λακωνίας γιατί υπήρχε ένα συγκεκριμένο πολιτικό σύστημα το οποίο πιστεύω ότι είχε τις αρχές του, την ιστορία του, τη φιλοσοφία του. Και βέβαια, μπορεί να επικράτησε το αθηνοκεντρικό σύστημα της δημοκρατίας αλλά και το σύστημα που υπηρέτησε η αρχαία Σπάρτη ήταν ένα σεβαστό σύστημα και παραμένει ανά τους αιώνες.

Αυτό που θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, είναι ότι εμείς οι Λάκωνες είμαστε δύσπιστοι, είμαστε ένας λαός με μεγάλη δυσπιστία. Πριν από έξι μήνες είχα κάνει μια ερώτηση στον κύριο Υπουργό, στον κ. Λοβέρδο, σχετικά με την ύπαρξη, τη συνέχεια, την καλή λειτουργία και τον εκσυγχρονισμό του Νοσοκομείου Μολάων. Ο ίδιος ο Υπουργός και από τη Βουλή αλλά και στα τοπικά ραδιόφωνα έχει απαντήσει ότι το Νοσοκομείο Μολάων είναι ένας απαραίτητος κρίκος στο πλαίσιο του κοινωνικού συστήματος της Ελλάδος αλλά και μια κυψέλη υγείας για το νομό μας. Η υγεία είναι ένα κοινωνικό αγαθό, ένα θείο δώρο. Κοστίζει πολύ αλλά η ανθρώπινη ζωή κοστίζει περισσότερο από οτιδήποτε.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, κάνοντας την ερώτηση αυτή σήμερα θα ήθελα μια απάντηση στους ανθρώπους της περιοχής που αγωνιούν αν το Νοσοκομείο Μολάων που είναι πραγματικά ένα κόσμημα στην περιοχή -έχει αναδιοργανωθεί πάρα πολύ τα τελευταία χρόνια, έχει εκσυγχρονιστεί, το κτήριο είναι περίπου δέκα-δεκαπέντε χρόνων- θα παραμείνει εκεί για να προσφέρει τις υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας στην περιοχή της Μονεμβασίας και της νοτιοανατολικής Λακωνίας. Διότι αυτή η έντονη αμφισβήτηση που υπάρχει δεν κάνει καλό στους πολίτες. Τους δημιουργεί μια ανασφάλεια και δεν κάνει καλό και στο σύστημα υγείας στην Ελλάδα.

Περιμένω την απάντησή σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο.

Ο Πλάτων έγραψε την «Πολιτεία» με πρότυπο τη Σπάρτη. Η δομή σε όλη τη σύλληψη της πλατωνικής «Πολιτείας» είναι το σπαρτιατικό πνεύμα. Επίσης, μπορεί να κυριάρχησε πράγματι στην τέχνη ή στο λόγο ή στο πνεύμα η Αθήνα, αλλά δεν έχει τεθεί σε κάποια σκιά η Σπάρτη. Οι Θερμοπύλες, όσο υπάρχουν, φωτίζουν την οικουμένη με το μήνυμα και δίδαγμα τους που είναι σπαρτιατικό. Έτσι λοιπόν θέλουμε να στρέψουμε τη σκέψη μας με σεβασμό στην ιστορία και στο αιώνιο δίδαγμα της Σπάρτης.

Με αυτό το πνεύμα ευχαριστούμε τον κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο και παρακαλούμε τον Υπουργό Υγείας κ. Μάρκο Μπόλαρη να απαντήσει στον ερωτώντα συνάδελφο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αισθανόμαστε αδικημένοι όμως. Αυτό είναι το μεγάλο μας παράπονο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε και πάλι τον κ. Γρηγοράκο.

Ορίστε, κύριε Μπόλαρη, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας, και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, είναι απολύτως σαφές πως οι διαβεβαιώσεις του Υπουργού Υγείας του Ανδρέα Λοβέρδου, ισχύουν και θεωρώ ότι είναι επαρκείς για να καθησυχασθούν οι αγωνιώντας κάτοικοι της Λακωνίας. Εγώ δεν χρειάζεται να προσθέσω τίποτα στα όσα είπατε για τη Λακωνία, στα όσα προσέθεσε ο κύριος Πρόεδρος, απλώς να τα προσυπογράψω. Γνωρίζω πάρα πολύ καλά την ποιότητα που έχει το Νοσοκομείο Μολάων. Γνωρίζω, επίσης αυτό το οποίο εσείς ο ίδιος σωστά γράφετε στην ερώτησή σας ότι από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Υγείας έχει επαινεθεί το νοσοκομείο για την ποιοτική του λειτουργία.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι το Υπουργείο Υγείας είναι μακράν της λογικής των οριζοντίων επεμβάσεων, έτσι ώστε να εξομοιωθεί ένα νοσοκομείο μιας απομονωμένης σχετικά περιοχής ή απομα-

κρουσμένης περιοχής με ένα νοσοκομείο το οποίο είναι μέσα στην Αθήνα, ένα μικρό νοσοκομείο κοντά σε ένα μεγάλο νοσοκομείο. Είναι άλλες οι λειτουργίες. Ξέρω ότι το ένα νοσοκομείο από το άλλο στη Λακωνία απέχει περίπου εβδομήντα χιλιόμετρα και μάλιστα οι συνθήκες οι οδικές δεν είναι οι καλύτερες, έτσι ώστε πράγματι οι κάτοικοι στην ανατολική Λακωνία να έχουν ανάγκη τις ποιοτικές υπηρεσίες που παρέχει το Νοσοκομείο Μολάων.

Θέλω, λοιπόν, να διαβεβαιώσω ακόμα μία φορά -και ως εκ περισσού μετά απ' όσα είπε ο Υπουργός Υγείας, ο Ανδρέας Λοβέρδος- ότι το Υπουργείο έχει κάνει διασύνδεση νοσοκομείων. Θα λειτουργήσουν τα δύο νοσοκομεία κάτω από έναν ενιαίο διοικητικό μηχανισμό. Αυτό όμως δεν σημαίνει σε καμμία περίπτωση ότι θα φύγει προσωπικό από το Νοσοκομείο Μολάων ή θα φύγουν γιατροί από το Νοσοκομείο Μολάων, έτσι ώστε να διακινδυνεύει η μέχρι σήμερα εξασφαλισμένη ποιοτική του λειτουργία. Αυτό είναι σαφές και ρητή διαβεβαίωση. Ξέρω ότι διακινήθηκαν φοβίες πως με τη συγχώνευση τάχα θα υποβαθμιστεί το νοσοκομείο. Δεν ισχύουν. Ήταν η διαβεβαίωση του Υπουργού. Την υπογραμμίζω και την επαναλαμβάνω και εγώ. Άλλωστε, οι κάτοικοι της περιοχής οι οποίοι λειτουργούν μέσα στο νοσοκομείο γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι τα τελευταία δύο-τρία χρόνια το νοσοκομείο ενισχύθηκε και από πλευράς ιατρικού προσωπικού και από πλευράς υπαλληλικού προσωπικού. Μπορώ να κάνω ρητή αναφορά, το ζητάτε στην ερώτησή σας, επανερχόμενος στη δευτερολογία, γιατί ο χρόνος στην πρωτολογία δεν αρκεί.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, τον κ. Μάρκο Μπόλαρη.

Παρακαλείται ο κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος να λάβει το λόγο για δευτερολογία.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Υπουργέ, και πάλι σας ευχαριστώ, αλλά θα καταθέσω επ' ευκαιρία της απάντησής σας μία καταγγελία του Συλλόγου Εργαζομένων του Γενικού Νοσοκομείου Μολάων και του Κέντρου Υγείας Νεάπολης, την οποία σας παρακαλώ πάρα πολύ στη δευτερολογία σας να τη λάβετε υπ' όψιν και να απαντήσετε.

Εγώ ξέρω, κύριε Πρόεδρε, από τη ζωή μου ότι το ψέμα είναι πρόσκαιρο και έχει κοντά πόδια. Το καλοκαίρι έγινε μια έντονη αντιπαράθεση του τοπικού στοιχείου με την Κυβέρνηση πιθανόν και με το Βουλευτή ο οποίος αγωνίζεται για τις υπηρεσίες υγείας του νομού και μάλιστα έχω πει και για τον εαυτό μου ότι, αν καταργηθεί το Νοσοκομείο Μολάων, προτίθεται να μην είμαι ξανά υποψήφιος Βουλευτής. Όμως, αυτή η απάντηση δεν κάλυψε κανέναν, παρά μπήκαν κάποια μικρόφωνα επάνω σε αγροτικά αυτοκίνητα και βγήκαν στην περιοχή και σε όλα τα χωριά και έλεγαν ότι ο Γρηγοράκος και η Κυβέρνηση καταργεί το Νοσοκομείο Μολάων.

Τι άλλο μπορώ να κάνω για να πείσω όλους τους κατοίκους και τους φορείς της περιοχής ότι το Νοσοκομείο Μολάων δεν καταργείται; Τι άλλο μπορεί να κάνω, χωρίς, βέβαια, να θέλω να βλάψω κανέναν, όταν πολύ προσεκτικά και δημοκρατικά σκεπτόμενος ποτέ δεν έχω πει κάτι σε κάποιον ο οποίος πηγαίνει στο δημοτικό συμβούλιο από το νοσοκομείο και λέει χίλια δύο ψέματα; Όταν, δηλαδή, το Δημοτικό Συμβούλιο της περιοχής, του Δήμου Μονεμβασιάς καλά κάνει και ανησυχεί για τις υπηρεσίες υγείας του τόπου, καλά κάνει και βάζει θέματα για το Νοσοκομείο Μολάων. Μπορεί, όμως, πρώτα, πριν μπούμε σε αυτές τις διαδικασίες και σε αυτές τις κινητοποιήσεις, κύριε Πρόεδρε, να ενημερωθεί και από τον Υπουργό Υγείας, αλλά και από τους τοπικούς προέδρους, τον αναπληρωτή διοικητή του νοσοκομείου, το Διοικητή του Νοσοκομείου Σπάρτης, τον Υπουργό, ότι δεν υπάρχουν τέτοιες προθέσεις από την πλευρά της Κυβέρνησης, να καταργηθεί το νοσοκομείο.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι το Νοσοκομείο Μολάων προσφέρει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες υγείας στο νομό. Ενισχύεται τον τελευταίο καιρό. Αν γίνονται κάποιες συγχωνεύσεις κάποιων τμημάτων με το Νοσοκομείο Σπάρτης, στο πλαίσιο ενός νοικοκυρέματος των υπηρεσιών υγείας του νομού, αυτό έπρεπε και οι ίδιοι να το επιδιώκουν. Διότι δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν γιατροί στο Νοσοκομείο Μολάων ή σε διάφορα νοσοκομεία στην Ελλάδα, κύριε Πρόεδρε, που έρχονται μόνο την 1η και στις 15

του μηνός και πληρώνονται. Αυτό εμείς οι ίδιοι θα πρέπει να το επιδιώξουμε.

Οφείλει το Υπουργείο Υγείας να κάνει τέτοιες κινήσεις. Οφείλει το Υπουργείο Υγείας να δει πώς δουλεύουν οι υπηρεσίες υγείας ενός νομού, όπως οφείλει βεβαίως και να προστατεύει την υγεία των Ελλήνων πολιτών και να ενισχύει με προσωπικό τα νοσοκομεία που βρίσκονται σε δύσκολη κατάσταση.

Όπως ξέρετε, όπως ξέρουμε όλοι μας, ζούμε μια δύσκολη οικονομικά περίοδο στην Ελλάδα, αλλά θα τα καταφέρουμε όλοι μαζί, όταν υπάρχει σύμπνοια και είμαστε αλληλέγγυοι. Δεν έχουμε με κανέναν να χωρίσουμε τίποτα. Το θέμα της υγείας πρέπει να μας ενώνει και όχι να μας χωρίζει.

Αυτή είναι η δική μου άποψη και θα στηρίξω με όλες μου τις δυνάμεις την ύπαρξη του Νοσοκομείου Μολάων, αλλά και οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία υγείας στο νομό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γρηγοράκο, το συνάδελφο από τη Λακωνία.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Μπόλαρης για συμπληρωματική απάντηση εν είδει δευτερολογίας.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, είναι σαφές ότι κάποιοι είναι υπέρ του status quo. Δεν θέλουν καμμία αλλαγή. Την ίδια στιγμή που είναι πρόθυμοι να καταγγείλουν δυσλειτουργίες, κακή διαχείριση και φυσικά μη ποιοτική παροχή υπηρεσιών στον τομέα της υγείας, ταυτόχρονα είναι πρόθυμοι, όταν υπάρχουν πρωτοβουλίες από την πλευρά του Υπουργείου Υγείας ή της Κυβέρνησης, να κάνουν καταγγελίες που θέλουν τη διατήρηση της υπάρχουσας κατάστασης.

Είναι απολύτως σαφές ότι η προσπάθεια που γίνεται από το Υπουργείο Υγείας με τον καινούργιο νόμο, που ψηφίστηκε πριν από δύο-τρεις μήνες, είναι στην κατεύθυνση της παροχής ποιοτικότερων υπηρεσιών υγείας συνολικά. Και το ξαναλέω, όχι με οριζόντιες λογικές.

Δεν αντιμετωπίζεται το Νοσοκομείο Μολάων όπως αντιμετωπίζεται ένα μικρό νοσοκομείο μέσα στη Θεσσαλονίκη ή στην Αθήνα ή στο Ηράκλειο. Είναι ένα νοσοκομείο που απέχει εβδομήντα χιλιόμετρα από άλλο νοσοκομείο, άρα χρειάζεται τις δικές του ποιοτικές λειτουργίες υπέρ των πολιτών.

Υπογράμμισα και προηγουμένως, το ξαναλέω και τώρα ότι δεν μετακινούνται υπάλληλοι από το Νοσοκομείο Μολάων ούτε γιατροί. Συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Τι συμβαίνει; Οι ανησυχούντες ή δεν γνωρίζουν ή προσποιούνται ότι δεν γνωρίζουν.

Τα τελευταία δύο χρόνια στο Νοσοκομείο Μολάων έχουν διοριστεί έξι γιατροί, με τις ειδικότητες της παθολογίας, παιδιατρικής, μικροβιολογίας, χειρουργικής, καρδιολογίας και οφθαλμολογίας. Μέσα στο ίδιο διάστημα έχουν διοριστεί επτά νοσηλεύτες, ένας επισκεπτής υγείας, τρεις αδελφές νοσοκόμες ΔΕ και τρεις νοσηλεύτριες ΤΕ, όπως επίσης και ένας διοικητικός υπάλληλος. Στο συγκεκριμένο νοσοκομείο έχουν αποσπαστεί ακόμα δύο υπάλληλοι διοικητικού προσωπικού από άλλους τομείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Αυτή η πρακτική των μετακινήσεων και της ενισχύσεως του Νοσοκομείου Μολάων μπορεί σε καμμία περίπτωση να δικαιολογήσει τις ανησυχίες κάποιων που, ευλόγως ή προφασισζόμενοι, ανησυχούν; Νομίζω ότι οι πολίτες, τους οποίους δεν ενδιαφέρουν οι σκοπιμότητες, αλλά τους ενδιαφέρει η αλήθεια και η παροχή ποιοτικών παροχών υγείας στον τόπο τους, έχουν πάρει το μήνυμα από την πράξη και όχι από τις διακηρύξεις.

Σας είπα προηγουμένως ότι δεν χρειάζεται να προσθέσω τίποτα στα όσα είπε ο Υπουργός Υγείας, ο Ανδρέας Λοβέρδος, προσθέτοντας ότι αυτά που είπε ο Υπουργός Υγείας είναι πράξη και η πράξη αποδεικνύεται από την ενίσχυση των νοσοκομείων το τελευταίο διάστημα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Μπόλαρη.

Τώρα θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 313/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδωνος Γαληνού προς τον Υπουργό Πολιτισμού

και Τουρισμού, σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας του κολυμβητηρίου Μυτιλήνης.

Το λόγο έχει ο κ. Γαληνός, Βουλευτής Λέσβου, για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η δημιουργία ενός νέου κολυμβητηρίου στη Μυτιλήνη αποτελεί πάγιο αίτημα των κατοίκων και διαχρονική υπόχρεση της πολιτικής ηγεσίας. Σταδιακά, όμως, τη θέση των διαχρονικών διαβεβαιώσεων και υποσχέσεων πήρε η στείρα άρνηση και η μετάθεση των ευθυνών.

Σε προγενέστερη ερώτησή μου για το θέμα, τον Ιούνιο του 2010, είχατε απαντήσει ότι η Μυτιλήνη διαθέτει ήδη κλειστό κολυμβητήριο και επομένως δεν αντιμετωπίζεται η περίπτωση κατασκευής νέου, δεδομένων και των οικονομικών προβλημάτων, λόγω του υψηλού κόστους κατασκευής, όπως αναφέρατε.

Όμως, το υπάρχουν κολυμβητήριο είναι γηρασμένο, παλιό, με πολλά προβλήματα. Μια κλείνει και μια ανοίγει. Με μία λέξη, είναι μη λειτουργικό. Οι διαστάσεις του είναι μικρές και μη αποδεκτές για την τέλεση επισήμων αγώνων. Ακόμη και ως προπονητήριο όμως είναι αδύνατον να φιλοξενήσει τους τρεις συλλόγους και τα πεντακόσια έως εξακόσια παιδιά που προπονούνται ή μάλλον προσπαθούν να προπονηθούν ασφυκτώντας μέσα σ' αυτό.

Η υφιστάμενη κατάσταση θέτει επιτακτικά το αίτημα να κατασκευαστεί ένα νέο κολυμβητήριο στη Μυτιλήνη. Σε σχέση όμως με τους περιορισμούς που θέτει η οικονομική δυσανεξία της χώρας και επειδή δεν είμαστε παράλογοι, προτείνουμε ως εναλλακτική λύση χαμηλού κόστους τη δημιουργία προκάτ κολυμβητηρίου στην περιοχή. Η χρησιμοποίηση αυτή θα κοστίζει, σύμφωνα με τις τιμές που αναφέρατε για την κατασκευή συμβατικού κολυμβητηρίου, τουλάχιστον το 1/10. Γι' αυτό τα ερωτήματα που έχω θέσει και τα οποία ελπίζω να απαντηθούν και μάλιστα θετικά, είναι τα εξής: Σε ποιες ενέργειες θα προχωρήσετε ώστε να δημιουργηθεί προκατασκευασμένο κολυμβητήριο σε χώρο που θα υποδείξει ο Δήμος Λέσβου; Θα σταλεί από τη Γενική Γραμματεία συνεργείο μηχανικών προκειμένου να εξεταστεί, να αποφανθεί και να προτείνει λύσεις ώστε το υπάρχον προπονητήριο-κολυμβητήριο να συνεχίσει τη λειτουργία του;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γαληνό.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου θα απαντήσει εκ μέρους της Κυβερνήσεως ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Γεώργιος Νικητιάδης, ο οποίος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, θα μπορούσα θεωρητικώς να σας πω ότι είναι πολύ ενδιαφέρουσα η πρόταση για ένα προκάτ κολυμβητήριο, ότι είναι κάτι που αξίζει να το δούμε, να το μελετήσουμε, να δούμε τι κόστος έχει και να δούμε πώς και πότε θα μπορούσαμε να δρομολογήσουμε την ανέγερση ενός τέτοιου κολυμβητηρίου. Δεν θα ήμουν ειλικρινής. Κι εμείς θέλουμε να ξεπεράσουμε πια τις περιόδους εκείνες που μπορούσαμε άνετα να λέμε λόγια, να ξεπερνάμε τα προβλήματα, να τα βάζουμε κάτω από το χαλί κι αυτά να υπάρχουν εκεί και να συσσωρεύονται. Κι όχι απλώς δεν θα ήμουν ειλικρινής, αλλά αισθάνομαι ότι θα εξαπατούσα και τον κόσμο, εάν στα εξακόσια παιδιά που μου λέτε ότι αθλούνται σ' αυτό το κολυμβητήριο, σ' αυτά τα παιδιά που περιμένουν από μας την αλήθεια, την προσδοκία και που εμείς τους δίνουμε την ελπίδα, καλλιεργούσα τέτοιου είδους φρούδες ελπίδες.

Συνεπώς, η απάντηση εκ των πραγμάτων, με τη σημερινή δημοσιονομική κατάσταση που αντιμετωπίζει η χώρα, δεν μπορεί παρά να είναι η ίδια: δεν μπορούμε να μελετήσουμε οτιδήποτε σχετίζεται με οποιαδήποτε επένδυση, δεδομένου ότι συμφωνώ με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όπως έχει διαμορφωθεί, εκείνο που κάνουμε είναι τα χρήματα που παίρνουμε για δημόσιες επενδύσεις να διατίθενται προκειμένου να εξοφληθούν οι ανεξόφλητοι λογαριασμοί του κράτους αυτού που πρέπει επιτέλους να σταματήσει να είναι «μπαταχτσής» και να γίνει ένα αξιοπисто κράτος.

Εγώ θα σας πω και το εξής. Το κολυμβητήριο της Μυτιλήνης, όπως ξέρετε, δεν εμπίπτει στις δραστηριότητες της Γενικής

Γραμματείας Αθλητισμού. Δεν είναι ένα γυμναστήριο στο οποίο έχουμε εμείς αρμοδιότητα. Είναι ένα δημοτικό νομικό πρόσωπο και υπάγεται στην εποπτεία του Δήμου Μυτιλήνης και στη γεωγραφική διοικητική περιφέρεια απ' όπου εποπτεύεται.

Συνεπώς, η εξέταση αυτών των στατικών προβλημάτων που μου λέτε ότι υπάρχουν θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ή από τις τεχνικές υπηρεσίες του δήμου ή από τις τεχνικές υπηρεσίες που διαθέτει η περιφέρεια. Αν μας πείτε ότι ούτε ο δήμος ούτε η περιφέρεια διαθέτει τεχνικές υπηρεσίες τέτοιες -που να μπορούν να έρθουν να διαπιστώσουν πού είναι το πρόβλημα, να κάνουν μία στοιχειώδη μελέτη και να αξιολογήσουν, να κοστολογήσουν και να μας πουν, «ξέρετε, τα προβλήματα που έχουμε είναι αυτά, το κόστος είναι αυτό, δείτε κι εσείς από πού μπορείτε να συνδράμετε»- τότε να καθίσουμε και να δούμε μήπως κάποια δική μας τεχνική υπηρεσία έρθει να συνδράμει, γιατί έχουμε υποχρέωση ως κράτος ευρύτερα να αντιμετωπίζουμε τέτοιου είδους ζητήματα. Αλλά να το ξέρουμε αυτό, να διατυπωθεί ως αίτημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα επανέλθω, όμως, διότι βλέπω ότι παρήλθε ο χρόνος, στη δευτερολογία μου και για τα υπόλοιπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, σας ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Παρακαλείται ο ερωτών συναδέλφος, κ. Γαληνός, να λάβει το λόγο, για τη δευτερολογία του.

Ορίστε, κύριε Γαληνέ, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Το σώσατε στο τέλος, κύριε Υπουργέ, με αυτό που είπατε, ότι αν σας ζητηθεί, τότε η πολιτεία δεν αποποιείται των ευθυνών της, γιατί την έως τότε απάντησή σας έβλεπα ότι μάλλον πηγαίνατε να αποποιηθείτε και να πετάξετε το μπαλάκι είτε στο δήμο είτε στην περιφέρεια, οι οποίοι οφείλω να ομολογήσω και οι δύο οι φορείς κάνουν ό,τι μπορούν για να αντιμετωπίσουν τα πολλά προβλήματα που υπάρχουν στην περιοχή μας, χωρίς τους αντίστοιχους και τους ανάλογους πόρους.

Δυστυχώς, η απάντησή σας δεν ικανοποιεί ούτε τη δική μου άποψη -και πρέπει να σας πω ότι έχω άποψη, διότι είμαι παλαιός κολυμβητής και γνώση- και βεβαίως, δεν ικανοποιεί το παλλαϊκό αίτημα θα έλεγα της νεολαίας της Μυτιλήνης και της Λέσβου γενικότερα, για την κατασκευή κολυμβητηρίου στη Μυτιλήνη, ένα κολυμβητήριο που η Λέσβος ήδη θα έπρεπε να διαθέτει. Της αξίζει ένα κολυμβητήριο λόγω της ιστορίας και της παράδοσης που έχει στο ναυταθλητισμό. Η πολιτεία μας το είχε υποσχεθεί. Μάλιστα είχε ενταχθεί στο Πρόγραμμα «ΑΘΗΝΑ 2004» και υπήρχαν και οι πιστώσεις. Τουλάχιστον έτσι μας διαβεβαίωναν. Δυστυχώς, το είδαμε να χάνεται κυριολεκτικά μέσα από τα χέρια μας.

Κύριε Υπουργέ, μπορώ να βρω πληθώρα επιχειρημάτων και αιτιάσεων για την ανάγκη κατασκευής νέου κολυμβητηρίου. Το πιο δυνατό επιχείρημα, όμως, είναι το ζωντανό επιχείρημα, είναι η νεολαία μας, που αγκαλιάζει τη ναυταθλητική παράδοση της Λέσβου. Τρεις σύλλογοι με εξακόσια παιδιά που χρησιμοποιούν ή μάλλον που ασφυκτιούν στο υπάρχον προπονητήριο - κολυμβητήριο.

Ο εν δυνάμει πληθυσμός των ωφελουμένων από αυτό, είναι πολύ περισσότερος. Σε κάθε ερώτηση, σε κάθε αίτημα που σας γίνεται, δίνετε σταθερά την ίδια απάντηση -την ίδια εύκολη και θα μου επιτρέψετε σαθρή απάντηση- «Τα λεφτά είναι πολλά, η Ελλάδα έχει κρίση», την πάγια απάντηση, υπεκφυγή, πίσω από την οποία κρύβεται η έλλειψη φαντασίας, η αδυναμία αναζήτησης εναλλακτικών προτάσεων και ένας αδυσώπητος ωχαδερφισμός των υπηρεσιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πόσα είναι τα χρήματα; Στην απάντηση που πήρα από τον Υπουργό, τον κ. Γερούλανο, στις 22 Ιουνίου 2010, το κόστος ήταν 8 με 10 εκατομμύρια ευρώ, ποσό μυθώδες για την ελληνική πραγματικότητα, στην Ελλάδα της κρίσης. Στην έγγραφη απάντηση τη δική σας στις 24 Μαρτίου του τρέχοντος έτους, το κόστος έπεσε στην κλίμακα των 2,5 με 6 εκατομμυρίων. Μιλάτε για συμβατικές κατασκευές. Μου κάνετε σκόντο; Ποιος το ξέρει; Μπορεί οι εργολάβοι να έκαναν το σκόντο.

Η αλήθεια είναι ότι αν πραγματικά θέλουμε να βρούμε λύση,

λύση υπάρχει και είναι μία λύση με χαμηλό κόστος, όχι μεγαλύτερο από μισό εκατομμύριο ευρώ. Και αυτά τα χρήματα πιστεύω ότι δεν είναι πολλά για τη νεολαία του νησιού μας. Θα έλεγα μάλιστα ότι θα μπορούσαν να εξευρεθούν από μία μικρή μείωση των στρατιών των συμβούλων που υπηρετούν στα Υπουργεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η χαμηλού κόστους πρόταση είναι η δημιουργία προκατασκευασμένου κολυμβητηρίου διαστάσεων 33 Χ 25 διαστάσεις που επιτρέπουν και τη διεξαγωγή επισημών αγώνων. Η τοποθεσία υπάρχει, είναι διαθέσιμη, μπορεί να προταθεί άμεσα από το Δήμο της Λέσβου, οπότε νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι η εναλλακτική πρόταση που σας καταθέτω αξίζει τον κόπο πραγματικά να μελετηθεί. Τα χρήματα δεν είναι πολλά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυρίδωνα Γαληνό.

Παρακαλείται ο κ. Γεώργιος Νικητιάδης, Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, να λάβει το λόγο, προκειμένου να ολοκληρώσει την απάντησή του προς τον ερωτώντα συνάδελφο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, ούτε κατά διάνοια υπάρχει περίπτωση εμείς να πούμε ότι δεν αξίζει η Μυτιλήνη ένα κολυμβητήριο που να αντιστοιχεί και στις ανάγκες, αλλά και σε ό,τι έχει επιδείξει μέχρι σήμερα το νησί στο συγκεκριμένο χώρο του αθλητισμού.

Επίσης, δηλώνω εδώ ότι από τη στιγμή που η περιφέρεια και ο δήμος θα υποβάλλουν αίτημα προς εμάς που θα λέει «οι δικές μας τεχνικές υπηρεσίες δεν μπορούν ή δεν έχουν τη δυνατότητα ή δεν υπάρχουν τέτοιοι μηχανισμοί να πραγματοποιήσουν αυτήν τη μελέτη, να διαπιστώσουν, να αξιολογήσουν και να κοστολογήσουν», η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού θα φροντίσει να στείλει μηχανικούς, έτσι ώστε να διαπιστώσουμε, να κοστολογήσουμε και να δούμε τι ακριβώς χρειάζεται γι' αυτές τις παρεμβάσεις.

Παραλλήλως, πρέπει να σας πω ότι ακόμη και για την πρόταση που κάνατε, εμείς θα πρέπει οποιαδήποτε παρέμβαση πραγματοποιήσουμε να γίνει στο πλαίσιο μιας πολιτικής που εμείς έχουμε χαράξει, σύμφωνα με τον τρόπο που πρέπει πλέον να δαπανώνται τα χρήματα του δημοσίου, τα χρήματα του ελληνικού λαού σε οποιαδήποτε επένδυση, συμπεριλαμβανομένων και των επενδύσεων στο χώρο του αθλητισμού.

Εμείς θα το κάνουμε αυτό αμέσως μετά από την πιστοποίηση των ζημιών, στις οποίες αναφέρεστε με την ερώτησή σας και θα πούμε ότι το συγκεκριμένο νησί έχει αυτές τις ανάγκες και χρειάζεται αυτού του είδους τις αθλητικές εγκαταστάσεις.

Αυτή είναι μια διαδικασία που την ξεκινήσαμε εδώ και μεγάλο διάστημα και δυστυχώς καθυστερεί, γιατί η χώρα μας έχει πάρα πολλά γυμναστήρια, πάρα πολλά γήπεδα, πάρα πολλά κολυμβητήρια –σε σχέση πάντοτε με τον πληθυσμό- και χρειάζεται μια σε βάθος και εμπειρισταμένη αξιολόγηση, για να ξέρουμε κάποια στοιχεία, ότι –παραδείγματος χάριν- στη Μυτιλήνη είναι τόσοι οι κάτοικοι, τόσοι οι νέοι άνθρωποι, τόσοι οι γυμναζόμενοι, τόσοι αυτοί που πιθανόν θα θέλουν να γυμναστούν στο μέλλον, τόσο στην καλαθοσφαίριση, τόσο για ένα ειδικό άθλημα που υπάρχει μόνο στη Μυτιλήνη και δεν υπάρχει κάπου αλλού, τόσα ποδοσφαιρικά γήπεδα χρειάζονται, τόσα καλαθοσφαίρισης, τόσα κολυμβητήρια.

Για παράδειγμα –και κάνω εδώ μια παρένθεση- θέλει λιγότερα κολυμβητήρια ένα νησί απ' ό,τι θέλει μια περιοχή της Ελλάδας που η θάλασσα απέχει δύο ώρες. Όλα αυτά εμείς τα προετοιμάζουμε και σας βεβαιώνω ότι με αυτόν τον τρόπο θα προσεγγίσουμε και το συγκεκριμένο ζήτημα.

Όμως, θα μου επιτρέψετε να σας πω και κάτι άλλο. Εδώ έχουμε ένα δημοτικό γυμναστήριο. Εγώ χαίρομαι που αναφερθήκατε με συγκεκριμένες προτάσεις στον τρόπο που πρέπει να αναζητήσουμε λύση. Πληγώθηκα που μας καταλογίσατε ότι δεν έχουμε φαντασία. Δεν νομίζω δα ότι είναι εξαιρετική η φαντασία κάποιου που είπε «άντε να κάνουμε ένα προκάτ κολυμβητήριο». Η φαντασία σας θα έπρεπε να ενεργοποιηθεί ακόμη περισσότερο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Δεν αναφέρομαι σε εσάς, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Θα έλεγα πως θα έπρεπε να σκεφτείτε τι έκαναν οι Ρόδιοι –κάτι που συχνά λέει ο Προεδρεύων- όταν έπεσε ο Κολοσσός και χρειάστηκε να τον ξανακτίσουν. Άρχισαν, λοιπόν, να μαζεύουν χρήματα και έφθασαν στο σημείο να καθιστούν τους ευεργετούντες υπόχρεους, δηλαδή να αισθάνονται υποχρεωμένοι αυτοί που ευεργετούσαν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όπως μας λέει ο Πολύβιος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Όπως μας λέει ο Πολύβιος.

Λέω, λοιπόν, κάποτε να ενεργοποιήσουμε αυτήν τη φαντασία, κάποτε να ενεργοποιήσουμε τη δημιουργικότητά μας, κάποτε να δούμε αυτά τα εξακόσια παιδιά που μου λέτε πώς μπορούν και αυτά με το δικό τους τρόπο να συνδράμουν, πώς μπορεί ο δήμος, πώς μπορεί η περιφέρεια και το κράτος με τη σειρά του όσο μπορεί –γιατί ξέρετε τώρα το κράτος σε ποια κατάσταση βρίσκεται- να βοηθήσει.

Εγώ, λοιπόν, λέω ότι με αυτόν τον τρόπο θα πρέπει όλοι να ενώσουμε τις δυνάμεις μας, για να μπορέσει το νησί να έχει κολυμβητήριο, για να μπορούν να αθλούνται αυτοί οι εξακόσιοι άνθρωποι ή να απολαμβάνουν το νερό κατά τη διάρκεια του χειμώνα που δεν μπορούν να πάνε στη θάλασσα.

Μην ξεχνάτε στο τέλος-τέλος ότι είμαστε σε μια Κυβέρνηση όπου είναι τρία κόμματα. Ε, αυτά τα τρία κόμματα πρέπει και μπορούν τους επόμενους τρεις-τέσσερις μήνες όσο είναι αυτή η διάρκεια –εγώ εύχομαι να είναι παραπάνω- να δουλέψουν όλοι μαζί για να κάνουμε κάποια πρώτα βήματα.

Ωστόσο, περιμένω τη συγκεκριμένη πρόταση και το αίτημα για να το προωθήσουμε και να κατέβουν οι μηχανικοί και να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε πιο συγκεκριμένα το ζήτημα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κατ' απόλυτη οικονομία.

Ορίστε, κύριε Γαληνέ, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Κύριε Υπουργέ, πέραν αυτών που σας είπα υπάρχουν και άλλες προτάσεις οι οποίες δεν κοστίζουν. Είναι απλή εκδήλωση διάθεσης επίλυσης του προβλήματος. Μαζί με την πρόταση-αίτημα που θα σας φέρουμε από το δήμο και την περιφέρεια, θα σας καταθέσω και πρόταση του ναυτικού ομίλου, προκειμένου να την εξετάσετε και αυτή και να δώσετε τις εγκρίσεις που χρειάζονται, προκειμένου ακόμα οικονομικότερα και με τη συμβολή των τοπικών παραγόντων και φορέων να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε καλύτερα το πρόβλημα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλή η συμπλήρωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγίστηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 2ο Πειραματικό Γενικό Λύκειο Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει. Τους εύχεται καλή πρόοδο στη ζωή τους και στις σπουδές τους και να είναι αισιόδοξοι.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τους ενημερώνω ότι παρακολουθούν συνεδρίαση κοινοβουλευτικού ελέγχου, γι' αυτό δεν είναι πολλοί Βουλευτές στην Αίθουσα. Η συζήτηση περιορίζεται μεταξύ του ερωτώντος Βουλευτού και του απαντώντος Υπουργού.

Καλωσορίσατε στο κτήριο της Βουλής.

Ακολουθεί η τέταρτη με αριθμό 323/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανασίου Πλεύρη προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με τη ξενοδοχειακή αγορά στην Αθήνα.

Στην επίκαιρη ερώτηση εκ μέρους της Κυβερνήσεως θα απαντήσει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Γεώργιος Νικητιάδης.

Το λόγο έχει ο ερωτών συνάδελφος, κ. Πλεύρης, προκειμένου να αναπτύξει προφορικά την επίκαιρη ερώτησή του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, όλο αυτό το διάστημα που βρίσκεστε στο Υπουργείο Τουρισμού έχετε κάνει μια μεγάλη προσπάθεια που έχει φανεί στο να τονωθεί ο τουρισμός. Πού έχει φανεί, όμως; Περιφερειακά της Αθήνας. Πράγματι, είχαμε κάποια θετικά νούμερα για τα οποία σας αναλογεί και το μερίδιο της επιτυχίας.

Στην Αθήνα, όμως, η κατάσταση είναι δραματική. Η κατάσταση είναι δραματική στον τομέα των ξενοδοχείων όχι μόνο από την οικονομική κρίση που ούτως ή άλλως πλήττει όλη την ελληνική κοινωνία, αλλά κυρίως από την έντονη λαθρομετανάστευση που υπάρχει περιφερειακά της Ομόνοιας και έχουν κλείσει εννέα ξενοδοχεία από την εγκληματικότητα των μεταναστών σε εκείνα τα σημεία, από τις πορείες στο κέντρο της Αθήνας, από τις καταστροφές και τα επεισόδια που γίνονται καθημερινά -ευτυχώς, τουλάχιστον το τελευταίο εικοσαήμερο δεν έχουμε κάτι τέτοιο- στην πλατεία Συντάγματος, στα τρία μεγάλα ξενοδοχεία που υπάρχουν.

Συνεπώς, πρέπει να ξέρουμε εάν η Κυβέρνηση έχει κάποιο συγκεκριμένο πλαίσιο, προκειμένου να στηρίξει τον τουρισμό μέσα στην Αθήνα. Ανησυχούμε, κύριε Υπουργέ, όταν ακούμε το συνάδελφό σας, κ. Παπουτσή, Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, να λέει ότι προτιμούμε ένα σπασμένο μάρμαρο παρά ένα σπασμένο κεφάλι. Αυτή είναι, λέει, η φυσιογνωμία της παράταξής μας.

Η πραγματικότητα είναι, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θέλουμε ούτε σπασμένο κεφάλι ούτε σπασμένο μάρμαρο. Όταν τα λέει αυτά ο κύριος Υπουργός, τότε δίνει το μήνυμα στα ξενοδοχεία που βρίσκονται εδώ στο Σύνταγμα, στη Μεγάλη Βρετανία και στα άλλα δύο, ότι καθημερινά θα τους σπάνε τα μάρμαρα.

Σας ερωτώ τι θα συμβεί στον ελληνικό τουρισμό και στον τουρισμό της Αθήνας εάν κλείσει κάποιο απ' αυτά τα ξενοδοχεία που βρίσκονται εδώ;

Συνεπώς, είναι ωραίο να κάνουμε δηλώσεις που είναι ωραίες στα αφτιά του κόσμου. Στην πραγματικότητα, όμως, πρέπει να διασφαλίσετε ότι δεν θα υπάρχουν ούτε σπασμένα κεφάλια αλλά ούτε σπασμένα μάρμαρα. Δεν μπορεί ο ξενοδόχος της Αθήνας καθημερινά να πληρώνει τους κουκουλοφόρους και το κάθε συνδικαλιστικό όργανο, όπως το ΠΑΜΕ, που κλείνει τα πάντα και δεν λειτουργεί τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Νικητιάδης, για να απαντήσει στον ερωτώντα συνάδελφο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχάς, νομίζω ότι αντιλαμβάνεστε κι εσείς πως και ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη δίδει προτεραιότητα στο να μην έχουμε ούτε σπασμένο μάρμαρο ούτε σπασμένο κεφάλι.

Είναι προφανές ότι όταν είπε «προτιμάμε το σπασμένο μάρμαρο από το σπασμένο κεφάλι», έθετε το ζήτημα αν πρέπει να διαλέξει. Μακάρι να μπορούσε να διαλέξει και τα δύο. Και το λέω αυτό γιατί είμαι βέβαιος ότι ούτε εσείς θέλετε να τον αδικήσετε.

Πρέπει να πω ότι χαίρομαι για την ερώτηση αυτή και σας συγχαίρω γι' αυτήν, γιατί θέτετε ένα ζήτημα που πρέπει να το αναδείξουμε. Πρόκειται για το ζήτημα του τουρισμού της Αθήνας, της ευρύτερης περιοχής του Λεκανοπεδίου, αλλά συνολικότερα για ένα ζήτημα αυτής της πρωτεύουσας που τόσο πολύ την έχουν τραγουδήσει, αυτής της πρωτεύουσας που τόσο πολύ αποτελούσε -εγώ πιστεύω ότι αποτελεί και σήμερα- όνειρο για εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων να την επισκεφθούν, αυτής της πρωτεύουσας που έχει δώσει τόσα πολλά στον πολιτισμό, στην ιστορία, στην ανθρωπότητα συνολικά.

Βέβαια, τα προβλήματα αυτής της πιο ωραίας πόλης του κόσμου -θα τολμούσα να πω- δεν περιορίζονται, αγαπητέ μου συνάδελφε, μόνο στην έλλειψη ασφάλειας ή -αν θέλετε- στην ύπαρξη λαθρομεταναστών. Δεν είναι μόνο αυτά. Αυτό πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε. Είναι όμως και αυτά.

Θα σας πω το εξής: στη Βουλιαγμένη, στο Λαγονήσι, στη

Βραυρώνα -παίρνω τώρα τυχαίες παραλίες- έχουμε θέμα ασφάλειας; Εγώ θα πάω πιο κοντά ακόμη: Στο «Intercontinental», εδώ δίπλα μας ή στο «Ledra Marriott», έχουμε θέμα ασφάλειας; Που είναι το θέμα ασφάλειας; Είναι σε κάποιες περιοχές όταν έχουμε κάποιες διαμαρτυρίες ή σε κάποιους δρόμους στο κέντρο της Αθήνας.

Βεβαίως, είναι ζήτημα. Το τονίζω. Δεν το αμφισβητεί ουδείς ότι είναι ζήτημα. Αλλά, οπωσδήποτε δεν μπορεί αυτό από μόνο του να στοιχειοθετήσει τη συνολική εικόνα της Αθήνας. Γιατί πρέπει να πούμε ότι τα προβλήματα αυτά δεν δημιουργήθηκαν φέτος ούτε πέρυσι, εννοώ τα μεγάλα προβλήματα, όχι μόνο της ασφάλειας, όχι μόνο των λαθρομεταναστών. Αυτά μπορεί να δημιουργούν ένα ζήτημα, γιατί δεν είναι γενικώς πρόβλημα οι λαθρομεταναστες. Είναι πρόβλημα όταν κάποιος λαθρομετανάστες, όπως και κάποιος που δεν είναι λαθραίοι, αλλά κανονικοί μετανάστες, αλλά όπως και κάποιος που δεν είναι καν μετανάστες, αλλά είναι κανονικοί πολίτες, δημιουργούν προβλήματα στην πατρίδα μας.

Εγώ λέω, λοιπόν, ότι τα προβλήματα είναι πολλά ακόμη. Είναι η καθαριότητα -για την Αθήνα μιλάω- είναι οι άστεγοι, είναι τα κλειστά μαγαζιά, είναι η έλλειψη -και αναφέρομαι τώρα στον τουρισμό πιο συγκεκριμένα- ενός μεγάλου συνεδριακού κέντρου, είναι το πολύ ακριβό αεροδρόμιο. Μπορεί να είναι το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» ένα από τα καλύτερα στον κόσμο -και το υπογράφουμε και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό- αλλά, ταυτοχρόνως, είναι και ένα από τα πιο ακριβά αεροδρόμια στον κόσμο. Είναι, λοιπόν, όλα αυτά.

Τελικώς, όμως, πάνω απ' όλα, κύριε συνάδελφε -και κλείνω για να επανέλθω στη δευτερολογία μου- το μεγάλο πρόβλημα όλων μας είναι η αδυναμία μας να συλλάβουμε μία συνολική εικόνα αυτής της μοναδικής πόλης. Έτσι να το δούμε, έτσι να το προσεγγίσουμε κι έτσι να το αντιμετωπίσουμε, για να δούμε αν μπορούμε, επιτέλους, να αναδείξουμε αυτήν την πανέμορφη πόλη.

Θα επανέλθω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό, κ. Νικητιάδη.

Παρακαλείται ο ερωτών συνάδελφος, ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης, να λάβει το λόγο για δευτερολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν θα διαφωνήσω ότι υπάρχουν πολλά προβλήματα και θα συνοψίσω πολλά από αυτά τα οποία είπατε.

Όμως, μην κοροϊδεύμαστε. Ακόμη και στο Λαγονήσι, που λέτε και στη Βραυρώνα ή και στο «Intercontinental» δίπλα, ο πολίτης που θα πάει από το εξωτερικό, είναι αυτός που θα έχει δει τις εικόνες στην Αθήνα. Δεν ξέρει ο Γάλλος, ο Γερμανός ή ο Αμερικάνος, ότι στην Αθήνα τα επεισόδια γίνονται σε ένα σημείο και αλλού η κατάσταση είναι ασφαλής.

Θα σας πω για παράδειγμα ότι όταν γινόντουσαν τα επεισόδια στα προάστια του Παρισιού, ότι υπήρχε φοβερή πτώση και σε σημεία του Παρισιού που δεν είχαν κανένα πρόβλημα, γιατί είναι λογικό ό άλλος όταν βλέπει επεισόδια να λέει «άσε την για φέτος την Αθήνα, πάμε μια άλλη φορά».

Στην πραγματικότητα, λοιπόν, πέρα από την οικονομική κρίση ο ξενοδοχειακός τουρισμός στην Αθήνα μαστιγείται για τρεις λόγους, κατά την άποψή μου. Ο πρώτος λόγος σχετίζεται με το κομμάτι περίξ της Ομόνοιας λόγω της υπερσυγκέντρωσης μεταναστών που υπάρχει. Και δεν αναφέρομαι μόνο στην εγκληματικότητα που μπορεί να υπάρχει και από Έλληνες που βρίσκονται εκεί πέρα και από άλλους ανθρώπους, αναφέρομαι και στην εικόνα που από μόνη της επιβαρύνει ακόμα και την καθαριότητα που λέτε.

Όλες αυτές τις συνθήκες έχουν κάνει εννιά ξενοδοχεία γύρω από την Ομόνοια να κλείσουν. Δεν έκλεισαν μόνο κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης, είχαν κλείσει πιο πριν και η οικονομική κρίση ήταν η χαρακτηριστική βολή.

Πάνω σε αυτό το κομμάτι είναι ξεκάθαρα το θέμα του ότι δεν υπάρχει ένας εξορθολογισμός στο δικαίωμα της διαμαρτυρίας και στις πορείες. Είχε πει Υπουργός από αυτό εδώ το Βήμα ότι τον τελευταίο χρόνο πρέπει να έγιναν γύρω στις χίλιες πορείες στο κέντρο της Αθήνας. Είναι δυνατόν να επιβιώσει επιχειρηματικότητα, όχι μόνο του ξενοδοχείου, αλλά οποιασδήποτε μορ-

φής, στο κέντρο της Αθήνας, ακόμα και με αυτές τις συνθήκες της οικονομικής κρίσης, όπου κάποιος το παλεύει, κάποιος προσπαθεί να φέρει ένα αποτέλεσμα; Πώς θα επιβιώσει, όταν το μαγαζί του ή το ξενοδοχείο του θα λειτουργεί δύο ή τρεις φορές την εβδομάδα και θα πρέπει να ανοίγει τις πίσω πόρτες του ξενοδοχείου, για να βγουν οι άνθρωποι που είναι εκεί;

Συνεπώς, κύριε Υπουργέ, πέρα από τα άλλα προβλήματα που υπάρχουν, το τρίτο, το σημαντικό –και εκεί δεν πρέπει να κρυβόμαστε– είναι το «κλείσιμο» που ζούμε, κλείσιμο λιμανιών, δεν αφήνουμε τα πλοία να κατέβουν, κάποιοι άεργοι μαζεύνονται εκεί πέρα και δεν αφήνουν το κράτος να λειτουργεί. Αυτές οι εικόνες κάνουν το γύρο του κόσμου.

Άρα, τα άλλα προβλήματα τα οποία αναφέρετε και το ακριβό αεροδρόμιο και το οτιδήποτε –τα οποία υπήρχαν και πριν– δηλαδή αυτές οι στρεβλώσεις υπάρχουν ενδεχομένως και σε άλλα σημεία της Ελλάδας, όπου εσείς με τον αγώνα που κάνετε, καταφέρατε να αυξήσετε τον τουρισμό. Δεν υπάρχουν, όμως, αυτές οι στρεβλώσεις που παρατηρούνται στην Αθήνα. Δηλαδή, τα προβλήματα που επισημάνετε υπάρχουν και σε άλλα μέρη της Ελλάδας. Καταφέρατε, όμως –και με τη σωστή προώθηση και εκμεταλλεύμενοι και το γεγονός της αναταραχής που υπήρχε στη Βόρειο Αφρική– να κερδίσουμε ένα κομμάτι του τουρισμού και να πούμε ότι το τουριστικό προϊόν, τουλάχιστον στο κομμάτι της περιφέρειας, πάει αρκετά καλά.

Στην Αθήνα, όμως, πρέπει ξεκάθαρα να δούμε πώς θα δουλέψουμε αυτές τις κατευθύνσεις, κύριε Υπουργέ. Αλλιώς και καλές εποχές να έρθουν, δεν είναι δυνατόν, όσο παραμένει αυτή η κατάσταση να μπορέσει να αναπνεύσει η επιχειρηματικότητα και τα ξενοδοχεία στην Αθήνα.

Και για λόγους συμβολικούς αναφέρομαι σε αυτά τα τρία ξενοδοχεία στο Σύνταγμα. Φανταστείτε αν κλείσει αύριο το πρώτο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία» –που είναι κόσμημα– τι εικόνα θα είναι για τον ελληνικό τουρισμό. Πώς θα λειτουργήσουν, όμως, αυτά τα ξενοδοχεία, όταν ο κόσμος μπαίνει από τις πίσω πόρτες, διότι το κράτος δεν μπορεί να τους διασφαλίσει αυτό για το οποίο πληρώνουν φόρους –και φέρνουν και συνάλλαγμα στη χώρα– ότι θα έχουν ομαλή λειτουργία;

Εκεί, λοιπόν, δεν είναι δική σας δουλειά αποκλειστικά. Πρέπει, όμως, να δουλέψουμε όλοι. Από τη δική σας πλευρά, κύριε Υπουργέ, πρέπει να υπάρξει ένα σαφές σχέδιο τουλάχιστον γι' αυτό το οποίο είπατε, για να καταστεί γνωστό στο εξωτερικό με μία καμπάνια ότι τα όποια προβλήματα της Αθήνας περιορίζονται σε κάποια σημεία. Δεν πρέπει να βυθίζεται λόγω αυτών των προβληματικών σημείων όλο το τουριστικό προϊόν της Αθήνας. Εκεί, λοιπόν, μπορείτε να δείξετε αυτό που είπατε ότι και στο Λαγονήσι και στη Βραυρώνα και στη Βουλιαγμένη λειτουργεί κανονικά το κράτος και μπορείτε να βοηθήσετε αυτούς τους επιχειρηματίες να επιβιώσουν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Παρακαλείται ο ερωτώμενος Υπουργός κ. Γεώργιος Νικητιάδης να λάβει το λόγο, για να ολοκληρώσει την απάντησή του.

Ορίστε, κύριε Νικητιάδη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ συνάδελφε, θα επαναλάβω ότι το πρόβλημα της Αθήνας είναι ευρύτερο. Συμφωνώ μαζί σας απολύτως στα θέματα που θέσατε. Συμφωνώ με το ότι κανένας δεν μπορεί να βγάλει την ούρα του απ' έξω. Όλοι έχουμε ευθύνη. Και το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού οφείλει να είναι δίπλα στην παρακολούθηση των γεγονότων. Πρέπει να σας βεβαιώσω ότι το κάνουμε. Αν επισκεφθείτε τα τρία ξενοδοχεία –ειδικά αυτά– και ρωτήσετε τους διευθύνοντες αν την περίοδο της κρίσης το Υπουργείο είναι σε διαρκή επαφή μαζί τους, η απάντηση που θα λάβετε είναι ότι «αμέσως λαμβάνουμε τηλεφώνημα από το Υπουργείο και μας ρωτούν πού μπορούν να παρέμβουν και να βοηθήσουν όσο μπορούν».

Όμως, ξαναλέω, το πρόβλημα της Αθήνας είναι η ταυτότητα που πρέπει να διαμορφώσει ή –αν θέλετε, για να το πω ακόμη πιο κυνικά– είναι το πώς, με ποιο τρόπο εμείς που ζούμε σε αυτήν

την πόλη βλέπουμε, αντιμετωπίζουμε, θεωρούμε και θέλουμε να ζούμε σε αυτήν την πόλη.

Τι είναι η Αθήνα για μας; Ποια είναι η ταυτότητα της Αθήνας για μας; Έγιναν σημαντικές παρεμβάσεις στο παρελθόν. Έγιναν οι πεζοδρομήσεις γύρω από την Ακρόπολη και έγινε και ένα εκπληκτικό μουσείο, το νέο Μουσείο της Ακρόπολης, που βραβεύεται διαρκώς σε ολόκληρο τον κόσμο. Έγιναν μεγάλα βήματα. Ωστόσο, δεν είναι αρκετά. Εκείνο από το οποίο πάσχουμε είναι η φιλοσοφική προσέγγιση γύρω από το ποια είναι η ταυτότητα της Αθήνας που εμείς θέλουμε. Αυτό είναι το πρώτο. Όταν το συνειδητοποιήσουμε αυτό, τότε θα πρέπει να κάνουμε –και ταυτοχρόνως, εγώ δεν λέω ότι πρέπει να σταματήσουμε– και τις άλλες παρεμβάσεις.

Βεβαίως και πρέπει να υπάρχει ασφάλεια! Βεβαίως και είναι ντροπή να βγάζεις τον επισκέπτη που πάει να φάει στη «Μεγάλη Βρετανία» από την πίσω πόρτα –και όχι μόνο τον επισκέπτη, αλλά και τον Έλληνα– αν έχουμε γεγονότα! Βεβαίως και πρέπει να αναζητήσουμε όλοι μαζί ένα σχέδιο, προκειμένου να αισθάνεται προστατευμένος και ασφαλής ο επισκέπτης στο κέντρο της Αθήνας.

Θα σας θυμίσω ότι πέρυσι, στη μεγάλη περίοδο της κρίσης, με δική μου πρωτοβουλία, όταν ήταν εδώ η Εθνική Ομάδα Καλαθοσφαίρισης Αμερικής, τους έφερα στο Σύνταγμα με μπάλες του μπάσκετ και φέραμε και μαθητές, με τη συνδρομή της κ. Διαμαντοπούλου και έπαιζαν με τα μικρά παιδιά στο Σύνταγμα, μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη! Αυτό το κάναμε, για να δείξουμε ότι αυτή η πόλη είναι ασφαλής, αυτό το κέντρο είναι ασφαλές, το Σύνταγμα είναι ασφαλές. Κάναμε, δηλαδή, τις προσπάθειες που μπορούσαμε να κάνουμε. Όμως, αυτές δεν φθάνουν!

Κάναμε πολύ περισσότερα! Εγώ μπορώ να σας πω ότι μαζί με τον ΟΠΑΠ χρηματοδοτήσαμε τη δημιουργία ενός κέντρου του OKANA, έτσι ώστε να αποσυμφορηθεί η ιστορία με τους ανθρώπους που είναι εξαρτημένοι από τα ναρκωτικά! Κάναμε πολλές προσπάθειες με εκθέσεις στο Κίεβο, στη Μόσχα, στην Κωνσταντινούπολη, στο Τελ Αβίβ, για να δείξουμε μία άλλη εικόνα της Αθήνας.

Ενισχύσαμε την ιστορία της κρουαζιέρας! Προχωρήσαμε στη μερική άρση του καμποτάζ και τώρα οδεύουμε προς τη συνολική! Τώρα, το τελευταίο διάστημα δεν έχουμε τα φαινόμενα του παρελθόντος –στα οποία καλώς αναφέρεστε, γιατί είναι πρόσφατα και δεν πρέπει να τα ξεχνάμε– μ' εκείνες τις μπάρες και εκείνα τα εμπόδια για να έρθει ένα κρουαζιερόπλοιο και να προσεγγίσει! Φανταστείτε να έχει πληρώσει ο άλλος κάποιες δεκάδες χιλιάδες, για να έρθει να δει την Ακρόπολη και το πλοίο να φεύγει και να είναι αναγκασμένο να πάει στο Κατάκολο!

Ορθώς τα θέτετε αυτά τα ζητήματα! Όμως, έγιναν πάρα πολλές προσπάθειες. Αν θέλετε, έγινε παρέμβαση ακόμα και για το συνεδριακό κέντρο στο οποίο αναφέρθηκε! Επιμείναμε και τώρα φαίνεται πια φως στον ορίζοντα ότι επιτέλους, υπάρχουν επιχειρηματίες οι οποίοι θα αναλάβουν να γίνει το ΤΑΕ-KWON-DO ένα πολύ μεγάλο συνεδριακό κέντρο χιλιάδων θέσεων που θα δώσει μία λύση στο συνεδριακό τουρισμό!

Ωστόσο, εγώ θα πω ξανά το εξής: είμαστε τρία κόμματα σε μία Κυβέρνηση. Αυτά τα τρία κόμματα μπορούν να καθίσουν και να κάνουν ένα σχεδιασμό. Τώρα πρέπει να γίνει αυτός ο σχεδιασμός για το καλοκαίρι! Τώρα! Το Μάρτιο και τον Απρίλιο θα είναι αργά! Τώρα πρέπει να γίνει αυτός ο σχεδιασμός! Μπορούμε τα τρία κόμματα να κάνουμε ένα σχεδιασμό! Εγώ προτίθεμαι να αναλάβω μία πρωτοβουλία και είμαι βέβαιος ότι θα βρω και εσάς δίπλα, όπως και τη Νέα Δημοκρατία! Προτείνω να φωνάξουμε και το Δήμαρχο της Αθήνας, για να δούμε κάποιες στοιχειώδεις παρεμβάσεις, έτσι ώστε απ' ενός να αλλάξουμε την όποια εικόνα υπάρχει ακόμη και είναι δυσμενής για την Αθήνα και, απ' ετέρου, να δούμε ποιες παρεμβάσεις μπορούμε να κάνουμε για να λύσουμε τα όποια προβλήματα.

Όμως, λέω ξανά ότι η Αθήνα είναι μία μοναδική πόλη με μία εκπληκτική ταυτότητα που ούτε εμείς που ζούμε σ' αυτήν την πόλη έχουμε συνειδητοποιήσει ή διαμορφώσει όπως θα έπρεπε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικητιάδη.

Η επόμενη ερώτηση που συζητείται τώρα είναι η πέμπτη με

αριθμό 320/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την απαλλαγή των εργαζομένων με χαμηλές αποδοχές από την ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

Στην επίκαιρη ερώτηση εκ μέρους της Κυβέρνησης θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Παντελής Οικονόμου.

Παρακαλείται ο κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης να λάβει το λόγο, προκειμένου να αναπτύξει προφορικά την ερώτησή του.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το μεγάλο θέμα βέβαια είναι τα χαράτσια και οι εργαζόμενοι, αλλά ένα άλλο θέμα που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι τα χαράτσια σε σχέση με τους κατ' ευφημισμόν εργαζόμενους, εκείνους δηλαδή οι οποίοι δεν φαίνονται στις στατιστικές ως άνεργοι, αλλά στην ουσία είναι άνεργοι. Αυτό δεν είναι ένα μικρό κομμάτι, αλλά ένα μεγάλο κομμάτι που διαρκώς μεγαλώνει και γι' αυτόν το λόγο απευθύνουμε αυτήν την ερώτηση και περιμένουμε μία συγκεκριμένη απάντηση πια από τον Αναπληρωτή Υπουργό των Οικονομικών.

Την τελευταία διετία έχετε φέρει τέσσερις κυρίως νόμους και κάποιους επικουρικούς, οι οποίοι έχουν κάνει τη μερική και την εκ περιτροπής απασχόληση να έχει αυξηθεί εντυπωσιακά. Ήδη το πρώτο εννιάμηνο του '11 οι σαράντα δύο χιλιάδες τετρακόσιες ογδόντα οκτώ συμβάσεις εργασίας πλήρους απασχόλησης μετατράπηκαν, τις περισσότερες φορές βέβαια μονομερώς, σε συμβάσεις είτε μερικής είτε εκ περιτροπής εργασίας.

Παράλληλα δεν προβλέπεται κανένα αντισταθμιστικό μέτρο για εργαζόμενους αυτούς, όπως η επιδότηση του εργαζόμενου κατά την περίοδο που τίθεται σε διαθεσιμότητα ή σε εκ περιτροπής απασχόληση, ώστε να εξασφαλίζει αυτός ένα ελάχιστο επίπεδο, που να μπορεί να αντεπεξέλθει στο να ζήσει.

Οι αποδοχές των εργαζομένων που βρίσκονται σε καθεστώς τέτοιων εργασιακών σχέσεων είναι πολλές φορές κατώτερες και από εκείνες που θα λάμβαναν ως επιδοτούμενοι άνεργοι από τον ΟΑΕΔ. Στους τριάντα τέσσερις χιλιάδες πεντακοσίου ογδόντα εργαζόμενους που εργάζονται υπό καθεστώς ελαστικών μορφών εργασίας, οι αποδοχές ξεκινάνε από 253 ευρώ, ενώ ο μέσος όρος των αποδοχών ήταν μόλις 438,69 ευρώ. Το 63% απασχολούνταν και πληρώνονταν για δύο ή τρεις μέρες την εβδομάδα, ενώ το 12,4 μόνο για μία μέρα.

Όμηροι, λοιπόν, αυτών των συμβάσεων θεωρούνται ότι είναι εργαζόμενοι ενώ δεν είναι, γιατί δεν μπορούν να θεωρούνται εργαζόμενοι άνθρωποι που για έξι ή εννιά μήνες εργάζονται μία φορά την εβδομάδα.

Έρχεστε, λοιπόν, και ζητάτε απ' αυτούς τους κατ' ευφημισμόν εργαζόμενους, ειδική εισφορά αλληλεγγύης για εισοδήματα που είχαν το 2010 και έκτακτο ειδικό τέλος ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών, το ΕΕΤΗΔΕ που λέμε, με την απειλή μάλιστα της διακοπής της παροχής ρεύματος. Από την υποχρέωση αυτή εξαιρέσατε μόνο τους μακροχρόνια άνεργους, αυτούς που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ, καθώς και όσους λαμβάνουν επίδομα ανεργίας ή τους εντάξατε σε μικρότερους συντελεστές.

Ξεχνάτε, όμως, ότι υπάρχει και η νέα κατηγορία, αυτή που σας είπα πριν, αυτή των κατ' ευφημισμόν εργαζομένων και γι' αυτό σας ρωτάμε, ποια συγκεκριμένα μέτρα θα λάβετε και μέσα από ποιους μηχανισμούς και υπηρεσίες, ώστε να απαλλαχτούν οι χιλιάδες κατ' ευφημισμόν εργαζόμενοι που διαβιούν με εισοδήματα κατώτερα του επιδόματος ανεργίας, κατώτερα του ορίου φτώχειας από την ειδική εισφορά αλληλεγγύης και το ΕΕΤΗΔΕ, καθώς και κάθε άλλη τέτοιου είδους εισφορά, χαράτσι; Και σας προλαβαίνω, αυτό που δώσατε χθες στη δημοσιότητα δεν είναι απάντηση σε αυτό. Θα ήθελα μία απάντηση σε αυτό, συγκεκριμένα, κύριε Υπουργέ.

Θα έλεγα, τελειώνοντας κύριε Πρόεδρε, το εξής: ότι απαντήσετε τώρα τελευταία, δυστυχώς δεν λαμβάνουμε. Διότι, αντί να μας δώσετε μία απάντηση ή έστω μία προοπτική στο ότι μπορεί να λυθεί έστω και σε βάθος χρόνου το άλφα ή το βήτα πρόβλημα, μας λέτε αυτήν την επανάληψη, ότι το μνημόνιο είναι το

μνημόνιο.

Και εγώ ρωτώ, αν αυτή η Κυβέρνηση δεν μπορεί να κάνει τίποτα άλλο πέραν του μνημονίου και λέει ο ένας Υπουργός «δεν μπορώ», ο άλλος Υπουργός «δεν μπορώ», τότε τίθεται ένα μεγάλο ζήτημα. Τι κάνει τότε αυτή η Κυβέρνηση; Μόνο την εφαρμογή του μνημονίου; Τίποτα άλλο; Και μάλιστα μία Κυβέρνηση που συναποτελείται από τρία κόμματα, μία συγκυβέρνηση, η οποία υποτίθεται ότι θα μπορούσε να λύσει κάποια πράγματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Παρακαλείται ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Παντελής Οικονόμου να λάβει το λόγο, προκειμένου να απαντήσει στον ερωτώντα συνάδελφο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με τη διαπίστωσή σας ότι υποβάλλατε ερωτήματα αλλά δεν παίρνετε απαντήσεις.

Εγώ θα ξεκινήσω με το να σας πω ότι υποβάλλατε ερωτήματα τα οποία δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα, αντικειμενικά δεν επιδέχονται απάντηση. Για παράδειγμα, το συγκεκριμένο ερώτημα, το οποίο θέτετε τώρα, εμπίπτει απολύτως σ' αυτήν την κατηγορία που σας είπα. Ρωτάτε γιατί οι εργαζόμενοι των 350 έως 450 ευρώ καλούνται να πληρώσουν ειδική εισφορά αλληλεγγύης; Αυτό δεν ρωτάτε; Η απάντηση είναι ότι κατά νόμο καλούνται να μην πληρώσουν.

Τι να σας απαντήσει κανείς; Ο νόμος προβλέπει στο άρθρο 29 ότι εφόσον το εισόδημά τους είναι κάτω των 12.000 ευρώ, δεν πληρώνουν. Κάντε τον πολλαπλασιασμό, να δείτε ότι αυτοί για τους οποίους κόπτεστε, δεν πληρώνουν. Άρα, τι ρωτάτε; Τι απάντηση μπορείτε να πάρετε πάρα μόνο τη δική μου ερώτηση: γιατί κάνετε αυτήν την ερώτηση;

Για να έρθουμε τώρα και στο τέλος, το περίφημο αυτό τέλος. Να σας υπενθυμίσω ότι για την ακίνητη περιουσία δεν εισπράχθηκε το 2010 ο προβλεπόμενος φόρος. Δεν εισπράχθηκε ο φόρος ακίνητης περιουσίας. Λέτε για το φόρο αυτόν, τις εισφορές και για τους φόρους «χαράτσι», δηλαδή λέτε για τον κεφαλικό φόρο -ότι όπως σας βλέπω, σας κόβω ένα λογαριασμό- και ότι το ΕΕΤΗΔΕ, το τέλος αυτό, είναι χαράτσι, δηλαδή, ένα τέλος το οποίο λαμβάνει υπ' όψιν του την παλαιότητα, τετραγωνικά και κυρίως το αν το ακίνητο αυτό ηλεκτροδοτείται ή όχι. Διότι εφόσον έχει διακοπεί η ηλεκτροδότηση -είναι απρόσδοο, παραδείγματος χάριν το ακίνητο, και έχει διακοπεί το ηλεκτρικό- ο ιδιοκτήτης δεν πληρώνει κανένα τέλος. Πώς λέτε χαράτσι αυτό το τέλος;

Δεύτερον, εάν αυτό το σχήμα επιβάρυνσης του ακινήτου δεν είναι δικαιότερο από το προηγούμενο, θέλω να μου εξηγήσετε πώς είναι δυνατόν να θέλετε να λέγεστε αριστερός, να θεωρείτε τον προηγούμενο τύπο φορολογίας δικαιότερο από αυτόν;

Πράγματι διαπιστώθηκαν αδυναμίες, λόγω του ότι σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε με εξαιρετικά βιαστικό τρόπο. Πιεζόμαστε από χρόνο -το θυμόσαστε, ήσασταν στην Αίθουσα αυτή το καλοκαίρι- και υπήρχαν συγκεκριμένοι λόγοι που επέβαλαν να ληφθούν αμέσως συγκεκριμένα μέτρα. Διότι αν δεν λαμβάνονταν συγκεκριμένα μέτρα, δεν θα μπορούσαμε σήμερα να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση. Όπως, επίσης, δεν θα κάναμε και τη συζήτηση αυτή, εάν ο κόσμος είχε ακολουθήσει την πολιτική σας προτροπή να μην υπακούσει και να μην πληρώσει το λογαριασμό.

Επειδή, λοιπόν, ο κόσμος αποδοκίμασε αυτήν την προτροπή που του κάνατε και πλήρωσε κανονικά τους λογαριασμούς της ΔΕΗ, παρά τη δυσμενέστατη οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται, γι' αυτό είμαστε σε θέση, με εγκυκλίους εκ των υστέρων, όπως και με τη χθεσινή απόφαση, να βελτιώνουμε κατά πολύ την κατάσταση. Να διευρύνουμε, δηλαδή, τις ομάδες των απελευθερωμένων και να σχεδιάζουμε και πολύ καλύτερη οργάνωση για το μέλλον.

Για τα ευρύτερα θα σας πω μετά στη δευτερολογία μου.

Να σας πω και κάτι άλλο, όμως. Επειδή του χρόνου το τέλος δεν θα πληρωθεί σε δύο δόσεις, αλλά σε πέντε δόσεις και επειδή με τον επόμενο λογαριασμό θα έχουν διορθωθεί και οι ατέλειες που ανακαλύψαμε ότι υπήρχαν στα αρχεία των δήμων, της ΔΕΗ,

του Υπουργείου Οικονομικών, ανακαλύψαμε δηλαδή μία άλλη πηγή ασυνέχειας και ασυναρτησίας στο ελληνικό κράτος, σας λέω ότι από τον επόμενο λογαριασμό θα έχουμε διορθώσεις και τεχνικού περιεχομένου. Αυτό θα το δουν οι πολίτες και θα καταλάβουν ότι οι ερωτήσεις αυτές ωραίες ακούγονται, αλλά λίγη σχέση με την πραγματικότητα έχουν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό κ. Οικονόμου.

Παρακαλείται ο ερωτών συνάδελφος, κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης, να λάβει το λόγο για δευτερολογία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Με επιβεβαιώσατε, κύριε Αναπληρωτή Υπουργέ των Οικονομικών, και με επιβεβαιώνετε πλήρως.

Το πρώτο που θέλω να σας πω είναι ότι δεν έχουν την ίδια γνώμη οι πολίτες. Ακόμα κι αυτοί που πήγαν και πλήρωσαν κάτω από το καθεστώς του φόβου, να δείτε τι έβριζαν. Σταθείτε σε μια ουρά -προσπαθήστε να μη σας γνωρίσουν- να ακούσετε τι λένε. Άρα, δεν είναι 80% προς 20%. Εγώ το αμφισβητώ αυτό ότι το 20% μόνο δεν πλήρωσε, αλλά δείτε κι αυτοί που πλήρωσαν τι είπαν και πώς το πλήρωσαν. Και το κυριότερο, ό,τι μαζεύεται ξέρετε ότι πηγαίνει στη μαύρη χοάνη που τα εξαφανίζει όλα. Τα πάντα, όλα, που λένε και κάποιοι.

Θα σας πω ότι περισσότερο σημασία έχει το γεγονός ότι όλοι αυτοί οι κατ' ευφημισμό εργαζόμενοι με τα πενιχρά εισοδήματα, τα εισοδήματα φτώχειας, δεν έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν στα αντιλαϊκά χαράτσια. Να ξέρετε ότι υπάρχουν άνθρωποι που δανείζονται για να πληρώσουν.

Επί της ουσίας, όμως, τώρα. Δεν γίνεται να επιβάλλετε φόρους με βάση το εισόδημα των παρελθόντων ετών. Σ' αυτό, βέβαια, δεν έχετε απάντηση. Σας λέω το εξής: πέραν του ότι αυτός που πληρώνει σήμερα, γιατί δεν είναι εγγεγραμμένος και δεν τον πιάνουν -είναι αυτά που λέτε εσείς, πιάνουν αυτούς που φαίνονται ότι είναι άνεργοι, τους άλλους δεν τους πιάνουν- και, δεύτερον, ακόμα και τους άλλους σας λέω όταν έχουν τα περσινά εισοδήματα, τα οποία ήταν κανονικά και τα φετινά δεν είναι, πότες μου πώς θα πληρώσουν. Ούτε αυτό μπορείτε να μου πείτε.

Θα σας πω ακόμη να ρωτήσετε σε κάθε πλατεία εκεί που βρίσκονται τα γραφεία, στο Ηράκλειο για παράδειγμα, που πάνε οι άνθρωποι και πληρώνουν το ρεύμα και δεν πληρώνουν το χαράτσι, τι γίνεται. Δείτε ότι υπάρχουν μάλλον μεγαλύτερες ουρές απ' ό,τι υπάρχουν μπροστά από τη ΔΕΗ και τα υπόλοιπα γραφεία, εκεί που πληρώνει ο κάθε άνθρωπος.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, προσέξτε, διότι τα επίσημα ποσοστά της ανεργίας αγγίζουν πλέον το 20% και το ένα εκατομμύριο ανέργους. Οι προβλέψεις του ΔΝΤ αναφέρονται σε ποσοστά επίσημης ανεργίας 22% έως 23% μέχρι το τέλος του 2012, ενώ έγκριτοι ερευνητικοί φορείς στην Ελλάδα, όπως είναι το ΙΝΕ της ΓΕΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, λένε ότι υπολογίζουν την πραγματική ανεργία σε λίγο στο 28% για τους επόμενους μήνες, όχι για κάποια χρόνια και μετά.

Σας λέω, λοιπόν, ότι όλα αυτά δεν μπορούν να απαντηθούν με τις απαντήσεις που δίνετε εσείς. Και ότι αναγκάζετε κάθε τόσο να αλλάζετε τα μέτρα και να λέτε «θα βοηθήσω, θα ελαστικοποιήσω λίγο κ.λπ. τα μέτρα σ' αυτόν ή σε εκείνον τον τομέα» επιβεβαιώνει μάλλον αυτό που δεν θέλετε να αποδείξετε.

Εγώ -όχι σαν Αριστερά- σας λέω να δείτε τι λέει η πλειοψηφία των πολιτών για όλα αυτά που εφαρμόζετε. Εν πάση περιπτώσει, δεν απαντήσατε τίποτα. Δεν λέτε «ναι, αναγνωρίζω αυτό που σας λέω» που είναι μία πραγματικότητα, ότι δηλαδή είναι πολλός ο κόσμος ο οποίος, ενώ δεν φαίνεται να είναι άνεργος, έχει εισοδήματα ανέργου στην ουσία ή έχει εισοδήματα που είναι κάτω από το επίδομα ανεργίας. Αν μου πείτε ότι αυτό δεν είναι αλήθεια, νομίζω ότι όποιος μας ακούει δεν θα σας πιστέψει. Όλοι το ξέρουν πια, γιατί όλοι έχουν στο σπίτι τους έναν άνεργο, γιατί όλοι ξέρουν ότι τα εισοδήματά τους κατεβαίνουν. Αυτό το ξέρουμε πια όλοι. Εγώ εξακολουθώ να περιμένω μία απάντηση τουλάχιστον στη δευτερολογία σας για να δούμε αν θα πείτε κάτι γι' αυτούς τους ανθρώπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός, κ. Παντελής Οικονό-

μου για να δευτερολογήσει.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, να σας πω κάτι: αυτού του είδους η επιχειρηματολογία δεν θα απαντηθεί από μένα. Θα απαντηθεί ακόμα μία φορά, θα απαντηθεί πολύ σύντομα σε κάλπες.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κάντε εκλογές.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Δεν θα τις κάνουμε εμείς τις εκλογές. Οι εκλογές θα γίνουν και το ξέρετε πολύ καλά και για μία ακόμα φορά θα λάβετε απάντηση. Αυτού του τύπου η επιχειρηματολογία, δηλαδή «είναι καλύτερα να μην έχουμε ανεργία παρά να έχουμε, είναι καλύτερα να έχουμε πλήρη απασχόληση παρά ελαστικές μορφές», δεν σημαίνει τίποτα. Είναι επιχειρηματολογία ηθικού χαρακτήρα και θέλετε να λέγεστε και αριστερός. Η κατάσταση είναι συγκεκριμένη εδώ πέρα.

Εσείς ταχθήκατε υπέρ της λύσης της στάσης πληρωμών. Αυτό σημαίνουν αυτά που λέτε τόσο καιρό και στην Αίθουσα και έξω από την Αίθουσα και το «μην πληρώσετε» κ.λπ. οδηγεί σε στάση πληρωμών. Η κατάσταση της στάσης πληρωμών θα ήταν το «πάρτι» του αυτοκατορίθι, θα ήταν δέκα φορές χειρότερα γι' αυτούς που αυτοκλήτως καλείστε εδώ πέρα και υπερασπίζεστε μ' αυτήν τη ρητορική. Προφανώς δεν συμφωνώ μαζί σας. Εάν συμφωνούσα μαζί σας, δεν θα ήμουν εδώ. Κι εσείς, αν μπορούσατε να πειστώσετε -που δεν το μπορείτε γιατί είναι λίγο δύσκολο- θα καθόσασταν σε κάποια άλλη πτέρυγα.

Εγώ θέλω να απαντήσω στην ουσία σ' αυτά που είπατε. Μην κάνουμε τέτοιου είδους ρητορείες. Δεν είναι για να πείσω λοιπόν εσάς, γιατί εσείς και να πειστείτε δεν θα το ομολογήσετε, διότι είστε σε προεκλογική περίοδο. Τα ξέρουμε αυτά.

Ακούστε κάτι: εμείς είμαστε σε μία φάση τώρα και ο κόσμος το καταλαβαίνει και γι' αυτό δεν άκουσε εσάς και άκουσε εμάς. Καταλάβετε; Είμαστε σε μία φάση που πάμε να βάλουμε ένα τέλος στη δραματική κατάσταση που περάσαμε τα τελευταία δύο, τρία, πέντε, εγώ θα έλεγα και δέκα χρόνια. Η 26η Οκτωβρίου είναι μία αφετηρία για να μπει το τέλος και να εύχεστε να μπει σύντομα και βεβαίως αμέσως μετά και σύντομα -εννώνω και το Γενάρη και το Φλεβάρη- να γίνουν εκλογές. Μην έχετε όμως την κρυφή ελπίδα ότι θα κερδοσκοπήσετε επάνω στη σύγχυση και στην πολύ μεγάλη δυσκολία του κόσμου, την οποία ξέρουμε καλύτερα από σας, διότι έχουμε ευρύτερη απήχηση από σας μονίμως. Μονίμως έχουμε ευρύτερη απήχηση, ασυγκρίτως ευρύτερη απήχηση.

Άρα, από πού κι ως πού με πληροφορείτε για το πώς αισθάνεται ο κόσμος; Δεν δικαιούστε να μου δίνετε τέτοιες πληροφορίες. Τις έχω καλύτερα από σας. Δεν χρειάζεται να καθίσω σε καμιά ουρά για να δω τι λέει ο κόσμος, διότι μιλάω με τον κόσμο και ξέρω πολύ καλά τις δυσκολίες. Σας είπα πολύ συγκεκριμένα πράγματα, τα οποία δεν θελήσατε να ακούσετε. Δικαίωμά σας, αλλά δεν σημαίνει ότι είναι κάπως αλλιώς, επειδή εσείς δεν θέλετε να τα ακούτε.

Θα μετρηθούμε και στην κάλπη, θα πάρετε την απάντηση για τον εξής απλό λόγο: για τα σημερινά χάλια σε ό,τι αφορά την υψηλή ανεργία, τη φτώχεια και όλα αυτά θα κληθεί ο καθένας από μας να δώσει απαντήσεις, λέγοντας τι μπορεί να κάνει, όχι το ότι δεν του αρέσει η ανεργία. Αυτό θα το πουν όλοι. Θα μετρηθούμε για την απάντηση που μπορούμε να δώσουμε στο τι μπορούμε να κάνουμε και για μία ακόμα φορά στο ζύγισμα θα βρεθείτε ελλειποβαρείς.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστούμε για τη μη απάντηση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 312/13-12-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Τσιάρα προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με το νέο σύστημα μετεγγραφών των φοιτητών.

Ο ερωτών συνάδελφος κ. Τσιάρας, έχει το λόγο για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτησή του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρία Υπουργέ, ήταν αυτή η Βουλή που πριν από μερικούς μήνες με το ν.3879 επιχείρησε να δώσει μία νέα διάσταση στον τρόπο με τον οποίο μετεγγράφονταν οι φοιτητές.

Θέλησε πολύ συγκεκριμένα να δημιουργήσει ένα αυτόματο σύστημα επιλογής των μετεγγραφόμενων φοιτητών με έναν τρόπο αδιάβλητο και αντικειμενικό.

Η πρώτη εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου έδειξε ότι υπήρξαν πάρα πολλά προβλήματα. Ξεκαθαρίζω κατ' αρχάς σε ό,τι με αφορά -και φαντάζομαι ότι είναι και μια γενικότερη άποψη και της Νέας Δημοκρατίας- ότι είμαι σαφέστατα υπέρ ενός αντικειμενικού τρόπου μετεγγραφής των φοιτητών απέναντι μάλιστα σε μια διαδικασία που στο παρελθόν δημιούργησε πολλές απορίες, πάρα πολλές κάποιες και ξέρουμε ότι έχουν καταγραφεί φαινόμενα τα οποία κάθε άλλο, παρά θα μπορούσαν να αποδοθούν σε μια σοβαρή ευνομούμενη πολιτεία.

Μια σκέψη είναι ότι από το χρόνο που γίνεται το μηχανογραφικό δελτίο του υποψήφιου φοιτητή, δηλαδή από το Μάιο μέχρι και τον Οκτώβριο που έρχεται η στιγμή να εγγραφεί σε μια σχολή στην οποία επιτυγχάνει, μεσολαβούν διάφορα γεγονότα στη ζωή του υποψήφιου φοιτητή που, ενδεχομένως, δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε. Ένα απλό παράδειγμα είναι ότι την ίδια χρονιά περνούν δύο αδέρφια φοιτητές σε μια πανεπιστημιακή σχολή. Αυτό ο συγκεκριμένος νόμος δεν μπορεί να το αντιμετωπίσει.

Ένα άλλο συγκεκριμένο παράδειγμα αφορά στην αλλαγή ή τις μεταβολές στην οικογενειακή πραγματικότητα διαφόρων φοιτητών. Λόγοι υγείας των ιδίων, λόγοι υγείας των γονέων τους, πολλές φορές ανατρέπουν τη ζωή τους σε σχέση με αυτό το οποίο, ενδεχομένως, υπάρχει στον πρότερο χρόνο κατά τον οποίο διαμορφώνεται το μηχανογραφικό δελτίο του μαθητή υποψήφιου φοιτητή.

Το ζήτημα, λοιπόν, είναι αν μετά την πρώτη εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου έχετε εκτιμήσει κάποια πράγματα και αν προτιμάτε κάποια πράγματα να τα βελτιώσετε ή να τα αλλάξετε.

Και βεβαίως στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε, θα επανέλθω με πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα τα οποία έτυχαν της γνώσης μου, προκειμένου να διευκολυνθεί η όποια απόφασή σας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιάρα.

Παρακαλείται η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Άννα Διαμαντοπούλου, να λάβει το λόγο, προκειμένου να απαντήσει στον ερωτώντα συνάδελφο.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βρίσκω εξαιρετικά λογική και τεκμηριωμένη την προσέγγιση του κυρίου συναδέλφου, γιατί πραγματικά αυτή η προσπάθεια έγινε.

Σε ένα σύστημα που είναι μοναδικό -δεν υπάρχει άλλη χώρα που να έχει το καθεστώς των μετεγγραφών- γνωρίζουμε όλοι ότι υπήρξαν δύο μεγάλα προβλήματα. Το ένα είναι ότι υπήρχαν πολλά θέματα αμφισβήτησης για την επιλογή των μετεγγραφόμενων. Το δεύτερο είναι ότι οι μετεγγραφές διέλυναν ουσιαστικά τη λειτουργία των ιδρυμάτων. Δηλαδή, είχαμε απόλυτη ενδυνάμωση των περιφερειακών και πολύ μεγάλη συγκέντρωση στα κεντρικά ιδρύματα.

Αυτό που προσπαθήσαμε είναι να αντιμετωπίσουμε και την ουσία της λειτουργίας του εκπαιδευτικού συστήματος, δηλαδή να σταματήσει αυτή η αιμοδοσία από τα περιφερειακά στα κεντρικά πανεπιστήμια, την ίδια στιγμή όμως να λάβουμε υπ' όψιν τις ειδικές ανάγκες συγκεκριμένων κατηγοριών μαθητών και των οικογενειών τους.

Βεβαίως, λαμβάνουμε υπ' όψιν τις ειδικές κατηγορίες και τα ειδικά θέματα που αντιμετωπίζουν, χωρίς όμως να βγάζουμε έξω από τη σκέψη μας τον παράγοντα της αξιοκρατίας. Δηλαδή, δεν είναι δυνατόν ένα παιδί, που ανήκει σε μια από τις κοινωνικές κατηγορίες με διαφορετικά τελείως χαρακτηριστικά, να μπορεί να έρχεται από τη μια πόλη στην άλλη, χωρίς να μεσολαβεί το αντικειμενικό στοιχείο των αποτελεσμάτων των εξετάσεων.

Η άσκηση ήταν σας διαβεβαίω πάρα πολύ δύσκολη. Η προσπάθειά μας φέτος είχε σε πολύ μεγάλο βαθμό θετικά αποτελέσματα. Όπως πολύ καλά επισημάνετε, υπάρχουν και προβλήματα.

Έτσι, έχουμε σχεδόν σε όλη την Ελλάδα μηδενικά προβλή-

ματα. Έχουμε μια επικέντρωση των προβλημάτων στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, που είναι βεβαίως οι πόλεις που όλοι θέλουν και με μεγάλα και ανοιχτά πολιτικά ζητήματα, που έχω απαντήσει τουλάχιστον δέκα φορές στη Βουλή: τι θα γίνει με τις ευρύτερες γεωγραφικές περιοχές των νησιών, τι θα γίνει με τις απομακρυσμένες περιοχές, στις οποίες συμπίπτει και η ιδιότητα της ειδικής ομάδας, για παράδειγμα, όταν πρόκειται για ένα παιδί πολυτέκνων, το οποίο είναι και σε μια περιοχή της Δωδεκανήσου;

Θα ήθελα και νομίζω ότι θα έχουμε τη δυνατότητα στην επόμενη φάση που θα προχωρήσουμε σε κάποιες αλλαγές, να το ξανασζητήσουμε γιατί νομίζω ότι πρέπει ναβάλουμε κάποια αντικειμενικά κριτήρια. Να επανέλθουμε στη συζήτηση του τι σημαίνει αντικειμενικά κριτήρια, γιατί εδώ υπάρχουν απολύτως αντικειμενικά, απλά υπάρχει αίτημα για περαιτέρω εξαιρέσεις.

Να σας πω τώρα πόσα ήταν τα προβλήματα. Έχουμε εκατόν είκοσι τέσσερις χιλιάδες υποψήφιους. Από αυτούς μηχανογραφικό για ειδικές κατηγορίες συμπλήρωσαν είκοσι οκτώ χιλιάδες μαθητές. Προβλήματα υπήρξαν σε πεντακάσιες εβδομήντα περιπτώσεις. Για να αντιμετωπίσουμε και αυτό το πρόβλημα των πεντακάσιων εβδομήντα περιπτώσεων, επειδή είναι παιδιά και είναι νέοι άνθρωποι, κάναμε μια πρώτη αλλαγή και τους δώσαμε τη δυνατότητα να διορθώσουν ένα λάθος ή, εν πάση περιπτώσει, να πάνε στην κατεύθυνση των γενικών σπουδών. Τα νούμερα είναι ακριβώς όπως σας τα λέω. Πρέπει να δούμε εάν νομοθετεί η πολιτεία, για ποιον αριθμό ανθρώπων νομοθετεί και τι θέλει να θεραπεύσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Παρακαλείται ο ερωτών συνάδελφος, κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας, να λάβει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κυρία Υπουργέ, ξεκαθαρίζω για άλλη μια φορά ότι προσωπικά είμαι υπέρ της κατά το δυνατόν απόλυτης αντικειμενικοποίησης των διαδικασιών που αφορούν τις μετεγγραφές.

Θέλω, όμως, για να βοηθήσω τη σκέψη σας και ενδεχομένως τις όποιες επιλογές σας να σας αναφέρω τρία χαρακτηριστικά παραδείγματα, τα οποία έχουν περιέλθει υπ' όψιν μου:

Πατέρας τρίτεκνης οικογένειας -ένα παιδί εκ των οποίων επιτυγχάνει σε μια πανεπιστημιακή σχολή- χάνει τη ζωή του κατά το μήνα Αύγουστο, που σημαίνει ότι καθίσταται δυνατή η μετεγγραφή του παιδιού αν αυτό συνέβαινε σε πρότερο χρόνο, ενώ όταν συμπλήρωνε το μηχανογραφικό.

Πατέρας φοιτητή στο μεσοδιάστημα από τη συμπλήρωση του μηχανογραφικού μέχρι ουσιαστικά και την εγγραφή του στην πανεπιστημιακή σχολή παθαίνει μια κακοήγη νόσο, γεγονός που πιθανώς θα του έδινε το δικαίωμα της μετεγγραφής σε πρότερο χρόνο.

Επίσης, δύο αδέρφια -σας το ανέφερα και νωρίτερα- επιτυγχάνουν σε διαφορετικές πόλεις κατά την ίδια σχολική χρονιά, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ουσιαστικά η πραγματική δυνατότητα από την πλευρά του οικογενειακού περιβάλλοντος να στηρίξουν τη δυνατότητα των σπουδών και των δύο παιδιών σε δύο διαφορετικές πόλεις.

Θα ξεφύγω, όμως, λίγο από το κείμενο της ερώτησής μου και θα σας πω το εξής: κυρία Υπουργέ, με τα σημερινά δεδομένα πιθανόν πρέπει να αναθεωρήσουμε περισσότερα πράγματα σε ό,τι αφορά την προσπάθεια αντικειμενικοποίησης των μετεγγραφών. Γίνομαι περισσότερο σαφής. Έχετε την εντύπωση ότι πολλές ελληνικές οικογένειες με τα οικονομικά δεδομένα του σήμερα μπορούν να στηρίζουν τις σπουδές δύο παιδιών τους σε δύο διαφορετικές πόλεις της Ελλάδας;

Τα πράγματα έχουν αλλάξει σε σχέση με το παρελθόν και ενδεχομένως εδώ πρέπει η πολιτεία, όπως και αν εκφράζεται δι' ημών με το συγκεκριμένο σχήμα σήμερα, με κάποιο άλλο αύριο, να καταλάβει ότι ο ρόλος της πολιτικής δεν είναι απλά και μόνο η αποτύπωση των αριθμών ή αν θέλετε η ευμάρεια των αριθμών, αλλά και το πώς θα δημιουργήσουμε συνθήκες επιβίωσης και των πολιτών, αλλά πολύ περισσότερο διευκόλυνσης οικογενειών που το έχουν πραγματικά ανάγκη.

Επίσης, ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι χρειάζεται μια αναθεώρηση πιθανότατα σε ό,τι αφορά το πλαίσιο δυνατότητας μετεγ-

γραφών για παιδιά πολύτεκνων οικογενειών. Είναι ζητήματα που γνωρίζω πολύ καλά ότι πιθανόν δημιουργούν κάποιο μπέρδεμα σ' αυτήν την προσπάθεια να κάνετε όσο περισσότερο αντικειμενική γίνεται τη διαδικασία των μετεγγραφών, άλλο τόσο όμως είναι ζητήματα που συνιστούν σοβαρά κοινωνικά προβλήματα στα σημερινά δεδομένα, στη σημερινή πραγματικότητα.

Γι' αυτό και η άποψή μου είναι, κυρία Υπουργέ, ότι πρέπει το συντομότερο δυνατόν και έχοντας τη γνώση του πρώτου χρόνου λειτουργίας των κανόνων που επιβάλαμε μέσα από το τελευταίο νομοσχέδιο που αφορούσε το χώρο της παιδείας, να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να διορθώσουμε -επαναλαμβάνω- ζητήματα, τα οποία συνιστούν σοβαρά προβλήματα.

Επειδή εκτιμώ ότι πλέον το πολιτικό σύστημα το τελευταίο χρονικό διάστημα βλέπει και αντιμετωπίζει κάποια πράγματα μέσα από μια διαφορετική πολιτική σκοπιά, θεωρώ ότι είναι αναγκαίο και να καταγράψετε τα προβλήματα, αλλά πολύ περισσότερο να δώσετε λύσεις απέναντι σε όλα αυτά τα οποία σας ανέφερα νωρίτερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τσιάρα.

Παρακαλείται η κ. Άννα Διαμαντοπούλου, Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, να λάβει το λόγο προκειμένου να ολοκληρώσει την απάντησή της.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όπως είπα και επαναλαμβάνω, κύριε συνάδελφε, θα γίνει μια προσπάθεια να ληφθούν υπ' όψιν κάποιες ιδιαίτερες περιπτώσεις μετά από την εφαρμογή της πρώτης φάσης, που ουσιαστικά είναι μια πολύ μεγάλη αλλαγή, γιατί δεν μιλάμε πια για μετεγγραφές, μιλάμε για ειδικές κατηγορίες. Θα πρέπει, λοιπόν, να δούμε και να αντιμετωπίσουμε ιδιαίτερες περιπτώσεις.

Θέλω να σκεφθείτε δύο πράγματα για την επόμενη συζήτηση και για τη συνεργασία που θα πρέπει να έχουμε, γιατί πραγματικά είναι ένα πολύ δύσκολο πρόβλημα. Πρώτον, είστε Βουλευτής Καρδίτσας. Στην Καρδίτσα έχετε περιφερειακά ιδρύματα. Θέλω να δείτε και μόνος σας τον αριθμό των φοιτητών που έφευγαν άμα την εγγραφή τους με το προηγούμενο σύστημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Το ξέρουμε. Το έχουμε συζητήσει.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Έφτανε μέχρι και το 60%. Να πάρουμε απόφαση ότι δεν μπορούμε να έχουμε περιφερειακά ιδρύματα, γιατί οι οικογένειες δεν μπορούν να στείλουν τα παιδιά

τους στην περιφέρεια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Αρκεί να είναι λογική η επιλογή μας, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Αυτό ακριβώς.

Επομένως, σήμερα νομίζω ότι η πλειοψηφία των οικογενειών, όταν έχουν δυο ή τρία παιδιά, προφανώς θέλουν να είναι σε μια πόλη. Κατά κανόνα, επειδή ο πληθυσμός της χώρας είναι συγκεντρωμένος σε τέσσερις μεγάλες πόλεις που έχουν πανεπιστήμια, θέλουν όλοι τα παιδιά τους να είναι εκεί. Επομένως, δεν είναι πολύ απλό το ζήτημα. Σας θυμίζω ότι όταν ίσχυε το ότι οι πολύτεκνοι και οι τρίτεκνοι πηγαίνουν αυτόματα στην Αθήνα -όχι σε οποιαδήποτε πόλη, μπορούσαν να επιλέξουν όποια πόλη ήθελαν και έρχονταν στην Αθήνα- είχαμε φτάσει στη Σάμο να έχουμε το 80% των μαθητών να φεύγουν την πρώτη χρονιά και στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών να έχουμε 250% αύξηση την πρώτη χρονιά. Το ένα πανεπιστήμιο δεν λειτουργούσε γιατί δεν υπήρχαν παιδιά, το άλλο πανεπιστήμιο δεν λειτουργούσε γιατί είχε πάρα πολλά παιδιά. Το πρώτο θέμα, λοιπόν, είναι αυτό.

Δεύτερον, βάζετε ένα θέμα κοινωνικό, πάρα πολύ σοβαρό. Με μεγάλη ευαισθησία να το δούμε, αλλά και πάλι να σας υπενθυμίσω το εξής: όταν σε κάποια χρονική περίοδο υπήρχε η δυνατότητα να μετεγγραφείς λόγω ασθενειών, σας θυμίζω ότι το μελάνωμα είχε αυξηθεί κατά κόρον. Άρα η αντικειμενικοποίηση των διαδικασιών και η δυσκολία που έχουμε πάντα με καλή πρόθεση να ανοίξουμε ένα «παράθυρο», γίνεται μετά «πόρτα» και «πορτοπαράθυρο» και δεν μπορεί να ελεγχθεί από πουθενά.

Λαμβάνοντας, λοιπόν, υπ' όψιν αυτές τις συγκεκριμένες παραμέτρους και κάνοντας μια αξιολόγηση της εφαρμογής της πρώτης χρονιάς, θα επανέλθουμε πολύ γρήγορα. Και η κ. Χριστοφιλοπούλου που έχει την ευθύνη των εξετάσεων και ο κ. Αρβανιτόπουλος, ο οποίος έχει την ευθύνη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δουλεύουν αυτήν τη στιγμή, ώστε να φτάσουμε σε μια πρόταση, η οποία θα βοηθήσει όσο το δυνατόν, λαμβάνοντας υπ' όψιν όλες τις επιμέρους παραμέτρους.

Ωστόσο, θα ήθελα να κάνω σαφές ότι αυτό αφορά την επόμενη χρονιά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την Υπουργό Παιδείας, κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εισερχόμεθα στη ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η με αριθμό 10/7-12-2011 επερώτηση των Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ.κ. Αλέκας Παπαρήγα, Ιωάννη Γκιόκα, Ιωάννη Ζιώγα, Θεόδωρου Ιγνατιάδη, Κωνσταντίνου Καζάκου, Σοφίας Καλαντίδου, Λιάνας Κανέλλη, Νικόλαου Καραθανασόπουλου, Διαμάντως Μανωλάκου, Γεωργίου Μαρίνου, Γεωργίου Μαυρίκου, Νικολάου Μωραϊτή, Απόστολου Νάνου, Βαρβάρας Νικολαΐδου, Νικόλαου Παπακωνσταντίνου, Αθανάσιου Παφίλη, Ιωάννη Πρωτούλη, Σταύρου Σκοπελίτη, Αντώνιου Σκυλλάκου, Σπυρίδωνα Χαλβατζή και Χαράλαμπου Χαραλάμπους, προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις συνέπειες της κρίσης στο χώρο της εκπαίδευσης.

Πριν δώσω το λόγο στον πρώτο επερωτώντα συνάδελφο, θα ήθελα να κάνω γνωστό στο Σώμα ότι στη συζήτηση της προκειμένης επερώτησης ορίζεται εκ μέρους του γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ κ. Ηλία Πολατίδη ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος η Βουλευτής, κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

Ομοίως, στην ίδια συζήτηση εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς με επιστολή του ο κ. Αλέξης Τσίπρας ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή Ηρακλείου, κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη.

Παρακαλείται ο πρώτος επερωτών Βουλευτής κ. Ιωάννης Ζιώγας, να λάβει το λόγο για την ανάπτυξη της επερώτησης.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζούμε σε μια εποχή που η εξέλιξη της επιστήμης και της παραγωγής δίνουν δυνατότητα να φτιάξουμε όλοι εμείς οι δημιουργοί του κοινωνικού πλούτου, εμείς οι εργαζόμενοι τη ζωή μας, μια ζωή που μας ανήκει, να θέσουμε όρους που τη διασφαλίζουν. Σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, ώστε όλα τα κοινωνικά αγαθά, τα υλικά και τα πνευματικά, όπως η παιδεία και η επιστημονική έρευνα, που σήμερα δυστυχώς είναι εμπορεύμα και αποτελούν προνόμιο και μονοπώλιο της αστικής τάξης, να περάσουν στον κοινωνικό προγραμματισμό και έλεγχο από τους ίδιους τους δημιουργούς τους, ώστε να γίνουν κτήμα όλης της κοινωνίας.

Η κυριαρχία των ολίγων της άρχουσας τάξης στο επίπεδο της εξουσίας είναι η αφετηρία καταστροφής των παραγωγικών δυναμικών και των δυνατοτήτων που έχει η χώρα. Η εκπαίδευση, στο πλαίσιο αυτής της εκμεταλλευτικής κοινωνίας, βοηθά στο να αναπαράγονται και να διευρύνονται οι ταξικές κοινωνικές ανισότητες. Η αστική τάξη που κυριαρχεί δεν θα βρεθεί ποτέ διατεθειμένη, ούτε μπορεί και να προσφέρει στην πλειοψηφία των σημερινών μαθητών και αυριανών εργαζομένων εκείνη τη μόρφωση που θα τους βοηθήσει να κατανοήσουν τον κόσμο στην ολότητά του, στην ενότητά του, να συνειδητοποιήσουν το συμφέρον τους μέσα σε αυτόν. Παίρνει μέτρα, υλοποιεί τις προγραμματικές δεσμεύσεις των κομμάτων της, που σε συνεργασία συγκροτούν σήμερα αυτό το αντιλαϊκό μαύρο μέτωπο.

Η νέα διοικητική δομή της εκπαίδευσης, σε συνδυασμό με τη διοικητική αναδιάρθρωση «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ», δημιουργεί τους όρους για μια πιο έντονη ταξική κατηγοριοποίηση μαθητών και σχολείων, με συνέχεια στη διαφοροποίηση του σχολικού και αναλυτικού προγράμματος, τη συμμετοχή των γονιών στο κόστος λειτουργίας του, το άνοιγμα της πόρτας του σχολείου στους επιχειρηματίες.

Οι αλλαγές στο δημοτικό είναι κρίσιμες. Νέα αναλυτικά προγράμματα θα επιχειρήσουν να εντείνουν τον ανορθολογισμό, την αποδιάρθρωση της σκέψης των παιδιών, υλοποιώντας την πολιτική σας, που στοχεύει στο να αδειάσει τις τσέπες των γονιών και τα μυαλά των μαθητών.

Εισάγετε τη χρήση του υπολογιστή από την πρώτη δημοτικού, περιορίζοντας έτσι τη χρήση του βιβλίου και απαξιώνοντάς το στη συνείδηση των παιδιών. Όμως, η γενικευμένη χρήση τους, κυρίως σε μικρές ηλικίες, από μελέτες που έγιναν σε Νορβηγία

και Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής απέδειξαν ότι όχι μόνο δεν επέλυσε προβλήματα στη μαθησιακή εξέλιξη των παιδιών, αλλά συνδέεται επίσης με στρεσογόνες διαταραχές εξαιτίας της πρώιμης έναρξης των υπολογιστών, με προβλήματα όρασης, όπως και μυοσκελετικά προβλήματα.

Επιβάλλετε σε εκατοντάδες δημοτικά σχολεία τις λεγόμενες ζώνες εκπαιδευτικής προτεραιότητας, τις ΖΕΠ, οι οποίες συμβάλλουν στο ανοιχτό για την αγορά σχολείο της κοινωνικής μειονεξίας και της μορφωτικής πενίας, την ίδια στιγμή που η διεθνής εμπειρία προβάλλει τα αρνητικά αποτελέσματα, όπου αυτές έχουν εφαρμοστεί. Στο όνομα δήθεν της βελτίωσης της εκπαίδευσης για μετανάστες, για Ρομ και φτωχές λαϊκές περιοχές, επιδιώκετε τη νομιμοποίηση στη συνείδηση του κόσμου της πλήρως διαφοροποιημένης εκπαίδευσης.

Το ψηφιακό σχολείο γενικεύει την εκγύμναση σε αναλώσιμες δεξιότητες, οι οποίες απαξιώνονται ταχύτατα με την εξέλιξη της τεχνολογίας. Παράλληλα, καταφέρει καίριο χτύπημα στην ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας και της διαμόρφωσης της προσωπικότητας των μαθητών.

Τα νέα προγράμματα σπουδών και η μείωση της εκπαιδευτικής ύλης θα γενικεύσουν τη διαθεματική διδασκαλία, που αποτελεί αποθώωση της αποσπασματικότητας στη μόρφωση. Το ολόκληρο σχολείο, που στο όνομά του δήθεν η τσάντα του μαθητή μένει στο σχολείο, θα περιλαμβάνει μια ζώνη μαθημάτων και δραστηριοτήτων πλήρως διαφοροποιημένη, μια ζώνη πειραματισμών και πειραμάτων ορθάνοιχτη στους χορηγούς και τις επιχειρήσεις για τα εκπαιδευτικά τους δήθεν προγράμματα. Παράλληλα, από το ΕΣΠΑ θα χρηματοδοτηθεί και η στήριξη της κατηγοριοποίησης των σχολείων μέσω της αυτοαξιολόγησης και της αξιολόγησης της κάθε σχολικής μονάδας.

Το νέο σχολείο που μπήκε σε εφαρμογή από πέρυσι είναι το φθηνό σχολείο για το κράτος, το ακριβό για το λαό, το κερδοφόρο για την πλουτοκρατία. Είναι το σχολείο του «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» σχολείο της διαφοροποίησης, όπου κάθε γονιός βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη για τη μετακίνηση των παιδιών του. Είναι σχολείο με χιλιάδες ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς, των χαμένων διδακτικών ωρών, είναι σχολείο χωρίς βιβλία. Είναι σχολείο με σχολικές επιτροπές χωρίς χρήματα.

Το νέο σχολείο είναι και το σχολείο της ημιμάθειας, που αντί για ολόπλευρη μόρφωση δίνει ψίχουλα πληροφοριών και δεξιοτήτων. Είναι το σχολείο της διαστρέβλωσης της ιστορίας. Είναι σχολείο των κουρασμένων, εξουθενωμένων παιδιών των ολόκληρων.

Το νέο λύκειο έχει σφραγίδα νέων, μεγαλύτερων ταξικών φραγμών στη μόρφωση. Σηματοδοτεί την προσπάθεια του κεφαλαίου να σπρωχθούν τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας από πιο νωρίς στην ψευτοκατάρτιση της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης, για να γίνουν ακόμη πιο φθηνό και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό.

Οι αλλαγές στα ΑΕΙ και ΤΕΙ που ψήφισαν όλα μαζί τα κόμματα της πλουτοκρατίας, αφορούν πρώτα απ' όλα το γονιό του σημερινού μαθητή, τον ίδιο το μαθητή σήμερα, τον αυριανό εργαζόμενο. Στερείτε το δικαίωμα στην επιστημονική μόρφωση. Ορθώνετε νέους φραγμούς στην ολοκλήρωση της μόρφωσης με τους κύκλους σπουδών. Βάζετε ταφόπλακα στη σύνδεση πτυχίου-επαγγέλματος για τη μεγάλη πλειοψηφία των νέων. Με την ολοκληρωτική παράδοση των υποδομών της φοιτητικής μέριμνας –εστίες και φοιτητικές λέσχες, σε ιδιώτες που θα πουλούν υπηρεσίες στους φοιτητές- εξοντώνετε με έναν επιπλέον τρόπο τη φτωχή λαϊκή οικογένεια.

Στην πρόσφατη καλοκαιρινή έκθεση του ΟΟΣΑ σημειώνεται ότι είναι σε θετική κατεύθυνση οι συγχωνεύσεις σχολείων και ότι πρέπει να συνεχιστεί η χαρτογράφηση και εκλογίκευση των σχολικών μονάδων, ώστε να αποτελέσει ευθύνη των δεκατριών περιφερειών της χώρας και όχι όπως έγινε το 2010-2011 από το Υπουργείο Παιδείας.

Συνεχίζοντας η έκθεση για το ζήτημα της χρηματοδότησης προτείνει να αναπτυχθούν προϋπολογισμοί που θα ενσωματώνονται σε κάθε περιφέρεια, διευθύνση, αλλά και σχολική μονάδα και να δοθεί η ευθύνη για τη χρηματοδότηση σε υπεύθυνους μάνατζερς, που τους καθιστά και υπεύθυνους, επίσης, για τη βελ-

τίωση στην αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού στην εκπαίδευση.

Η δική σας κρίση, η κρίση του κοινωνικοοικονομικού σας συστήματος μέσω της πολιτικής σας, έχει συνέπειες στα δικά μας παιδιά, στα παιδιά των λαϊκών οικογενειών. Στα σχολεία των δήμων της Θεσσαλονίκης, της Αθήνας και του Πειραιά δάσκαλοι διαπίστωσαν ότι παιδιά του δημοτικού τρώνε από τα σκουπίδια. Δύο μέρες νηστικός μετρούσε ο μαθητής γυμνασίου στο Ηράκλειο της Κρήτης. Εκπαιδευτικοί κάνουν λόγο για παιδιά που πάνε σχολείο τον Δεκέμβριο μήνα με καλοκαιρινά παπούτσια, που τρώνε από τα συσσίτια, που προσπαθούν να χορτάσουν μοιράζοντας στα δύο ένα κουλούρι και που περνούν οκτώ ώρες στο ολόημερο σχολείο χωρίς να έχουν μαζί τους μεσημεριανό.

Εκπαιδευτικοί μιλούν για περιπτώσεις παιδιών που απουσιάζουν από το σχολείο, λόγω ασθένειας πολλές μέρες και φθάνουν σε σημείο να κινδυνεύουν να μείνουν από αδικαιολόγητες απουσίες, γιατί δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν επίσκεψη σε γιατρό. Σύμφωνα με πανελλήνια έρευνα του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Ψυχικής Υγιεινής ένας στους τέσσερεις εντεκάχρονους μαθητές, λόγω της πίεσης που αισθάνεται στο σχολείο, εμφανίζει ψυχοσωματικά συμπτώματα.

Ειδικά και μουσικά σχολεία απειλούνται, λόγω της παύσης ουσιαστικά, χρηματοδότησης στη διατροφή και στη μετακίνηση, να μην ανοίξουν από τη νέα χρονιά. Στην ιδιωτική εκπαίδευση σχολάρχες με τη στήριξη της πολιτικής σας αసుδοτούν σε βάρος των δασκάλων και των καθηγητών στις συνθήκες εργασίας τους, στις εργασιακές τους σχέσεις και στις αποδοχές τους.

Το 2008 και το 2009, ως παράδειγμα, δόθηκαν από 20.000.000 ευρώ κάθε χρονιά για τη σχολική στέγη στην περιφερειακή ενότητα της Θεσσαλονίκης. Το 2010 δόθηκαν 2.000.000 ευρώ και μέχρι το Νοέμβριο του 2011 δεν είχε δοθεί δεκάρα τσακιστή, για να μην πούμε ευρώ τσακιστό. Σαραντά τέσσερα έργα περιμένουν στην περιφερειακή ενότητα Θεσσαλονίκης.

Φοιτητές του πολυτεχνείου πληρώνουν εκατοντάδες ευρώ για να αποκτήσουν τα απαραίτητα βιβλία, αφού για κάθε μάθημα δίνεται δωρεάν ένα βιβλίο και κάτι σελίδες, με συνέπεια παρέες φοιτητών και σπουδαστών να μοιράζονται τα επιπλέον βιβλία που απαιτεί ο διδάσκων. Δηλαδή, γυρίσαμε στη δεκαετία του 1960.

Παιδιά που φοιτούν σε άλλη πόλη αναγκάζονται να σταματήσουν τις σπουδές τους, αφού ο οικογενειακός προϋπολογισμός δεν αντέχει. Με τις συνεχιζόμενες περικοπές των ανεπαρκών εδώ και χρόνια κονδυλίων, το πρόγραμμα σπουδών σε πολλά τμήματα ΑΕΙ και ΤΕΙ δεν καλύπτεται, αφού περικόπτονται μαθήματα, λόγω του περιορισμού των συμβασιούχων διδασκόντων και του μη διορισμού από το Υπουργείο σας περίπου χιλίων εκλεγμένων μελών ΔΕΠ και ΕΠ σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Ελάχιστες συμβάσεις σε ΤΕΙ έχουν ανανεωθεί ως φυσική συνέπεια της ταξικής σας πολιτικής, αφού το 2011 σε σχέση με το 2009 το συνολικό ποσό της επιχορήγησης των πανεπιστημίων μειώθηκε στο μισό.

Το δικό σας εκπαιδευτικό μοντέλο, που στηρίζεται στη διασύνδεση της εκπαίδευσης με τις επιχειρήσεις και την ελεύθερη αγορά, τι προσέφερε στους απόφοιτους; Περίορισε την ανεργία τους; Βελτίωσε τις σχέσεις και τις συνθήκες εργασίας τους ή μήπως βελτίωσε τις αποδοχές τους; Σε ποια χώρα της λυκοσυμμαχίας σας – αναφέρομαι στην Ευρωπαϊκή Ένωση βέβαια – λειτούργησε αυτό το μοντέλο υπέρ των εργαζομένων, υπέρ της νέας γενιάς;

Απόδειξη της ταξικότητας των δαπανών μέσω και του κρατικού σας προϋπολογισμού είναι ότι μόνες δαπάνες που αυξάνονται – και μάλιστα για δεύτερη συνεχή χρονιά – είναι αυτές για τη Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης, που αυξάνονται κατά 5.000.000 ευρώ ή αλλιώς 40%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το γιατί είναι προφανές και αυταπόδεικτο.

Η γνώση, η επιστήμη, η έρευνα, η τεχνολογία αποτελούν η κάθε μία ένα κοινωνικό διαχρονικό προϊόν. Επομένως, πρέπει να είναι κοινωνικά αγαθά και όχι εμπόρευμα που αγοράζεται και πουλιέται. Πρέπει να υπηρετούν τις ανθρώπινες ανάγκες, αφού

συνιστούν δύναμη κοινωνικής απελευθέρωσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα υπάρχουν οι δυνατότητες για την ολόπλευρη ικανοποίηση όλων των λαϊκών αναγκών. Το εμπόδιο είναι η κυριαρχία μιας χούφτας πλουτοκρατών στον πλούτο που παράγεται. Εμπόδιο και αφετηρία καταστροφής παραγωγικών δυνάμεων και δυνατοτήτων είναι η κυριαρχία τους στο επίπεδο της εξουσίας. Η εργατική τάξη δεν παράγει μόνο τον πλούτο. Μπορεί να τον οργανώσει, ώστε να υπηρετεί το σύνολο της κοινωνίας και των ανθρώπινων αναγκών. Έχει στις τάξεις της μορφωμένο δυναμικό που μπορεί να σχεδιάσει και να διευθύνει την οικονομία σε μία κατεύθυνση. Την έχει εκπαιδεύσει σε μία τέτοια κατεύθυνση, αφού την έχει εκπαιδεύσει η ίδια καπιταλιστική παραγωγή.

Το εκπαιδευτικό σύστημα σε μία προοπτική, όπως αυτή, είναι βασικό εργαλείο. Δίνει νέα ώθηση στην επιστήμη, στην τεχνική, στην ανάπτυξη της παραγωγικότητας της εργασίας του ανθρώπου στη διεύρυνση του ελεύθερου χρόνου. Σ' αυτήν την προοπτική οι δρόμοι της εκπαίδευσης και της μόρφωσης δεν κλείνουν, κανείς δεν περισσεύει. Ο άνθρωπος, η πιο σημαντική παραγωγική δύναμη, δεν απαξιώνεται. Η συνεχής ανοδος στη μόρφωση του ανθρώπου γίνεται αναγκαιότητα της κοινωνίας.

Επίκεντρο του σοσιαλισμού είναι το υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης, το επίπεδο της υγείας και της πολιτιστικής ανάπτυξης, της αύξησης του ελεύθερου χρόνου, η προστασία του κοινωνικού και φυσικού περιβάλλοντος, η προστασία της οικογένειας, η ικανοποίηση όλων των συνεχώς εξελισσόμενων ανθρώπινων αναγκών. Η παραγωγή και η εκπαίδευση συνδέονται και σχεδιάζονται κεντρικά, ώστε να μην αναγκάζεται να δουλεύει κανένας νέος άνθρωπος πριν ολοκληρώσει την υποχρεωτική δωδεκάχρονη εκπαίδευση, τις δημόσιες επαγγελματικές σχολές μετά το δωδεκάχρονο ή το πανεπιστήμιο. Πριν τελειώσει το σχολείο, την επαγγελματική σχολή ή το πανεπιστήμιο, κάθε νέος και νέα θα ξέρει πού να βρει δουλειά, θα γνωρίζει συγκεκριμένα, θα έχει κατοχυρωμένο το δικαίωμα στο επάγγελμα και στην εργασία.

Για να βρει διέξοδο η αγωνία του εργάτη για τη μόρφωση και την προοπτική του παιδιού του σήμερα, του νέου που σπουδάζει σε αντίξοες συνθήκες, είναι ανάγκη να συνδεθεί με την πύλη για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης. Μιλώ για μία ανάπτυξη για το λαό και όχι για τα μονοπώλια. Να αμφισβητήσει την εξουσία τους, να περάσει στην εξουσία η εργατική τάξη. Η καπιταλιστική κρίση φέρνει αυτήν την ανάγκη στην ημερήσια διάταξη. Άλλη εναλλακτική λύση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν υπάρχει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Ζιώγα.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Γκιόκας, Βουλευτής Νομού Αττικής του ΚΚΕ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας με τη σημερινή του επερώτηση αναδεικνύει τα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργατικές λαϊκές οικογένειες σχετικά με το ζήτημα της μόρφωσης των παιδιών τους. Βεβαίως, για μία λαϊκή οικογένεια η μόρφωση των παιδιών της και ιδιαίτερα οι σπουδές τους σε ανώτερες σχολές, σε πανεπιστήμια και σε ΤΕΙ, ποτέ δεν ήταν μία εύκολη υπόθεση. Σήμαινε ένα τεράστιο κόστος για τον οικογενειακό προϋπολογισμό, απαιτούσε θυσίες και κόπους, πολλές φορές εξανάγκαζε τους γονείς σε δεύτερη δουλειά ή τους φοιτητές να δουλεύουν παράλληλα με τις σπουδές τους για να τα βγάλουν πέρα. Και όλα αυτά γιατί, παρά τις όποιες κατακτήσεις υπήρχαν σε δωρεάν υπηρεσίες, συγγράμματα, που σήμερα κατεδαφίζονται, ένα πολύ μεγάλο μέρος του κόστους των σπουδών – φροντιστήρια, διαμονή, σίτιση – εξαρτιόταν πάντα από το πορτοφόλι κάθε οικογένειας.

Σήμερα το κόστος των σπουδών έχει γίνει στην κυριολεξία αφόρητο. Η αφαίμαξη του λαϊκού εισοδήματος, η ανεργία που σπάει κόκαλα και πλήττει κάθε οικογένεια, τα απαντωτά χαράτσια στα λαϊκά νοικοκυριά έχουν μετατρέψει το κόστος της μόρφωσης σε πραγματικό βραχνά.

Σε όλα αυτά, βέβαια, έρχονται να προστεθούν οι προωθούμενες κυβερνητικές αλλαγές σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης

και στα ΑΕΙ, ΤΕΙ, με τον πρόσφατο νόμο-πλαίσιο, οι περικοπές των κρατικών κονδυλίων στο όνομα του εξορθολογισμού και της αντιμετώπισης των ελλειμμάτων. Από την αρχή της ακαδημαϊκής χρονιάς προωθείται με εντατικούς ρυθμούς ο δραστηστικός περιορισμός των κονδυλίων για την ανώτατη εκπαίδευση από 20% έως 60%, δηλαδή στην κυριολεξία ο οικονομικός στραγγαλισμός των ιδρυμάτων με συνέπεια να μην μπορούν να καλύψουν ούτε τα στοιχειώδη λειτουργικά τους έξοδα. Προχωρά με σφοδρότητα η ιδιωτικοποίηση της φοιτητικής μέριμνας, με αποτέλεσμα οι φοιτητές να πληρώνουν για τα πάντα, σίτιση, στέγαση, συγγράμματα, μετακινήσεις, ενώ πρόσφατα καταργήθηκε και το δωρεάν πάσο το οποίο οι φοιτητές θα αγοράζον από την εταιρεία «ΓΕΡΜΑΝΟΣ».

Χαρακτηριστικά παραδείγματα: πάνω από διακόσιοι φοιτητές έμειναν εκτός εστίας στα Γιάννενα, λόγω του ότι δεν μπορούσε να καλυφθεί ο όγκος. Στην εστία του ΤΕΙ Αθήνας ζήτησαν από τους σπουδαστές να πληρώνουν 4,5 ευρώ για τη σίτισή τους. Το Ιόνιο Πανεπιστήμιο με απόφαση της Συγκλήτου μείωσε κατά 20% τις δαπάνες της στέγασης, εξωθώντας τους φοιτητές σε ξενοδοχεία, όπου θα πληρώνουν το 1/3 της μίσθωσης. Και αυτά είναι μερικά μόνο από τα δεκάδες παραδείγματα που υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα. Και βέβαια, τα φοιτητικά δάνεια, τα οποία προβλέπονται και στο νόμο πλαίσιο και θεσπίζονται γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, θα είναι μία ακόμη θηλιά στο λαιμό των φοιτητών, προκειμένου να τα βγάλουν πέρα με το αυξανόμενο κόστος σπουδών που εμείς λέμε ότι τα επόμενα χρόνια θα εκτιναχθεί και μέσα από την επιβολή διδάκτρων σε μία ανοδική πορεία.

Ιδιαίτερα στα ΤΕΙ η κατάσταση είναι τραγική. Οι ελλείψεις καθηγητών με τις απολύσεις των συμβασιούχων και η υποχρηματοδότηση έχει ως αποτέλεσμα να μην μπορούν να γίνουν τα μαθήματα στο ΤΕΙ, οι σπουδαστές να αδυνατούν να εγγραφούν σε εξάμηνα και εργαστήρια, να μπαίνουν σε λίστες αναμονής έως και εκατό ατόμων για τα εργαστήρια με κίνδυνο τη μη ολοκλήρωση του εξαμήνου. Οι σπουδαστές που κάνουν πρακτική στα ΤΕΙ μένουν απλήρωτοι για μήνες. Η κατάσταση θα επιδεινωθεί ακόμη περισσότερο μετά και την ψήφιση του προϋπολογισμού για το 2012 από τη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - Νέα Δημοκρατία - ΛΑΟΣ.

Βεβαίως, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει έγκαιρα αποκαλύψει ότι οι εξελίξεις στην ανώτατη εκπαίδευση και ιδιαίτερα ο νόμος-πλαίσιο δεν αφορά μόνο την κρίση. Άλλωστε, οι βασικές κατευθύνσεις αυτού του νόμου εκπονήθηκαν σε συνθήκες καπιταλιστικής ανάπτυξης. Σχεδιάστηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση από την εποχή της Συνθήκης της Λισαβόνας, έχουν περιγραφεί στο πλαίσιο της Μπολόνια, της Λευκής Βίβλου για την παιδεία. Υπήρχαν χρόνια στα προγράμματα και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Είναι αντιδραστικές αλλαγές που απαιτούνται στο πλαίσιο των συνολικότερων αλλαγών που διαμορφώνονται σε επίπεδο οικονομίας, εργασιακών σχέσεων και κοινωνικών δικαυμάτων και έχουν σαν βασικό στόχο να γίνει η εργατική δύναμη ακόμη πιο φθηνή, να προσαρμοστεί ακόμη περισσότερο η παιδεία στις ανάγκες των επιχειρήσεων, να βάλει ακόμη πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη η λαϊκή οικογένεια.

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα: μια βασική πλευρά του νόμου πλαισίου είναι η προώθηση των εξατομικευμένων σπουδών. Αυτή η αλλαγή δεν συμβαδίζει απόλυτα με τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, με τη διάλυση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, την αντικατάστασή τους από τις ατομικές συμβάσεις, την απαίτηση ένας εργαζόμενος να αλλάζει πέντε και έξι φορές δουλειά στη διάρκεια του εργάσιμου βίου του; Δεν είναι τυχαίο και αναφέρθηκε και από τον εισηγητή μας ότι τα μόνο κονδύλια που αυξάνονται είναι αυτά που αφορούν τη διά βίου μάθηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η λειτουργία των ιδρυμάτων ως επιχειρήσεις σε συνδυασμό με τις συνέπειες της καπιταλιστικής κρίσης έχουν διαμορφώσει μια εφιαλτική κατάσταση για την πλειοψηφία των φοιτητών, για τις οικογένειες εκείνες που δίνουν καθημερινά τη μάχη με το μεροκάματο, το μηνιαίο, την ανεργία και τα χαράτια. Όλοι αυτοί αντιμετωπίζουν από την αρχή της χρονιάς ένα βουνό από εμπό-

δια για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στο κόστος και τις ανάγκες των σπουδών. Το επόμενο διάστημα πολλοί περισσότεροι φοιτητές θα αναγκαστούν είτε να δουλεύουν παράλληλα με τις σπουδές τους είτε να τις εγκαταλείψουν, ειδικά με την εφαρμογή του ν+2 στο νέο νόμο.

Σήμερα, λοιπόν, είναι επιτακτική ανάγκη να υλοποιηθούν άμεσα και επείγοντα μέτρα ανακούφισης που διεκδικεί και προβάλλει το φοιτητικό κίνημα για να μην πληρώσει τα σπασμένα της κρίσης και στην εκπαίδευση ο λαός και τα παιδιά του. Μέτρα για να εξασφαλιστεί ότι οι φοιτητές και οι σπουδαστές δεν θα πληρώνουν ούτε 1 ευρώ για σίτιση, στέγαση, μετακίνηση, συγγράμματα. Μέτρα για να μη μείνει κανένας σπουδαστής των ΤΕΙ έξω από τα εργαστήρια, για να καλυφθούν άμεσα όλες οι ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό, να δοθούν άμεσα τα κονδύλια για την κάλυψη των αναγκών λειτουργίας των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, να καταργηθεί ο θεσμός του έκτακτου εκπαιδευτικού και να προχωρήσει η άμεση κάλυψη όλων των αναγκών με θέσεις μόνιμης, πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής. Πριν δύο μέρες δημοσιεύθηκε στο βρετανικό BBC -σήμερα, απ' ό,τι είδα, αναπαράγεται και από τα ελληνικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης- μία ανατριχιαστική έρευνα της εθνικής ένωσης φοιτητών Βρετανίας. Αυτή η έρευνα αναφέρεται στις συνέπειες για τη ζωή των φοιτητών από τις περικοπές των κονδυλίων και της αύξησης του κόστους σπουδών για τους Βρετανούς φοιτητές.

Σύμφωνα με αυτήν την έρευνα έχει αυξηθεί κατακόρυφα ο αριθμός των φοιτητών, που λόγω αδυναμίας κάλυψης αυτού του κόστους και σε συνθήκες γενικευμένης ανεργίας, καταφεύγουν σε επικίνδυνα επαγγέλματα, σε εργασίες στο πλαίσιο της παραοικονομίας, στο τζόγο, ακόμα και στην πορνεία, προκειμένου να τα βγάλουν πέρα. Και τα μισά από αυτά να είναι αλήθεια, αναφέρει η συγκεκριμένη έρευνα, τότε μιλάμε για μια πραγματική κόλαση. Βεβαίως, όλα αυτά δεν είναι αποτέλεσμα μόνο των αλλαγών στην εκπαίδευση. Έχουν να κάνουν με τη συνολική σήψη του συστήματος.

Το αναφέρουμε, όμως, αυτό γιατί η Βρετανία είναι το πρότυπο του νέου πανεπιστημίου. Είναι η χώρα που πρωτοστατεί στην υλοποίηση των διεθνών τάσεων. Είναι η χώρα που έχει προπορευτεί στις αντιδραστικές αλλαγές, τις οποίες υποτίθεται ότι εμείς πρέπει να ακολουθήσουμε για να μη μείνουμε πίσω από τις διεθνείς εξελίξεις. Αυτό ήταν και το βασικό επιχείρημα των τριών κομμάτων που στήριξαν με νύχια και με δόντια το νέο νόμο-πλαίσιο.

Δεν αποκλείεται μάλιστα τα πανεπιστήμια αυτά, στα οποία καταγράφονται αυτά τα φαινόμενα, να φιγουράρουν ψηλά στις λίστες της καπιταλιστικής αξιολόγησης. Και όμως, πίσω από τη βιτρίνα κρύβεται αυτός ο εφιάλτης.

Εμείς, βέβαια, πιστεύουμε ότι στη χώρα μας δεν θα αναπτυχθούν τέτοια φαινόμενα, γιατί οι φοιτητές και οι σπουδαστές, οι οικογένειές τους και ιδιαίτερα οι φοιτητές που προέρχονται από τις λαϊκές οικογένειες, θα ακολουθήσουν το δρόμο της πάλης και της σύγκρουσης με αυτήν την πολιτική, όχι για να υπερασπιστούν το ατσικό πανεπιστήμιο του χθες, αλλά για να παλέψουν για πανεπιστήμια, συνολική παιδεία, επιστήμη και έρευνα, που θα είναι στην υπηρεσία της σχεδιασμένης οικονομικής ανάπτυξης προς όφελος του λαού και θα υπηρετεί τις λαϊκές ανάγκες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γκίοκα.

Παρακαλείται ο τρίτος Ιωάννης κατά σειρά -ενδιαφέρουσα σύμπτωση, Ιωάννης Ζώγας, Ιωάννης Γκίοκας, Ιωάννης Πρωτούλης- Βουλευτής Β' Αθηνών, κ. Ιωάννης Πρωτούλης να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, προκαλέσαμε τη σημερινή συζήτηση, όχι γιατί δεν έχουμε αναφερθεί ξανά στα ζητήματα της παιδείας, στις αντιδραστικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα, στο περιεχόμενο της μόρφωσης, αλλά γιατί η κατάσταση είναι τραγική, είναι επικίνδυνη. Προκαλέσαμε τη συζήτηση για να δώσετε εξηγήσεις και απαντήσεις, αλλά περισσότερο για να προβάλουμε τα ουσιαστικά αιτήματα που έχει ο λαός μας, του οποίου τα παιδιά πηγαί-

νουν στα σχολεία, τα ΤΕΙ και τα πανεπιστήμια.

Η ουσία είναι ότι θέλετε ένα σχολείο που θα λειτουργεί επιχειρηματικά και ανταποδοτικά. Μέσα στην καπιταλιστική κρίση φανερώνεται τι σημαίνει να λειτουργεί επιχειρηματικά και ανταποδοτικά το σχολείο.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τα εξής: στις σχολικές επιτροπές το αποτέλεσμα της συγχώνευσης σε πρώτη φάση είναι η μείωση 40% της χρηματοδότησης, που οδηγεί σε νέα επιβάρυνση των γονιών για να καλύψουν τις λειτουργικές ανάγκες. Έχουμε φθάσει στο σημείο τα βιβλία να μην έχουν πάει ακόμα στα σχολεία. Τα σχολεία την επόμενη εβδομάδα κλείνουν για τα Χριστούγεννα και τα βιβλία δεν έχουν πάει ακόμα!

Νομίζω ότι είναι προκλητικό –και πρέπει να το συνειδητοποιήσετε– να μην υπάρχουν βιβλία στα σχολεία και να γεμίζετε όλες τις στάσεις με διαφημιστικές καμπάνιες για τα περιβόητα ψηφιακά φροντιστήρια και τα ψηφιακά «πράσινα άλογα». Είναι προκλητικό. Πρέπει να το συνειδητοποιήσετε αυτό. Την ίδια στιγμή είναι προκλητικό ξενόγλωσσα βιβλία στο λύκειο να πληρώνονται. Η ανεργία έχει ξεπεράσει επισήμως το ένα εκατομμύριο. Στις φτωχικές λαϊκές συνοικίες επικρατεί πόλεμος.

Στον αέρα βρίσκεται το ζήτημα της μεταφοράς των μαθητών. Σήμερα είδα μία εγκύκλιο, που μιλούσε για ένα κονδύλι για απομακρυσμένες περιοχές –αν δεν βρεθεί λύση– της τάξης των 85 ευρώ το μήνα ή 1.500 ευρώ το χρόνο. Μετά τι θα κάνουν τα παιδιά; Ωστόσο; Το ζήτημα της θέρμανσης είναι εκρηκτικό.

Όλα αυτά έρχονται να προστεθούν στα ήδη κακοσυντηρημένα σχολεία για τα οποία όλα τα κονδύλια που είχαν βγει, έστω και τα προηγούμενα χρόνια, έχουν παγώσει. Εδώ μιλάμε πλέον για ζήτημα που αφορά και την ασφάλεια και την υγιεινή των παιδιών στα σχολεία.

Έχω εδώ ένα υπόμνημα που κατέθεσαν δύο διευθυντές δύο δημοτικών σχολείων που συστεγάζονται, με τετρακόσια παιδιά, του 5ου και 10ου Δημοτικού Σχολείου Αγίων Αναργύρων. Το κατέθεσαν στο δήμο. Σ' αυτό εκθέτουν την κατάσταση στο σχολείο και λένε: «Τι γίνεται; Θα συντηρηθεί το σχολείο; Με την πρώτη βροχή έχουμε νερά μέσα στις τάξεις». Πρέπει να το δείτε. Έχει φωτογραφίες. Τα κονδύλια που ήταν για τη συντήρηση του σχολείου έχουν «παγώσει». Κινδυνεύουν να σπάσουν τα τζάμια που κρέμονται και να πέσουν πάνω στα παιδιά.

Το καταθέτω, για να δείτε ποια είναι η κατάσταση στα σχολεία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Πρωτούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν υπόμνημα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και δεν μιλάμε βέβαια και για τις δομές της ειδικής εκπαίδευσης, για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Τι θα γίνει; Θα γυρίσουμε στον 18ο αιώνα; Θα τα κλείνουμε τα παιδιά στο σπίτι;

Συνολικότερα, θέλουμε να πούμε ότι οι εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί και τα παιδιά που βρίσκονται στα σχολεία αντιμετωπίζουν μία στάση πληρωμών από το κράτος, η οποία όχι μόνο δυναμιτίζει, αλλά αρχίζει να αφαιρεί και το δικαίωμα να προχωρήσει κάθε μαθησιακή διαδικασία μέσα στα σχολεία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Ο προϋπολογισμός είναι μειωμένος. Ενδεικτικά αναφέρω: Για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, για τις λειτουργικές δαπάνες έχουμε μείωση 83,3%. Για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση: 57,7%.

Να βγάλετε έκτακτο κονδύλι και να πάρετε μέτρα. Η συζήτηση που κάνουμε θέλουμε να έχει κι ένα πρακτικό αποτέλεσμα. Αυτό απαιτούμε. Το απαιτεί ο ελληνικός λαός, το απαιτεί και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, και καλούμε το λαό με τον αγώνα του να το επιβάλει. Να βγουν έκτακτα κονδύλια, να σταλούν τα βιβλία στα σχολεία –και αφήστε τα αυτά για τα ψηφιακά βιβλία–, να δοθεί πετρέλαιο, να γεμίσουν οι δεξαμενές ώστε να έχουν τα παιδιά θέρμανση τώρα το χειμώνα, με κρατική ευθύνη και αφορολόγητο. Είναι προκλητικό να έχουν αφορολόγητο πετρέλαιο οι εφοπλιστές και όχι τα σχολεία. Επίσης, να πληρώσει το κράτος τις μέχρι τώρα οφειλές των σχολείων στις ΔΕΚΟ και να υπάρξει διακανονισμός για τη διαγραφή των χρεών. Ούτε 1 ευρώ δεν πρέπει να μπει από την τσέπη των γονιών και των εκπαιδευτικών για την πληρωμή των λειτουργικών εξόδων, των εξόδων καθα-

ριότητας, των εκπαιδευτικών εκδρομών και των βιβλίων.

Υπάρχει κι ένα ξεχωριστό ζήτημα που δεν είναι μελό, κυρία Διαμαντοπούλου. Είναι υπαρκτό, οξύτατο, ιδιαίτερα στις φτωχές λαϊκές συνοικίες της δυτικής Αθήνας και του κέντρου της Αθήνας. Είναι οξύτατο το θέμα και πρέπει να παρθούν μέτρα για τον υποσιτισμό των παιδιών. Να δοθεί έκτακτο κονδύλι στους δήμους και να δίνεται γεύμα σε όλα τα παιδιά κι όχι να ξεχωρίζουμε τα παιδιά. Οι υπεύθυνοι του Δήμου Αθηναίων με καταγραφή που έκαναν διαπίστωσαν ότι διακόσια παιδιά πηγαίνουν νηστικά στο σχολείο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δεν σας άκουσα. Ποιος το λέει αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Οι υπεύθυνοι του Δήμου Αθηναίων, για τους παιδικούς σταθμούς.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Α, για τους παιδικούς σταθμούς λέτε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Ναι, για τους παιδικούς σταθμούς. Διάκόσια μικρά παιδιά πηγαίνουν νηστικά.

Έχουν αυξηθεί τα αιτήματα από σχολεία στο Βρεφοκομείο του Δήμου Αθηναίων, που φτιάχνει φαγητό και στέλνει στους παιδικούς σταθμούς, για να πηγαίνει και φαγητό στα σχολεία κι αυτό να γίνει με κρατική ευθύνη. Εδώ δεν έχουν καμμία δουλειά να μπλεχθούν ούτε ΜΚΟ, ούτε διάφοροι εφοπλιστές και βιομήχανοι «φιλάνθρωποι», ούτε η Εκκλησία. Με κρατική ευθύνη πρέπει να λυθεί αυτό το ζήτημα.

Πρόκειται για ζητήματα άμεσης ανακούφισης του λαού μας, των εργαζομένων και των παιδιών του που υποφέρουν και σ' αυτό πρέπει να πάρετε θέση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδριάσή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Ανδρούσας Μεσσηνίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ως πολιτικό προσωπικό της αστικής τάξης και στα ζητήματα της εκπαίδευσης υποτάσσετε τα θέματα αυτά, τις εξελίξεις στις ανάγκες αναπαραγωγής του κεφαλαίου.

Έτσι, λοιπόν, πολύ πιο συγκεκριμένα –αναφέρθηκαν και οι προηγούμενοι εισηγητές– προωθείτε την ταξική διαφοροποίηση στα σχολεία και την προσπάθεια ουσιαστικά συρρίκνωσης και αφυδάτωσης της μόρφωσης μέσα από τη λογική των δεξιοτήτων, για να διαμορφώσετε –αυτή είναι η στρατηγική σας σκόπευση– αμέσως μεγαλύτερη πρόσδεση της παιδείας, της εκπαίδευσης και της έρευνας στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων για τη στήριξη της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας τους και ταυτόχρονα να διαμορφώσετε ένα νέο εργαζόμενο, ο οποίος θα είναι λειτουργικά αναλφάβητος με προσωρινή δουλειά για μερική ζωή.

Και για αυτήν την ταξική διαφοροποίηση αξιοποιείτε μια σειρά από εργαλεία όπως, για παράδειγμα, η μεταφορά της ευθύνης της λειτουργίας της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στους νέους καλλικρατικούς δήμους. Αξιοποιείτε τη διοικητική μεταρρύθμιση, λες και δεν γνωρίζουμε τις επιπτώσεις οι οποίες θα υπάρχουν με τους παιδικούς σταθμούς, που θα βαρύνουν ακόμα περισσότερο το διαχωρισμό, θα προσδένουν ακόμη περισσότερο τα σχολεία με τις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων και θα κληθούν οι γονείς μέσα από τις σχολικές επιτροπές και τους συλλόγους γονέων και κηδεμόνων, να βάλουν πολύ βαθιά το χέρι στην τσέπη για να λειτουργούν τα σχολεία.

Μέσα από την αναμόρφωση και το σπάσιμο του ενιαίου χαρακτήρα του αναλυτικού προγράμματος και την ευελιξία του, για

παράδειγμα, τα νέα παιδιά στα Καλάβρυτα θα μαθαίνουν πώς πήζει το τυρί –όχι ότι αυτό είναι κάτι το κακό- ή στην Αράχωβα θα μαθαίνουν πώς μπορούν να σερβίρουν τα ποτά, ή στην Πάτρα θα μαθαίνουν πώς μπορεί να γίνουν οι νέοι εργαζόμενοι ανταγωνιστικοί απέναντι στους Κινέζους. Και αυτό γιατί μία επιχείρηση, η οποία ασχολείται με τα φωτοβολταϊκά, βγήκε και είπε ότι εδώ δεν μπορούμε να ανταγωνιστούμε τις κινέζικες πολυεθνικές, άρα πρέπει να απολύσουμε, να ανατρέψουμε τις εργασιακές σχέσεις και να δουλεύετε με 500 ευρώ. Πολύ απλό.

Άρα, εφόσον αυτό θα είναι χρηματοδότηση ενός σχολείου, τα νέα παιδιά θα μαθαίνουν αυτά τα πράγματα, οπότε και οι γονείς τους αλλά και οι ίδιοι να γίνονται δεχτικοί αυτής της κατάστασης.

Τρίτον, μέσα από τις συγχωνεύσεις των σχολικών μονάδων, έχουμε τριαντάρια τμήματα στα δημοτικά για να μάθουν γράμματα. Η μεταφορά των μαθητών με τα προβλήματα ουσιαστικά. Δηλαδή, τα παιδιά της υπαίθρου με πολύ μεγάλες δυσκολίες και με κόπο των γονιών μπορούν να πηγαίνουν στο σχολείο.

Τέταρτον, ο ρόλος του εκπαιδευτικού. Και πέμπτος άξονας είναι αυτό το πλαίσιο αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης, που βάζετε για τα σχολεία με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια με τα οποία θα αξιολογείται ο βαθμός εφαρμογής της αντιεκπαιδευτικής σας πολιτικής σε επίπεδο κάθε σχολικής μονάδας.

Βεβαίως, οι εκπαιδευτικοί είναι γνωστό τι είναι. Αποτελούν διαχρονικά ένα βασικό συστατικό στοιχείο του αστικού κρατικού μηχανισμού, για να μπορέσει μέσα απ' αυτό το μηχανισμό να γίνετα η αναπαραγωγή της αστικής ιδεολογίας, δηλαδή της αντιεπισημονικότητας και του σκοταδισμού. Και σήμερα αυτό το μηχανισμό τον θέλετε ακόμα πιο αντιδραστικό, πλήρως υποταγμένο. Ποια είναι λοιπόν, η θέση του εκπαιδευτικού ως ενιαίο στοιχείο της επίθεσης στη λαϊκή οικογένεια;

Ένας εκπαιδευτικός έχει χάσει πέντε μισθούς μέσα σε δύο χρόνια. Κλέβουν την προϋπηρεσία σε όλους τους εκπαιδευτικούς. Για παράδειγμα, στους αναπληρωτές δεν αναγνωρίζουν την προϋπηρεσία. Είναι απλήρωτοι για δύο μήνες και τους εντάξατε χωρίς προϋπηρεσία στο κατώτερο κλιμάκιο. Επιβάλλετε υποχρεωτικές μετακινήσεις στους εκπαιδευτικούς. Διαμορφώνετε επτά κατηγορίες ελαστικά εργαζομένων εκπαιδευτικών και μάλιστα αξιολογείτε και τις ΜΚΟ στο πλαίσιο του εθελοντισμού. Ο μισθός του νεοεισερχόμενου εκπαιδευτικού είναι 660 ευρώ. Και άμα είναι σε άλλη περιοχή, που είναι συνηθώς, θα μπορεί να ζήσει να πληρώσει ενοίκιο, να έχει τις ανάγκες του; Και άμα έχει οικογένεια; Τότε δεν πρόκειται να ζήσει. Την ίδια αυτή επίθεση τη διαμορφώνεται και όσον αφορά και στο κριτήριο πρόδολης των εκπαιδευτικών, για να διαμορφώσετε, δηλαδή ένα νέου τύπου εκπαιδευτικό, ο οποίος θα υλοποιεί ενεργητικά και με αποφασιστικότητα την αστική παιδαγωγική του λειτουργικού αναλφαβητισμού, της ημιμάθειας, της διάκρισης σε μαθητές που παίρνουν και δεν παίρνουν τα γράμματα.

Η ίδια λογική μπαίνει και όσον αφορά τα κριτήρια αξιολόγησης. Η αυτοαξιολόγηση είναι ένα βασικό και αναγκαίο εργαλείο, για να σπρώξει τα σχολεία στην αγορά και στην ημιμάθεια, αλλά και για να φορτώσει το κόστος της μόρφωσης στις τσέπες των γονιών.

Για παράδειγμα, να αναφέρω δύο κριτήρια από αυτά που βάζετε ως κριτήρια αυτοαξιολόγησης: κατανομή εσόδων ανά κατηγορία πηγών και προβλεπόμενη δαπάνης, το αν ο δήμος στηρίζει οικονομικά τα σχολεία και αν ο σύλλογος γονέων ενισχύει οικονομικά το σχολείο. Αυτά αποτελούν κριτήρια αξιολόγησης μιας σχολικής μονάδας!

Άλλο κριτήριο είναι αν μέσα από την εφαρμογή των διδακτικών μεθόδων αναπτύσσονται ποικίλες δραστηριότητες στους μαθητές. Αν, δηλαδή, καλλιεργείς νέες διδακτικές μεθοδολογίες του γνωστικισμού, του σχετικισμού, της καλλιέργειας δεξιοτήτων, της κατηγοριοποίησης μέσα στο ίδιο το μάθημα και στην ίδια την τάξη, τότε είσαι καλός εκπαιδευτικός.

Άρα, λοιπόν, η αυτοαξιολόγηση την οποία κάνετε δεν έχει καμία σχέση με τη λαϊκή ανάγκη, για να γίνει ο εκπαιδευτικός καλύτερος, επιστημονικά πληρέστερος και ικανός να μορφώνει ολόπλευρα τα παιδιά. Αυτό που κάνετε έχει σχέση με ένα σχολείο της αγοράς. Δεν έχει καμμία σχέση με ένα ενιαίο σχολείο, βασικό και υποχρεωτικό για όλα τα παιδιά που θα έχει δημόσιο

και δωρεάν χαρακτήρα. Δεν θέλετε να σκεφτείτε έναν τέτοιο εκπαιδευτικό ούτε ένα τέτοιο σχολείο. Θέλετε ένα σχολείο «άνω-νυμη εταιρεία», το δάσκαλο σκυφτό και αυτό υπηρετεί το μαστίγιο της αυτοαξιολόγησης, αλλά και το καρότο της αυτονομίας.

Αυτό, λοιπόν, το νέο σχολείο της αγοράς αποτελεί το στρατηγικό σχέδιο του κεφαλαίου και βεβαίως έχει τεθεί εδώ και πολλά χρόνια, πολύ πριν την κρίση, σε πορεία υλοποίησης, για να διαμορφώσετε παιδιά ημιμαθή, σχολεία που να λειτουργούν ως εταιρείες, εκπαιδευτικούς με σκυμμένο κεφάλι και ανύπαρκτα εργασιακά δικαιώματα. Αυτά δε, τα μέτρα εφαρμόζονται παντού.

Άρα, λοιπόν, είναι στο χέρι συνολικά του κινήματος, των γονιών, των μαθητών και των εκπαιδευτικών από κοινού όχι μόνο ναβάλουν φραγμό, αλλά και να ανατρέψουν αυτούς τους επικίνδυνους σχεδιασμούς σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου, Βουλευτής Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στο κείμενο της επερώτησης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προβάλλουμε στη Βουλή τα αιτήματα που οι φορείς του λαϊκού κινήματος των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των σπουδαστών, των γονιών, των φοιτητών υιοθετούν ως άμεσα αιτήματα πάλης για την αντιμετώπιση των συνεπειών της καπιταλιστικής κρίσης στην εκπαίδευση. Αναλυτικά και με συνοχή απαιτούμε λύσεις και απαντήσεις.

Ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας αναδεικνύουμε ταυτόχρονα τη νευραλγική σύνδεση ανάμεσα στην οξύτητα των προβλημάτων στην εκπαιδευτική λειτουργία του σχολείου, του πανεπιστημίου με τις πραγματοποιούμενες καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στην παιδεία.

Δεν περιγράφουμε, λοιπόν, τα προβλήματα, δεν διηγούμαστε την ασφυκτική πραγματικότητα, δεν κάνουμε αφήγηση για τα χιλιάδες περιστατικά μιας αντιμορφωτικής κυβερνητικής πολιτικής. Καυτηριάζουμε και στιγματίζουμε το ότι η πολιτική του «νέου» σχολείου και του «νέου» πανεπιστημίου αποτελούν ριζικές μακρόπνοες προσαρμογές για να διασφαλιστεί η σύνδεση –ακριβέστερα, η υποταγή- της παιδείας στην ανάκτηση της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων με την επιδίωξη –και βεβαίως- να φτιαχτεί φθηνή και ευέλικτη εργατική δύναμη, να εξαναγκαστεί και να πειθαναγκαστεί η μεγάλη πλειοψηφία της νεολαίας και των εργαζομένων σε ένα αδιάκοπο κυνηγητό επιφανειακών και εφήμερων δεξιοτήτων, πληροφοριών, ικανοτήτων, γνώσεων ζευγαρωμένων βεβαίως με τις συγκυριακές ανάγκες της αγοράς, της διακύμανσης του οικονομικού κύκλου, της καπιταλιστικής κερδοσκοπικής δραστηριότητας.

Σημαία της κυβερνητικής πολιτικής και των ευρωενωσιακών κριτηρίων είναι η χυδαία εμπειρική στροφή, η ζεύξη με την αγορά, η αντιπαράθεση κοκαλωμένη και μεταφυσική –και βεβαίως σε αντιδιαστολή με τη γνώση- δηλαδή αναλώσιμες δεξιότητες, πρόσκαιρες επιδεξιότητες, μονομερή προσόντα στο ρυθμό των αναγκών για φθηνό, πάμφθηνο εργατικό δυναμικό, πάμφθηνο και κυρίως αιχμάλωτο στη σκέψη και γονατιστό στον καπιταλιστή. Αντί, δηλαδή, για συγκροτημένα μορφωτικά δικαιώματα για τη νεολαία, προσφέρεται ο τζόγος των ευκαιριών.

Για το ζήτημα, όμως, της μορφωτικής συγκρότησης των νέων ανθρώπων μας είναι χρήσιμη και η παραίτηση του εθνικού μας ποιητή Κωστή Παλαμά, ότι η πείρα ξέρει τα μισά, τα καίρια τα ξέρει η γνώση. Και εκεί πρέπει να επικεντρώνεται ένα εκπαιδευτικό σύστημα που υπηρετεί τον άνθρωπο και το λαό και όχι το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο και οι κατευθύνσεις που υπηρετούν τις ιδιοτελείς στρατηγικές ανάγκες της εξουσίας των μονοπωλίων.

Ασκούμε, λοιπόν, θεμελιώδη και συγκροτημένα ακαταμάχητη κριτική στα αντιμορφωτικά κυβερνητικά κριτήρια, στο περιεχόμενο της κυβερνητικής πολιτικής για απαξίωση και χλευασμό της γνώσης, γνώση νοούμενη ως δυνατότητα συνεκτικής κατανόησης και ενεργητικής ερμηνείας των φαινομένων της φυσικής, κοινωνικής και ιστορικής πραγματικότητας.

Εκφράζουμε τη ριζική μας εναντίωση στη αντικατάσταση της γνώσης, από τις «γνώσεις, ικανότητες, δεξιότητες», δηλαδή, ως

αποτέλεσμα της αφομοίωσης πληροφοριών μέσω της μάθησης. Δηλαδή, άθροισμα πληροφοριών που πρέπει να αφομοιώνονται χωρίς να ελέγχονται και προπαντός με συσκοτισμένη την αλληλουχία τους.

Εμείς, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας εξακολουθούμε πεισματικά στο πνεύμα των απαιτήσεων της εποχής και των μορφωτικών δικαιωμάτων του λαού και της νεολαίας, στο πνεύμα των αναγκών και απαιτήσεων για τη νεοελληνική αναγέννηση με τους εργάτες μπροστά, να λέμε ότι χρειάζεται δωδεκάχρονο δωρεάν, δημόσιο, ενιαίο βασικό σχολείο υποχρεωτικό για όλα τα παιδιά που στο στόχο και περιεχόμενο να έχει τη συγκρότηση μιας θεμελιωδώς συνεκτικής και επιστημονικής αντίληψης για το φυσικό, κοινωνικό και ιστορικό κόσμο.

Η κατανόησή του, η ενεργητική στάση απέναντι σε αυτό τον αντικειμενικό κόσμο θα είναι οι προϋποθέσεις μιας πολυμερούς διαμόρφωσης της ατομικής προσωπικότητας. Αυτή είναι η σημαία του επαναστατικού εργατικού κινήματος για την κοινωνική ισότητα των ανθρώπων με την κατάλυση της ταξικής συγκρότησης της κοινωνικής ζωής.

Λέμε, λοιπόν, αποκλειστικά δημόσιες επαγγελματικές σχολές, ενιαία αποκλειστικά δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, κατάργηση του διαχωρισμού σε δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο, κατάργηση του ανισότιμου δικτύου περί τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης και της αντιδιαστολής της προς τη γενική παιδεία και προπαντός όχι επαγγελματικές επιλογές στα άγουρα χρόνια της εφηβείας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Βουλευτής Α' Αθηνών και Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ ότι είναι μία από τις καλές στιγμές του Κοινοβουλίου, γιατί μας δίνεται η δυνατότητα να μιλήσουμε για το θέμα της εκπαίδευσης, των τεραστίων προβλημάτων βεβαίως, για ένα θέμα που όλα τα κόμματα και το καθένα από τη δική του πλευρά έχουν αγωνία και ενδιαφέρον.

Διαβάζοντας την επερώτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και ακούγοντας τους συναδέλφους κυρίους Βουλευτές, είναι σαφές ότι υπάρχουν τρεις μεγάλες ενότητες. Η μία αφορά τις μεταρρυθμίσεις και τις αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες τις βαθμίδες, πρωτοβάθμια, δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια, που είναι μεγάλη ανάγκη για τη χώρα. Είναι ανάγκες οι οποίες έχουν να κάνουν με τις εξελίξεις που γίνονται στο παγκόσμιο επίπεδο, αλλαγές στην τεχνολογία, στην παγκοσμιοποίηση, στην οικονομία, ανάγκες που πρέπει οπωσδήποτε ένα εκπαιδευτικό σύστημα να απαντά.

Η δεύτερη, είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές που έχουν να κάνουν με τις εκ των προτέρων παρεμβάσεις μας, ώστε να μην αναγκάζομαστε τα θέματα της κρίσης να τα αντιμετωπίζουμε απλά με περικοπές. Θα εξηγήσω.

Η τρίτη, είναι ο περιορισμός της σπατάλης, δηλαδή η ανάγκη να προχωρήσουμε σε συγχωνεύσεις Οργανισμών, σε πράξεις και δράσεις, οι οποίες βοηθούν να λειτουργήσουμε με λιγότερα χρήματα και με πιο αποτελεσματικό τρόπο.

Αυτές οι τρεις ενότητες, τις οποίες το Υπουργείο έπρεπε να θέσει σε κίνηση παράλληλα από την πρώτη στιγμή, γίνονται σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή για την οποία το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος παριστάνει ότι δεν συμβαίνει τίποτα. Δηλαδή, όλη αυτή η συζήτηση που κάνουμε σήμερα και όλα αυτά που ζούμε στη χώρα δεν συμβαίνουν σε μια ιδιαίτερη περίοδο, δεν συμβαίνουν σε μια βαθύτατη κρίση που όλα έχουν αλλάξει, αλλά γίνεται μια διαπιστωτική πράξη του κάθε γεγονότος, περιγράφουμε τα ζητούμενα, λέμε πόσο δραματικά είναι, αλλά ως να μη συμβαίνει τίποτα.

Δηλαδή, φαντάζομαι ότι με έκπληξη παρατηρείτε τη μείωση των κονδυλίων ή παρατήρησα τουλάχιστον τέσσερις φορές στις τοποθετήσεις σας, ότι έχετε μια απλή λύση, να βγει ένα έκτακτο κονδύλι, να δώσετε πόρους εδώ και εκεί.

Πρέπει να μας εξηγήσετε και από πού, να μας εξηγήσετε και πώς. Ξέρω την απάντησή σας: «να φορολογήσουμε το μεγάλο κεφάλαιο». Όλα αυτά γίνονται. Αυτά τα δύο χρόνια έγιναν πάρα

πολύ μεγάλες προσπάθειες, όχι όσες ήταν αναγκαίες, όσες ήταν δυνατές. Όλη αυτή η μεταφορά θα γίνει και γίνεται και γίνεται τεράστια προσπάθεια. Αλλά, πέρα από την περιγραφή, η οποία πολλές φορές παίρνει ακραίες εκφράσεις και ακραία χαρακτηριστικά, νομίζω ότι όλα τα κόμματα, είτε στη Συμπολίτευση, είτε στην Αντιπολίτευση, έχουν μία ευθύνη στο να αντιμετωπίσουμε το τεράστιο πρόβλημα της εκπαίδευσης.

Παίρνω την πρώτη ενότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα των αλλαγών στην εκπαίδευση. Από την πρώτη στιγμή –και την έχουμε κάνει ξανά αυτήν τη συζήτηση– είχα το μεγάλο δίλημμα: μέσα στην κρίση προχωράμε σε μεγάλες αλλαγές, προχωράμε σε αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος, των προγραμμάτων σπουδών, των θεμάτων των βιβλίων, των μεθόδων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, των όσων γίνονται στα σχολεία ή απλά διαχειριζόμαστε την κατάσταση;

Οι αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες τις χώρες είναι συνεχείς. Υπάρχουν πάντοτε ορισμένες σταθερές, αλλά υπάρχουν συνεχείς αλλαγές γιατί ο κόσμος τρέχει και το εκπαιδευτικό σύστημα δεν πρέπει να ακολουθεί, αλλά να είναι μπροστά.

Η εκτίμηση, λοιπόν, ήταν ότι και μέσα στην κρίση θα πρέπει όσο μπορούμε, με όλες τις δυνατότητες που έχουμε, να προλάβουμε και πάλι τις αλλαγές και να κάνουμε τις απαιτούμενες και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Εδώ, εγώ σέβομαι απολύτως το κείμενό σας όσον αφορά το κομμάτι των εκπαιδευτικών αλλαγών. Υπάρχει μία τελείως διαφορετική προσέγγιση, διαφορετική πολιτική, διαφορετική φιλοσοφία. Άρα, εδώ, οι διαφορές μας είναι μεγάλες και αγεφύρωτες.

Άκουσα που είπατε ότι εμείς είμαστε εκπρόσωποι του αστικού συστήματος και ως εκ τούτου έχουμε λίγο-πολύ ως στόχο να καταργήσουμε και να διαλύσουμε το εκπαιδευτικό σύστημα. Αυτές είναι απόλυτες ανοησίες, τις οποίες δεν δεχόμαστε και τις οποίες δεν δέχομαι, τουλάχιστον εγώ, εδώ μέσα στη Βουλή. Δεν υπάρχουν οι εκπρόσωποι του κομμουνιστικού συστήματος, που φροντίζουν για το λαό και οι εκπρόσωποι του αστικού συστήματος, που είναι εναντίον του λαού. Επιτέλους, μετά από τριάντα χρόνια συζήτησης θα πρέπει να σεβαστούμε ο ένας τον άλλον. Από διαφορετική οπτική γωνία ο καθένας έχει την πρόθεση να υπηρετήσει το λαό. Ας σεβαστούμε, λοιπόν, τη διαφορετική ιδεολογική προσέγγιση και το διαφορετικό εργαλείο. Αλλά, αυτή η δική προθέσεων αυτών που αγαπούν το λαό και αυτών που είναι εναντίον του λαού, δεν γίνεται πια να είναι αποδεκτή μετά από τριάντα πέντε χρόνια από τη Μεταπολίτευση.

Όλα τα ζητήματα, λοιπόν, είτε αφορούν το θέμα των προγραμμάτων των σπουδών, το θέμα της αξιολόγησης και της αυτοαξιολόγησης, το θέμα του ψηφιακού σχολείου, το θέμα της αντιμετώπισης των επιμέρους μαθημάτων, των παιδαγωγικών μεθόδων, το θέμα των αλλαγών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, της εξωστρέφειας των ιδρυμάτων, της σχέσης τους με την οικονομία και την παραγωγή, το θέμα της συνεχούς αξιολόγησης, της σύνδεσης της οικονομικής τους υποστήριξης με τους στόχους που επιτυγχάνουν, είναι θέματα για τα οποία υπάρχει διαφορετική φιλοσοφία και νομίζω, ότι δεν είναι αυτής της στιγμής να το συζητήσουμε. Στα επιμέρους νομοσχέδια εξαντλήσαμε και τα ιδεολογικά και τα πολιτικά επιχειρήματά μας και τα ουσιαστικά.

Έρχομαι, τώρα, στο θέμα της σημερινής κατάστασης. Έχετε απόλυτο δίκιο. Βεβαίως, αναλογικά υπάρχει τραγική μείωση σε σχέση με τον προϋπολογισμό και με το ΑΕΠ. Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου έχει το μικρότερο προϋπολογισμό που υπήρχε ποτέ στο Υπουργείο Παιδείας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή μπορούμε να την κρύψουμε; Ή μήπως σας προκαλεί έκπληξη; Λέω ότι δεν πρέπει να μας προκαλεί έκπληξη όταν ξέρουμε τον προϋπολογισμό κι όταν ξέρουμε ότι έχουμε μείωση σε όλες τις δαπάνες και μία εκτόξευση των τόκων. Γι' αυτό πρέπει να αλλάξουμε συνολικά την οικονομική πολιτική, όταν οι τόκοι κάθε ημέρα που περνάει εκτοξεύονται και ουσιαστικά μειώνουν όλες τις άλλες δαπάνες προς τα πίσω.

Έχουμε, λοιπόν, μία πραγματικότητα. Είναι έτσι όπως την περιγράφετε, με πάρα πολύ λίγους πόρους και με αυτούς τους λίγους πόρους θα πρέπει να πετύχουμε το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα. Πρώτον, πρέπει να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια

για να αντιμετωπίσουμε σπατάλες, κακή οργάνωση, αναδιαρθρώσεις, οι οποίες είναι αναγκαίες και δεύτερον, πρέπει να επικεντρώσουμε τους πόρους εκεί που χρειάζεται.

Θα ξεκινήσω από αυτό: ποιοι είναι οι πόροι που είχαμε; Μόνο οι πόροι από τα ευρωπαϊκά προγράμματα. Θέλω να είμαι απολύτως ειλικρινής. Όλα τα υπόλοιπα κονδύλια από το Υπουργείο Παιδείας ουσιαστικά αφορούν τη μισθοδοσία και υπάρχουν όλα τα ζητήματα που αφορούν τα λειτουργικά, που είναι οι δήμοι και το Υπουργείο Εσωτερικών.

Όμως, στο Υπουργείο Παιδείας, αυτός ήταν ο προϋπολογισμός και η δυνατότητα που είχαμε ήταν να αλλάξουμε το σχεδιασμό του ΕΣΠΑ και να μπορέσουμε να κατευθύνουμε αυτές τις δαπάνες –με τους περιορισμούς που υπάρχουν, γιατί, όπως ξέρετε, δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αυτούς τους πόρους όπως θέλουμε– στις αλλαγές και στην υποστήριξη των μεταρρυθμίσεων.

Εκεί δεν ήταν εύκολα τα πράγματα. Θέλω απλώς να σας θυμίσω ότι το 2009 η απορρόφηση των κονδυλίων ήταν στο 2%. Οι ανάγκες ήταν να αλλάξουμε όλο το σχεδιασμό και να εστιάσουμε τις δαπάνες του ΕΣΠΑ στα προγράμματα που θέλαμε. Έπρεπε να προχωρήσουμε στην υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων, μέσα σε ένα πολύ δύσκολο περιβάλλον, γιατί ενώ είχαμε τους κανόνες του ΕΣΠΑ που είναι ευρωπαϊκοί κανόνες και μία γραφειοκρατία που πρέπει να σας πω ως πρώην Επίτροπος ότι σε μεγάλο βαθμό οφείλεται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έπρεπε συνεχώς να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας και τις περιοριστικές αλλαγές που υπήρχαν για το δημόσιο τομέα όλη την προηγούμενη περίοδο από νόμους, οι οποίοι έρχονταν μετά από τις συμφωνίες που κάναμε στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου.

Έτσι, είχαμε την υποχρέωση να πετύχουμε στόχους και για δημοσιονομικούς λόγους, αλλά και για την ουσία, σε ένα πολύ δύσκολο περιβάλλον. Είχαμε και μία σημαντική απορρόφηση. Καταφέραμε, δηλαδή, να απορροφήσουμε 85 εκατομμύρια ευρώ τον Ιούνιο για προγράμματα που αφορούσαν αποκλειστικά τις αλλαγές στην παιδεία, ενώ απορροφήσαμε και 52 εκατομμύρια ευρώ τον Οκτώβριο, ξεπερνώντας τους στόχους. Θα καλύψουμε και ένα σημαντικό ποσοστό των στόχων του φθινοπώρου, με δεδομένο, κύριοι συνάδελφοι –και θα ήθελα να το σκεφτείτε αυτό– το πόσα προβλήματα αντιμετώπισε αυτό το φθινόπωρο η Δημόσια Διοίκηση και τι επιπτώσεις υπάρχουν, όταν το ΜΑΣ καταλαμβάνει για είκοσι πέντε ημέρες τη διοίκηση ενός πανεπιστημίου και δεν γίνεται καμμία πράξη, ούτε καν απορρόφηση, ούτε καν χρήση αυτών των κονδυλίων που υπάρχουν! Το ίδιο συμβαίνει όταν πάει και κλείνει το Λογιστήριο του Κράτους για είκοσι ημέρες, δεν γίνεται καμμία πράξη και δεν μπορούμε να απορροφήσουμε ούτε αυτά τα στοιχειώδη χρήματα που έχουμε! Ας σκεφτεί ο καθένας από την πλευρά του, με ό,τι κάνει, αν βοηθάει λίγο, ή πόσο μεγάλο πρόβλημα δημιουργεί!

Αναφερθήκατε σε πολύ συγκεκριμένα ζητήματα. Ένα απ' αυτά, το οποίο περιγράφεται τις τελευταίες ημέρες, είναι το θέμα των προβλημάτων που υπάρχουν στην ελληνική κοινωνία και στις ελληνικές οικογένειες, όσον αφορά τη φτώχεια.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι ένα από τα πιο ευαίσθητα θέματα. Δεν το αμφισβητώ, αλλά θα παρακαλούσα πάρα πολύ να έχω τα στοιχεία των δασκάλων που είπατε ότι έχουν μαθητές, οι οποίοι παίρνουν φαγητό από τα σκουπίδια, γιατί αν υπάρχουν αυτοί οι δάσκαλοι, θα έπρεπε αμέσως να έχουν δώσει τα στοιχεία στις διευθύνσεις, προκειμένου να παρέμβουμε και με το Υπουργείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης και με το Υπουργείο Παιδείας! Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν τέτοια περιστατικά, να καταγγέλλονται στα κόμματα και στις εφημερίδες και να μην καταγγέλλονται στο Υπουργείο!

Σας υπενθυμίζω ότι μόλις βγήκε το θέμα στα κανάλια πριν από τρεις μήνες, ζήτησα από το συγκεκριμένο σύλλογο εκπαιδευτικών να μου δώσει τα στοιχεία! Δεν μου έδωσαν ούτε ένα μέχρι σήμερα! Δεν υπάρχει πρόβλημα; Όχι, υπάρχουν προβλήματα τα οποία τα αντιμετωπίζουμε κατά σχολεία! Αυτή τη στιγμή υπάρχει συνεννόηση με όλους τους δασκάλους, με τους συλλόγους, με τις σχολικές επιτροπές, με τα σχολικά συμβούλια. Σε κάθε σχολείο, στα σχολικά συμβούλια συμμετέχουν οι εκπαιδευτικοί, οι γονείς, οι οποίοι πρέπει αμέσως να καταγράφουν αυτά τα περι-

στατικά.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα. Δεν ισχύει αυτή η απλή λογική «κάντε συσσίτια στα σχολεία»! Ξέρετε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει! Δεν πρέπει να γίνει! Δεν είναι δυνατόν να γίνει! Όμως, εκεί όπου υπάρχουν ειδικά προβλήματα, στις ζώνες εκπαιδευτικής προτεραιότητας, αυτές με τις οποίες διαφωνείτε απολύτως, δηλαδή εκεί όπου έχουμε μεγάλη σχολική διαρροή, που έχουμε παιδιά από ειδικές κατηγορίες, παιδιά σε συνοικίες με πολύ μεγάλα προβλήματα, εκεί υπάρχει ειδική αντιμετώπιση. Βεβαίως, αυτό δεν το κάνουμε θέμα στα κανάλια ούτε στη Βουλή. Εκεί θα υπάρχει ειδικό πρόγραμμα.

Υπάρχει ήδη υποστήριξη των παιδιών, όταν έχουν ανάγκη, σε όλη τη σχολική κοινότητα, με τη βοήθεια των σχολικών επιτροπών, των δήμων και των μη κυβερνητικών οργανώσεων βεβαίως, γιατί τα προβλήματα δεν είναι μόνο στα σχολεία. Μιλήσατε πολύ σωστά για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Δεν είναι κάτι που το ξέρω, αλλά φαντάζομαι ότι το ξέρει το αντίστοιχο Υπουργείο. Όμως, δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν γενικώς καταγγελίες στα μέσα, για να γίνεται θέμα και να έχουν δημοσιότητα κάποιοι άνθρωποι για ένα ή δύο λεπτά ως υπεύθυνοι λειτουργοί και να μη δίνουν στοιχεία στον υπεύθυνο φορέα, που είναι η Διεύθυνση Εκπαίδευσης!

Είναι πάρα πολύ σοβαρό θέμα αυτό, για να γίνεται τόσο εύκολα πρώτο θέμα. Είπατε ένα φοβερό πράγμα. Υπάρχει διευθυντής που ξέρει ότι υπάρχουν παιδιά που πάνε στα σκουπίδια κι αυτός ο διευθυντής δεν έχει έρθει στον Υπουργό Παιδείας να σπάσει την πόρτα; Δεν το καταλαβαίνω αυτό το πράγμα. Παρακαλώ, λοιπόν, να μας δώσετε τα στοιχεία, για να το αντιμετωπίσουμε αμέσως, όχι για κανέναν άλλο λόγο.

Υπάρχει, λοιπόν, πράγματι ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Το αντιμετωπίζουμε σε όλη την ελληνική κοινωνία κι όχι μόνο στα παιδιά. Η κρίση είναι βαθιά και όλοι, χρησιμοποιούμε όλες τις δυνατότητες που έχουμε, η πολιτεία, η αυτοδιοίκηση, η εκκλησία, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, τα σχολικά συμβούλια, τα τοπικά συμβούλια, οι οργανώσεις σε κάθε περιοχή. Αυτό σημαίνει μία κοινωνία αλληλεγγύης, η οποία αντιμετωπίζει τα θέματα στην περίοδο της κρίσης.

Τι είναι αυτό που μου λέτε για κρατικά συσσίτια; Τι είναι αυτή η λογική;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Μην το εκχυδαΐζετε τελείως.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Αυτό είπατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Μιλάμε για ένα μικρό γεύμα.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Αυτό είπατε κι αυτό ξέρετε ότι δεν μπορεί να γίνει, ούτε είναι σωστό να γίνει.

Όταν, λοιπόν, θέλουμε να μιλάμε γι' αυτά τα θέματα, πρώτον να σεβόμαστε την αξιοπρέπεια των ανθρώπων, δεύτερον, να γίνεται με το σωστό θεσμικό τρόπο για να αντιμετωπίζονται, τρίτον, να μη γίνονται για επικοινωνιακούς λόγους και τέταρτον, παρακαλώ τα στοιχεία να έρχονται σε εμένα, στον διευθυντή κι όχι στις εφημερίδες. Πίσω απ' όλα αυτά υπάρχουν άνθρωποι.

Έρχομαι στα επόμενα θέματα, στα θέματα των εκπαιδευτικών. Η αλήθεια είναι –και την έχω πει πολλές φορές από εδώ– ότι φέτος, που είναι πραγματικά μία από τις πιο δύσκολες χρονιές, το εκπαιδευτικό έργο βγήκε και βγαίνει, τα σχολεία μας λειτουργούν –προσέξτε– και θαυματοουργούν, γιατί μην ξεχνάτε ότι στα ελληνικά σχολεία γίνονται θαύματα και σήμερα. Κάνουμε μία τιτάνια προσπάθεια κάθε μέρα να παρουσιάζουμε όλα τα λαμπρά παραδείγματα της χώρας.

Δείτε τι γίνεται στο Ρέθυμνο, δείτε τι γίνεται στο Πήλιο, δείτε τι γίνεται στις γειτονιές της Αθήνας, δείτε τα σχολεία που ήρθαν από τα χωριά και παρουσίασαν καταπληκτική δουλειά για τα εκατό χρόνια του Παπαδιαμάντη ή του Τσίρκα. Δείτε τη δημιουργία και μη βγάξετε μόνο τη μαύρη εικόνα του εκπαιδευτικού συστήματος.

Αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα, λοιπόν, λειτουργήσει, γιατί οι εκπαιδευτικοί, των οποίων ο μισθός πράγματι μειώθηκε δραματικά –όπως και όλων των δημοσίων υπαλλήλων, όπως και όλων των Ελλήνων– στην πλειοψηφία τους λειτουργούν με αίσθημα αποστολής.

Λέτε για το ότι μειώθηκε στα 605 ευρώ. Ξέρετε τι έγινε; Στο νέο βαθμολόγιο, οι εκπαιδευτικοί μπήκαν στην κατηγορία των ΠΕ και έχουν τη μισθοδοσία που έχουν όλοι οι εκπαιδευτικοί με τα αντίστοιχα προσόντα. Πάμε σε αυτό το νούμερο μετά από ειδικές κρατήσεις και με την πιο δυσμενή πλευρά. Όμως ο πρώτος μισθός είναι 1.090, όπως είναι όλων αυτών που μπαίνουν στο δημόσιο με ανώτατες σπουδές.

Είμαστε ευχαριστημένοι; Όχι βεβαίως. Έγινε μία προσπάθεια να αντιμετωπιστεί το θέμα των εκπαιδευτικών, όπως αντιμετωπίζεται -και αυτό θέλαμε- με ίσους όρους ένας πτυχιούχος που μπαίνει στο Υπουργείο Οικονομικών και ένας πτυχιούχος που μπαίνει στο Υπουργείο Παιδείας να έχουν την ίδια βάση. Αυτό δεν σημαίνει ότι επηρεάστηκε με άλλον τρόπο, απ' ό,τι όλων των άλλων δημοσίων υπαλλήλων, ο μισθός των εκπαιδευτικών. Όμως είναι αληθές ότι τα προβλήματα είναι πάρα πολλά, όπως είναι για όλη την κοινωνία.

Κλήθηκαν να αντιμετωπίσουν ακόμα ένα θέμα, το θέμα των βιβλίων. Έχω μιλήσει αρκετές φορές στη Βουλή. Υπήρξε ένα τεράστιο ζήτημα, το οποίο, εξήγησα αναλυτικά. Υπενθυμίζω ότι φέτος, για λόγους που τους έχω εξηγήσει, το Ελεγκτικό Συνέδριο με καθυστέρηση παράνομη εβδομήντα πέντε ημερών, έδωσε την έγκριση για την αγορά του χαρτιού. Δεν θα σταματήσω εδώ, γιατί όλα αυτά θα έρθει η στιγμή που θα δοθούν με λεπτομέρεια για να αποδοθούν και οι ευθύνες, που είναι σε εξέλιξη, γιατί, όπως ξέρετε, υπάρχει σε εξέλιξη πειθαρχικό συμβούλιο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Όμως, εγώ ως Υπουργός Παιδείας, έπρεπε να δώσω από την πρώτη στιγμή μάχη για να αντιμετωπιστεί αυτό το πρόβλημα. Κανέναν δεν ενδιαφέρει και δεν πρέπει να ενδιαφέρει, ούτε κανείς θα εξηγήσει από τους γονείς ή τους δασκάλους ή τους μαθητές, γιατί έγινε αυτό που έγινε. Όμως υπήρξε σειρά δράσεων. Για τα βιβλία που αφορούν τον οργανισμό εκδόσεων -τον οποίο, όπως ξέρετε, κλείνουμε- υπήρξε νομοθετική ρύθμιση και αλλάζει όλο το θεσμικό πλαίσιο, για να μην ξανασυμβεί ποτέ κάτι τέτοιο. Όμως, τα βιβλία αντιμετωπίστηκαν συνολικά στο θέμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ένα θέμα είναι η παραγωγή και η διανομή από τον Οργανισμό Εκδόσεων. Έδωσα στη Βουλή τα νούμερα. Το 92% των βιβλίων έχουν εκτυπωθεί κι αυτά τα οποία δεν έχουν εκτυπωθεί είναι τεύχη τα οποία αφορούν το Φεβρουάριο, το Μάρτιο, την επόμενη περίοδο.

Όλα αυτά κατά προτεραιότητα διανεμήθηκαν, ξεκινήσαμε από νησιά, από ορεινές περιοχές και πιθανόν να υπήρχαν κάποια προβλήματα στο κέντρο, το οποίο βάλαμε ως δεύτερη προτεραιότητα. Αυτά είναι τα βιβλία που αφορούν το Νοέμβριο. Την ίδια στιγμή, όμως, υπάρχουν τα βιβλία τα οποία υπήρχαν σε αποθέματα, εννέα εκατομμύρια βιβλία, τα οποία δεν είχαν χρησιμοποιηθεί, ήταν στις αποθήκες των σχολείων. Ήρθαν στην επιφάνεια, λειτούργησαν από την πρώτη μέρα.

Τρίτο στοιχείο. Στα περισσότερα σχολεία και από τους εκπαιδευτικούς λειτούργησε η επαναχρησιμοποίηση των βιβλίων. Ήταν ένας θεσμός που τον είχαμε ξεκινήσει από πέρυσι. Τα παιδιά της μιας τάξης έδωσαν τα βιβλία στα παιδιά της άλλης τάξης.

Τέταρτο στοιχείο. Με το Εθνικό Τυπογραφείο αμέσως στα τέλη Σεπτεμβρίου, κάναμε τεύχη όπου είχαμε όλα τα μαθήματα του γυμνασίου μέχρι τα Χριστούγεννα, ώστε να μην υπάρχει πρόβλημα, ειδικά στο γυμνάσιο, και να δώσουμε προτεραιότητα στις άλλες βαθμίδες.

Πέμπτον, λειτούργησε το ψηφιακό σχολείο, το οποίο τόσο πολύ απεχθάνεστε. Δεν μπορώ να φανταστώ κόμμα, σκεπτόμενο άνθρωπο, πολιτική τάξη η οποία να αντιδρά τόσο πολύ στο ψηφιακό σχολείο από την πρώτη ημέρα που το συζητήσαμε! Το ψηφιακό σχολείο είναι ένα μεγάλο στοίχημα για τη χώρα. Λειτουργεί πλήρως. Αυτή τη στιγμή όλα τα βιβλία είναι στο διαδίκτυο.

Επίσης, τα ψηφιακά φροντιστήρια που τόσο απαξιωτικά αναφερθήκατε -και για τα οποία βεβαίως μας χτυπάνε τα φροντιστήρια, όπως ξέρετε- τι κάνουν; Δίνουν τη δυνατότητα σε κάθε παιδί, όποια ώρα της ημέρας και σε όποιο σημείο θέλει, να πατήσει με ένα κουμπί και να δει μία υποδειγματική διδασκαλία, να μπει και να δει ένα μάθημα των μαθηματικών, τα διανύσματα, ένα μάθημα

της φυσικής, τις ταλαντώσεις, να δει τη διδασκαλία όποια στιγμή θέλει, να δει επιπλέον ασκήσεις, να δει επιπλέον βοηθήματα και να το κάνει απ' το σπίτι του, χωρίς να χρειάζεται να είναι συνδεδεμένος στο διαδίκτυο. Ναι, χωρίς να είναι.

Γιατί είναι ένα πρόγραμμα το οποίο έχει τη δημοσιότητά του, όπου η δημοσιότητα κάθε προγράμματος, όπως ξέρετε, είναι υποχρεωτική από το ΕΣΠΑ. Είναι υποχρεωτική! Σε κάθε δράση που κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να υπάρχει και η δημοσιοποίησή της. Και βεβαίως είναι στη διάθεσή σας, γιατί έχω ήδη τα στοιχεία.

Αντί, όμως, να πάτε στην ουσία και να πείτε πόσο σημαντική είναι αυτή η βοήθεια που δίνεται σε κάθε παιδί, μου μιλάτε για «πράσινα άλογα» και μου μιλάτε για μελέτες που έγιναν και έδειξαν ότι κάνει κακό το ψηφιακό σχολείο και η πληροφορική στα παιδιά, που ήμασταν εικοστή τέταρτη χώρα στις είκοσι επτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήμασταν εικοστή τέταρτη χώρα και ότι η μάχη που έχουμε είναι με τη νέα εποχή!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα ήθελα να επιστρέψω -δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ- στο σημαντικό θέμα των εκπαιδευτικών, επειδή έγινε πολύ συζήτηση. Όπως ξέρετε, στην τεράστια προσπάθεια που έγινε για την αντιμετώπιση των στόχων που είχαμε για το θέμα του δημοσίου, ελήφθη η απόφαση για το θεσμό της εφεδρείας. Ήταν ένας θεσμός, μία πολιτική η οποία εφαρμόστηκε για πρώτη φορά. Είχε περισσότερο συμβολικό, παρά δημοσιονομικό χαρακτήρα.

Είναι σαφές -για να μιλήσω για την εκπαίδευση- ότι ο θεσμός της εφεδρείας με τη μορφή που έγινε, έκλεισε τον κύκλο του. Είναι σαφές ότι οι όποιες αλλαγές στην ορθολογική διαχείριση του ανθρωπίνου δυναμικού, στη σωστή λειτουργία του δημοσίου σε όλους τομείς και στην εκπαίδευση, πρέπει να λαμβάνει πια υπ' όψιν πολύ σοβαρές δραστηριότητες, όπως είναι η αξιολόγηση, όσον αφορά στην εκπαίδευση η σωστή λειτουργία του κάθε σχολείου, με την κάρτα σχολείου η οποία δίνει το κάθε στοιχείο, έτσι ώστε να ξέρουμε τις ώρες, τους εκπαιδευτικούς τα παιδιά, ούτως ώστε να μπορέσει να υπάρξει ένας πλήρης εξορθολογισμός και βέβαια, οι στόχοι. Γιατί οι στόχοι είναι είκοσι παιδιά στην τάξη, είκοσι πέντε παιδιά στη δευτεροβάθμια.

Θα ήθελα να μου δώσετε αυτά τα τριάντα παιδιά που έχετε, γιατί εγώ έχω τα στοιχεία απ' όλη την Ελλάδα και είχαμε επί όλων των σχολείων 0,28% τάξεις -προσέξτε!- με είκοσι οκτώ-είκοσι εννέα παιδιά. Πού; Μόνο εκεί που δεν υπήρχαν αίθουσες. Όταν, λοιπόν, από τα δεκαπέντε χιλιάδες σχολεία, από ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες παιδιά επιλέγετε το 0,28% για να πείτε ότι έχουμε τριάντα παιδιά, θα ήθελα να ξέρω πόσο πιστευτός γίνεται ο λόγος σας.

Διδάκτρα, συγγράμματα, πάσο: για τα συγγράμματα έχετε κατανοήσει τι έχει γίνει τα δύο τελευταία χρόνια; Με τον τρόπο που λειτουργούσαν τα συγγράμματα, κάθε εξαμήνο τετρακόσιες εξήντα χιλιάδες φοιτητές έπαιρναν από δέκα συγγράμματα ο καθένας κατά μέσο όρο. Μόλις μπήκε το πρόγραμμα του ελέγχου και έπρεπε ηλεκτρονικά να υπάρχει καταγραφή, από τις τετρακόσιες εξήντα χιλιάδες φοιτητές το εξάμηνο φτάσαμε στις διακόσιες εξήντα χιλιάδες. Ποιος τα πλήρωνε αυτά τα επιπλέον συγγράμματα;

Πάσο: φυσικά και παίρνουν όλοι οι φοιτητές πάσο, δηλαδή αυτοί που δικαιούνται. Γιατί φέτος έχουμε διακόσιες πενήντα χιλιάδες λιγότερα πάσο από τις άλλες χρονιές, τώρα που μπήκε τάξη και ελέγχονται με τον κωδικό τους όλοι οι φοιτητές; Αυτά δεν απασχολούν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος; Δεν έχει μεγάλη σημασία το ότι αυτήν τη στιγμή «χτυπάμε» σπατάλες που αφορούν τον ελληνικό λαό;

Βέβαια, για να κλείσουμε απολύτως την ιστορία των διδάκτρων, δεν υπάρχει κανένα τμήμα, καμμία σχολή, κανέναν προπτυχιακό χώρο στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ που να υπάρχει θέμα διδάκτρων. Ούτε μπήκε ποτέ, ούτε συζητήθηκε ποτέ. Θέλω, λοιπόν, να το διαψεύσω με τον πλέον απόλυτο τρόπο γιατί άλλα είναι τα προβλήματα των πανεπιστημίων.

Τα πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά ιδρύματα αυτήν τη στιγμή

εφαρμόζουν το νέο νόμο. Προφανώς και τον εφαρμόζουν, αλλιώς δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν. Κατανοώ και σέβομαι τις αντίθετες απόψεις για το νόμο, τις έχω σεβαστεί και στη Βουλή, όμως, είναι νόμος της πολιτείας και θα παρακαλούσα και το Κομμουνιστικό Κόμμα –παρακαλώ στη δευτερολογία για τη θέση σας- να μας εκφράσει την άποψή του για το αν πρέπει να εφαρμόζονται ή όχι οι νόμοι και αν μπορούν και αν είναι λογικό να υπάρχουν απειλές προς καθηγητές οι οποίοι εφαρμόζουν το νόμο ή απειλές ότι θα χτυπηθούν κάλπες, ότι θα καούν κτήρια ή δεν ξέρω τι άλλο. Είμαστε ή δεν είμαστε συγκροτημένη πολιτεία; Αυτός ο νόμος ο οποίος είναι απαίτηση του ελληνικού λαού, όπως και πολλοί άλλοι νόμοι, ψηφίστηκε από διακόσιους εξήντα Βουλευτές. Δεν μπορεί παρά να είμαστε υποχρεωμένοι ως πολιτεία να τον εφαρμόσουμε δίνοντας όλη τη βοήθεια που χρειάζεται τα πανεπιστήμια και τα τεχνολογικά ιδρύματα που πραγματικά κάνουν έναν τεράστιο αγώνα. Αφού έχουμε πολύ θετικές νησίδες αριστείας, γιατί και πάλι σταματάμε μόνο στην αρνητική εικόνα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή είναι μία πάρα πολύ δύσκολη χρονιά για την παιδεία, όπως θα είναι και οι επόμενες. Είναι, όμως, η σπονδυλική στήλη του έθνους, είναι η σπονδυλική στήλη της χώρας και του λαού μας και όλοι μας, όχι μόνο ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας αλλά και το κάθε κόμμα, αλλά και ο κάθε πολιτικός, έχουμε μεγάλη ευθύνη και για όσα δεν γίνονται αλλά και για όσα γίνονται αρνητικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή και τη χαρά να ανακοινώσω στο Σώμα ότι έχουμε επισκεπτεθεί από μία έξοχη ελληνική πόλη που έλκει την καταγωγή της και είναι κτισμένη πάνω στην αρχαία πόλη Τρίκα ή Τρίκη της τρίτης χιλιετίας προ Χριστού, η οποία έλκει επίσης την καταγωγή της και το όνομά της από τη νύμφη Τρίκη, κόρη του Πηνειού ή κατ' άλλους του Ασωπού. Μιας και μιλάμε για την παιδεία, ας κάνουμε και λίγο μάθημα ιστορίας και ας υποδεχθούμε κατ' αυτόν τον τρόπο τα πολύ όμορφα σαραντα πέντε παιδιά, μαθητές και μαθήτριες και τους τρεις εκπαιδευτικούς από το 7ο Γενικό Λύκειο Τρικάλων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και μεταξύ αυτών και οι κ.κ. Βουλευτές Χάιδος, Μαγκούφης, Μερεντίτη, Λέγκας, Χατζηγάκης.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιος Παφίλης, Βουλευτής Α' Αθηνών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Η κυρία Υπουργός μας έθεσε ένα ερώτημα, αν δηλαδή γνωρίζουμε σε ποια χρονική στιγμή γίνεται αυτή η επερώτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και προφανώς εννοούσε την κρίση.

Κυρία Διαμαντοπούλου, εμείς μιλήσαμε για την κρίση το 1997 όταν εσείς υποσχόσασταν παραδείσους στον ελληνικό λαό και τη νεολαία. Εμείς λέμε και επιμένουμε -και η πραγματικότητα μας το επιβεβαιώνει- ότι το σάπιο καπιταλιστικό σύστημα έχει τελειώσει, ότι γυρίζει την ανθρωπότητα πολλά χρόνια πίσω, ότι όχι μόνο δεν δίνει αυτά που θέλουν οι σύγχρονες ανάγκες, αλλά παίρνει και ό,τι υποχρεώθηκε να δώσει κάτω από τον αγώνα των εργαζομένων.

Μη μας λέτε, λοιπόν, ότι δεν γνωρίζουμε τη στιγμή. Γνωρίζουμε τη στιγμή και της καπιταλιστικής ανάπτυξης και της καπιταλιστικής κρίσης. Και από τις δυο βγήκαν πιο φτωχοί αυτοί που παράγουν τον πλούτο και πιο πλούσιοι αυτοί που τον καρπώνονται, τον κλέβουν, τον ληστεύουν. Και εδώ είναι η μεγάλη μας διαφορά. Γνωρίζουμε πολύ καλά και έχουμε και προτάσεις.

Μας είπατε ότι λέμε και ανοησίες. Δεν υποστηρίζετε τον καπιταλισμό εσείς; Ποιον υποστηρίζετε; Το σοσιαλισμό, όπως τον καταλαβαίνετε, τον έχετε απαρνηθεί εδώ και πολλά χρόνια. Δεν τον υπηρετείτε και προσωπικά και σαν κόμματα και εσείς και η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Γιατί παρεξηγείστε, λοιπόν, όταν σας λέμε ότι υπηρετείτε τις ανάγκες της αστικής τάξης και του αστικού συστήματος;

Μάλιστα για δεύτερη φορά επαναλαμβάνετε ότι έχει τελειώσει ο εμφύλιος. Ο εμφύλιος εκείνος με εκείνη τη μορφή έχει τελει-

ώσει. Αλλά καθημερινά γίνεται, κυρία Διαμαντοπούλου. Για πείτε μας, λοιπόν, το παιδί του βιομήχανου, του εφοπλιστή, του μεγαλέμπορου, των άλλων αεριτζήδων, ζει το ίδιο τις συνέπειες της κρίσης με τα παιδιά του ενός εκατομμυρίου ανέργων; Είναι το ίδιο αυτοί που ζουν μέσα στον πλούτο και τη χλιδή, που λυμαινόνται τον ιδρώτα των εργαζομένων, στα θέματα της εκπαίδευσης με τα παιδιά της εργατικής οικογένειας στην οποία ο ένας είναι άνεργος και ο άλλος παίρνει 300 και 400 ευρώ; Για δείτε πως ζει μια λαϊκή οικογένεια και δείτε πως ζουν αυτοί που κατέχουν τον πλούτο.

Να, λοιπόν, ποιος εμφύλιος γίνεται καθημερινά. Εκτός και αν καταργήσατε τις τάξεις και έχετε φέρει αταξική κοινωνία. Μη μας εγκαλείτε, λοιπόν, γι' αυτό. Αυτή είναι η ωμή, βάρβαρη πραγματικότητα που φέρνει αυτό το σύστημα.

Να μιλήσουμε με καθαρές κουβέντες εδώ. Είναι προφανές ότι συγκρούονται δύο θεμελιακά διαφορετικές, πολιτικές αντιλήψεις και στα θέματα της παιδείας που είναι φυσικά απότοκες από το τι υποστηρίζει ο καθένας και τι υποστηρίζει κάθε πολιτική δύναμη.

Θα μιλήσω πιο συγκεκριμένα για την παιδεία. Εσείς όλοι όσοι υπερασπιζέστε τον καπιταλισμό, πιστεύετε ότι κινητήρια δύναμη της κοινωνίας είναι ο νόμος του κέρδους, είναι τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Η ιδιωτική πρωτοβουλία, όπως λέτε -δηλαδή, η ληστεία των παραγωγών του πλούτου- αναπτύσσει την κοινωνία, μεγαλώνει το προϊόν, μοιράζεται και περνάει όλοι καλά. Και είναι φυσιολογικό, λοιπόν, αφού πιστεύετε σε αυτό το σύστημα να λέτε ότι η εκπαίδευση πρέπει να υπηρετεί αυτό το βασικό στόχο. Δηλαδή, να αυξάνει το κέρδος των επιχειρηματιών, αυτών που είναι η καρδιά της οικονομίας, όπως λέτε εσείς. Να το πείτε ανοιχτά και να πείσετε και το λαό σήμερα. Να το απαντήσετε. Και εδώ δεν μπορείτε, γι' αυτό το σύστημά σας είναι τελειωμένο. Δεν είναι χθες. Είναι Μεσαίωνας. Σήμερα πρέπει να το απαντήσετε. Επιστήμη, τεχνολογία, παραγωγικότητα της εργασίας, κοινωνικό πλούτος τεράστιος, απίστευτες δυνατότητες της κοινωνίας. Και εσείς ζητάτε σ' αυτούς που τον παράγουν να γυρίσουν κυριολεκτικά εκατό χρόνια πίσω. Γι' αυτό λέω ότι είναι χθες και προχθές.

Άρα, με βάση αυτήν τη στρατηγική -για να μιλήσουμε με καθαρές κουβέντες και να καταλαβαίνει και ο ελληνικός λαός- προσπαθείτε πρώτα απ' όλα στον τομέα της εκπαίδευσης να χειραγωγήσετε ιδεολογικά καθηγητές, μαθητές, φοιτητές και αν μπορείτε και τους γονείς τους. Δηλαδή, να περάσετε ένα τέτοιο πλαίσιο εκπαίδευσης όπου δεν θα διαμορφώνονται ισχυρές προσωπικότητες, δεν θα διαμορφώνονται μαθητές, φοιτητές με κριτική και ανατρεπτική διάθεση για να αλλάξουν την κοινωνία, αλλά να είναι υποταγμένοι, χειραγωγήσιμοι, να λειτουργούν στο πλαίσιο του συστήματος και να αποδέχονται ως δεδομένα όσα τους σεβρίρετε.

Για παράδειγμα, η επιχειρηματικότητα είναι βασικό στοιχείο που πρέπει να το μάθει από το δημοτικό. Ανταγωνισμός; Πρέπει να το μάθει από το δημοτικό. Όλοι θα γίνουν επιχειρηματίες, όπως όλοι έγιναν γιάπηδες τη δεκαετία του '90. Ατομισμός, κοίτα τον εαυτό σου, διαστρέβλωση της ιστορίας, άρα, να είσαι καλά υποταγμένος στο σύστημα. Και τέτοιους καθηγητές -προσπαθείτε και δεν το πετυχαίνετε- προσπαθεί αντικειμενικά να φτιάξει το ίδιο το σύστημα.

Δεύτερον, για ποιο λόγο τους θέλει αυτούς και τι στόχο βάζει στην εκπαίδευση;

Βάζει στόχο την παραγωγή φθηνού, ευέλικτου εργατικού δυναμικού χωρίς δικαιώματα, προσφορά στην αγορά της εργασίας. Γι' αυτό λέτε «δεξιότητες» και όχι «γνώση».

Θα θυμίσω -δεν θυμάμαι ακριβώς τη χρονιά, ήταν στο τέλος της δεκαετίας του '80, το '86, ή το '87- ότι όταν ο Βρετανός επίτροπος είχε έρθει σε μια συγκέντρωση των πρυτάνεων στο Μέγαρο Μουσικής, είπε ωμά: «Αυτά που ξέρατε ότι η παιδεία πρέπει να βγάζει ισχυρές προσωπικότητες, να καλλιεργεί ολόπλευρη γνώση και της φύσης και των νόμων κίνησης της κοινωνίας, ξεχάστε τα». «Η παιδεία», είχε πει επί λέξει, «πρέπει να υπηρετεί τις ανάγκες της αγοράς». Και αυτοί ακριβώς κάνετε.

Τρίτον, εκπαίδευση-παιδεία: χώρος κερδοσκοπίας των επιχειρήσεων. Πώς; Με την άμεση σύνδεση -δεν θέλω να τα επανα-

λάβω, ειπώθηκαν πριν, τα είπαμε και στους νόμους- και με την ιδιωτική παιδεία.

Εδώ να ανοίξουμε μια μεγάλη παρένθεση. Πρώτον, ιδιωτικά σχολεία. Να δούμε τι προσφέρει το κράτος από τη δωρεάν παιδεία, από τη φορολογία, τον ιδρώτα και το μόχθο του εργαζόμενου που μαζεύει. Δεύτερον, επαγγελματικές σχολές. Πληρώνουν οι γονείς. Αθλητισμός; Τι προσφέρει σε ένα παιδί το κράτος σήμερα, το 2011; Όλοι οι γονείς πληρώνουν. Θέλει να πάει μπάσκετ; Θα πληρώσει. Θέλει να πάει μπαλέτο; Θα πληρώσει. Θέλει να πάει σε μια πολεμική τέχνη ή σε οτιδήποτε άλλο, μουσική; Ό,τι θέλει να μάθει όλα πουλιούνται και αγοράζονται. Ποια είναι, λοιπόν, η δωρεάν παιδεία; Τι του προσφέρετε μέσα από το σύγχρονο σχολείο το 2011; Τίποτα. Συνέχεια το χέρι είναι στη τσέπη και οι λαϊκές οικογένειες φυσικά γονατίζουν, γιατί τα παιδιά της αστικής τάξης τα έχουν και στο σπίτι τους ακόμα και δεν έχουν τέτοιου είδους προβλήματα. Και στον τομέα του πολιτισμού και παντού τα ίδια συμβαίνουν.

Αυτά όλα τι είναι; Τι κοινωνία είναι αυτή; Είναι η κοινωνία της αγοραπωλησίας της εκπαίδευσης.

Τέταρτη πλευρά είναι η μείωση των δαπανών. Δεν θέλω να σταθώ στα στοιχεία. Αυτά ειπώθηκαν. Όταν έρχεσαι και μειώνεις 83% στην πρωτοβάθμια, 57% στη δευτεροβάθμια και δίνεις και 100% αύξηση σε δύο χρόνια στη διά βίου μάθηση, δηλαδή στις επιχειρήσεις, φαίνεται καθαρά ποια είναι αυτή η πολιτική. Και λέμε εμείς ότι έχει στρατηγική, έχει φιλοσοφία. Αυτό υπάρχει. Θέλετε η συντριπτική πλειοψηφία των παιδιών της εργατικής τάξης να έχουν ημιμάθεια και να περάσουν γρήγορα σαν ένα φθινό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό γιατί τα στελέχη πλέον των επιχειρήσεων, οι ανώτεροι, αυτοί που διευθύνουν και την οικονομία πάνε στο MIT και πάνε σε διάφορα άλλα. Πέρασε η εποχή που υποχρεώθηκε ο καπιταλισμός να κάνει μαζική εισαγωγή στα πανεπιστήμια και αλλού, για να μπορέσει να διαμορφώσει στελέχη γιατί ήταν σε άλλη περίοδο ανάπτυξης και αυτό το γνωρίζετε και εσείς.

Άρα, υπάρχει μια γενικότερη στρατηγική και το νέο σχολείο, το νέο πανεπιστήμιο αφορά ριζικές μακροχρόνιες προσαρμογές.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της κρίσης, θα τις κάνετε αυτές τις αλλαγές έτσι ή αλλιώς, είτε υπήρχε κρίση είτε δεν υπήρχε. Εδώ απλώς υλοποιείται το «η κρίση είναι ευκαιρία». Δηλαδή, βρήκαμε παπά, να τους θάψουμε όλους, γιατί αυτές οι αλλαγές όντως έχουν γίνει εδώ και αρκετά χρόνια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποια είναι τα αποτελέσματα, όμως, όλης αυτής της πολιτικής; Όλοι οι Ευρωπαίοι ζουν στον παράδεισο, δεν έχουν ανεργία, δεν υπάρχουν μέτρα λιτότητας, δεν γίνονται όλα αυτά τα οποία γίνονται.

Τα αποτελέσματα και αυτών των μέτρων για τη λαϊκή οικογένεια είναι ολέθρια. Ας πάρουμε –και καλό θα ήταν να πάρουμε– μια μέση λαϊκή οικογένεια. Πρώτο θέμα, όταν έχει παιδιά: υπάρχουν παιδικό και βρεφικό σταθμό για να το πάει; Όχι. Τι θα κάνει; Δεν καλύπτουν όλες τις ανάγκες. Τι θα κάνει ένα ζευγάρι το παιδί αν δεν έχει μάνα, πατέρα, πεθερό ή πεθερά; Τι θα κάνει; Πως θα πάει να το πάρει; Έχετε δει το άγχος που ζουν όλες οι λαϊκές οικογένειες ποιος θα πρωτοπρωλάβει να πάει να πάρει το παιδί από τον παιδικό σταθμό, αν πάει στο παιδικό σταθμό; Δεύτερον, να πληρώσει γυναίκα από το μεροκάματο των 500 ευρώ, Τρίτον, να το πάει σε ιδιωτικό σταθμό, που δεν μπορεί να πάει σε δημόσιο σταθμό. Να, λοιπόν, το σύστημα σας το 2011.

Πάμε στο δημοτικό; Η κατάσταση είναι ακόμα χειρότερη. Οι λαϊκές οικογένειες τρέχουν με τη ψυχή στα δόντια από το πρωί μέχρι το βράδυ. Επιπλέον, εάν δεν καθίσεις να βοηθήσεις το παιδί και αν δεν μπορείς να το βοηθήσεις όταν γυρίσει στο σπίτι δεν μαθαίνει γράμματα, ούτε με αυτά τα προγράμματα τα οποία βάζετε, τελοσπάντων.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Μιλάμε για τις λαϊκές οικογένειες, δηλαδή για τη συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων. Να πάμε στο γυμνάσιο και στο λύκειο; Μα, τι να πούμε; Εδώ πληρώνουν για φροντιστήρια περιουσίες: πουλάνε σπίτια, ό,τι έχουν για να μπορέσουν να διεκδικήσουν μια θέση στα πανεπιστήμια.

Το αποτέλεσμα θα είναι να μπουν στη σειρά της ανεργίας. Ο ένας στους δύο –και παραπάνω– πτυχιούχοι με ένα και με δύο πτυχία, όχι μόνο είναι εκτός ειδικότητας, αλλά είναι τελειώς άνεργοι και εσείς μας μιλάτε τώρα για επανάσταση στην παιδεία! Σε

αυτά τι έχετε να απαντήσετε; Να, λοιπόν, γιατί λέμε ότι το σύστημα δεν πάει.

Έρχεσθε τώρα και οργανώνετε και φιέστες για τα εικοσάχρονα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι χάσαμε, τι κερδίσαμε. Τι θα τους πείτε, κυρία Διαμαντοπούλου σε όλους αυτούς που σας είπα, σε αυτούς που ζουν με την ψυχή στα δόντια, που είναι σχεδόν κατεστραμμένοι και είναι η πλειοψηφία των εργαζομένων; Τι θα τους πείτε; Ότι φάγαμε με χρυσά κουτάλια; Βεβαίως, φάγαμε με χρυσά κουτάλια, οι επιχειρηματίες, οι μεγάλες εταιρείες, το μεγάλο κεφάλαιο ξένο και ντόπιο όλα αυτά τα χρόνια. Για τους εργαζόμενους να τι ήταν η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τι θα τους πείτε; Ότι μπήκαμε στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια που μας διασφαλίζει από τα πάντα και είναι σήμερα στην ανεργία και στην ανασφάλεια, στη φτώχεια και στη δυστυχία, σε παραμονές γενικευμένης χρεοκοπίας; Τι θα τους πείτε; Ότι μπήκαμε στην Ευρώπη της ειρήνης που βομβάρδισε τη Γιουγκοσλαβία και τη διέλυσε, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, τη Λιβύη; Τι θα τους πείτε; Ότι ετοιμάζει νέους πολέμους στην περιοχή; Γι' αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση; Κανένας να μην πάει πουθενά. Ήδη καταρρέει το όραμά σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Η αντίληψη η δική μας βρίσκεται στην αντίθετη κατεύθυνση και ανταποκρίνεται στις λαϊκές ανάγκες. Έχουμε διαφορετική και ριζικά αντίθετη πολιτική. Εμείς θέλουμε εκπαίδευση στην υπηρεσία ενός άλλου συστήματος που κινείται με γνώμονα την κάλυψη των ανθρωπίνων αναγκών και όχι το καπιταλιστικό κέρδος. Υπάρχουν σήμερα όλες οι προϋποθέσεις –επιστήμη, τεχνολογία, παραγωγικότητα εργασίας, συσσωρευμένη γνώση κ.λπ.– κεντρικά σχεδιασμένες που θα καλύπτουν τις λαϊκές ανάγκες για ολόπλευρη μόρφωση. Πρέπει να υπάρχει η εγγύηση ότι ο κάθε νέος και νέα πριν τελειώσει το σχολείο θα έχει δουλειά εξασφαλισμένη, κανονική, μόνιμη με υψηλές αποδοχές. Διότι έχει τη δυνατότητα η κοινωνία αρκεί να απαλλαγεί από τα «παράσιτα» τους καπιταλιστές. Θα το πω έτσι όπως λέγεται και το σύνθημα.

Μιλάμε, λοιπόν, για δωρεάν δημόσια παιδεία σε όλα τα επίπεδα από την προσχολική ηλικία. Μιλάμε αποκλειστικά για δημόσια, γενική, δωδεκάχρονη ενιαία εκπαίδευση μέσα από έναν τύπο σχολείου με ενιαία δομή, πρόγραμμα, διοίκηση, λειτουργία, υλικοτεχνική υποδομή, ενιαίο εκπαιδευτικό και εξειδικευμένο προσωπικό. Λέμε τα ίδια για την επαγγελματική εκπαίδευση, μετά, όμως, από τη γενική υποχρεωτική.

Εσείς επιστρέψατε στη βαρβαρότητα του 18ου αιώνα. Νομιμοποιήσατε την παιδική εργασία σήμερα το 2011. Και τολμάτε να μιλάτε και από πάνω και να υπερασπίζεστε το σύστημά σας; Είναι δεκαπέντε χρονών παιδιά αυτά που δουλεύουν. Δούλευαν στα αδαμαντωρυχεία και δουλεύουν και σήμερα για να φτιάχνουν τα ακριβά προϊόντα και όλα τα υπόλοιπα. Αυτά τα παιδιά έρχεστε σήμερα στη σύγχρονη Ευρωπαϊκή Ένωση τα νομιμοποιείτε για να δουλεύουν από δεκαπέντε χρονών, γιατί άλλα παιδιά δουλεύουν και από δώδεκα χρονών. Και μετά μας λέτε ότι έχει σταματήσει ο εμφύλιος και ότι η κοινωνία κινείται διαφορετικά. Να οι ταξικές αντιθέσεις, να η βαρβαρότητα του καπιταλισμού. Τα ίδια μπορούμε να πούμε και για τα πανεπιστήμια.

Η πρότασή μας είναι στο πρόγραμμα του ΚΚΕ για την εκπαίδευση στο πλαίσιο μιας άλλης εξουσίας, της λαϊκής εξουσίας και της λαϊκής οικονομίας. Καλούμε τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα να συσπειρωθούν σε ένα ενιαίο μέτωπο, να ανατρέψουν εκείνους που τους κάνουν τη ζωή μαύρη, που τους καταστρέφουν κυριολεκτικά τη ζωή και τους κοροϊδεύουν από πάνω ότι θα υπάρξει προοπτική, που δεν υπάρχει τέτοια προοπτική. Πρέπει να πάρουν τον πλούτο που παράγουν στα χέρια τους. Μπορούν να οικοδομήσουν μια τέτοια κοινωνία που θα κινείται με γνώμονα το ανθρώπινο συμφέρον και όχι το καπιταλιστικό κέρδος.

Επίσης, θέλουμε να πούμε και το εξής: Δεν παραιτούμαστε από τα αμέσως. Τα ανέφεραν οι Βουλευτές μας. Παλεύουμε στην πρώτη γραμμή. Θέλουμε, όμως, να ξεκαθαρίσουμε κάτι: δεν πρόκειται σήμερα ο καπιταλισμός να ξαναδώσει, όπως έδινε παλαιότερα. Ή θα τον ανατρέψουμε ή θα μας στείλει στην κόλαση.

Αυτή είναι η προοπτική και –αν θέλετε– το ομολογούν και οι ίδιοι οι αστοί, «διανοητές».

Όσοι υποστηρίζουν, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και κάποιοι άλλοι, που μιλούν για προοδευτικές κυβερνήσεις, ότι θα μπορέσουν να φέρουν μία φιλολαϊκή πολιτική χωρίς να ανατρέψουν την εξουσία των μονοπωλίων, όχι μόνο δημιουργούν αυταπάτες στο λαό και στους εργαζόμενους, αλλά μπαίνουν και εμπόδιο στη ριζοσπαστικοποίηση.

Θα πρέπει να δοθεί μια απάντηση και την λέω περιληπτικά: ή εμείς ή αυτοί. Αυτό θα πρέπει να πει ο λαός. Ποιο είναι εκείνο το σύστημα που μπορεί να αξιοποιήσει την πρόοδο, την επιστήμη, την τεχνολογία σε όφελος του λαού και ποιο είναι εκείνο που στέκεται εμπόδιο στην πρόοδο. Πιστεύουμε ότι το ερώτημα της εξουσίας θα μπει πάρα πολύ γρήγορα και θα το απαντήσουν και ο λαός μας και άλλοι λαοί με θετικό τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Παφίλη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος.

Καλείται να λάβει το λόγο ο κ. Νικόλαος-Γεώργιος Δένδιας, Βουλευτής Κερκύρας και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έξι λεπτά είναι ο χρόνος μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έξι λεπτά τουλάχιστον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν πρόκειται να μακρηγορήσω περαιτέρω. Τρία πράγματα θέλω να θίξω.

Το πρώτο αφορά την τοποθέτηση της επερώτησης από τους αγαπητούς συναδέλφους Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και τον Κοινοβουλευτικό τους Εκπρόσωπο. Αρέσκειται το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος –το λέω επανειλημμένως εδώ– να συνομιλεί με τα υπόλοιπα κόμματα του πολιτικού συστήματος ως εάν να είναι μια εξωτική επαναστατική δύναμη, η οποία επαγγέλλεται κάτι το διαφορετικό, το οποίο δεν έχει επέλθει ακόμα, ένα μελλοντικό παράδεισο προς τον οποίον προσβλέπουμε και στον οποίον, απ' ό,τι είπε ο αγαπητός συνάδελφος κ. Παφίλης, απ' ό,τι φαίνεται, είμαστε και σχετικά κοντά τώρα.

Το πρώτο ενδιαφέρον θέμα, πάντα σε ευρύτερο επίπεδο, είναι να ερωτηθεί εάν υπήρξε, υπάρχει ή γνωρίζει, εν πάση περιπτώσει, κάποιο πρότυπο αυτού του παραδείσου το οποίο θα μπορούσαμε ίσως να δούμε επ' αυτής της γης και να το αντιγράψουμε με περισσή ευκολία. Διότι, όσο και αν είναι περιγραφικός ο τρόπος με τον οποίον διατυπώνουν οι αγαπητοί συνάδελφοι τις σκέψεις τους, εάν υπήρχε ένα υπαρκτό παράδειγμα θα μας βοηθούσε πολύ περισσότερο.

Το δεύτερο και πιο σημαντικό είναι να υπενθυμίσει κανείς ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, τουλάχιστον στα θέματα παιδείας, δεν είναι κάτι το εξωτικό. Η Αριστερά και ειδικά το Κομμουνιστικό Κόμμα άσκησαν ιδεολογική ηγεμονία στην εκπαίδευση στην Ελλάδα από το 1974 μέχρι σήμερα. Όσον αφορά δε τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, άσκησε και επανειλημμένως και πραγματική διοίκηση. Γι' αυτό το οποίο βιώνουμε σήμερα δεν είναι άμοιρο ευθυνών το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ως μη παραγωγός. Δεν ήταν εξωτική δύναμη.

Εγώ έζησα στα ελληνικά πανεπιστήμια ως φοιτητής. Δεν διανοείτο κανείς τότε να πει ότι είναι νεοδημοκράτης. Όταν το 1978-1979 μπήκα στη Νομική Αθηνών, ήταν αυτονόητο ότι οι πάντες κλείναμε το γόνυ απέναντι στην ηγεμονία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και γενικά της Αριστεράς. Υπήρχε και η ΠΑΣΠ τότε, η οποία προσπαθούσε και αυτή και προς τα εκεί εξωθούσε τα πράγματα.

Γιατί το λέω αυτό; Έχει απόλυτη ευθύνη η ευρύτερη Αριστερά για το σημείο που βρίσκεται η χώρα. Ο κρατισμός, ο οποίος στην Ελλάδα υπήρξε μέχρι σήμερα, είναι ο απόλυτος υπεύθυνος της εξαθλίωσης όλων αυτών τους οποίους περιέγραψε ο αγαπητός κύριος συνάδελφος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εσείς δεν κυβερνούσατε τόσα χρόνια;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Θα σας το πω και αυτό. Θα κάνω και την κριτική για εμάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς κυβερνούσαμε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Περιμένετε, θα σας τα πω. Μη στενο-

χωρείστε και μην εξεγείρεστε. Δεν υπάρχει κανένας λόγος.

Λέω δε και το εξής, για να είμαστε εξηγημένοι. Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, έχουμε πολύ μεγάλη ιστορική ευθύνη από το 1974 μέχρι σήμερα. Ποια είναι η ιστορική μας ευθύνη; Ότι αυτήν την ιδεολογική μάχη δεν την έχουμε διεξάγει με τη ζέση που έπρεπε. Εάν θέλετε, υποκύψαμε και εμείς στις σειρήνες κάτω από κράτος ενοχών τις οποίες δεν είχαμε και δεχθήκαμε αυτήν την ηγεμονία, η οποία οδήγησε σε αυτό το σημείο σήμερα τη χώρα. Διότι αυτό που καταβαράθωνει τον Έλληνα νοικοκύρη αυτήν τη στιγμή, τον Έλληνα των λαϊκών στρωμάτων που λέτε, τον Έλληνα μαγαζάτορα, μικροεπιχειρηματία, είναι το ελληνικό κράτος, οι απίστευτες κρατικές δαπάνες, ένα κράτος υπερδιογκωμένο, διεφθαρμένο, το οποίο υπό τις ευλογίες σας όλα αυτά τα χρόνια μεγάλωσε και του οποίου την ακόμη μεγαλύτερη μεγέθυνση επαγγέλλεστε και σήμερα. Και αυτό, θα μου επιτρέψετε να σας πω με κάθε σεβασμό στη διαφορετική άποψη και στη δική σας άποψη, είναι εγκληματικό.

Έρχομαι να πω δύο πράγματα γι' αυτά που είπε η κυρία Υπουργός για το θέμα των βιβλίων. Υπονοήσατε, κυρία Υπουργέ, ότι για το θέμα των βιβλίων δεν έχετε εσείς καμμία ευθύνη, ότι η ευθύνη ανήκει στο Ελεγκτικό Συνέδριο και από εκεί και πέρα, εν πάση περιπτώσει, ότι αυτό θα ανακαλυφθεί, μετ' ου πολύ, σε πειθαρχικό έλεγχο ο οποίος έχει ασκηθεί. Θέλω να σας ρωτήσω το εξής: γιατί δεν έχει τελειώσει ακόμα ο πειθαρχικός έλεγχος;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Να σας απαντήσω για τη δικαιοσύνη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μα, ο πειθαρχικός έλεγχος δεν είναι θέμα δικαιοσύνης, είναι πειθαρχικός έλεγχος. Θα σας απαντήσω, όμως, αμέσως. Αφού θέλατε τη δικαιοσύνη, γιατί δεν ζητήσατε να ασκηθεί και ποινική δίωξη διά μηνύσεως την οποία μπορούσατε να είχατε καταθέσει εσείς;

Και κάτι άλλο, αν θέλετε: στέλεχος του ΠΑΣΟΚ ζήτησε τότε το πόθεν έσχες συγκεκριμένου δικαστικού λειτουργού του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Τι έγινε με αυτό τον έλεγχο που πόθεν έσχες; Υπονοούσε προφανώς ότι ο δικαστικός λειτουργός ήταν διεφθαρμένος και η καθυστέρηση έκδοσης των βιβλίων ήταν προϊόν διαφθοράς και το προϊόν αυτής της διαφθοράς θα ανευρίσκετο διά του ελέγχου του «πόθεν έσχες» για το οποίο προφανώς το συγκεκριμένο κομματικό στέλεχος είχε ασφαλείς πληροφορίες, αλλιώς δεν θα τα έδινε αυτά.

Σας ερωτώ: Τι έγινε για όλα αυτά; Τι έγινε με τον διεφθαρμένο δικαστικό λειτουργό, λοιπόν, που εμπόδισε την ομαλή εξέλιξη, εμπόδισε τον Έλληνα πολίτη να έχει βιβλία τα παιδιά του; Τι έγινε με όλα αυτά;

Και καταλήγω. Όσον αφορά τα γενικά περί της Κυβερνήσεως θα ήθελα να πω κάτι το οποίο δεν άπτεται απόλυτα της συγκεκριμένης επερώτησης, αλλά είναι η γενική μου αίσθηση και θα συνεχίσω να την επαναλαμβάνω. Η χώρα και η κοινωνία βρίσκονται προ του εσχάτου κινδύνου. Η προσωπική μου αίσθηση είναι ότι αν αυτό δεν αποτραπεί θα έχουμε πολύ-πολύ χειρότερα και αυτό εμείς στην Νέα Δημοκρατία κάναμε ό,τι μπορούσαμε και κάνουμε ό,τι μπορούμε για να το αποτρέψουμε. Στηρίξαμε και στηρίζουμε με μεγάλο –σας διαβεβαιώ– πολιτικό κόστος το εγχείρημα της Κυβέρνησης Παπαδήμου.

Και αυτό το οποίο μας οχλεί βαρύτατα είναι το εξής: ότι αντί να έχουμε μια Κυβέρνηση ειδικού σκοπού και έκτακτης ανάγκης, η οποία να προσπαθεί με απόλυτη ταχύτητα, με απόλυτη σύμπνοια, με στρατιωτική πειθαρχία να μαζέψει αυτά τα οποία πρέπει να μαζέψει, τα αμάξια που άφησε ο πρώην Πρωθυπουργός, κ. Γιώργος Παπανδρέου, και εν πολλοίς και η προηγούμενη κυβέρνηση, είναι μια Κυβέρνηση αντιμαχομένων δελφίνων του ΠΑΣΟΚ, η οποία στην πραγματικότητα ως μόνη προτεραιότητα –και δεν αναφέρομαι βεβαίως σε όλα τα μέλη της Κυβέρνησης– έχει την επερχόμενη εκλογική μάχη για την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ.

Και κάτι άλλο: σαν να μην έφτανε αυτό φροντίζετε εντέχνως διά διαρροών να ζητείτε από την ελληνική κοινωνία την παράταση της θητείας αυτής της Κυβέρνησης. Δηλαδή, συμβαίνουν δύο τινά. Πρώτον, η δουλειά δεν γίνεται, για την οποία εμείς έχουμε αναλάβει τεράστιο πολιτικό κόστος και δεύτερον, όχι

μόνο η δουλειά δεν γίνεται, όχι μόνο η χώρα δεν σώζεται, αλλά επιπλέον ζητείται και παράταση του μη σώζοντος τη χώρα.

Θα ήθελα ειλικρινά να παρακαλέσω –διότι μόνο παράκληση χωρεί εδώ– αν θέλετε, να εκλιπαρήσω όσους έχουν ως πρώτη προτεραιότητα την ενασχόληση με τα του ΠΑΣΟΚ και της ηγεσίας του να εγκαταλείψουν αμέσως το κυβερνητικό σχήμα και να αφήσουν τους υπόλοιπους να «ανασκουμπωθούν» και να κάνουν αυτό για το οποίο εγκάρδια και με όλη μας την ψυχή τους στηρίζουμε: να σώσουν τη χώρα διότι η κατάσταση δεν πηγαίνει άλλο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Δένδια, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτή Κερκύρας.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και Βουλευτής Β' Αθηνών, κ. Πέτρος Ευθυμίου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, έχω μόνο έξι λεπτά βάσει του Κανονισμού και σκεφτόμουν πώς θα συμπυκνώσω στα έξι λεπτά τα όσα θέλω να πω για το σημαντικότερο θέμα της παιδείας, αλλά είναι αναγκαίο να ξεκινήσω από το παράδοξο που εισήγαγε στη συζήτηση ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδιας, το οποίο είναι ένα θέμα πολιτικής παιδείας. Γιατί η Βουλή έπρεπε να είναι το μεγάλο σχολείο για τον ελληνικό λαό, όπου οι εκπρόσωποί του δίνουν το παράδειγμα της οργανώσης του μεγαλύτερου μαθήματος που κληρονομήσαμε –υποτίθεται– ως προνομιούχοι Έλληνες από την κλασική δημοκρατία της Αθήνας: ότι η Βουλή των πολιτών διαμορφώνει την τάξη της επιχειρηματολογίας και εξοπλίζει τον πολίτη με τα επιχειρήματα με τα οποία καθοδηγεί ο ίδιος ο πολίτης με τις αποφάσεις του την πολιτεία του και διαμορφώνει τη μοίρα του.

Αυτά που ακούσαμε σήμερα από τον κ. Δένδια είναι η κυριαρχία του παράλογου. Το υπόδειγμα που δίνει η Νέα Δημοκρατία στον ελληνικό λαό είναι ότι πρέπει να οργανώνει τη ζωή του με βάση το παράλογο, διότι οποιοσδήποτε που δεν είναι Έλληνας πολίτης και άκουγε την αγόρευση του θα φανταζόταν ότι υπάρχει μια κυβέρνηση έναντι της οποίας ο κ. Δένδιας ανήκει στην αντιπολίτευση. Το κόμμα που εκπροσωπεί ο κ. Δένδιας εδώ στη Βουλή είναι σε μια συγκυβέρνηση, έχει δώσει ψήφο εμπιστοσύνης και βάσει του Συντάγματος, αυτή η Κυβέρνηση ασκεί την πλήρη εξουσιοδοτική αρμοδιότητα που έχει από το Σύνταγμα της χώρας.

Με λίγα λόγια, κύριε Δένδια, είμαστε μαζί στο ίδιο ακριβώς πλαίσιο κυβερνητικών επιλογών και αντιμετωπίζουμε από κοινού όχι μία εντολή περιορισμένης ευθύνης, αλλά τη μείζονα ευθύνη που ο ελληνικός λαός αναμένει από εμάς να πραγματοποιούμε, που είναι ότι αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση οφείλει να διασφαλίσει τις τύχες των Ελλήνων πολιτών.

Γιατί το μόνο που θα συμφωνήσω με τον κ. Παφίλη είναι ότι κάθε κρίση έχει μόνο τους αδύναμους να την πληρώνουν. Οι ισχυροί, πάντα, σε όλα τα κράτη, σε όλες τις εποχές, έβρισκαν τον τρόπο, αν όχι να αξιοποιήσουν την κρίση ή να την προκαλέσουν, σίγουρα να μην πληρώσουν τις συνέπειές της. Οι αδύναμοι πληρώνουν την κρίση.

Άρα, κ. Δένδια το κόμμα σας ανέλαβε μια ευθύνη –και έπραξε ορθά και έπραξε με ουσία πράγματι ο κ. Σαμαράς– μαζί με το ΠΑΣΟΚ μαζί με μια τρίτη δύναμη, το ΛΑΟΣ να εξασφαλίσει, πρώτον, τη νέα δανειακή σύμβαση, χωρίς την οποία η χώρα δεν έχει τους πόρους να αντιμετωπίσει όχι μόνο τις υποχρεώσεις της αλλά να χαράξει μια στοιχειώδη προοπτική ανάπτυξης, να διασφαλίσει την ανταλλαγή των ομολόγων που ευχόμαστε να απαλλάξει τη χώρα από το βάρος ενός χρέους 100 δισεκατομμυρίων και αν απαλλαγούμε απ' αυτά τα 100 δισεκατομμύρια ή όσο μπορέσουμε να απαλλαγούμε, σημαίνει ότι θα έχουμε αντίστοιχη μείωση των ετήσιων τοκοχρεολυσίων. Η Ελλάδα θα απαλλαγεί κάθε χρόνο τουλάχιστον 3 δισεκατομμυρίων ευρώ έως 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ από την υποχρέωση καταβολής των τόκων. Αυτό είναι το έργο της Κυβέρνησης Παπαδήμου που είναι κοινή ευθύνη. Και η Κυβέρνηση αυτή, ως Κυβέρνηση και των τριών κομμάτων, έχει την αδιαίρετη ευθύνη να το φέρει εις πέρας.

Δεύτερον, δεν έχει νόημα αυτή η αναφορά στο ΠΑΣΟΚ. Θα σας έλεγα μάλιστα ότι εγώ προσωπικά θεωρώ ότι έχουν καθυ-

στερήσει οι συντεταγμένες διαδικασίες στο ΠΑΣΟΚ και για να κάνουμε τον απολογισμό μας απέναντι στον ελληνικό λαό και για να κάνουμε την καθαρή τοποθέτησή μας σε όλα τα ζητήματα απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Κανείς δεν μπορεί να σπαταλήσει το χρόνο του στα εσωκομματικά του ΠΑΣΟΚ διότι αυτά τα εσωκομματικά δεν έχουν ανοίξει καν.

Και φυσικά τρίτον, ο κ. Παπαδήμος έχει την ευχέρεια αν κρίνει ότι κάποιοι Υπουργοί πρέπει να αντικατασταθούν, να μπορεί να τους αντικαταστήσει και κάποιοι Υπουργοί έχουν την ευχέρεια ανά πάσα στιγμή, αν κρίνουν, να παραιτηθούν. Άρα, όλη αυτή η ρητορική που ασκήσατε από την άποψη των θεμάτων παιδείας εισάγει ως παράμετρο την παράλογη τοποθέτηση ότι κάποιος μπορεί να είναι ή να μην είναι ταυτόχρονα κάτι. Υπήρχε αυτό στην αρχαία ελληνική παράδοση. Ήταν ο περίφημος Επιμενίδης ο Κρης, ο οποίος είχε την ιδιότητα να βρίσκει τα ταυτοχρόνως σε δύο μέρη. Αν αυτό διεκδικεί η Νέα Δημοκρατία, να είναι ταυτοχρόνως μέσα και έξω, παρούσα και απύουσα, είναι πράγματι μια διεκδίκηση της αρχαίας μυθολογίας που ταιριάζει με το έμβλημα της διακυβέρνησής σας, το ανεπανάληπτο «ζήσε το μύθο σου στην Ελλάδα». Ζήσαμε ένα μύθο επί πεντέμισι χρόνια. Το πληρώσαμε πάρα πολύ ακριβά. Αν τώρα διεκδικείτε μια νέα πλευρά της ελληνικής μυθολογίας, να είστε ο Επιμενίδης ο Κρης, μέσα και έξω στην Κυβέρνηση, άλλοτε ναι και άλλοτε όχι, αυτό είναι μια επιλογή που δεν βοηθά σ' αυτή τη συνθήκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ, κύριε Πρόεδρε, να έχω δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ασφαλώς.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Θα έρθω στα θέματα της παιδείας που είναι θέματα που η κ. Διαμαντοπούλου δεν επιχείρησε ούτε να συγκαλύψει ούτε να ωραιοποιήσει. Μίλησε με το δάχτυλο επί των τύπων των ήλων.

Θα κρατήσω ένα μόνο. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όσα συνέβησαν ήταν ήταν αποτέλεσμα της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Ήταν όμως μια προσέγγιση που θα μπορούσε και θα έπρεπε να είναι διαφορετική. Η αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης κινήθηκε σε μια λογική οριζόντιας αντιμετώπισης. Αυτό που θα έπρεπε είναι να μπορούσαμε να κάνουμε επιλογές προτεραιότητων.

Αλλά μέσα στη δυσκολία και μέσα στη λογική των οριζόντιων περικοπών που η κ. Διαμαντοπούλου με παρρησία παρουσίασε, θα ήταν βαρύτατο λάθος να πούμε ότι αναστέλλουμε τη διαρκή προσπάθεια της ποιοτικής ανασύνταξης του ελληνικού σχολείου, του ελληνικού πανεπιστημίου, της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες.

Αυτό που γίνεται σήμερα είναι στη σωστή κατεύθυνση, γιατί αυτό που πρέπει να αποκτήσουμε είναι η αντίληψη περιεχομένου και οργάνωσης της εκπαίδευσης. Αυτό που συμβαίνει με το ψηφιακό σχολείο είναι μια προσπάθεια που στην Ελλάδα αριθμεί μόλις έντεκα χρόνια. Όταν ανέλαβα Υπουργός Παιδείας, η Ελλάδα ήταν στην τότε Ευρώπη των δεκαπέντε δέκατη πέμπτη. Και όταν προστέθηκαν οι υπόλοιποι στην Ευρώπη των είκοσι επτά, βρεθήκαμε πάλι σε εξαιρετικά δυσμενή θέση. Η Ελλάδα απέκτησε τις υποδομές για να μπορεί να περάσει στη νέα εποχή μόλις την περίοδο 2000-2003. Τότε γέμισαν τα σχολεία ηλεκτρονικούς υπολογιστές, τότε διαμορφώθηκε το «edunet», το εκπαιδευτικό δίκτυο, τότε διαμορφώθηκαν τα πρώτα μαθήματα που μπορούν να διδαχθούν ηλεκτρονικά και τότε διαμορφώθηκαν οι πρώτες προϋποθέσεις, σε πλήρη υστέρηση με όλη την υπόλοιπη Ευρώπη, για να βρεθούν τα ελληνόπουλα στην ίδια θέση συναγωνισμού.

Είναι δυνατόν να μη δεχθούμε ότι πρέπει να περάσουμε στο ψηφιακό σχολείο, που είναι η προσπάθεια, με θετικά αποτελέσματα, που έχουμε αυτήν τη στιγμή μπροστά μας, και το Υπουργείο Παιδείας αφιερώνει όλη τη δραστηριότητά του; Είναι δυνατόν να μη δεχθούμε ότι δεν πρέπει να περάσουμε σε αλλαγές στην ανώτατη εκπαίδευση; Και είναι δυνατόν ακόμα και τώρα, κύριε Παφίλη, όταν προέρχεστε ιδεολογικά και προασπίζετε ένα ιδεολογικό μοντέλο που κατ' εξοχήν στηριζόταν στη σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγή, να μέμφεστε την προσπάθεια να στηριχθεί η ελληνική εκπαίδευση με τις ανάγκες

αλλαγής του παραγωγικού μοντέλου της χώρας, δηλαδή να συνδέσουμε τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ με την παραγωγή;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ξέρετε καλά τι λέμε.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Παφίλη, δεν σας διέκοψα. Σας σεβάστηκα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μη διακόπτετε, κύριε Παφίλη, σας παρακαλώ, εφόσον δεν το δέχεται.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Παρακαλώ, να σεβαστείτε. Εσείς έχετε το πλεονέκτημα να μου απαντήσετε. Εγώ δεν το έχω από τον Κανονισμό.

Θα παρακαλούσα να γίνει απόλυτα σεβαστό ότι αυτή η προσπάθεια είναι μια προσπάθεια που αφορά τη χώρα, αφορά την ανάπτυξη της και αφορά σε τελευταία ανάλυση την τύχη των παιδιών μας, όπως το θέσατε. Γιατί η εκπαίδευση πρέπει να είναι το αντίβαρο στην ταξικότητα της κοινωνίας. Πρέπει να είναι η εκπαίδευση αυτή που δίνει στα παιδιά των αδύναμων τα εφόδια να μπου με ίσες ευκαιρίες στη ζωή.

Και επ' ευκαιρία, για να κλείσω, κυρία Διαμαντοπούλου, επειδή αυτά που λέω τώρα τα πίστευα και προσπάθησα να τα κάνω πράξη, είχα ιδρύσει στο ΤΕΙ Χαλκίδας το Τμήμα Μηχανικών Αεροσκαφών που συνδεόταν, είχε έδρα του την ίδια την ΕΑΒ, την Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία. Και έτσι, θεωρώ ότι υπηρέτησα αυτό που είναι ανάγκη να συμβαίνει, η ανώτατη εκπαίδευση να είναι συνδεδεμένη με τομείς της παραγωγής και μάλιστα τεχνολογικής αιχμής. Βλέπω συνεχώς δημοσιεύματα για μία δύσκολη κατάσταση στο ΤΕΙ Χαλκίδας. Θα παρακαλούσα, αν μπορούσα, να έχω πάνω σ' αυτό τη θέση σας ή τι ακριβώς συμβαίνει, για να έχουμε μια δυνατότητα ό,τι θετικό έχει συμβεί να αναπτυχθεί ακόμα περισσότερο.

Πέρα από ρητορικές, ας ελπίσουμε ότι η παιδεία, η εκπαίδευση θα είναι για όλους μας μια εθνική υπόθεση για την οποία πέρα από τις ιδεολογικές διαμάχες ας βρούμε ένα κοινό σημείο, ας στηρίξουμε μια προσπάθεια που γίνεται στο Υπουργείο Παιδείας που αφορά τα περιεχόμενα, δηλαδή την ουσία της εκπαίδευσης και μπορούμε σε αυτό να είμαστε επιτυχείς και μέσα στην κρίση και να ξεπεράσουμε την κρίση από αυτήν την επένδυση στην ποιότητα της εκπαίδευσης. Πιστεύω ότι είμαστε σε θέση να τα καταφέρουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Πέτρο Ευθυμίου, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

Καλείται να ανέλθει στο Βήμα και να λάβει το λόγο η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, Βουλευτής Ευβοίας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να πω κατ' αρχάς στον κ. Ευθυμίου ότι τον ελληνικό λαό αυτήν την περίοδο ειλικρινά δεν τον ενδιαφέρουν ούτε τα εσωκομματικά του ΠΑΣΟΚ ούτε τα εσωκομματικά της Νέας Δημοκρατίας, ούτε αν θα γίνουν οι εκλογές στις 19 Φεβρουαρίου. Τον ενδιαφέρει μια ικανή κυβέρνηση, για να μπορέσει να λύσει τα προβλήματα της καθημερινότητάς του.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Χαίρομαι που συμφωνείτε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Εμείς κάναμε αυτό που πιστεύουμε για το καλό της πατρίδας. Ας σταματήσουν, λοιπόν, αυτά τα σχόλια.

Κυρία Υπουργέ, ήθελα να ξεκινήσω με το θέμα των σχολικών βιβλίων. Δώσατε για μένα μία ικανοποιητική απάντηση. Υπήρξε, όμως, ένα καυστικό δημοσίευμα στον κυριακάτικο Τύπο ότι τα παιδιά δεν έχουν θέρμανση στα σχολεία, δεν έχουν βιβλία. Μιλάμε δηλαδή για μεσαιωνική κατάσταση. Επίσης, κάποια παίρνουν τα βιβλία σε φωτοτυπίες, εκεί που λειτουργούν τα φωτοτυπικά μηχανήματα. Το καταθέτω για τα Πρακτικά και νομίζω ότι πρέπει να έχουμε μία απάντηση σ' αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Ευθυμίου, θέλω να σας ευχαριστήσω πάρα πολύ για το σχόλιο που κάνατε για το ΤΕΙ της Χαλκίδας. Είχε δημιουργήσει όντως ένα μοναδικό τμήμα σαν Υπουργός Παιδείας.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα και εγώ την απάντησή σας. Μας ακούει αυτήν τη στιγμή ο ευβοϊκός λαός. Έχουν επέλθει μειώσεις τον τελευταίο καιρό, κυρίως στα οικονομικά. Αυτή είναι μια πραγματικότητα. Το πρόβλημα με το ΤΕΙ Χαλκίδας μας απασχολεί ιδιαιτέρως. Δεν ξέρουμε δηλαδή αν θα συνεχίσει να λειτουργεί ή αν αναστέλλεται η λειτουργία του.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ, αλλά και απαιτώ μία συγκεκριμένη απάντηση σήμερα για το ΤΕΙ Χαλκίδας, γιατί είναι αυτό που απασχολεί αυτήν τη στιγμή την ευβοϊκή κοινωνία, αλλά και τη γενικότερη περιοχή.

Ξέρω, κυρία Υπουργέ, ότι αγαπάτε το Σεφέρη, το μεγάλο Έλληνα νομπελίστα, όπως βεβαίως τον αγαπώ και εγώ. Θα ξεκινήσω, λοιπόν, όπως ξεκινήσατε και εσείς προχθές, με μία αναφορά που έκανε το 1963, όπου έλεγε: «Ανήκω σε μία μικρή χώρα, αλλά με πολύ μεγάλες αξίες, ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο που δεν έχει άλλο αγαθό, παρά τον αγώνα του λαού, τη θάλασσα και το φως του ήλιου. Είναι μικρός ο τόπος μας, αλλά η παράδοσή του είναι τεράστια και αυτό που τη χαρακτηρίζει είναι ότι μας παραδόθηκε χωρίς διακοπή. Η ελληνική γλώσσα δεν έπαψε ποτέ της να μιλιέται. Δέχθηκε της αλλοιώσεις που δέχεται κάθε τι ζωντανό, αλλά δεν παρουσιάζει κανένα χάσμα. Οι Έλληνες είμαστε περήφανοι, πολύ περήφανοι για την παιδεία μας».

Κυρία Υπουργέ, δεν ξέρω ακριβώς τι θα έλεγε σήμερα ο Σεφέρης. Είμαι σίγουρη, όμως, ότι θα έλεγε πως αυτοί που μας κυβερνήσαν διαχρονικά, τα τελευταία τριάντα χρόνια, έφθασαν την παιδεία μας στο σημείο που είναι σήμερα, κύριε Ευθυμίου. Αυτό θα εξέφραζε σίγουρα τη μεγάλη του πικρία, το θυμό του, αν θέλετε, τη μεγάλη του αγωνία –όπως και η δική μου– για το τι μέλλει γενέσθαι στην παιδεία, που είναι όντως ο πυλώνας του έθνους μας.

Εμείς, σαν Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, έχουμε κάνει συγκεκριμένες προτάσεις για τις αλλαγές που πρόκειται να γίνουν, για το «νέο λύκειο», το «νέο γυμνάσιο» και την ανώτατη εκπαίδευση. Όμως, έχω περιορισμένο χρόνο και δεν θα αναφερθώ σήμερα σ' αυτά.

Επ' αφορμή της επερώτησης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, μας δίνεται μια ευκαιρία να μιλήσουμε για τον πολύπαθο χώρο της ελληνικής παιδείας που είναι γεγονός ότι προσέφερε πάρα πολλά στους πολίτες όλων των λαών του κόσμου. Βέβαια ο τρόπος με τον οποίο εγώ τουλάχιστον ενημερώθηκα από την επερώτηση του ΚΚΕ αλλά κι ο τρόπος με τον οποίο εκφράζεται το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας είναι ένας ιδιότυπος τρόπος. Με συγχωρείτε, κύριοι συνάδελφοι, αλλά εγώ δυσκολεύομαι να παρακολουθήσω και να καταλάβω τι λέτε. Όμως, πιθανόν να οφείλεται σ' εμένα. Και για ποιο λόγο το λέω αυτό; Διότι κάνετε μόνο παραθέσεις, μόνο κατηγορείτε, μόνο απαιτείτε και δεν είδα καμία ουσιαστική, βιώσιμη πρόταση. Κάνετε μόνο ουτοπικές προτάσεις και προσπαθώ να δω αν υπάρχουν άλλα μέρη που να έχουν τέτοιο σύστημα που εσείς προτείνετε. Δεν ξέρω αν η Βόρειος Κορέα έχει τέτοιο σύστημα. Δεν το ξέρω αυτό το σύστημα. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι εγώ δεν μπορώ να σας παρακολουθήσω, κι όχι μόνον εγώ. Είναι αλήθεια ότι και ο λαός μας λέει: «άστο τώρα. ΚΚΕ είναι αυτό και μπορεί να λείπει ό,τι θέλει».

Και να σας πω και κάτι, κύριοι συνάδελφοι του ΚΚΕ; Εγώ ξέρω ότι υπάρχει η ελληνική οικογένεια. Ανακαλύπτω λοιπόν, σήμερα τη «λαϊκή οικογένεια». Εγώ δεν ξέρω τον όρο «λαϊκή οικογένεια» στην ελληνική κοινωνία. Ξέρω την «ελληνική οικογένεια». Δεν ξέρω πώς την φαντάζεστε εσείς. Προσωπικά προέρχομαι από μία μεσαία, απλή, εργατική, πολύτεκνη οικογένεια με δέκα παιδιά, εκ των οποίων τα οκτώ είναι κορίτσια. Τελειώσαμε όλοι δημόσιο σχολείο, τελειώσαμε όλοι ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, πανεπιστήμια και ανώτατες σχολές δωρεάν, -η αλήθεια είναι αυτή- με πολλούς κόπους, με πολλές προσπάθειες και με πάρα πολλές στερήσεις. Καταφέραμε, όμως, να τελειώσουμε αυτή την ελληνική παιδεία που πιστεύω ότι ήταν, στην εποχή μου τουλάχιστον, αρκετά καλύτερη.

Θέλω να κάνω μια ερώτηση πάρα πολύ καλόπιστη. Η κ. Παπαρήγα ως πούμε από τι είδους οικογένεια προέρχεται; Γιατί ξέρω ότι η κ. Παπαρήγα είναι μια γνωστή αρσακειάς. Από τι οικογένεια

είναι; Λαϊκή; Ελληνική;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Από οικογένεια που πολεμούσε τους φασίστες. Από τέτοια οικογένεια!

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Επιπλέον, ξέρω ότι η κόρη της κ. Παπαρήγα τελειώνει το Αμερικάνικο Κολλέγιο. Άριστα! Συμφωνώ. Για ποιο λόγο να μην τελειώσω το Αρσάκειο, το Κολλέγιο ή οτιδήποτε; Αλλά βρε παιδιά, άλλα να λέω και άλλα να κάνω; Ε, όχι πλέον!

Μιλάτε συνέχεια για τη συγκυβέρνηση. Εγώ απλώς αντιλαμβάνομαι ότι έχετε μία εμμονή. Και η εμμονή σας αυτή ξέρετε πού έγκειται; Στο να μη γίνει τίποτα καλό σ' αυτόν τον τόπο, σ' αυτήν την πατρίδα. Διότι, δυστυχώς η ύπαρξή σας και τα ποσοστά σας βασίζονται στο χάος –να, εκεί βασίζονται!- στην αποτυχία και στη δυστυχία. Και μου έρχεστε κάθε φορά και θέλετε να μου παρουσιάσετε ότι έχετε το προνόμιο της ευαισθησίας, της αλληλεγγύης απέναντι στους πολίτες που περνούν δύσκολα κι όλα αυτά τα πράγματα. Με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά δεν δέχομαι ότι η ευαισθησία η δικιά σας είναι μεγαλύτερη από την ευαισθησία του κάθε Έλληνα. Εκείνο που ευτυχώς συνειδητοποιούμε κάθε μέρα είναι ότι κι ο ελληνικός λαός, η Ελληνίδα και ο Έλληνας, έχει πει πλέον τέρμα σ' αυτήν τη λεγόμενη «κομμουνιστοποίηση» της ζωής μας, κομμουνιστοποίηση της δημόσιας υγείας, μήπως τυχόν κι ο κόσμος πάει μπροστά.

Τέλος πάντων, αυτή ήταν μια παρένθεση. Θέλω να έρθω ξανά σε εσάς, κυρία Υπουργέ, και να πω -το είπατε και εσείς, το επαναλαμβάνω και εγώ- ότι οι περικοπές στην υγεία είναι πάρα πολύ σκληρές. Μιλώ και σαν άνθρωπος που έχω υπηρετήσει την παιδεία σαν καθηγήτρια. Νομίζω ότι οι περικοπές, είναι πάρα πολλές και πάρα πολύ σκληρές. Ο μειωμένος προϋπολογισμός του Υπουργείου Παιδείας για το 2012 για εμάς, δυστυχώς μεταφράζεται σε λιγότερους εκπαιδευτικούς για τα σχολεία μας, σε λιγότερους εκπαιδευτικούς για την ανώτερη εκπαίδευση, αλλά κυρίως, κυρία Υπουργέ -το είπα και το επαναλαμβάνω και θα επανέλθω- σε λιγότερους εκπαιδευτικούς που χρειάζονται τα παιδιά μας με ειδικές ανάγκες, τα παιδιά με παράλληλη στήριξη, τα παιδιά ΑΜΕΑ. Δηλαδή, εκεί που πρέπει πράγματι, να δούμε με μεγαλύτερη φροντίδα το θέμα της εκπαίδευσης τους.

Μιλώ ιδιαίτερα για την περιοχή μου την Εύβοια. Αυτήν τη στιγμή έχουμε ένα αριθμό περίπου τριάντα πέντε παιδιών που θέλουν παράλληλη στήριξη. Είναι παιδιά που έχουν τα μαθησιακά τους προβλήματα και έχουμε μόνο ελάχιστο αριθμό εκπαιδευτικών. Νομίζω ότι είναι ένα θέμα, που πρέπει να το δείτε. Δεν ξέρω που θα εξευρεθούν τα κονδύλια. Πιθανότατα, κονδύλια από το ΕΣΠΑ. Νομίζω ότι μπορούμε να τα αναζητήσουμε και να υποστηρίξουμε την εκπαίδευση αυτών των παιδιών μας.

Δεν θα αναφερθώ στις μεγάλες περικοπές. Οι περικοπές για την πρωτοβάθμια παιδεία φτάνουν στο 83%, όπως είπα και στον προϋπολογισμό, ενώ για τη δευτεροβάθμια στο 57%.

Εκείνο βέβαια, που πρέπει οπωσδήποτε να διασφαλίσουμε είναι τα παιδιά μας να διδάσκονται στα σχολεία με ζεστασιά, κυρία Υπουργέ. Δεν μπορεί να λειτουργήσει σχολείο, αν δεν έχει μέσα την κανονική θερμοκρασία. Αυτό πρέπει να το δούμε και ο καθένας πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του.

Βέβαια, συν το γεγονός ότι πιθανότατα υπάρχουν κάποια παιδιά που δεν έχουν πάρει το καθημερινό πρωινό. Ακούγονται πολλά. Η οικονομική κρίση μαστίζει και μια μερίδα παιδιών σήμερα, αλλά αυτά μπορούν εύκολα να αντιμετωπιστούν μέσα στο σχολικό περιβάλλον. Αυτό θα μου επιτρέψετε από την εμπειρία μου να πω ότι δεν είναι σθερμένο μόνο φαινόμενο, αλλά το έχουμε ζήσει και παλιότερα.

Εμείς, γενικώς οραματιζόμαστε μια παιδεία που θέλει την εκπαίδευση σαν διαρκή αναφορά στις ανθρωπιστικές αξίες και τον εκπαιδευτικό σαν θεμελιωτή και υπέρμαχο αυτών των αξιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έχουμε ελλείψεις στις υποδομές των σχολείων μας. Θα επανέλθω και πάλι στη δική μου περιφέρεια. Κυρία Υπουργέ, στο δημοτικό σχολείο της Καρύστου δεν έχει προαύλιο και τα παιδιά παίζουν στο δρόμο. Έχουμε κάνει κάποιες προσπάθειες. Θέλουμε τη βοήθεια σας. Δεν χρειάζονται πολλά χρήματα, μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνοντας, θέλω να κάνω μια τελευταία ερώτηση προς εσάς, κυρία Υπουργέ, και θέλω και μια συγκεκριμένη απάντηση. Όταν έχουμε όλες αυτές τις καταλήψεις στα διάφορα σχολεία της χώρας μας, στα δημοτικά, στα γυμνάσια, στα πανεπιστήμια, παντού -«Κάνε και μια κατάληψη, μπορείς», αυτό είναι το τελευταίο σλόγκαν- και όταν αυτή τελειώνει, κύριοι συνάδελφοι του ΚΚΕ, επικρατεί μόνο τρόμος, χάος και καταστροφή. Εγώ ρωτώ: ποιος πληρώνει αυτές τις καταστροφές, κυρία Υπουργέ; Η απάντηση για εμένα είναι: όλοι μαζί. Ο Έλληνας φορολογούμενος. Γιατί δυστυχώς, οι καταστροφές όπως όλοι ξέρουμε δεν έχουν ιδεολογία.

Αυτοί όμως που παρακινούν και προκαλούν όλες αυτές τις καταστροφές είναι οι ψευτοϊδεολόγοι, γι' αυτό και νομίζω ότι σε αυτούς, κυρία Υπουργέ, πρέπει να στέλνεται το λογαριασμό, γιατί θα είναι για το καλό της παιδείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εκτός θέματος, θα ήθελα να πω ότι νοιώθω οργή και αγανάκτηση σαν Ελληνίδα για τις ανθελληνικές δηλώσεις της κ. Μούσχουρη -η οποία, δυστυχώς, υπήρξε και Ευρωβουλευτής της Νέας Δημοκρατίας- σε ένα γερμανικό έντυπο. Αν η κ. Μούσχουρη ντρέπεται για την πατρίδα της, καλά κάνει και ντρέπεται. Εγώ, όμως, ζητώ να πάψει να φωτογραφίζεται, για τους δικούς της σκοπούς, μπροστά από την ελληνική Ακρόπολη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, Βουλευτή Ευβοίας και Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και Βουλευτής Ηρακλείου.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η επίκαιρη επερώτηση που κατέθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας νομίζω ότι έχει ένα θέμα, το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό που όμως σήμερα από την όλη συζήτηση έχει αδικηθεί. Γιατί η αντιμετώπιση των συνεπειών της κρίσης στο χώρο της εκπαίδευσης είναι κάτι το οποίο είναι άμεση ανάγκη και θα έπρεπε να είναι και άμεση προτεραιότητα.

Άκουσα, όμως, από την κυρία Υπουργό -που πράγματι μπήκε σε ορισμένα από αυτά τα θέματα- απαντήσεις, οι οποίες δεν λύνουν προβλήματα, απλά διαπιστώνουν ή λένε ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι. Όμως, αυτό που προκαλεί εντύπωση είναι η παραδοχή ότι έχουμε το μικρότερο προϋπολογισμό.

Εγώ θα έλεγα ότι μικρότερο προϋπολογισμό είχαμε πάντοτε, σε σχέση με τους υπολοίπους στην Ευρώπη και πριν από την κρίση. Μη φθάσουμε δηλαδή στο σημείο να έχουμε αυτό το παράλογο κάποιος να συγκρίνουν αυτά που γίνονται τώρα με αυτά που γινόντουσαν πριν, για να πουν ότι πριν ήμασταν σε έναν παρράδεισο και τώρα τα πράγματα είναι σε αυτή την κατάσταση.

Αυτές οι συγκρίσεις νομίζω ότι αδικούν την πραγματικότητα και τη νοημοσύνη όλων μας. Θέλω να πω ότι αυτό δεν το κάνει η κ. Διαμαντοπούλου, αλλά γίνεται συνολικά και αυτό πρέπει να το αποφύγουμε. Δεν πρέπει η ελληνική κοινωνία να κάνει τέτοιου είδους συγκρίσεις. Δεν νομίζω ότι θα μας πάνε μπροστά. Θα μας πάνε πίσω.

Υπάρχει στη μέση και ένα «αυγό του Κολόμβου». Κάποιοι διαμαρτύρονται και κλείνουν τα σχολεία, κλείνουν το Γενικό Λογιστήριο, κλείνουν τα πανεπιστήμια. Αναρωτήθηκε και η κυρία Υπουργός ποιος φταίει. Εγώ θα διερωτηθώ: αυτός που διαμαρτύρεται ή αυτός που κάνει μια τέτοια πολιτική που δεν αφήνει κανέναν να μην διαμαρτύρεται; Από αυτό πρέπει κάποιος να ξεφύγει και να πει ότι χρειάζεται να αγωνιστεί για να φύγουμε από το μνημόνιο και τις πολιτικές του, διότι είναι καταστροφικά.

Η μεγαλύτερη απόδειξη δεν είναι αυτά που θα πω εγώ ή αυτά που έχουν ειπωθεί από πάρα πολλούς σε αυτήν την Αίθουσα, είναι αυτά που λέει ο ελληνικός λαός και κυρίως αυτά που λέει ο

ελληνικός λαός δυο χρόνια μετά την εφαρμογή του μνημονίου που δεν μιλά επί θεωριών ή ιδεολογημάτων, αλλά επί τη βάσει αυτών που ο ίδιος έχει βιώσει.

Δείτε τι γίνεται. Υπάρχουν άριστοι ερευνητές και όμως γίνονται περικοπές στα ήδη περικεκομμένα κονδύλια για την έρευνα. Από την άλλη μεριά αυτό μπορούμε να πούμε ότι είναι και καλό, ενώ κάποιοι τολμούν να λένε και τη λέξη ανάπτυξη όταν συμβαίνει αυτό, στο σημείο δηλαδή, όπου θα μπορούσε κανείς να πατήσει για να μπορεί να μιλήσει για την ανάπτυξη.

Νομίζω ότι όπως τόσα χρόνια οι πολιτικές των δυο κομμάτων που εναλλάσσονταν στην εξουσία έφεραν την κρίση, αυτό που γίνεται τώρα με την πολιτική των τριών κομμάτων που συγκυβερνούν σήμερα και την πολιτική του προηγούμενου κόμματος που είχε τη διετία...

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Έλεος, κύριε συνάδελφε! Πότε προλάβαμε;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Λέω για την πολιτική που εφαρμόζε-
ται. Δεν λέω ότι προλάβατε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Α, εντάξει.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Μακάρι να μην προλάβετε. Όμως, λέω ότι αυτή η πολιτική που συνεχίζεται τώρα με την τριτοκομματική Κυβέρνηση είναι συνέχεια της προηγούμενης και θα φέρει ακόμα χειρότερα πράγματα.

Η κυρία Υπουργός έθεσε ένα ερώτημα που θεωρώ ότι απαντιέται εύκολα. Είπε: είμαστε ή δεν είμαστε συγκροτημένη πολιτεία; Νομίζω ότι η απάντηση είναι απλή. Βεβαίως, είμαστε συγκροτημένη πολιτεία για τους ισχυρούς και τα συμφέροντά τους. Από εκεί και μετά υπάρχει μνημόνιο. Από εκεί και μετά υπάρχουν οι συνέπειες της κρίσης που θα τις πληρώσουν οι υπόλοιποι, η πλειοψηφία. Εγώ θέλω να σημειώσω ότι αυτό δεν είναι επ' ουδενί δημοκρατία.

Επίσης, αν είναι να σώσουμε την πατρίδα, ας δεσμευθούμε πρώτα ότι πατρίδα είναι οι άνθρωποι. Πατρίδα δεν είναι οι αριθμοί, οι δείκτες και όλα τα υπόλοιπα που μπορεί κανείς να πει.

Το κράτος, λοιπόν, είναι συγκροτημένο. Πείτε μου, όμως, πόσο συγκροτημένο μπορεί να γίνει εκεί που οι άνθρωποι πηγαίνουν στους κάδους; Το βλέπουμε και εδώ και τώρα έχουμε αρχίσει και το βλέπουμε και στην περιφέρεια. Θα σας έλεγα ότι στο Ηράκλειο, γενικά στην Κρήτη, που η οικονομία ήταν καλύτερη λόγω του τουρισμού και διαφόρων άλλων παραγόντων έχουμε και εκεί λιποθυμίες στα σχολεία.

Εγώ δεσμεύομαι να σας φέρω από τα σχολεία όχι αυτά που θα πω εγώ, αλλά αυτά που θα πουν οι γονείς. Βγήκε η μάνα του παιδιού που λιποθύμησε και είπε ότι όντως δεν έχω χρήματα, δεν έχω κάτι να του δώσω για να παίρνει μαζί του. Αλλά το ότι δεν το κατήγγειλε σε σας μπορεί να έχει και μια άλλη εξήγηση, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Δεν ήταν καταγγελία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Εντάξει, να το αναφέρει. Αναφορά και όχι καταγγελία. Δεν κολλάμε εκεί.

Σου λέει ότι εκεί που γεννάται αυτή η πολιτική που φέρνει αυτές τις καταστάσεις, εκεί θα το καταγγείλω; Εξάλλου εσείς το αντιμετωπίζετε ως γεγονός, δεν το αντιμετωπίζετε ως απότοκο της πολιτικής σας.

Ήθελα να πω και μία κουβέντα ακόμα. Υπάρχει λέει ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς στα πανεπιστήμια. Εγώ θα σας έλεγα ότι και στον πολιτισμό υπήρχε. Και μετά τον εμφύλιο οι ηττημένοι κυριάρχησαν, αλλά δεν κυβέρνησαν. Είναι νομίζω λίγο κοροϊδία, για να μην πω τεράστια κοροϊδία, να λέτε -και αυτό το λέω στον κ. Δένδια και στη Νέα Δημοκρατία- ότι αυτοί έχουν τις ευθύνες, οι άνθρωποι δηλαδή της Αριστεράς. Εάν γυρίσουμε την κουβέντα στον Εμφύλιο, έχω την εντύπωση ότι δεν μπορούμε να κουβεντιάσουμε για τα σημερινά προβλήματα. Εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα. Αυτή, όμως, είναι μια άλλη συζήτηση που γίνεται σε άλλο τόπο και σε άλλο χρόνο.

Νομίζω, ότι αδικείται σήμερα η συζήτηση και την αδίκησε και ο κ. Ευθυμίου ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, όταν την ώρα που κτύπησε η λήξη του χρόνου του, άρχισε να αναφέρεται στα προβλήματα της παιδείας και της εκπαίδευσης. Εν πάση περιπτώσει, εγώ θέλω να πω και στην κ. Παπαδάκη, που

είπε ότι ήταν μέλος μίας δεκαμελούς οικογένειας που σπούδασαν και τα δέκα της παιδιά, ότι «κοίτα τι έκανες» –γιατί νομίζω ότι μετέχει του συστήματος- όταν σήμερα είναι ανέκδοτο να πεις ότι υπάρχει μια οικογένεια με δέκα παιδιά που σπούδασαν και τα δέκα. Αυτό θα μπει σήμερα στο βιβλίο Γκίνες και θα μπει πολύ περισσότερο αύριο στο βιβλίο Γκίνες με αυτά που γίνονται.

Εν πάση περιπτώσει, θα έλεγα το εξής. Εάν μιλήσουμε για την έρευνα θα πρέπει να ντρεπόμαστε -περισσότερο βέβαια αυτοί που έχουν κυβερνήσει- ως χώρα.

Θα σας έλεγα ότι η αναφορά που έγινε για το ΤΕΙ της Χαλκίδας, το οποίο το έχω υπηρετήσει για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, δεν είναι η εξαίρεση. Ίσως είναι λίγο πιο μπροστά χρονικά από τα υπόλοιπα τεχνολογικά ιδρύματα. Θα σας έλεγα ότι και στο ΤΕΙ Ηρακλείου στην Κρήτη -που τυχαία και αυτό το έχω υπηρετήσει- ετοιμάζεται να κλείσει το τμήμα τουριστικών επιχειρήσεων, παρακαλώ! Εάν πάρουμε και τα υπόλοιπα, θα δείτε ότι όλα έχουν τέτοιου είδους προβλήματα. Δεν είναι, λοιπόν, εξαιρέσεις. Είναι δυστυχώς, ο κανόνας. Εδώ θίγεται και το αυτοδιόικτο και στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ.

Για τα ειδικά σχολεία νομίζω ότι εάν ανοίξουμε τη συζήτηση, θα έπρεπε να κάνουμε ειδικές συνεδριάσεις να μιλήσουμε και για τα μουσικά, για τα καλλιτεχνικά και για τα αθλητικά και για τη μεταφορά και για τα υπόλοιπα. Σε καιρό κρίσης η προχειρότητα, εκτός από τις πολιτικές, πλήττει βάνουσα όλα αυτά.

Ο ν. 3966/2011, που αφορά στην εισαγωγή των παιδιών των οικογενειών που είναι τρίτεκνες και πολύτεκνες, νομίζω ότι δεν περιποιεί τιμή, κυρία Υπουργέ. Δεν γνωρίζουν ακόμα εάν είναι εισηγμένοι στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ ή εάν θα φύγουν από εκεί. Κάποια παιδιά ενδέχεται να διαγραφούν. Τιμωρούνται στην ουσία αυτές οι οικογένειες, γιατί ένα παιδί μπορεί να πέρασε τα είκοσι τρία έτη και έτσι δεν θεωρείται η οικογένεια πολύτεκνη. Σε αυτό τι κάνατε;

Αυτό που ζούμε στην ελληνική δημόσια παιδεία τα τελευταία χρόνια και μάλιστα στους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες της εφαρμογής του μνημονίου δεν είναι συνέπεια της κρίσης γενικώς και αορίστως. Εάν θέλουμε να ακριβολογούμε είναι προδιαγεγραμμένη η συνέπεια της πολιτικής που εφαρμόζεται. Υπήρχε και πριν από την κρίση μια πάρα πολύ κακή κατάσταση στην οικονομία και στην παιδεία και ήμασταν οι τελευταίοι στους προϋπολογισμούς σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες.

Η σταδιακή, μερική έως πλήρης απόσυρση του κράτους από τη χρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας, όπως και της υγείας και της έρευνας, η πλήρης αντιστροφή του μοντέλου που κυριάρχησε παγκοσμίως στη μεταπολεμική περίοδο, είναι γεγονός. Η εκπαίδευση αντί να αντιμετωπίζεται ως αναπτυξιακή επένδυση της κοινωνίας και με μεσομακροπρόθεσμο αλλά βέβαιο όφελος, αντιμετωπίζεται πια ως καταναλωτικό αγαθό, ως εμπόρευμα και ως βραχυπρόθεσμη επένδυση των ιδιωτών και η απόδοσή της μετρείται αποκλειστικά με μακαλιόστικους –επιτρέψτε μου να πω- υπολογισμούς με τη σχέση κόστους-οφέλους στο μικροεπίπεδο παρακαλώ, και με τη λογική του εμπορεύματος και της άμεσης κερδοφορίας.

Αυτήν τη λογική τη βλέπουμε και στους προϋπολογισμούς - χαρακτηριστικά είναι αυτά των δύο τελευταίων- στις συγχωνεύσεις των σχολείων και την αύξηση των μαθητών ανά τμήμα για να μειωθούν οι θέσεις εργασίας των εκπαιδευτικών, στην κατάργηση των προσλήψεων, στην εφεδρεία και στις απολύσεις.

Ακούμε τις τρεις τελευταίες ημέρες –χθες και διά στόματος του κ. Ρέππα- ότι πρέπει και οι εκπαιδευτικοί, όπως και οι γιατροί και οι νοσηλεύτές, να ενταχθούν στο καθεστώς της εφεδρείας για να μειωθεί δραστικά ο ήδη μειωμένος αριθμός των δημοσίων υπαλλήλων, επειδή –λέει- το κράτος δεν μπορεί και στην ουσία δεν θέλει να πληρώνει.

Στα πανεπιστήμια ακούσαμε πρόσφατα ότι απειλείται να κοπεί τελείως η χρηματοδότηση σε όσα ιδρύματα δεν συμμορφωθούν με το νέο καθεστώς. Αυτό σημαίνει αφ' ενός τιμωρία στους απείθαρχους, αλλά αφ' ετέρου είναι και ένα καλό πρόσχημα για την πλήρη απόσυρση του κράτους από τον τομέα αυτό.

Στο θέμα της πειθαρχίας-απειθαρχίας, εγώ θα έλεγα τι εκπαιδεύει και το εκπαιδευτικό σύστημα θέλουμε να έχουμε; Θέλουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα χειραγωγεί ή ένα

σύστημα που θα ανοίγει τα μυαλά και θα ανοίγει προοπτικές κ.λπ.; Αυτό είναι ένα θέμα που δεν είναι στην επίκαιρη ερώτηση, αλλά νομίζω ότι θα έπρεπε να μπει και νομίζω ότι είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα. Είναι και διαπαιδαγωγικό, εκτός του ότι είναι ένα ζήτημα «τσαμπουκά» -επιτρέψτε μου την έκφραση- του κράτους απέναντι, όχι μόνο στους μαθητές και στους φοιτητές, αλλά και στους δασκάλους.

Το κράτος αυτό διευκολύνει και χρηματοδοτεί ορισμένους. Θα σας πω όσον αφορά τους ξένους αξιολογητές των ελληνικών ΑΕΙ και των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ που έρχονται για να αξιολογήσουν αρχικά το Πολυτεχνείο Κρήτης και μετά τα Πανεπιστήμια Θεσσαλίας και δυτικής Μακεδονίας, την ΑΣΠΑΙΤΕ κ.λπ. -την παιδαγωγική σχολή- ότι το κράτος θα τους πληρώσει, ενώ κόβει την χρηματοδότηση από τα ιδρύματα. Αυτό το έκτροπο -θα μου επιτρέψετε- τουλάχιστον για την κοινή λογική του πολίτη, το προβλέπει και το επιτρέπει ο νέος νόμος-πλαίσιο για τα ΑΕΙ. Νομίζω ότι και αυτό δεν είναι σωστό και δεν είναι τιμητικό.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, δεν σας άκουσα. Ποιο είναι το έκτροπο;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Λέω ότι πληρώνεται, χρηματοδοτείται η αξιολόγηση και έρχονται ξένοι αξιολογητές για τα δικά μας τα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Νομίζω ότι αυτά τα χρήματα από τη μεριά λείπουν από κάπου αλλού -από διορισμούς και τα υπόλοιπα- και από την άλλη, δεν νομίζω ότι είναι τιμητικό αυτό, δηλαδή, να έρχονται ξένοι για να μας αξιολογήσουν. Εμείς, δηλαδή, δεν μπορούμε, είμαστε ανίκανοι σε αυτό;

Εν πάση περιπτώσει, εγώ για να τελειώσω θα πω ορισμένες προτάσεις που έχουμε. Κατ' αρχάς, συμφωνούμε σε αρκετά από αυτά που λέει το ΚΚΕ, στα περισσότερα μπορώ να πω.

Συζητούμε θετικότερα ότι είναι ανάγκη να έχουμε δημόσια δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες για όλους τους πολίτες ανεξάρτητα από κοινωνική τάξη, από εθνική, θρησκευτική ή άλλη ένταξη, ότι πρέπει να υπάρχει μόνιμη και σταθερή και αξιοπρεπώς αμειβόμενη σχέση εργασίας για να μπορούν να ζουν και οι εκπαιδευτικοί και οι ερευνητές με αξιοπρέπεια από τη δουλειά τους, την κατάργηση του αίσχους της ωρομισθίας και των ελαστικών σχέσεων εργασίας, που έχουν προωθηθεί με κάθε τρόπο, ότι η μαθητική και η φοιτητική μέριμνα πρέπει να γίνεται με δημόσια δαπάνη χωρίς να φορτώνεται στους πενιχρούς προϋπολογισμούς των ιδρυμάτων, που και αυτοί περικόπτονται, όπως επιχειρεί με την πρόσφατη εγκύκλιο για τις φοιτητικές εορτίες το Υπουργείο. Φυσικά, προτείνουμε να είναι μειωμένα τα εισιτήρια και να υπάρχουν διευκολύνσεις στις μετακινήσεις των μαθητών, των σπουδαστών και των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων, αλλά και διασφάλιση τώρα των μεταφορών με τα σχολικά και γενικά με κάθε μέσο και στα μουσικά και στα καλλιτεχνικά και στα ειδικά σχολεία, που κινδυνεύουν άμεσα από την 1-1-2012 να κλείσουν, εάν οι μαθητές δεν μπορούν να μετακινηθούν από και προς τα σχολεία και την επαναφορά άμεσα της ενισχυτικής διδασκαλίας και όχι, βέβαια, με ωρομίσθιους ή με «μπλοκάκια» ή με εργολαβίες των δήμων και με ΜΚΟ, όπως ήδη συμβαίνει σε κάποιους δήμους, αλλά με προσλήψεις μόνιμων εκπαιδευτικών.

Επίσης, προτείνουμε να γίνει αναδιοργάνωση και επέκταση των δομών της ειδικής αγωγής από την οποία εξαρτάται η στοιχειώδης σχολική επιβίωση παιδιών με μαθησιακά προβλήματα από πολύ σοβαρά, όπως ο αυτισμός, μέχρι δυσλεξίες, διάσπαση προσοχής κ.α.. Τα παιδιά αυτά δεν μπορούν να παρακολουθήσουν το σύνηθες σχολικό πρόγραμμα χωρίς την επικουρία των προγραμμάτων και των επιστημόνων της ειδικής αγωγής, που τώρα «κρέμονται από μία τρίχα» με την κατάργηση των ΚΕΔΔΥ. Και βέβαια, το στοιχειώδες: δωρεάν και τα υπαρκτά βιβλία σε όλα τα σχολεία. Αυτό πρέπει να γίνει κάποια στιγμή πραγματικότητα. Δεν έχει γίνει ακόμη. Υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις, που δεν θα έπρεπε να υπάρχουν και είναι άγνωστο τι θα γίνει την επόμενη χρονιά. Τέτοια εποχή έπρεπε ήδη να έχουν γίνει οι μειοδοτικοί διαγωνισμοί και να έχει λυθεί αυτό το πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, ζητούμε τη διατήρηση και την επέκταση των διαπολιτισμικών σχολείων, των οποίων το πρόγραμμα συρρικνώνεται με σκοπό την κατάργησή τους.

Θα σας καταθέσω στα Πρακτικά το γράμμα από τους μαθητές του Διαπολιτισμικού Σχολείου του Αλίου, καθώς και ένα έγγραφο από το Τμήμα Τουριστικών Επιχειρήσεων του ΤΕΙ Ηρακλείου, που αυτή τη στιγμή κλείνει και δεν παίρνει παιδιά στο μηχανογραφικό για το επόμενο έτος.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ και Βουλευτή Ηρακλείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις της εισαγγελικής αρχής για τη χορήγηση άδειας άσκησης ποινικής δίωξης κατά Βουλευτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε τώρα στη διαδικασία των δευτερολογιών. Θα παρακαλούσα, επειδή η κ. Παπαδάκη μου έκανε και σύσταση προηγουμένως, γιατί ο κ. Κριτσωτάκης πέρασε -λέει- το όριο...

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Παρ' όλίγον να τη φθάσω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ακριβώς! Θα παρακαλέσω, όμως, τώρα στις δευτερολογίες...

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Επειδή είστε πολύ ακριβής, γι' αυτό το είπα! Όχι για κανέναν άλλο λόγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παραβήκαμε λίγο τους χρόνους, γιατί ήταν πολύ σημαντικά αυτά που ακούγονταν. Θα παρακαλούσα, όμως, τώρα να είμαστε συνεπείς στο χρόνο των δευτερολογιών.

Επομένως, καλώ στο Βήμα τον κ. Ιωάννη Ζιώγα, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, να δευτερολογήσει.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα διαβάσω κάτι από τα Πρακτικά της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων στις 16 Μαρτίου του 2011, όταν συζητούσαμε για το νέο σχολείο. Βεβαίως, υπήρξε κάποτε και μία ερώτηση της κυρίας Υπουργού προς τον εισηγητή ενός νομοσχεδίου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σχετικά με το εάν είμαστε υπέρ ή κατά της χρήσης των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση.

Τελικά, μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία της επιβολής, της υποκατάστασης και της αντικατάστασης, θα μου επιτρέψετε να πω ότι ή μαθητεύομενοι μάγοι υποτίθεται ότι είστε -που πιστεύουμε ότι δεν είστε- ή ότι συνειδητά περνάτε το σκοταδισμό στις μικρές τάξεις της εκπαίδευσης και ως εκ τούτου, συνολικά σε όλο το οικοδόμημα.

Σας μεταφέρω το πώς είχαμε τοποθετηθεί: μία συγκριτική μελέτη που έχει γίνει στη Νορβηγία σε μαθητές, έχει αποδείξει ότι τα παιδιά που διδάχθηκαν με την κλασική μέθοδο -κιμωλία, δάσκαλος, μαυροπίνακας- απέδωσαν κατά 15% καλύτερα απ' ό,τι μέσω του ηλεκτρονικού τρόπου, του καινούργιου, του προτεινόμενου από εσάς. Πρέπει να παίρνουμε και εμπειρία από τις άλλες χώρες.

Εμείς, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, θεωρούμε ότι η σχέση βιβλίου-μαθητή-δασκάλου είναι αναντικατάστατη από κάθε άποψη. Η κλασική βιβλιοθήκη έπαιξε και παίζει ένα συγκεκριμένο θετικό ιστορικό ρόλο. Η ηλεκτρονική, βεβαίως, μπορεί να συμπληρώνει, αλλά όχι να υποκαθιστά. Φοβόμαστε ότι η πιλοτική εφαρμογή θα οδηγήσει σε γενίκευση με κατάργηση προοπτική της διανομής των βιβλίων. «Πριν αλέκτωρ φωνήσαι άπαξ» -όχι τρεις- είμαστε μπροστά σε γεγονότα.

Επιπλέον, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές απομονώνουν συναισθηματικά και σωματικά τα παιδιά μέσω της έμμεσης εμπειρίας από το φυσικό και κοινωνικό κόσμο. Να γιατί η χρήση τους σ' αυτήν την ηλικία μπορεί να αποβεί καταστροφική! Να γιατί στα ακριβά σχολεία των Ηνωμένων Πολιτειών, στα σχολεία που φοι-

τούν τα παιδιά της ελίτ, η διδασκαλία εξακολουθεί να γίνεται με τον παραδοσιακό τρόπο, με την κιμωλία και το μαυροπίνακα.

Την ίδια στιγμή, τα σχολεία των γκέτο και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων κατακλύζονται από σύγχρονα μηχανήματα, ηλεκτρονικά προγράμματα αναπαραγωγής της αμορφωσιάς και της αγραμματοσύνης, γιατί όλα αυτά από πίσω έχουν τεράστια οικονομικά συμφέροντα και όχι το υποτιθέμενο ενδιαφέρον.

Η υποκρισία δεν χαρακτηρίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας! Τα κόμματά σας χαρακτηρίζει!

Ας αναφερθούμε, λοιπόν, στο αποτέλεσμα που είχε στην παραγωγικότητα η τεχνολογία, όταν μπήκε στην παραγωγή. Τη δεκαετία του 1960, του 1970 και του 1980 είχαμε την ανάπτυξη και την εκτίναξη της παραγωγικότητας. Σε ποιου την υπηρεσία μπήκε; Ποιος ωφελήθηκε; Τα τελευταία είκοσι χρόνια –δεν είμαι οικονομολόγος– το ΑΕΠ της χώρας μας, απ' ό,τι ξέρω, αυξήθηκε πεντέμισι φορές!

Η Στατιστική Υπηρεσία της ΓΣΕΕ είπε ότι η αγοραστική δύναμη του εργαζόμενου του 2009 ήταν αντίστοιχη του 1984.

Πού πήγε αυτός ο τεράστιος πλούτος, αυτή η έκρηξη της παραγωγικότητας; Επομένως, το ποιος άσκησε αυτήν την πολιτική που έδωσε αυτά τεράστια ποσά σ' αυτήν την παρασιτική τάξη στη χώρα μας, νομίζω ότι είναι προφανές. Άξιος ο μισθός σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Ιωάννης Γκιόκας, Βουλευτής Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Θα είμαι σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ σε τρία ζητήματα που ετέθησαν και στην τοποθέτησή μας στην επερώτηση και από την κυρία Υπουργό.

Διανομή δωρεάν συγγραμμάτων και περικοπές. Το θέμα αυτό το έχουμε εξαντλήσει. Εδώ και δύο τρία χρόνια έχουν γίνει ερωτήσεις επί ερωτήσεων από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και προς την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προηγούμενα και προς την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, γύρω από το ζήτημα αυτό και ιδιαίτερα με την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί μετά τη ρύθμιση για το ένα σύγγραμμα. Πάλι καταλήγει η συζήτηση από τη μεριά της Κυβέρνησης στο ίδιο ακριβώς θέμα, ότι υπήρχε σπατάλη, υπήρχε κατάχρηση και ούτω καθ' εξής.

Μπορεί και να υπήρχε σπατάλη. Και πάλι δικό σας ήταν το πρόβλημα. Εσείς καταργήσατε τη λειτουργία των τυπογραφείων των πανεπιστημίων, παραδώσατε –σταδιακά οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας– όλη τη λειτουργία του μηχανισμού των συγγραμμάτων από την έκδοση, τη διανομή, στις επιχειρήσεις και τους εκδοτικούς οίκους. Συνεπώς, όταν υπεισέρχεται το στοιχείο του κέρδους, όταν υπεισέρχονται ενδεχομένως και άλλοι είδους σχέσεις, συναλλαγές κ.λπ. με καθηγητές, εκδοτικούς οίκους, ενδεχομένως να υπήρχε και σπατάλη.

Όμως, το ερώτημα παραμένει και το ερώτημα που θέτουμε εμείς, είναι το εξής: σήμερα τα βιβλία που διανέμονται, τα συγγράμματα που διανέμονται στους φοιτητές καλύπτουν τις διδακτικές ανάγκες; Εδώ είναι το ερώτημα. Κι εδώ υπάρχουν και συγκεκριμένα παραδείγματα τα οποία αναφέρουμε.

Πρώτον: Χημικό Αθηνών. Οι φοιτητές του πρώτου έτους, για ένα μάθημα, το μάθημα της Ανόργανης Χημείας καλούνται να πληρώσουν 35 ευρώ για τον εργαστηριακό οδηγό και 30 ευρώ για εξοπλισμό εργαστηρίων, δηλαδή με το καλημέρα, με το πρώτο έτος 65 ευρώ.

Στο Βιολογικό, δίνεται ο ένας τόμος για το μάθημα της Οργανικής Χημείας και οι φοιτητές καλούνται να πληρώσουν το δεύτερο τόμο που κοστίζει 60 ευρώ.

Άρα, λοιπόν, στο ερώτημα που θέτουμε, αν καλύπτονται οι διδακτικές ανάγκες με τη διανομή των συγγραμμάτων, η απάντηση είναι αρνητική. Δεν καλύπτονται. Κι εδώ είναι το βασικό ζήτημα.

Δεύτερον, αντίστοιχη ήταν και η τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού για το πάσο. Όμως εδώ, η υποκρισία από τη μεριά του Υπουργείου όσον αφορά το ζήτημα για το πάσο, ξεπερνάει κάθε όριο, κάθε προηγούμενο. Μα καλά, δεν ξέρατε τι συμβαίνει στα πανεπιστήμια; Ποιοι έκαναν εμπόριο το πάσο όλα αυτά τα χρόνια στα ιδρύματα; Οι παρατάξεις σας το έκαναν.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μπορείτε να μιλήσετε συγκεκριμένα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Βεβαίως, συγκεκριμένα. Οι παρατάξεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας στα πανεπιστήμια, η ΠΑΣΠ και η ΔΑΠ. Αυτοί έκαναν εμπόριο στο πάσο. Εκτός όλης της άλλης ζημιάς που έχουν κάνει αυτές οι παρατάξεις στο φοιτητικό κίνημα, είχαν εξελιχθεί στους καλύτερους εμπόρους. Εμπόριο πάσο, εμπόριο σημειώσεων, εμπόριο μεταγραφών, εμπόριο δωματίων στις εστίες. Οι καλύτεροι έμποροι για τον εκμαυλισμό, για τη χειραγώγηση των συνειδήσεων και για εκλογική πελατεία. Είναι αυτοί οι έμποροι με τους οποίους εσείς προσωπικά συναντιέστε, με το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, για να φτιάξετε το φοιτητικό κίνημα σήμερα. Εμείς λέμε να χειραγωγήσετε το φοιτητικό κίνημα και να διαμορφώσετε ένα μπλοκ δυνάμεων που θα στηρίζει τις αντιδραστικές αλλαγές που περνάνε.

Για τα δίδακτρα να πω μόνο μία κουβέντα. Εμείς δεν είπαμε ότι υπάρχουν δίδακτρα στα προπτυχιακά. Όμως, στα μεταπτυχιακά τα δίδακτρα έχουν γενικευτεί και είναι γνωστό ότι ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια και με βάση το νέο νόμο-πλαίσιο, ένα πολύ μεγάλο μέρος της επιστημονικής γνώσης και διδασκαλίας περνάει από τα προπτυχιακά που υποβαθμίζονται στα μεταπτυχιακά, τα οποία είναι επί πληρωμή.

Από την κυρία Υπουργό δεν έχει τεθεί, όμως, εμείς κάνουμε την πρόβλεψη ότι τα δίδακτρα θα γενικευτούν σε μία πορεία και στα προπτυχιακά. Γι' αυτό το λόγο προέβλεψε και ο νόμος-πλαίσιο και το θεσμό των φοιτητικών δανείων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Ιωάννης Πρωτούλης, Βουλευτής Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, αποφύγατε να απαντήσετε σε ορισμένα κρίσιμα ερωτήματα και τα οποία εμείς θα επιμενίσουμε και τώρα στη δευτερολογία να τα ξαναβάλουμε.

Τι θα γίνει με τα κονδύλια που έχουν παγώσει για τη συντήρηση των σχολείων; Τι θα γίνει, τα σχολεία θα φτιαχτούν; Κατέθεσα και αναλυτικά στα Πρακτικά και σας έδωσα ένα παράδειγμα από ένα σχολείο. Τέτοια ερωτήματα σας κάνουμε καθημερινά από τις ερωτήσεις, τις επείγουσες ερωτήσεις. Έχετε μαζέψει ένα πάκο ερωτήσεων από την αρχή της χρονιάς, ειδικά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και των Βουλευτών του και παρεμβάσεις γι' αυτήν την κατάσταση που υπάρχει. Θα φτιαχτούν; Δεν θα φτιαχτούν, προφανώς.

Δεύτερον, τι μέτρα θα παρθούν, ιδιαίτερα στις συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης, για την προστασία των παιδιών των ανέργων και των φτωχών οικογενειών που πηγαίνουν στα σχολεία, δημοτικά, γυμνάσια, λύκεια; Επαναλαμβάνω, όπως είπα και στην πρωτολογία μου, ότι δεν είναι μελό το θέμα. Είναι οξύτατο, είναι πολύ σοβαρό και μη το εκχυδαίζετε. Άκουσα στην ομιλία σας «Τι θα κάνουμε; Κρατικά συσσίτια;». Είναι τόσο τρομερό να υπάρχει ένα έκτακτο κονδύλι που να δίνεται στα παιδιά ένα μικρό γεύμα, ένας χυμός, ένα σάντουιτς από το κυλικείο; Ακόμα και απ' αυτό, δηλαδή, θα κοπεί; Είναι ζήτημα διεκδίκησης. Δεν πρόκειται να δώσετε ούτε αυτό. Εσείς το θέμα της φτώχειας το αντιμετωπίζετε σαν ένα κάδρο φιλανθρωπικού έργου.

Μιλάτε να έρθουν καταγγελίες στο Υπουργείο γι' αυτήν την κατάσταση που υπάρχει. Καταγγελίες γίνονται κάθε μέρα. Ανοίξτε τις εφημερίδες και θα τις δείτε, όπως τις βλέπουμε και εμείς. Γυρίστε τα σχολεία στις φτωχές λαϊκές συνοικίες και θα τα δείτε, όπως γυρνάμε εμείς και τα βλέπουμε κάθε μέρα μπροστά μας. Τι περιμένετε, δηλαδή; Ξέρετε, ίσως δεν το έχετε ζήσει, αλλά σε ένα φτωχικό σπίτι ο φτωχός δεν βγάζει ντελάλη, δεν κρεμάει ταμπέλα έξω από το σπίτι ότι μου λείπει το ψωμί. Κλείνεται στο σπίτι, προσπαθεί να παλέψει τη φτώχεια του, να λύσει τα προβλήματά του. Δεν βγάζει ντελάλη.

Εδώ, δεν είναι θέμα να πάμε να ξεχωρίσουμε τα παιδιά, να αρχίσουμε την καταγραφή ποιος πεινάει και ποιος δεν πεινάει. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας βάζει συγκεκριμένα αιτήματα, που τα βάζει και ο ίδιος ο λαός και τα παλεύουμε.

Με τη θέρμανση, τι θα γίνει; Οι δεξαμενές πετρελαίου στα σχολεία είναι άδειες. Το φυσικό αέριο σε αρκετά απ' αυτά είναι κομμένο, γιατί χρωστάνε. Τι θα γίνει, θα υπάρξει θέρμανση στα σχολεία; Λέτε «πού θα τα βρούμε;». Είστε Κυβέρνηση, την κρίση δεν τη δημιουργήσε ο λαός, δεν τη δημιούργησαν οι εργαζόμενοι, δεν έχουν κανένα χρέος να την πληρώσουν, ναι, όσο και να

το γελάτε. Να φορολογήσετε το μεγάλο κεφάλαιο και να πάρετε τέτοια μέτρα προστασίας. Είναι οξύτατο το θέμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και μια τελευταία κουβέντα, γιατί ο χρόνος τελείωσε. Έχουμε κάνει πολύ αναλυτική συζήτηση για το περιεχόμενο των αντιδραστικών αλλαγών στο ζήτημα της εκπαίδευσης. Εδώ δεν μπορείτε να ξεγελάσετε κανέναν. Μη βάζετε το θέμα ότι το ΚΚΕ είναι αναχρονιστικό κόμμα, γιατί δεν θέλει τον υπολογιστή. Το ΚΚΕ είχε σχέση με τον υπολογιστή πολύ πριν αποκτήσετε εσείς. Δεν μπορείτε να ξεγελάσετε κανέναν και σαν το καθρεφτάκι που ξεγελούσαν τους ιθαγενείς, με τον υπολογιστή να κρύψετε ένα αντιδραστικό περιεχόμενο, να κρύψετε την άσχημη κατάσταση που υπάρχει στους χώρους της εκπαίδευσης. Δεν μπορεί να κρυφτεί αυτό το πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Κατά συνέπεια, πρέπει να απαντήσετε επί της ουσίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχουμε ανάγκη να καταφύγουμε σε απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, όπως έκανε η κυρία Υπουργός. Απλά και μόνο αυτά τα οποία λέει αποκαλύπτουμε, τα οποία αποδεικνύουν την ταξικότητα της πολιτικής της.

Μίλησε η κυρία Υπουργός για ορθολογικές αλλαγές στη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού. Σε απλά καθημερινά ελληνικά, τι σημαίνει αυτό, από τη στιγμή που το σύστημα της εφεδρείας, όπως λέτε, δεν πέτυχε; Γενίκευση των απολύσεων και στην εκπαίδευση.

Άρα, θα προχωρήσουν απολύσεις όχι πλέον καλυμμένες με την εφεδρεία, αλλά και γενίκευση των ανατροπών στις εργασιακές σχέσεις. Εκπαιδευτικοί πολλαπλών ταχυτήτων και χειραγωγημένοι, εθελοντισμός και αξιοποίηση των μη κυβερνητικών οργανώσεων κατά το λαμπρό παράδειγμα του Δήμου της Νέας Ιωνίας, για να καλύψει τις διδακτικές ανάγκες των σχολείων. Να, λοιπόν, ποιος είναι ο στόχος για το επόμενο διάστημα.

Δεύτερο ζήτημα: λέτε ότι προσπαθείτε να κάνετε ορθολογική διαχείριση των πόρων όταν ξέρετε πολύ καλά ότι οι σπατάλες που γίνονταν ήταν για να «θρέψετε» το επιχειρηματικό σύστημα, τους επιχειρηματίες και ταυτόχρονα τον κομματικό σας μηχανισμό. Μιλάω και για το ΠΑΣΟΚ και για τη Νέα Δημοκρατία. Βεβαίως, αυτός ο ορθολογισμός δεν βοηθάει στο να αναβαθμιστεί η ποιότητα της δωρεάν και δημόσιας εκπαίδευσης, αλλά την υπονομεύει ακόμα περισσότερο.

Είπατε για το πάσο. Βεβαίως, είναι γνωστό ποιοι μοίραζαν το πάσο στα πανεπιστήμια. Πού οδήγησε αυτός ο εξορθολογισμός; Δυσμούν ευρώ να πληρώνει ο κάθε φοιτητής το ηλεκτρονικό πάσο.

Μπορείτε επίσης, να πείτε τι δωρεάν μετακίνηση είναι αυτή για τους φοιτητές της Πάτρας, για παράδειγμα, που όταν χρησιμοποιούν δύο λεωφορεία, θέλουν 3,6 ευρώ την ημέρα, για να πάνε και να έλθουν στο πανεπιστήμιο με αποτέλεσμα να μην μπορούν να πάνε; Αυτή είναι η βοήθεια για μετακίνηση των φοιτητών και αυτός είναι ο εξορθολογισμός που κάνετε; Απ' αυτήν την άποψη πέφτουν όλα στον εξορθολογισμό που κάνετε στη φοιτητική μέριμνα μέσα από την εμπορευματοποίηση και την ιδιωτικοποίησή της.

Τι κάνετε; Καταργήσατε το ΕΙΝ. Πέρασατε με κοινή υπουργική απόφαση τους εργαζόμενους και τις λειτουργίες του στα πανεπιστήμια, όμως αυτό είναι ανολοκλήρωτο και εδώ πέρα χρειάζεται τα συγκεκριμένα ζητήματα γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι μέσα απ' αυτή τη διαδικασία οι εργαζόμενοι στις φοιτητικές εστίες είναι απλήρωτοι από τις 5 Νοέμβρη και δεν ξέρουν πότε θα πληρωθούν και δεύτερον από 1-1-2012 δεν θα μπορεί να δίνεται σίτιση από τη στιγμή που δεν δίνετε τα αντίστοιχα κονδύλια στα πανεπιστήμια. Θα καταργηθεί και η σίτιση.

Τι μέτρα συγκεκριμένα θα πάρετε, λοιπόν, για να ξεπεραστούν αυτά τα ζητήματα, ή μέσω αυτής της διαδικασίας απ' ενός κά-

νετε στάση πληρωμών για τους εργαζόμενους και απ' ετέρου ωθείτε τα πανεπιστήμια να παραδώσουν τη σίτιση σε ιδιώτες επιχειρηματίες και καλούνται οι φοιτητές να πληρώσουν για να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες της σίτισής τους;

Αυτή είναι η εξέλιξη των πραγμάτων, εκεί οδηγείτε τα πράγματα κι εμείς αυτή τη λογική θα την αντιπαλέψουμε με κάθε τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου, Βουλευτής Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Σαν παρατήρηση εμείς λέμε ότι ο ελληνικός λαός πρέπει να κρατήσει την ομολογία της κυρίας Υπουργού ότι οι περικοπές στην παιδεία ήταν και είναι τραγικές. Να το κρατήσουμε αυτό.

Εμείς τι σημειώνουμε; Πρώτον, ότι στον ίδιο τον προϋπολογισμό του 2012 έχουμε αύξηση των χρηματοδοτήσεων, όχι όμως για τις συστηματοποιημένες δομές της εκπαίδευσης, αλλά για τα προγράμματα διά βίου μάθησης της λεγόμενης άτυπης εκπαίδευσης και αυτό αξίζει να κρατηθεί.

Γιατί συμβαίνουν όλα αυτά; Δεν θα απαντήσουμε εμείς. Απλώς θα σημειώσουμε ότι ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων σημειώνει ότι είναι αδήριτη εθνική ανάγκη να πτωχεύσουμε ως λαός, για να διασωθεί η διαχρονική Ελλάδα. Είναι φανερό ότι εννοεί τα χρηματοκιβώτια τους. Αυτό είναι στην απόφαση της γενικής συνέλευσης του ΣΕΒ της 24 Μαΐου 2011.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι εμείς διακρίνουμε μία μεγάλη δυσχέρεια να απαντηθούν τα ζητήματα που θέσαμε και φαίνεται ακόμα πιο έντονα στους εκπροσώπους της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ ότι δεν αντέχετε στη δημοκρατική αντιπαράθεση των ιδεών. Επί της ουσίας οι εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ χαρακτηρίζουν τις οικονομικές, κοινωνικές, εργασιακές και μορφωτικές κατακτήσεις του ελληνικού λαού τα πρόσφατα σαράντα χρόνια ως κομμουνιστικές και ως σοβιετικές. Σας εφιστούμε την προσοχή. Υπάρχει κίνδυνος να «χαρίσετε» στο ΚΚΕ τις κοινωνικές κατακτήσεις του ελληνικού λαού. Θα σας μαλώσουν.

Μία αφιέρωση για τον κ. Δένδια της Νέας Δημοκρατίας, ότι η ρουσφετολογία, η διαφθορά, οι πελατειακές σχέσεις και η εξαχρείωση είναι λουλούδια που ανθοφορούν στον κήπο των εμπορευματικών και χρηματικών σχέσεων των οποίων είμαστε πολιτικοί σημαιοφόροι.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε, τουλάχιστον σ' αυτά που επανελήφθησαν να δώσω απαντήσεις.

Νομίζω ότι έχει πολύ ενδιαφέρον να δούμε ότι το 2011 υπάρχει κόμμα που συνοψίζει την πολιτική του στην επιστροφή στο μαυροπίνακα και την κιμωλία, εξηγώντας μάλιστα γιατί αυτό είναι το σωστό και γιατί έτσι πρέπει να λειτουργήσουν τα σχολεία μας. Μόνοι σας είπατε ότι δεν είμαστε αναχρονιστικό κόμμα. Νομίζω ότι η τοποθέτηση και η ανάλυση της αξίας του μαυροπίνακα και της κιμωλίας το 2011 ως βασικό στοιχείο της εκπαίδευσης, επιτρέπει στον καθένα να κρίνει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Είστε ελλειπτική.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είμαστε όλοι ελλειπτικοί γιατί ο λόγος είναι σύντομος. Θα έλεγα όμως να κάνετε την αυτοκριτική σας, πριν κάνετε κριτική.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: ... (δεν ακούστηκε). Γνωρίζομαστε πέντε χρόνια.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Γνωρίζομαστε πολύ καλά. Εγώ βλέπω εξαιρετικά ελλειπτική την προσέγγισή σας, αλλά νομίζω ότι ο καθένας κάνει την προσπάθεια να επιτύχουμε μια σύνθεση.

Υπάρχουν επιμέρους θέματα: το θέμα των συνθηκών της λειτουργίας των σχολείων. Ο κ. Πρωτούλης επανήλθε με μεγάλη ένταση.

Υπάρχει το θέμα της μεταφοράς, του πετρελαίου και της συντήρησης των σχολείων. Είστε νέος Βουλευτής, αλλά έχετε μεγάλη εμπειρία και ξέρετε ότι αυτά είναι ζητήματα τα οποία αντιμετωπίζουν οι δήμοι. Είναι εδώ και πάρα πολλά χρόνια στην αρμοδιότητα των δήμων, με χρήματα, όμως, που τους δίνει η πολιτεία.

Στις 9 Σεπτεμβρίου το Υπουργείο Εσωτερικών έστειλε τα χρήματα για τις σχολικές επιτροπές. Πριν από δυο μέρες, ο Υπουργός Εσωτερικών κάλεσε το θεσμικό όργανο των Δημάρχων και τους έδωσε και στοιχεία. Έχουν μεγάλη σημασία οι δήμοι. Πολλοί δήμοι έχουν λειτουργήσει πάρα πολύ αποτελεσματικά. Θα αναφερθώ στο δήμο Αιγάλεω γιατί προχθές είχα τις καλύτερες περιπτώσεις. Λειτουργήσαν πολύ γρήγορα τις σχολικές επιτροπές, σύμφωνα με τον καινούργιο νόμο, έδωσαν τα ποσά και οι σχολικές επιτροπές κινήθηκαν πολύ γρήγορα.

Υπάρχει σ' αυτή την κρίση μια ανάγκη: να υπάρχει η καλύτερη και η ταχύτερη δυνατή συνεργασία του Υπουργείου Εσωτερικών με τους δήμους στη συγκεκριμένη περίπτωση. Δεν λύνονται όλα τα προβλήματα. Έχετε απόλυτο δίκιο. Υπάρχουν σε πολλά σχολεία και σε πολλές περιοχές προβλήματα συντήρησης εδώ και χρόνια. Το θέμα της Καρύστου στο οποίο αναφέρθηκε η κ. Παπανδρέου το έχω ξανακούσει από τους Βουλευτές που το έχουν θέσει. Βεβαίως είναι πολλά τα προβλήματα των υποδομών. Έχουμε δεκαπέντε χιλιάδες σχολεία. Δεν μπορώ να πω ότι μπορούμε να τα αντιμετωπίσουμε. Θέλω να πω ότι είναι πολλές εκατοντάδες εργολαβίες του ΟΣΚ σταματημένες σε όλη την Ελλάδα γιατί δεν υπήρχε η δυνατότητα χρηματοδότησής τους. Κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να γίνουν οι πρώτες επιλογές μέσα από το ΕΣΠΑ γιατί εκεί υπάρχουν κάποια χρήματα. Και πάλι μέσω των περιφερειών μπορούμε να αντιμετωπιστούν.

Έρχομαι στο θέμα της ειδικής αγωγής. Σέβομαι και μοιράζομαι την αγωνία των συναδέλφων. Είναι από τα σοβαρότερα ζητήματα. Θέλω να σας πω ότι ενώ σε όλα έχουμε μειώσεις, στο χώρο της ειδικής αγωγής έχουμε υπερδιπλασιάσει φέτος τον αριθμό των δασκάλων σε σχέση με άλλες χρονιές. Από τους δύο χιλιάδες διακόσιους πήγαμε στους τρεις χιλιάδες οκτακόσιους δασκάλους. Δεν τα καλύπτουμε πάλι όλα, αλλά δόθηκε μια ειδική προτεραιότητα σ' αυτόν τον κλάδο.

Το θέμα της παράλληλης στήριξης είναι πάρα πολύ σοβαρό. Έχουμε συνολικά χίλια εννιακόσια ενενήντα αιτήματα και καταφέραμε να αντιμετωπίσουμε τα οκτακόσια ενενήντα. Λάβετε υπ' όψιν σας την κρίση και τις μειώσεις που έχουμε. Έχουμε κάνει, κ. Παπανδρέου, μια αναλογία κατά νομό. Θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, παίρνοντας κονδύλια από αλλού, να αντιμετωπίσουμε το θέμα της παράλληλης στήριξης ως προτεραιότητα. Είναι πολύ σημαντικό τα παιδιά που είναι στις κανονικές τάξεις να μπορούν να παρακολουθούν με την υποστήριξη δασκάλων.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερο τρικ στην πολιτική από το να χρησιμοποιεί κανείς τα νούμερα, καθώς και από τον τρόπο με τον οποίο τα χρησιμοποιεί. Είπατε και στις πρωτολογίες σας και στις δευτερολογίες σας ότι ενώ έχουμε μειώσεις στον προϋπολογισμό για την πρωτοβάθμια, τη δευτεροβάθμια και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, έχουμε 100% αύξηση στο θέμα της διά βίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τα δυο τελευταία χρόνια.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ακούστε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, τα νούμερα.

Στον τακτικό προϋπολογισμό η πρωτοβάθμια είναι 2,2 δισεκατομμύρια και η δευτεροβάθμια είναι 2,7 δισεκατομμύρια. Εδώ, λοιπόν, έχουμε μειώσεις 6,6%. Στη Διά Βίου ο προϋπολογισμός είναι 7 εκατομμύρια και έχουμε πάει στα 9 εκατομμύρια. Προσέξτε τώρα τη σύγκριση: τα 2,2 δισεκατομμύρια και τα 2,7 δισεκατομμύρια τα συγκρίνουμε με τα 7 εκατομμύρια στον τακτικό προϋπολογισμό, που είναι η γενική γραμματεία.

Πραγματικά, δεν μπορώ να καταλάβω πως είναι δυνατόν να χρησιμοποιείτε, με τόση ευκολία, επιχειρήματα για να αποδείξετε πως το σχολείο και πως το εκπαιδευτικό σύστημα υποστηρίζει τις επιχειρήσεις. Δεν έχει πια καμμία λογική, γιατί αυτοί είναι οι αριθμοί που σας δίνω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, είναι 80% μειωμένες οι λειτουργικές δαπάνες.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τα 5,1 δισεκατομμύρια και 6,6%, τα συγκρίνουμε με τα 7 εκατομμύρια, κύριοι συνάδελφοι, όπου λέμε για την αύξηση. Επομένως, νομίζω ότι και το ίδιο το επιχείρημα καταρρίπτεται, όταν δοθούν οι πραγματικοί αριθμοί.

Δεν θα επανέλθω στο θέμα της υποστήριξης εκεί που υπάρχει πρόβλημα είτε είναι βρεφονηπιακοί είτε είναι οικογένειες είτε είναι παιδιά. Δεν μιλάω επ' ουδενί για καταγγελίες, μιλάω για αναφορές. Θεωρώ τελείως αναγκαίο για ένα δάσκαλο να κάνει αναφορά στη διεύθυνσή του αντί να πάει στην εφημερίδα. Δεν θα απαντήσουμε στις εφημερίδες, γιατί οι εφημερίδες έχουν γενικές, οι οποίες δεν βοηθούν ούτε τις οικογένειες, ούτε τη χώρα, ούτε τη συνολική κατάσταση. Πολύ ευχαρίστως, όμως, να ακούσω. Και να το πείτε και στο διευθυντή, στο Ηράκλειο, για να δούμε τι θα γίνει.

Βεβαίως, έχετε απόλυτο δίκαιο, θα γίνει ό,τι είναι δυνατόν. Έχουμε προγράμματα. Κάνουμε προσπάθεια. Έχουμε βρει τρόπο μέσα στην κρίση να το αντιμετωπίσουμε και όχι να το διαφημίσουμε. Θα συμφωνήσω μαζί σας, ότι κάθε οικογένεια πρέπει να έχει την αξιοπρέπεια που πρέπει και το κάθε παιδί πρέπει να έχει την αξιοπρέπεια που χρειάζεται. Ας μην τα κάνουμε, λοιπόν, αυτά τα θέματα καθημερινά θέματα reality.

Έρχομαι στο θέμα των πανεπιστημίων. Υπήρξε σήμερα μια επιστολή των Πρυτάνεων του ΕΚΠΑ του πανεπιστημίου των Αθηνών και του Πρύτανη του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου προς τον Πρωθυπουργό, ώστε να παρέμβει γιατί υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα με τη βεβαισμένη εφαρμογή του νόμου, η οποία μάλιστα, όπως λέει η επιστολή, μπορεί να οδηγήσει και σε αλόγιστη χρήση βίας.

Ας ήθελα να πω στην Αίθουσα αυτή ότι δεν υπάρχει απολύτως καμμία αντιπαράθεση με τα πανεπιστήμια. Υπάρχει ένας νόμος και ο νόμος αυτός από την ημέρα που ψηφίστηκε εφαρμόζεται κανονικά. Όλα γίνονται με το νόμο: οι εξετάσεις, οι εξελίξεις, οι φοιτητές παίρνουν πτυχίο, τα ερευνητικά προγράμματα συνεχίζονται. Ένα πράγμα μόνο δεν προχωράει: τα θέματα που έχουν σχέση με την εκλογή των νέων διοικήσεων. Αυτό είναι το μόνο στοιχείο του νόμου που δεν προχωράει.

Έχετε δίκαιο ότι οι παρατάξεις δημιούργησαν κατά περίπτωση, ή πολλές φορές ή κατά κανόνα, πάρα πολύ σοβαρά προβλήματα. Γι' αυτό ο νέος νόμος δίνει στις παρατάξεις το ρόλο που χρειάζονται: δηλαδή, τον ιδεολογικό και πολιτικό ρόλο. Ούτε συνδιοίκηση ούτε εξουσία ούτε διαχείριση εστίας ούτε διαχείριση εστιατορίου ούτε διαχείριση εκδόρων, τίποτα απ' όλα αυτά. Αυτά όλα έχουν τελειώσει. Βλέπετε, όμως, ότι στην εφαρμογή του νόμου, σ' αυτό το σημείο και μόνο, υπάρχει άρνηση.

Εκφράζεται στην επιστολή ότι γίνεται βεβαισμένη εφαρμογή και δεν υπάρχει χρόνος για την εφαρμογή. Ξέρετε τι έπρεπε να κάνει ο πρύτανης για να εφαρμοστεί αυτό το άρθρο; Να υπογράψει μια διαπιστωτική πράξη όπου ήταν οι πέντε αρχαιότεροι καθηγητές, σύμφωνα με το νόμο, και αυτή η επιτροπή να ξεκινήσει τη διαδικασία των εκλογών. Η συντριπτική πλειοψηφία δεν υπέγραψε αυτή τη διαπιστωτική πράξη. Αυτό ήταν όλο που έπρεπε να κάνουν και δεν προλαβαίνουν. Τη διαπιστωτική πράξη την υπογράφει ο Υπουργός, όταν αρνείται ο πρύτανης.

Το δεύτερο που έπρεπε να κάνουν είναι να δώσουν σε αυτές τις επιτροπές τους καταλόγους των εκλεκτόρων, δηλαδή των καθηγητών. Υπάρχει άρνηση να δοθούν οι καταστάσεις των καθηγητών. Αυτά τα δύο πράγματα έπρεπε να γίνουν, για να μπορέσουν να γίνουν οι εκλογές και έχουμε απειλή στην επιστολή των δύο πρυτάνεων ότι αυτό θα οδηγήσει σε αλόγιστη βία.

Κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, εσείς προτίθεστε με την παράταξή σας να πάρετε και να κάψετε κάλπες γιατί θα εφαρμοστεί ο νόμος για την εκλογή των συμβουλίων; Ρωτάω και τα άλλα κόμματα. Ρωτάω και το ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Δεν το κάναμε ποτέ.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Συμφωνώ και το παίρνω πίσω. Δεν το κάναμε ποτέ.

Θα υπάρξει, όμως, βία γιατί δεν θέλουν να εφαρμοστεί αυτό το συγκεκριμένο άρθρο που αφορά την εκλογή των συμβουλίων; Δηλαδή, όλη η υπόλοιπη κοινωνία δεν καταλαβαίνει ότι αυτό είναι

ένα θέμα, ένα παιχνίδι εξουσίας;

Έχουμε πάρα πολλά χρόνια που όλοι βλέπουμε τι δεν πάει καλά στα πανεπιστήμια. Πραγματικά, είμαστε εδώ, όλη η πολιτική ηγεσία να υποστηρίξουμε κάθε πανεπιστήμιο και κάθε ΤΕΙ χωριστά για την εφαρμογή του νόμου και για ό,τι άλλο πρόβλημα υπάρχει και να διορθωθούν και πράγματα στην πορεία που τα εφαρμόζουμε και βλέπουμε ότι υπάρχουν ατέλειες. Να μη θεωρούμε, όμως, ότι γίνεται αποδεκτή από την ελληνική κοινωνία μια επιστολή που λέει ότι θα οδηγηθούμε σε αλόγιστη βία, γιατί πρέπει να εφαρμοστεί ένα συγκεκριμένο άρθρο με το οποίο προφανώς διαφωνούν.

Έγινε από τρεις συναδέλφους αναφορά στο θέμα του ΤΕΙ της Χαλκίδας. Χαίρομαι πολύ που μου δίνεται η ευκαιρία να αναφερθώ στο συγκεκριμένο τεχνολογικό ίδρυμα.

Θα ήθελα να σας πω ότι είναι το πιο προβληματικό ίδρυμα σήμερα στην Ελλάδα. Οι καταγγελίες είναι καθημερινές. Έχουμε καταγγελίες για μαζική καθυστέρηση στην εξέλιξη του εκπαιδευτικού προσωπικού, για αδιαφάνεια στην οικονομική διαχείριση. Δεν τις έχω βέβαια μαζί μου αυτές τις καταγγελίες, αλλά θα μπορούσα να τις καταθέσω και στη Βουλή. Έχω κάθε είδους καταγγελία που μπορείτε να φανταστείτε, για τεράστια ποσά, για μια πόρτα μέχρι για το βάψιμο των τοίχων. Υπάρχει καταγγελία για παράνομη λειτουργία των συλλογικών οργάνων. Υπάρχουν καταγγελίες για παράνομες προσλήψεις ωρομίσθιου προσωπικού. Υπάρχουν καταγγελίες για παράνομες εξετάσεις φοιτητών. Ένα μεγάλο μέρος του εκπαιδευτικού προσωπικού προσπαθεί μέσω της δικαιοσύνης να επιλύσει τα προβλήματα μεταξύ τους.

Η διοίκηση δεν απαντάει στο Υπουργείο. Ό,τι επιστολή και να έχει σταλεί, δεν υπάρχει καμμία απάντηση. Αυτό το ΤΕΙ δεν υπάρχει. Δεν απαντάει ποτέ. Έχει ξεκινήσει ΕΔΕ, τους έχω στείλει σε πειθαρχική διαδικασία και έχει ενεργοποιηθεί και ο Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης. Όσον αφορά δε το νόμο, είναι το μόνο ανώτατο ίδρυμα από τα τριάντα τρία, το οποίο όχι μόνο δεν έχει προχωρήσει σε διαδικασίες για την ανάδειξη, αλλά δεν έχουν πάρει ένα τηλεφώνημα, μια επιστολή για να κάνουν την επιτροπή, η οποία θα διαχειριστεί τις εξετάσεις. Δεν υπάρχει άλλο ίδρυμα. Υπάρχουν ιδρύματα, τα οποία διαφωνούν, υπάρχουν ιδρύματα τα οποία καταθέτουν τις απόψεις τους όμως έχουν προχωρήσει στις διαδικασίες. Εδώ, αυτό το ΤΕΙ δεν υπάρχει. Η χρηματοδότηση του δεν υπολείπεται συγκριτικά με τα υπόλοιπα ΤΕΙ. Οι ποιοτικοί δείκτες, όμως, έχουν τεράστια προβλήματα.

Επειδή, αναφέρθηκε προηγουμένως ο κ. Ευθυμίου για το συγκεκριμένο τμήμα, πρέπει να σας πω ότι οι φοιτητές, οι οποίοι δήλωσαν να πάρουν σύγγραμμα είναι το 1/3 από αυτούς που δηλώνει το ίδιο το ΤΕΙ, ενώ στο σύνολό τους τα τμήματα δήλωσαν το 1/3 των φοιτητών απ' αυτούς που δηλώνει το ίδιο το ΤΕΙ ως πραγματικούς φοιτητές, οι οποίοι παίρνουν τα συγγράμματά τους.

Είδα ότι μπαίνουν ζητήματα και από Βουλευτές και από δημάρχους. Θεωρώ ότι όλοι μας δεν έχουμε ευθύνη να υποστηρίξουμε την ύπαρξη ενός ιδρύματος επειδή είναι στον τόπο μας. Έχουμε, όμως, μια αγωνία ότι ένα ίδρυμα λειτουργεί σοβαρά προς όφελος των παιδιών που σπουδάζουν. Λείπει ο κ. Ευθυμίου που έθεσε το θέμα. Σας το θέτω και εσάς, κύρια Παπανδρέου, που το θέσατε. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τι κάνουμε, κύρια Υπουργέ;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Και ο Ελεγκτής Δημόσιας Διοίκησης έχει ενεργοποιηθεί και το πειθαρχικό εξελίσσεται. Από εκεί και πέρα είναι θέμα εισαγγελείας.

Πρέπει να σας πω, όμως, ότι δεν απαντούν. Δεν έχω δει ποτέ τέτοια συμπεριφορά διοίκησης, η οποία έχει εξ ολοκλήρου την ευθύνη για ό,τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στο ίδρυμα.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στο θέμα των εκπαιδευτικών και να ολοκληρώσω με αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Φοιτητική μέριμνα δεν υπάρχει;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Βεβαίως, υπάρχει.

Όπως ξέρετε, το ΕΙΝ είχε στην ευθύνη του ένα πολύ μικρό

μέρος των εστιών. Δεν ήταν περισσότεροι από εννέα χιλιάδες φοιτητές στις τετρακόσιες χιλιάδες. Το εθνικό ίδρυμα μαζί με άλλους δύο φορείς συγχωνεύθηκαν και μεταφέραμε, όπως έπρεπε και όπως γίνεται σε όλο τον κόσμο, τις εστίες στα πανεπιστήμια. Μαζί με το προσωπικό μεταφέρθηκε και ο προϋπολογισμός. Δηλαδή, αυτά που ήταν στο ΕΙΝ μεταφέρθηκαν εκεί που πρέπει να είναι. Και εκεί, τα πανεπιστήμια έχουν και την ευθύνη τους, για να λειτουργήσουν πραγματικά, σωστά, να ανοίξουν οι εστίες στους φοιτητές. Γιατί πολλές εστίες, όπως ξέρετε, δεν είναι των φοιτητών. Και εκεί υπήρχαν τα προβλήματα, ποιοι διαχειρίζονται τις εστίες. Τώρα, με τον καινούργιο νόμο δεν υπάρχει καμμία δικαιολογία και έγινε για να μπορέσουν να λειτουργήσουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Δεν μπορούμε αυτήν τη στιγμή, όπως δεν συνέβη και τα προηγούμενα χρόνια, πόσω μάλλον τώρα, να αντιμετωπίσουμε το σύνολο των δαπανών. Θα πρέπει όμως –και θεωρώ ότι έχουν μεγάλη ευθύνη εδώ και τα πανεπιστήμια– να ξεκινήσουμε από τους φοιτητές που έχουν πραγματικό πρόβλημα. Δεν γίνεται να σιτίζεται το σύνολο των φοιτητών. Θα σιτίζονται οι φοιτητές που έχουν πρόβλημα. Έτσι, θα έχουμε τη δυνατότητα να εξοικονομήσουμε πόρους, για να πάνε στα παιδιά που έχουν πραγματική ανάγκη. Υπάρχει μια ανάγκη εξορθολογισμού. Γίνεται, πολλά πανεπιστήμια το έχουν κάνει. Υπάρχουν πανεπιστήμια που έχουν κάνει σοβαρό εξορθολογισμό το τελευταίο διάστημα και σωστή κατανομή των πόρων, ώστε να εξυπηρετήσουν όσο γίνεται περισσότερα παιδιά.

Τέλος, για τους εκπαιδευτικούς θέλω να επαναλάβω ότι ο κύκλος της εφεδρείας έκλεισε. Σε αυτό το διάστημα έγινε μια τεράστια προσπάθεια και αλλάξαμε το καθεστώς. Δεν υπάρχουν πια οι ωρομίσθιοι, όπως συνέβαινε κατά χιλιάδες τα προηγούμενα χρόνια. Υπάρχουν οι αναπληρωτές καθηγητές με πλήρες ωράριο και έχουμε ένα μικρό αριθμό μόνο στα σχολεία που το αντικείμενο είναι τρεις ή τέσσερις ώρες σε ειδικά μαθήματα.

Κάναμε μια προσπάθεια και πέρυσι και φέτος, για να προσλάβουμε ειδικότερες αποφοίτων οι οποίες δεν υπήρχαν ποτέ μέχρι τώρα, όπως των θεατρικών σπουδών, των εικαστικών σπουδών, πτυχιούχοι οι οποίοι δεν μπορούσαν να βρουν μέχρι τώρα δουλειά στην εκπαίδευση. Είχαμε τέσσερις χιλιάδες πέρυσι, τριετήμια χιλιάδες φέτος, και θεωρώ ότι είναι ένα σημαντικό άνοιγμα της εκπαίδευσης και προς αυτούς τους πτυχιούχους.

Βεβαίως, πρέπει να πω ότι έγιναν πράγματα που τα ζητούσαν χρόνια οι εκπαιδευτικοί, όπως τα αντικειμενικά κριτήρια στις αποσπάσεις που ξέρετε ότι ήταν μια δοσοληψία χιλιάδων ανθρώπων, όπως τα αντικειμενικά κριτήρια στις εξελίξεις και των διευθυντών και των σχολικών συμβούλων. Σε αυτές τις δύσκολες εποχές, τουλάχιστον, να λύσουμε ζητήματα που επί χρόνια ήταν άλυτα και αφορούν την αξιοκρατία και την αξιοπρέπεια.

Σας ευχαριστώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κυρία Υπουργέ, για το Τμήμα Τουριστικών Σπουδών των ΤΕΙ Κρήτης δεν απαντήσατε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Έχετε δίκιο. Συγγνώμη, ήταν πολλά τα θέματα και δεν απάντησα.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Αυτήν την ώρα γίνεται σύσκεψη όλων των φορέων κάτω στην Κρήτη. Δεν υπάρχει άλλο τμήμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Καλώς. Θα σας απαντήσει η Υπουργός.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Πέρυσι το Φεβρουάριο, έκανα σαφές ότι στην Ελλάδα υπάρχουν επτά τουριστικά τμήματα ΤΕΙ. Σε αυτά τα επτά τουριστικά τμήματα, ενώ υπάρχει αριθμός θέσεων οι οποίες εγκρίνονται, δεν καλύπτονται. Είναι πολύ μεγαλύτερος ο αριθμός των θέσεων που μπορούν να πάρουν, από τα παιδιά που ενδιαφέρονται.

Δεύτερον, δεν είναι δυνατόν να έχουμε επτά διαφορετικά τμήματα ΤΕΙ στη χώρα και τα επτά να έχουν προβλήματα. Είπαμε, λοιπόν, να συνεργαστούν μεταξύ τους και τα επτά τμήματα και να μας κάνουν μια πρόταση, όπως θα έκαναν τα αντίστοιχα της ιχθυοκαλλιέργειας, ώστε να επικεντρώσουμε και τις δυνάμεις του ανθρώπινου δυναμικού και τους πόρους εκεί που θα πρέπει να έχουμε τρία τουριστικά τμήματα.

Το είπα το Φεβρουάριο, έστειλα επιστολή τον Ιούνιο, ξαναέστειλα επιστολή το Σεπτέμβριο. Μου απάντησε μόνο ένα, το ΤΕΙ της Πάτρας, και είπε ότι «έχετε απόλυτο δίκιο, πρέπει να γίνει αυτή η συγκέντρωση, αλλά το ΤΕΙ της Πάτρας είναι το καλύτερο και εμείς έχουμε εδώ όλες τις προϋποθέσεις, για να μη μπούμε μέσα σ' αυτή τη συγχώνευση». Έστειλα, λοιπόν, νέα επιστολή, ζητώντας μέχρι 10 Δεκεμβρίου να έχουμε τις προτάσεις τους. Μέχρι σήμερα που μιλάμε, κύριε συνάδελφε, δεν έχω καμμία πρόταση.

Κύριε συνάδελφε, δεν έχει νόημα να συγκεντρώνονται οι φορείς. Δεν θα αποφασίσουν οι φορείς για το πώς θα λειτουργήσει συνολικά ο τουριστικός τομέας. Γιατί συγκεντρώνονται οι φορείς και στην Εύβοια και στη Λάρισα και στη Θεσσαλονίκη και στην Πάτρα. Θα πρέπει να αποφασίσουμε, όμως, ότι για να έχουμε πραγματικές τουριστικές σπουδές, θα επικεντρώσουμε τις δυνάμεις μας σε τρία τμήματα. Δεν γίνεται να αρνούνται τα ίδια τα τμήματα να κάνουν προτάσεις. Όταν τα ίδια αρνούνται, τότε τις προτάσεις θα τις κάνει το Υπουργείο υποχρεωτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η ιστορία ξεκινάει από τις παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το εσπερινό Γυμνάσιο Καλαμάτας, οι οποίοι μας τιμούν με την παρουσία τους.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Είναι από μία ιστορική πόλη της οποίας η ιστορία ξεκινάει από τον Όμηρο μιας και οι αρχαίες Φαρές, η αρχαία πόλη βεβαίως, ήταν χτισμένη εκεί που σήμερα βρίσκεται το φράγκικο κάστρο της πόλης.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιος Παφίλης για τη δευτερολογία του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Υπουργέ, κάνετε πως σας ξεφεύγουν ορισμένα πράγματα και μετά λέτε ότι τα παίρνετε και πίσω. Για δεύτερη φορά θέσατε το θέμα των καταστροφών ή της βίας, όπως την εννοείτε, στους χώρους της εκπαίδευσης και το έθεσε και η συνέταιρός σας που έφυγε τώρα με αυτήν την πολύ εμπνευσμένη και φοβερή ομιλία της κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη. Είναι ένα μείγμα πολιτικού κατινισμού και προβοκάτοιας αυτή η ομιλία.

Γνωρίζετε πολύ καλά και για τελευταία φορά το λέμε και μη μας πιάνετε στο στόμα μας γι' αυτό, ότι όπου η κομμουνιστική νεολαία και οι κομμουνιστές συμμετέχουν σε αγώνες, με όλες τις μορφές πάλης, προστατεύουν και δεν καταστρέφουν. Τις καταστροφές να τις βρείτε στους μηχανισμούς που έθρεψε και εξέθρεψε το κράτος όλα αυτά τα χρόνια και οι συνεταίροι σας είτε λέγονται ΛΑΟΣ είτε λέγονται λαγός. Εκεί να τις ψάξετε. Είναι ξεκαθαρισμένο.

Όπως είναι ξεκαθαρισμένο και κάτι ακόμα για το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας σε σχέση με τους νόμους. Αλήθεια, πώς κινήθηκε η ιστορία, με την υποταγή κάθε φορά στους νόμους που ψηφίζονταν; Όταν ήρθε ο ν. 675/1975 για το συνδικαλιστικό κίνημα, όταν ήρθε μετά ο ν.330, όταν ήρθε ο ν.815 για την εκπαίδευση του Ράλλη, τι έλεγαν τότε όλοι, μεταξύ των οποίων και το κόμμα σας; Να μην εφαρμοστεί στην πράξη, αφού είναι αντιλαϊκός να τον παλέψουμε, να περιορίσουμε τις συνέπειες και να μην εφαρμοστεί με όρους φυσικά μαζικού κινήματος.

Τώρα τι έγινε; Έκλεισε ο κύκλος; Τι περιμένετε, να υποταχθεί η κοινωνία; Κάνετε λάθος. Περιμένετε όλο τον κόσμο να υποταχθεί και να προσκυνήσει τη βαρβαρότητα που τον στέλνετε; Δεν πρόκειται να γίνει.

Εμείς, λοιπόν, αυτής της αντίληψης είμαστε και αυτό προσπαθούμε. Φυσικά πρέπει να το παλέψει το φοιτητικό κίνημα με σύμπραξη, συνεργασία, σε ένα κοινό μέτωπο μαζί με το εργατικό και μην τις περιορίζετε σε αυτό το θέμα που θέσατε προηγουμένως.

ως.

Παρόμοιο είναι και το θέμα των παρατάξεων. Δεν είναι οι παρατάξεις που τα έκαναν. Οι παρατάξεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ έκαναν το εμπόριο. Ακολουθούν τη γραμμή σας ότι όλα πουλιούνται και αγοράζονται. Αυτό έκαναν όλα αυτά τα χρόνια. Τα είχαμε πει και την άλλη φορά για τη διαφθορά, πώς έδιναν για τα προγράμματα, για τις συνδέσεις με επιχειρήσεις, ποιοι εμπορεύονταν, ποιοι έδιναν ακόμα και θέματα και σημειώσεις. Αυτές οι παρατάξεις ήταν. Είναι ξένη αυτή η αντίληψη με τους κομμουνιστές και με την πάλη την οποία κάνουμε όλα αυτά τα χρόνια.

Δεύτερη πλευρά. Επειδή μας προκαλέσατε θα τα πούμε. Λέτε ότι υπάρχει κόμμα που μιλάει για μαυροπίνακα και κιμωλία. Είστε πανέξυπνη, ικανή, μορφωμένη και αντιλαμβάνεστε πολύ καλά τι λέμε. Αν θέλετε να δημιουργήσετε συνδικαλιστικές εντυπώσεις δεν πιάνουν. Περιμένετε. Βλέπει ο κόσμος τι γίνεται. Εμείς τι λέμε; Ότι δεν μπορεί να αντικατασταθεί ποτέ η εκπαίδευση με έναν υπολογιστή και με έναν άνθρωπο μπροστά στον υπολογιστή. Αυτό λέμε και δεν το λέμε μόνο εμείς. Σας είπε παράδειγμα ο συνάδελφος από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Στα μεγάλα, υψηλού επιπέδου πανεπιστήμια, που πάνε τα παιδιά της αφρόκρεμας της αστικής τάξης και της πλουτοκρατίας γίνεται με τον κλασικό τρόπο η διδασκαλία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Και στα καλά ιδιωτικά σχολεία της Ελλάδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και στα καλά ιδιωτικά της Ελλάδας γίνεται έτσι. Γιατί; Είναι πίσω αυτοί; Το σχολείο είναι καθηγητής, μαθητής, κοινωνικοποίηση, βιβλίο. Και η νέα τεχνολογία βεβαίως πρέπει να αξιοποιηθεί, αλλά μη μας προκαλείτε. Το πρώτο κόμμα στην Ελλάδα που χρησιμοποίησε τους υπολογιστές πρωτοπόρα, ήμασταν εμείς. Παντού και στην εφημερίδα και στα γραφεία μας και πάντα ήμασταν πρωτοπόροι στην τεχνολογία. Αλλά η τεχνολογία να είναι στην υπηρεσία του ανθρώπου και όχι να κάνει τον άνθρωπο δούλο, όπως θέλετε να τον κάνει στην εκπαίδευση και να βγάδι δούλους.

Επειδή το θεωρείτε καθυστερημένο θα σας θυμίσω ότι εσείς ήσασταν Επίτροπος Εργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εφευρέτης της «ευαλφάλειας». Ξέρετε τι μας λέγατε τότε και εσείς και στελέχη των κομμάτων σας, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Νέας Δημοκρατίας κ.λπ.;

«Πού ζείτε; Είναι προοδευτικό να δουλεύεις με σταθερό ωράριο, να έχεις ασφάλιση; Αυτό δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της οικονομίας και της εξέλιξης της παραγωγής –τα έλεγε και η Πράσινη Βίβλος- και πρέπει να περάσουμε σε ευέλικτες μορφές εργασίας». Η περίφημη «ευαλφάλεια». Πώς κατάντησε; Να σέρνονται με δώρα, τρώρα, τετράωρα, να καταργηθούν όλες οι κατακτήσεις των εργαζομένων. Για ποιο λόγο; Για να πάει η κοινωνία μπροστά; Όχι. Για να διασφαλιστούν μεγαλύτερα κέρδη των επιχειρήσεων. Μη μας λέτε, λοιπόν, και σήμερα ότι είμαστε καθυστερημένοι, όταν υπερασπιζόμαστε με επιστημονικό τρόπο το πώς πρέπει να γίνεται η εκπαίδευση και εσείς προωθείτε για άλλους λόγους –τα είπαμε προηγουμένως- αυτήν την ψηφιοποίηση, η οποία θα καταλήξει σε βλακοποίηση κυριολεκτικά των μαθητών. Μη μας λέτε, λοιπόν, αυτά.

Τέλος, ο κ. Δένδιας ο οποίος έφυγε τώρα, μας ζητά και τα «ρέστα». Αυτή είναι η τραγωδία της ιστορίας. Μας ζητάνε και τα ρέστα, λέγοντας ότι εμείς είχαμε την ιδεολογική ηγεμονία. Ναι, την είχαμε την ιδεολογική ηγεμονία μέσα στο φοιτητικό κίνημα και το παραδεχόμαστε και θα την ξανακατακτήσουμε. Αλλά όταν εμείς είχαμε την ιδεολογική ηγεμονία, το κίνημα πάλευε για ιδέες, οι φοιτητές συγκρούονταν ιδεολογικά. Όταν την πήρατε εσείς, έκαναν πάρτι, εκδρομές στη Μύκονο, μοίραζαν πάσο και όλα τα υπόλοιπα και διέλυσαν το φοιτητικό κίνημα. Αυτή είναι η διαφορά μας και αυτοί είναι υπεύθυνοι.

Δεύτερον, έγινε λόγος για διεφθαρμένο κράτος και κρατικοποιήσεις. Μα, ο Καραμανλής δεν έκανε κρατικοποιήσεις; Το ΠΑΣΟΚ δεν έκανε; Γιατί τις έκανε; Γιατί ήταν ανάγκη του καπιταλισμού. Γιατί έκανε τη ΔΕΗ κρατική; Ποιος από τους επιχειρηματίες, τους πολυεθνικούς ομίλους θα επένδυε για να πάρει μετά από πενήντα χρόνια κέρδη; Έβαλαν τον ελληνικό λαό και πλήρωσε τα μαλλιά της κεφαλής του και όταν έγινε κερδοφόρα, την

παραδίδουν στους ιδιώτες. Αυτός είναι ο ρόλος του αστικού κράτους. Κρατικοποιεί για να διευκολύνει τα μονοπώλια και ξαναδίνει πάλι πίσω, αφού τα ξεχρεώνει ο ελληνικός λαός, για να ξαναβγάλουν κέρδη. Αυτό είναι το σύστημα, το οποίο λειτουργήσει.

Και φυσικά, εδώ φαίνεται σε πλήρη συγχροδιά μ' αυτό το προοδευτικό, που έχετε στη συγκυβέρνηση, αυτούς που έχουν το Μεταξά σαν πρότυπο, το Μανιαδάκη, άλλοι είχαν και τον Χίτλερ. Όλοι μαζί, λοιπόν, αποκομμουνιστικοποίηση. Δεν μας πειράζει, δεν μας αιφνιδιάζει. Έτσι και αλλιώς, δύο είναι τα μέτωπα σήμερα. Είναι συνασπισμένη η αστική τάξη και το σύστημα, τα κόμματα που θεωρούν ότι ο καπιταλισμός είναι το μοναδικό και το αιώνιο σύστημα που δεν πρόκειται να αλλάξει και θα κάνει τη ζωή των ανθρώπων ευτυχισμένη και είναι και οι κομμουνιστές οι οποίοι παλεύουν να το ανατρέψουν και να φτιάξουν ένα σύστημα που θα υπηρετεί τον άνθρωπο και όχι το κέρδος.

Και επειδή τέθηκε το ερώτημα του παράδεισου που κυνηγάμε, ξέρετε είναι προτιμότερο να κυνηγάς για να φτιάξεις παράδεισο, παρά να αποδέχεσαι την κόλαση και τον Καϊάδα που σε ρίχνει το ίδιο το σύστημα. Εμείς σε αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθούμε πολύ περισσότερο μάλιστα –μιας και μιλάμε για την εκπαίδευση– που οι δυνατότητες σήμερα είναι ασύλληπτες και απίστευτες. Να μπει η επιστήμη, η εκπαίδευση στην υπηρεσία του ανθρώπου και όχι στην υπηρεσία του κεφαλαίου και των μονοπωλίων που εμποδίζει εκτός των άλλων ή καθυστερεί ή οπισθοδρομεί την ίδια την πρόοδο της κοινωνίας.

Και οι απαντήσεις που περιμένουμε –γιατί στα συγκεκριμένα προβλήματα που απαντήσατε μία-δύο φορές– δεν είναι από εσάς. Εσείς έχετε τη γραμμή, την πολιτική σας μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και τους υπόλοιπους. Έχετε την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σας προτείνω να κάνετε έναρξη ημερησίου για τα εικοσάχρονα για το θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμείς απευθυνόμαστε κυρίως στους εργαζόμενους, στον ελληνικό λαό συνολικά. Τον καλούμε να σκεφθεί, να κρίνει. Πλέον δεν είναι όπως παλιά. Σας γνώρισε τώρα. Έχει εμπειρία. Βλέπει την πραγματικότητα. Να συντομεύσει τη συμμαχία του για να ανατρέψει αυτήν την πολιτική, για να μπει η χώρα και οι λαοί σε έναν άλλο δρόμο και όχι στο δρόμο της βαρβαρότητας. Να μπει στο δρόμο της λαϊκής εξουσίας και του σοσιαλισμού, που είναι το μέλλον.

Και πολύ περισσότερο, θα έλεγα, έχουμε μεγάλη εμπειρία από το σοσιαλισμό που γνωρίσαμε, από τα θετικά, από την «έφοδο στον ουρανό» που είχε τεράστια αποτελέσματα και για τους λαούς αυτών των χωρών και για τους λαούς των καπιταλιστικών χωρών. Έχουμε εμπειρία από τα λάθη τα οποία έγιναν, και έχουμε διδαχθεί και από την πολιτική συνολικά του ιμπεριαλισμού και γι' αυτό μπορεί να μας εμπιστευθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η κυρία Υπουργός για να τριτολογήσει.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, επειδή τελευταία υπάρχει ένας σεξισμός στο λόγο, φαντάζομαι, κύριε συνάδελφε, εάν μιλούσε οποιοσδήποτε άλλος συνάδελφος, αν ήταν άνδρας, δεν θα αναφερόσασταν σε «πολιτικό κατινισμό». Απλά νομίζω, επειδή έχω ακούσει και άλλα τελευταία, νομίζω καλό είναι να κάνουμε μια...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εντάξει. Το είπα και ξέρετε γιατί.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ωραία. Και εγώ κάνω την παρατήρηση και νομίζω ότι συμφωνούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ναι, ναι. Να βρείτε μια λέξη που να εκφράζει και τα δύο φύλα, δεν έχω καμμία αντίρρηση. Αλλά, αν θέλετε να υπερασπιστείτε την κ. Παπαδάκη, δεν χρειάζεται κατά τη γνώμη μου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ξέρετε πολύ καλά τι εννοώ. Νομίζω ότι και εσείς και εγώ δεν χρειάζεται να δημιουργούμε εντυπώσεις.

Καταλαβαίνω ένα πράγμα που είναι σημαντικό. Νομίζω ότι με τη διευκρίνιση που κάνατε για το ψηφιακό σχολείο συμφωνούμε απολύτως. Συμφωνείτε, λοιπόν, ότι και η πληροφορική χρειάζεται, και το περιεχόμενο το ηλεκτρονικό χρειάζεται, και η υποστή-

ριξη του σχολείου στην ψηφιακή εποχή με την ψηφιακή του διάσταση. Και εγώ, επίσης, σας λέω ότι βεβαίως και ο δάσκαλος χρειάζεται, και ο πίνακας χρειάζεται, και το βιβλίο χρειάζεται. Χρειάζεται, λοιπόν, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο να κάνουμε αυτά που κάνουν οι χώρες οι οποίες είναι πάρα πολύ μπροστά ποιοτικά και να ακολουθήσουμε παραδείγματα όπως είναι η Φινλανδία, όχι παραδείγματα όπως είναι η Νότιος Κορέα. Πάμε εκεί που τα πράγματα πάνε μπροστά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Η Βόρειος Κορέα.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Η Βόρειος Κορέα.

Το ψηφιακό σχολείο, λοιπόν, είναι μία πολύ σημαντική προτεραιότητα για το εκπαιδευτικό σύστημα –αντίστοιχα και το ψηφιακό πανεπιστήμιο– και είναι πολύ σημαντική επιλογή και προτεραιότητα και τη χώρα.

Έρχομαι στο δεύτερο. Βεβαίως, ο κόσμος και η πολιτική και η κοινωνική και η οικονομική ανάπτυξη κάθε κοινωνίας, πάνε μπροστά με το μαζικό κίνημα και με το ρόλο που παίζει. Αλλά και η δημοκρατία έχει τους κανόνες της. Γι' αυτό και εγώ δεν σας ρώτησα πώς θα κινηθείτε ως κίνημα. Σας ρώτησα αν για το συγκεκριμένο άρθρο που αφορά τη διαχείριση της εξουσίας προτιμάτε να πάτε να κάτσετε μπροστά στις κάλπες ή να πάρετε κάλπες. Γιατί όλη η μάχη γίνεται για την εξουσία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν ξέρετε τι κάνουνε εμείς;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Εγώ, λοιπόν, ξέρω και γι' αυτό εδώ σας είπα ότι το παίρνω πίσω. Ξέρω ότι εσείς –και πρέπει να το αναγνωρίσουμε και επίσημα– το Κομμουνιστικό Κόμμα και οι οργανώσεις του, δεν έχουν σχέση με καταστροφές. Αυτό είναι σαφές. Αλλά ότι δεν αφήνεται να λειτουργήσουν τα πράγματα, ότι δεν αφήνεται τους φοιτητές να πάνε να πάρουν το πάσο, και ήταν το ΠΑΜΕ απ' έξω, το ότι δεν αφήνεται να γίνουν επιμορφωτικά σεμινάρια το Σαββατοκύριακο, το ότι οι καθηγητές έπρεπε το Σαββατοκύριακο να κάνουν το σεμινάριο της αξιολόγησης και δεν τους αφήνεται, το ότι γίνονταν τα προγράμματα για την αξιολόγηση και μπαίνατε μέσα και τους βγάζατε, αυτά είναι πραγματικότητες. Εδώ, λοιπόν, έχουμε διαφωνία σας με συγκεκριμένες επιλογές που έχουν να κάνουν με το εκπαιδευτικό σύστημα, τις οποίες διά της βίας –με τη δική σας μορφή βίας– εμποδίζετε. Με συγχωρείτε. Αυτός είναι κανόνες της δημοκρατίας και δεν έχετε λόγο να συμμετέχετε και στο πολιτικό σύστημα, εάν δεν δέχεστε τους νόμους που ψηφίζουμε εδώ μέσα, εννοώ στο κοινοβουλευτικό.

Και τέλος, κοιτάξτε, είναι πάρα πολύ δύσκολη η κατάσταση. Είπατε ότι ο ελληνικός λαός μας γνωρίζει όλους. Βεβαίως μας γνωρίζει όλους. Ο ελληνικός λαός θέλει και μια πρόταση απ' όλους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν την ακούσατε;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ναι, την άκουσα. Δεν είπατε τι θα κάνουμε με τα 130 δισεκατομμύρια που πρέπει να πάρουμε, γιατί, αν δεν τα πάρουμε, θα χρεοκοπήσουμε. Να μας πείτε ποιος θα μας δώσει τα 130 δισεκατομμύρια τώρα, όχι τι θα κάνουμε στην άλλη ζωή, ούτε στην «έφοδο στον ουρανό», τι θα κάνουμε τώρα στη γη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποια άλλη ζωή; Εξακόσια δισεκατομμύρια στην Ελβετία και 500 δισεκατομμύρια στις offshore κάνουν 1,3 τρισεκατομμύρια!

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ωραία.

Τώρα, λοιπόν, επειδή είπατε και πάρα πολλά για το κέρδος στο οποίο πιστεύουμε και ότι εμείς είμαστε ένα αστικό κόμμα, που όλα κινούνται γύρω από την ιδιωτική πρωτοβουλία και από το κέρδος ή από τις σχέσεις ευελιξίας και από το πώς αντιμετωπίζουμε τους εργαζόμενους, σας παρακαλώ πολύ να καταθέσετε εσείς στη Βουλή, αν η «ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ», η οποία είναι εταιρεία σας και η οποία τυπώνει και βιβλία και συγγράμματα, αν έχει κέρδος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μα, στον καπιταλισμό είναι. Τι κέρδος να έχει;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου

Μάθησης και Θρησκευμάτων): Α, μέσα στον καπιταλισμό ζείτε; Εντάξει. Μέσα στον καπιταλισμό ακολουθείτε τους κανόνες του καπιταλισμού. Στην εφαρμογή του νόμου κάνετε έφοδο στον ουρανό!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Στον Άρη είμαστε εμείς;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Έτσι είναι η πραγματικότητα, τα δικά σας δικά σας και τα δικά μας δικά σας. Πολύ ωραία!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κάνετε λάθος.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Μέσα στον καπιταλισμό, λοιπόν, έχετε δικαίωμα να κυνηγάτε το κέρδος. Μέσα στην κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν είστε υποχρεωμένοι να εφαρμόζετε τους νόμους! Αυτό είναι μια ωραία επιλογή και επειδή, όπως λέτε, ο ελληνικός λαός μας παρακολουθεί όλους, παρακολουθεί και εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της υπ' αριθμόν 10/7-12-2011 επερωτήσεως των Βουλευτών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων σχετικά με τις συνέπειες της κρίσης στους χώρους της εκπαίδευσης.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.50' λύεται η συνεδρίαση για τη προσεχή Δευτέρα 19 Δεκεμβρίου 2011 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμόν 9/3/24-11-2011 επίκαιρης επερώτησης Ανεξάρτητων Βουλευτών προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τις κρατικές επιχορηγήσεις των κομμάτων και τα χρέη τους προς τις ελληνικές τράπεζες σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

